TEKA
GRONA KONSERWATORÓW
GALICYI ZACHODNIEJ

TOM VI

W KRAKOWIE
NAKŁADEM GRONA KONSERWATORÓW GALICYI ZACHODNIEJ
MCMXVI.

ZE ZBIORÓW LEONARDA LEPSZEGO

32

TEKA

GRONA KONSERWATORÓW

GALICYI ZACHODNIEJ

TOM VI

W KRAKOWIE

NAKŁADEM GRONA KONSERWATORÓW GALICYI ZACHODNIEJ

MCMXVI.

DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO POD ZARZĄDEM JÓZEFA FILIPOWSKIEGO.

Tekę VI Grono c. k. Konserwatorów Galicyi Zachodniej przeznaczyło na wydawnictwo katalogów archiwów kościelnych i świeckich, zwłaszcza miejskich. Redakcyę objął prof. dr. Stanisław Kutrzeba. Ze względu na trudności, wojną wywołane w ostatecznem przygotowaniu materyału, który miał wejść do tego tomu, Grono uchwaliło na razie wydać pierwszą część Teki, już gotową od pewnego czasu, a obejmującą Katalog archiwum kościoła N. P. Maryi w Krakowie. Druk drugiej części ukaże się, jak tylko na to pozwolą okoliczności; obejmie ona katalogi archiwów: klasztoru OO. Cystersów w Mogile, klasztoru Kanoników regularnych przy kościele Bożego Ciała, klasztoru OO. Kapucynów w Krakowie, oraz szeregu mniejszych miast i miasteczek Galicyi Zachodniej.

KATALOG KOŚCIOŁA N. P. MARYI W KRAKOWIE

WYDAŁ DR. EDMUND DŁUGOPOLSKI.

WSTĘP.

I. Kościół i jego instytucye.

Założenie i wezwanie. Kościół Panny Maryi w Krakowie założony został przez Jana (Iwona) Odrowąża, biskupa krakowskiego. Parafia tego kościoła mieściła się w najdawniejszych czasach przy kościele św. Trójcy. Kiedy w r. 1222 przybyli do Krakowa pierwsi Dominikanie, Jacek z Opola i Henryk z Moraw, oddał im biskup Iwo mały drewniany kościółek św. Trójcy, przy którym rozpoczął budowę klasztoru; na razie mieszkali oni w domu biskupa. W r. 1224 zamieszkali już klasztor i objęli w posiadanie kościół św. Trójcy [1]).

Równocześnie budowano nowy kościół parafialny, zapewne drewniany, i już 13 czerwca 1224 występuje dwukrotnie na dokumentach Leszka Białego: »Stephanus parrochianus [2]) s. Marie de Cracov. [3])«. Nowy zatem kościół parafialny, którego pierwszym parochem jest ów Stefan, zbudowany został pod wezwaniem P. Maryi. Nie jest to całkowite wezwanie. Właściwie wezwanie kościoła brzmi: »Omnipotentis Dei et eius matris gloriosissimae Virginis Mariae in coelos assumptae«. Takie wezwanie podaje dokument erekcyjny kościoła, wystawiony rzekomo w r. 1226 przez biskupa Iwona [4]). Również wielki ołtarz, przez Mikołaja Wierzynka fundowany, gdy został przez jego potomków nowymi czynszami wyposażony, ma w dokumencie z r. 1430 wymienione wezwanie: »ad laudem Omnipotentis Dei et in honorem Assumptionis s. Marie virginis gloriose« [5]). Jednakże od założenia swego w r. 1224 kościół ten nie inaczej, tylko krótko Maryackim jest nazywany [6]).

---

[1]) Monumenta Poloniae historica t III p. 132. Rocznik Krasińskich.

[2]) Parrochianus w XIII w. oznacza plebana.

[3]) Kodeks dyplom. katedry krak. I nr. 13 i 14, str. 19 i 21.

[4]) Kod. kat. krak. II nr. 398, str. 186—190. — Wprawdzie ten dokument jest sfałszowany, lecz wezwanie prawdziwe; każdy bowiem kościół jest poświęcony Bogu i jakiemuś świętemu.

[5]) W. Gąsiorowski, Kościół archipresbiteryalny N. P. Maryi w Krakowie. Kraków 1878. Dodatek II, str. 99.

[6]) S. Mariae, beatae Virginis Mariae i t. p.

Prowizorowie. Budowa obecnego, murowanego kościoła Panny Maryi w wielkiej mierze doszła do skutku staraniem rady miejskiej. W każdem mieście w średnich wiekach rada miejska jednym kościołem specyalnie się opiekuje. W Krakowie takim kościołem, wybranym z pośród kilku parafialnych, stał się Maryacki, stojący przy Rynku głównym.

Z ramienia rady miejskiej w Krakowie zbieraniem funduszów na budowę i administrowaniem zapisami na rzecz kościoła zajmował się początkowo jeden z rajców miejskich. W r. 1332 występuje Heyncze Schere z tytułem »vittricus ecclesie s. Marie parrochialis«. Ten sam Schere, rajca miejski, nosi w r. 1342 i 1345 tytuł »petitor ecclesie s. Marie«[1]). W r. 1370 wymieniony jest »Michael institor vitricus« kościoła P. M.[2]) a w 4 lata później tenże witryk Michał wraz z dwoma rajcami zrzekają się przed sądem ławniczym pewnego czynszu, należącego do kościoła P. Maryi[3]). Wynika, że w tym czasie rozdzielają się funkcye; witryk zajmuje się zbieraniem pieniędzy i jest to osoba z poza rady miejskiej, administracyą zaś funduszów kościelnych zajmuje się dwóch rajców miejskich, zwanych później prowizorami.

Liczba witryków zwiększyła się z czasem do dwóch. Czynności ich tak opisuje w r. 1748 archipresbiter X. Łopacki: »Są dwa Wytrykowie, mieszczanie, od PP. Prowizorów obrani, którzy chodzą z workiem i tabliczką na każdą niedzielę i święto za zaleceniem X. Kaznodziei, oprócz piąci świąt, jakoto na Wielkanoc, na Świątki, na Wniebowzięcie P. Maryi, na Poświęcenie kościoła i na Boże Narodzenie; kaznodziei przychodzi to wszystko. A X. Zakrystyan odbiera i PP. Prowizorom liczbę czyni«[4]).

Dwaj rajcy krakowscy jako prowizorowie kościoła wymienieni są imiennie w r. 1485[5]). Wyjątkowo zamiast prowizorów pojawia się nazwa edylów. Prowizorowie wybierani byli dożywotnio przez radę miejską. W razie śmierci jednego z prowizorów pozostały obowiązany był nowo przez radę obranego o wszystkich czynnościach poinformować, poczem porozumiewali się między sobą, który z nich ma prowadzić regestra dochodów i wydatków; mieli oni bowiem w swym zarządzie kilka sum na restauracyę kościoła oraz zarządzali funduszami na potrzeby wewnętrzne. Wykonywali nadto nadzór nad zakrystyą. Od czasu do czasu

---

[1]) Najstarsze księgi i rachunki m. Krakowa, nr. 1090, 1449, 1548. Zapiska z r. 1345: »...Henricus Schere petitor ecclesie s. Marie resignavit unum bancum panis; pro parte dimidia ad fabricam ecclesie s. Marie... erat legatus...«.

[2]) Krzyżanowski, Scabinalia Cracoviensia, nr. 503.

[3]) Ib. nr. 955, r. 1374: »Domini consules Frenczlinus et Mestner consules et Michael vitricus ecclesie b. Virginis marcam et X scot. census annui et perpetui, quem habuit dicta ecclesia in et super orto, prope s. Nicolaum, Nicolai Rotchin eidem Nicolao Rotchin hereditarie et libere resignaverunt«.

[4]) Vol. LXXVIII, fasc. B. Prov. nr. 1.—Jeden taki »rejestr kosczielnych pieniędzy, co się do worku vprasza y X. zakrystyanowi oddaie w kośc. P. Maryi w Krakowie«, z lat 1601 — 1607, oprawny w pergamin, str. 26, znajduje się w Archiwum miejskiem w Krakowie.

[5]) Dypl. nr. 53 w archiwum kośc. Maryackiego.

obowiązani byli, wezwawszy zakrystyana i podzakrystyana, przejrzeć wszystkie sprzęty kościoła według inwentarza, zbadać, czy są monstrancye, krzyże i inne naczynia złote i srebrne, szaty liturgiczne, księgi, lichtarze i wogóle wszystko, co posiadał kościół; poczem mieli obowiązek przez publicznych pisarzy spisać inwentarz skarbca kościelnego i złożyć w kancelaryi na ratuszu za wiedzą burmistrza i rajców. Przed prowizorami musiał się wyrachować zakrystyan z pieniędzy pobieranych za dzwonne i groby w kościele, których część szła na wino i potrzeby kościelne, resztę zaś zabierali prowizorowie lub pozostawiali zakrystyanowi na rok następny.

Od r. 1778 rachunki prowizorów sprawdza archipresbiter, początkowo sporadycznie [1]). Od r. 1797—1802 podpisuje X. Lochman, jako archipresbiter, corocznie rachunki prowizorskie [2]). Gdy w r. 1805 zaczęli prowadzić te rachunki Franciszek Bugayski i Benedykt Kubecki, nie były one do r. 1809 podpisywane, a od r. 1809 wogóle ustały, gdyż z powodu rozruchów wojennych i zmiany rządu fundusze prowizorskie przeważnie przestały wpływać. Dopiero w r. 1820 cokolwiek do kasy prowizorskiej wpłynęło i jedyny żyjący wówczas prowizor, Benedykt Kubecki [3]), założył księgę dochodów i wydatków swojej kasy, którą archipresbiter Łańcucki podpisał. Gdy Kubecki umarł w r. 1822, objął po nim prowizoryę zięć jego, Błażej Józef Lipnicki, jako dobrze ze sprawami prowizoryi obeznany, za wiedzą i zgodą archipresbitera, lecz bez upoważnienia Senatu. Dopiero w r. 1825 zajął się Senat krakowski kwestyą funduszów prowizorskich. Przeprowadziwszy obszerną korespondencyę z kościołem, pozostawił na razie Lipnickiego jako pełniącego funkcye prowizorskie, wydelegował jednak pismem z d. 6 lutego 1829 komisyę dla sprawdzenia rachunków [4]), która zdała sprawę Senatowi raportami z 16 kwietnia i 22 grudnia 1832 r.

W następnym roku zrobił archipresbiter X. Łańcucki Senatowi przedstawienie o usunięcie prowizorów jako niepotrzebnych, przyczem doniósł, że czynności ich objął X. Konarski, z funduszami kościoła obeznany.

Gdy Senat aktem erekcyi prowizorów z dnia 9 kwietnia 1839 zamianował dwóch prowizorów, X. Łańcucki ich nie uznał [5]) i zarządzał dalej funduszami prowizorskimi przez podwładnych sobie księży.

Spór powyższy uregulowano dopiero w r. 1842 [6]). Senat przychylił

---

[1]) W r. 1778 archipr. Kielczewski sprawdził rachunki prow. Kozłowskiego i Kasparego. — W r. 1793 X. Lochman, jeszcze jako koadjutor kościoła, sprawdził rachunki Kasparego i Lichockiego.

[2]) Kasparego i Lichockiego.

[3]) Drugi prowizor Fr. Bugayski umarł w r. 1813, a w miejsce jego nikogo nie zamianowano.

[4]) Wójta gm. V. Grzybowskiego i rachmistrza Gawrońskiego.

[5]) Andrzeja Szultza i Jana Wentzla. Wentzel z powodu zajęć złożył tę godność a w jego miejsce wszedł 24 września 1839 Marceli Bugayski.

[6]) Pismem Senatu z d. 28 października 1842. Vol. LXXVIII fasc. 33. Prov.

się do wniosku X. Łańcuckiego i zamianował proponowanych przez niego prowizorów: Jana Nepomucena Waltera, kupca, i X. Ziółczyńskiego, prokuratora funduszów kościelnych, a równocześnie dla X. Ziółczyńskiego przesłał na ręce Waltera wzory dla prowadzenia rachunków [1]).

Prowizorowie mieli objąć obowiązki z dniem 1 stycznia 1843 i odtąd najdalej do dnia 15 stycznia składać rachunki roczne, podpisane przez archipresbitera. Nadto co do sum niepewnych zalecono im zebrać dowody i przedstawić Senatowi celem dalszego windykowania.

Jednakże wkrótce zaszła dalsza zmiana. Senat Rządzący bowiem rozporządzeniem z dnia 1 marca 1843 l. 1140 w miejsce prowizorów ustanowił Dozór kościoła N. P. M., pod którego nadzorem odtąd prowadził X. Ziółczyński rachunki kościelne [2]).

Dozór kościelny został przez Magistrat krakowski na mocy reskryptu c. k. Namiestnictwa z d. 16 marca 1868 l. 71730 rozwiązany, a natomiast utworzono Komitet kościoła P. Maryi, który otrzymał prawo zarządzania funduszami »kościelno-budowniczymi» w duchu rozporządzeń Senatu Rządzącego z r. 1843.

Archipresbiter. Kościół P. Maryi jest kościołem parafialnym. Rządca jego w wieku XIII nosi tytuł parrochianus. Takim jest ów Stefan z r. 1224.

Z końcem XIII w., w r. 1294, pojawia się Reynbold [3]), kanonik krakowski, z tytułem »plebanus sive rector« kościoła P. Maryi. W sporze Muskaty biskupa krakowskiego z arcybiskupem Jakóbem Świnką występuje dwukrotnie ów »Reymbold« w r. 1304 i 1308 [4]), lecz bez tytułu plebana P. M.

Około r. 1318 jest »magister Franciscus«, kanonik krak., rektorem kościoła P. M. [5]).

Jan Grot, późniejszy biskup krakowski, zostaje rektorem kościoła

---

[1]) 1) Rejestr biórczy, wykazujący stan funduszów pewnych i niepewnych.
2) Wykaz należytości do wypłaty służących.
3) Polecono nadto kwitować pobór procentów i tutejszych i z Królestwa Polskiego kwitami sznurowymi.

[2]) Gdy w r. 1852 na własną prośbę ustąpił, wszedł w jego miejsce X. Wiktor Pawłowski, spowiednik P. M. Idąc na parafię, wniósł on podanie do Rady Administracyjnej o zwolnienie go od obowiązków. W l. 1858 i 1860 występuje jako prowizor funduszów kościelnych X. Łyżwiński.

[3]) J. Ptaśnik, Studya nad patrycyatem krak. Dodatek I. Rocznik krak. t. XV. Kraków, 1913.

[4]) Na wyroku polubownym w r. 1304 wydanym w tej sprawie przez Henryka bisk. wrocławskiego podpisany on jest z tytułem »praepositus Wyslicensis et Cracoviensis canonicus«. W r. 1308 zeznaje Reymbold archidiaconus Cracoviensis przeciw Janowi Muskacie. J. Ptaśnik, Analecta, p. 70 i 86.

[5]) ».... et dilecti filii Johannes Grotonis ac magister Franciscus, canonici maioris, tunc rector parrochialis s. Marie Cracoviensis, ecclesiarum....« W liście Jana XXII do arcyb. gnieźnieńskiego i bisk. poznańskiego z daty: Awinion 20 maja 1318. Ptaśnik, Analecta, nr. 144, p. 209/10.

Maryackiego w r. 1320 [1]). Jest rektorem w r. 1325, będąc równocześnie kanclerzem Łokietka i posiadając kilka innych kanonii i prebend [2]). Pismem z daty: Awinion 1 października 1326 r. oznajmił Jan XXII Janowi Grotowi, że po przeniesieniu się biskupa krakowskiego Nankera na biskupstwo wrocławskie przeznaczył mu biskupstwo krakowskie [3]), listem zaś z 31 stycznia 1327 doniósł tenże papież Andrzejowi de Verulis, kollektorowi apostolskiemu w Polsce, że zarezerwował dla niego kościół Maryacki w Krakowie, który »per vicerectorem regi consuevit« [4]). Z listu tego widać, że w zarządzie kościoła Maryackiego już Jan Grot, kanclerz Łokietka, wyręczał się zastępcą — wicerektorem.

Jeszcze 13 lutego 1327 występuje w Awinionie Jan (Grot) jako »electus Cracoviensis« [5]). W ciągu tego roku 1327 dokonano konsekracyi Jana Grota, a Andrzej de Verulis został plebanem u P. Maryi. Papież Jan XXII dał mu dyspensę już 1 listopada 1326 bullą z Awinionu, iż może pobierać dochody z beneficyów, które posiada »ad residentiam in ecclesiis minime obligatus«. [6])

W myśl tej dyspensy papieskiej oddał Andrzej de Verulis zarząd kościoła P. Maryi Janowi de Lubsicz, który jako »viceplebanus ecclesie s. Marie Cracoviensis« opłaca świętopietrze, zebrane w parafii tego kościoła za r. 1327 [7]).

W latach między 1327 a 1329 r. dokonała się ważna zmiana w zarządzie kościoła. Dnia 8 czerwca 1329 pojawia się poraz pierwszy archipresbiter kościoła P. Maryi, gdy w obecności i z polecenia biskupa Jana Grota wobec świeckiego i zakonnego duchowieństwa i licznego ludu odczytano w katedrze po łacinie, niemiecku i polsku proces i potępienie nauki Jana de Caesena i jego zwolenników.

Na instrumencie notaryalnym, o tym fakcie spisanym, znajdujemy między innymi podpis jako świadka: »Johanne archipresbitero sancte Marie.« [8])

W następnym roku 1330 w wyroku polubownym, wydanym w sporze między kościołem P. Maryi a klasztorem św. Marka w Krakowie o wykonywanie funkcyi religijnych, wymienione są osoby spór wiodące: »Johannes archipresbiter et Jacobus procurator honorabilis viri

---

[1]) Awinion 6. XII. 1320. Jan XXII nadaje Janowi de Cosle »scholasteriam ecclesie Scarbimiriensis.... quam Johannes Grotonis rector parrochialis ecclesie s. Marie Crusviciensis (!) — niewątpliwie ma być Cracoviensis — olim obtinuit, vacantem per acceptationem ab eodem Johanne de predicta ecclesia s. Marie«. Ptaśnik, Analecta, nr. 159, p. 219.

[2]) Ptaśnik, Analecta, nr. 184, p. 224.

[3]) Ibid. nr. 206, p. 249.

[4]) Ibid. nr. 212, p. 255.

[5]) Ptaśnik, Acta Cameralia, Vol. I, p. 89.

[6]) Ptaśnik, Analecta, nr. 208, p. 253.

[7]) Ptaśnik, Acta Cameralia, Vol. I, p. 294.

[8]) Ptaśnik, Analecta, nr. 247, p. 278.

d. Andree prepositi ecclesie s. Marie civitatis Cracoviensis« z jednej, a »frater Petzoldus prior s. Marci et suus conventus« z drugiej strony [1]). Po raz drugi zatem pojawia się Jan archipresbiter u P. Maryi a Andrzej de Verulis, dawny pleban, z tytułem prepozyta.

Nasuwają się dwie kwestye: kim był ów Jan archipresbiter i jaka zmiana dokonała się w zarządzie kościoła P. Maryi. Co do osoby Jana archipresbitera może nie za śmiałe będzie przypuszczenie, że jest on identyczny z wymienionym poprzednio zastępcą Andrzeja de Verulis, wiceplebanem Janem de Lubsicz.

Archipresbiter i prepozyt kościoła P. Maryi występują odtąd przez cały wiek XIV obok siebie, jak to stwierdzić można w rachunkach kollektorskich. Była to zatem zmiana trwała. Rzuca na nią dużo światła podany w tychże rachunkach dochód z beneficyum plebana, a potem archipresbitera i prepozyta.

Beneficyum rektora czyli plebana przynosiło rocznie 133 grzywny i od tej sumy, wyraźnie w rachunkach kollektorskich podanej, opłacił w r. 1325 Jan Grot [2]) jako pleban u P. Maryi dziesięcinę, a również w r. 1327 Andrzej de Verulis [3]) jako pleban tego kościoła.

Przypatrzmy się teraz dochodowi rocznemu z beneficyum prepozyta i archipresbytera. W tychże rachunkach kollektorskich podano kilkakrotnie w późniejszym nieco czasie, w l. 1342, 1350 i 1351, dochód roczny z beneficyum prepozyta w wysokości 83 grzywien, archipresbitera równocześnie w l. 1350 i 1351 w wysokości 50 grzywien rocznie [4]). Widoczne zatem, że beneficyum plebana, do r. 1327 przynoszące 133 grzywien, zostało podzielone, że podziału tego beneficyum (d i v i s i o b e n e f i c i i) dokonano między r. 1327 a 1329 i utworzono nowe godności w zarządzie kościoła — archipresbytera i prepozyta.

Ciekawą rzeczą jest sam tytuł archipresbytera, który w Polsce wyjątkowo się pojawia; również i to, że prośba o tę zmianę nie znajduje się w suplikach wnoszonych do kuryi. Niema też dokumentu papieża, zezwalającego na podział beneficyum i nowe tytuły. Widocznie się to dokonało tylko w porozumieniu z biskupem Janem Grotem bez współudziału kuryi?

Jan Grot popierał gorliwie sprawy kościoła Maryackiego jako biskup krakowski i w r. 1327 dokonał dokładnego rozgraniczenia parafii krakowskich [5]).

Powyższe przypuszczenie znajdowałoby potwierdzenie w tym fakcie, że w rachunkach świętopietrza z r. 1335 i 1337 napisano dwukrotnie »plebanus s. Marie V mr. XI sc. cum dim.« [6]). Z dalszych lat 1338—1342

---

[1]) Kod. kat. Krak. t. II, nr. 245, str. 4.

[2]) Ptaśnik, Acta Camer., Vol. I, p. 113.

[3]) Ibid. p. 183.

[4]) Ptaśnik, Acta Camer., Vol. II, p. 308 i 313.

[5]) Kodeks miasta Krakowa t. III, nr. 374, str. 499.

[6]) Ptaśnik, Acta Camer., Vol. I, p. 368 i 391.

brak szczegółowych wykazów świętopietrza, tylko ogólnie podawano sumę, zebraną w dyecezyi krakowskiej, więc nie wymieniono kościoła P. Maryi. Gdy w r. 1342 Andrzej de Verulis został arcybiskupem (Tranensis), prepozyturę po nim w kościele P. Maryi otrzymał przez prowizyę papieską Bertrand syn Bertranda, notaryusz papieski, i zapłacił w kuryi dochód całoroczny ze swego beneficyum w wysokości 83 grzywien [1]). Odtąd w rachunkach kuryi występują przy kościele P. Maryi tytuły prepozyta i archipresbitera.

Z powyższego wynikałoby, że Andrzej de Verulis wkrótce po otrzymaniu plebanii Maryackiej zaczyna używać tytułu prepozyta i zatrzymuje z dawnego beneficyum większą część w wysokości 83 grzywien rocznego dochodu, zastępca zaś jego, wicepleban Jan de Lubsicz, który w myśl pozwolenia papieskiego miał spełniać czynności rządcy parafii zastępczo, zostaje faktycznym rządcą kościoła z tytułem archipresbitera i dochodem 50 grzywien. Tytuł prepozyta przyjęty przez Andrzeja de Verulis, świadczyłby może, że noszono się z myślą utworzenia przy kościele Maryackim kolegiaty.

W r. 1347, w 20 lat blisko po ustanowieniu archipresbitera, pojawia się jako świadek na dokumencie, wystawionym w Krakowie, »Johannes de Ladimiria viceplebanus ecclesie b. Marie Virginis Cracoviensis« [2]), a w 2 lata poźniej podpisany jest również jako świadek na dokumencie, wystawionym w Krakowie, ten sam »Johannes de Wladimira« jako »vicearchipresbiter ecclesie b. Virginis Cracoviensis» [3]). Współcześnie nie znamy nazwiska archipresbitera, który wyręcza się zastępcą, używającym tytułu viceplebana lub vicearchipresbitera.

W latach 1350, 1351, 1354 i 1355 nie zapłacił archipresbiter dziesięciny, nałożonej przez papieża Klemensa VI na duchowieństwo w Polsce.

W r. 1369 prepozytem kościoła Maryackiego jest Mikołaj z Kurnika, doktor dekretów [4]). Na tem stanowisku spotykamy go po powrocie z Rzymu, gdzie znajdował się 3 stycznia 1369 r. w kuryi jako prokurator Jana, syna Bogumiła, wójta Czarnkowa (Janka z Czarnkowa), wicekanclerza króla polskiego a zarazem kanonika prepozyta włocławskiego, i zapłacił w jego imieniu »ratione vacationis et provisionis eiusdem pro anno primo« kwotę, jaką ustalił Janko z Arnoldem de Caucina, kollektorem stolicy apostolskiej w Polsce [5]). Widocznie z Rzymu przywiózł sobie Mikołaj z Kurnika prowizyę papieską na probostwo Maryackie. Po śmierci kollektora Arnolda de Caucina został on d. 26 stycznia 1373 r. upoważniony przez Eliasza z Vodromo, nuncyusza i kollektora generalnego dziesięciny w Niemczech, Węgrzech, Czechach i Polsce, do ściągania dochodów, należących się kamerze apostolskiej, a zwłaszcza do sprzedaży majątku, po-

---

1) Ptaśnik, Acta Camer., Vol. II, p. 308.

2) Ibid. p. 36.

3) Ibid. p. 45.

4) Kod. kat. kr. t. II, str. 35, nr. 270.

5) Kod. miasta Krakowa t. I, nr. 44, str. 52.

zostałego po zmarłym kollektorze Arnoldzie [1]). U niego w przechowaniu znajdowały się wszystkie ruchomości, pieniądze i rejestra oraz rachunki kollektorskie, aż do przybycia nowego kollektora, Piotra syna Stefana, do Polski. Dnia 5 maja 1374 oddał mu Mikołaj z Kurnika trzy skrzynie z rejestrami i pismami różnemi, pozostałymi po Arnoldzie [2]).

W tym roku 1374 postąpił Mikołaj na biskupstwo poznańskie.

Ważne zmiany dokonały się w kościele P. Maryi w ostatnim dziesiątku XIV w., przyszło bowiem do zniesienia prepozytury. W r. 1391 był proboszczem Maryackim Kelcius de Książnice, kanclerz królowej Jadwigi [3]); rektorem w r. 1394 i następnych Paweł Nepronis [4]), za którego czasów zaczęto budować kościół św. Barbary staraniem rajców krakowskich.

Rajcy krakowscy, opiekując się kościołem P. Maryi i administrując zapisami mieszczan na rzecz kościoła, pragnęli zdobyć sobie na zarząd kościoła jak największy wpływ. Rozpoczęli starania, by mogli mianować ks. zakrystyana; miał on pod swym kluczem aparaty zakrystyi, wśród których wiele cennych rzeczy pochodziło z darów mieszczan i rady krakowskiej. Starali się o patronat kilku ołtarzy, a nawet w r. 1395 powzięli uchwałą rady miejskiej śmiały plan nabycia prawa patronatu samego kościoła. Dwaj tylko rajcy sprzeciwili się temu, Stano Muchow i Jan Piszczin, który w uzasadnionym skeptycyzmie szedł tak daleko, że zobowiązał się dać miastu 50 grzywien, gdyby się miastu udało to prawo patronatu zdobyć [5]).

W następnym roku 1396 wysłało miasto posła do kuryi rzymskiej w sprawach kościoła [6]). Lecz te dążenia natrafiły na opór rektora kościoła, Pawła Nepronis, i wszczął się proces rzymski, kilka lat trwający, na który łożyło miasto znaczne sumy. Starania miasta poparła królowa Jadwiga. Najłatwiej przyszło uzyskanie pozwolenia papieskiego na używanie ołtarza przenośnego przez rajców krakowskich bullą z 17 listopada 1396 [7]). Trudniej szły inne sprawy. Dopiero 11 stycznia 1397 wydał papież trzy bulle w Rzymie. Jedna z nich przyznawała odpusty w kaplicy św. Barbary [8]), drugą uzyskali rajcy prawo patronatu trzech ołtarzy w kościele Maryackim [9]), trzecią prawo nominowania w kościele Maryackim ks. zakrystyana [10]).

---

[1]) Ptaśnik, Acta Camer., Vol. II, p. 139.

[2]) Ibid. p. 460—479.

[3]) Kod. kat. krak. t. II str. 160; tenże Kielcius de Xiążnice posiadał w l. 1410—1421 beneficyum kantora w kapitule krakowskiej; ibid. str. 345, 472 i w. i.

[4]) Kod. miasta Krakowa t. I, nr. 80, str. 108.

[5]) Najst. ks. i rach. m. Krakowa t. II, str. 129 i 128.

[6]) Ibid. str. 253.

[7]) Kod. Krakowa t. I, nr. 85, str. 115.

[8]) Kod. Krakowa t. II, nr. 398, str. 518.

[9]) Św. Jana Ewangelisty, św. Piotra i Pawła i św. Antoniego. Ibid. I, nr. 86, str. 115.

[10]) Ibid. nr. 87, str. 116.

Było to znaczne ograniczenie władzy plebana, to też rektor Paweł Nepronis wniósł apelacyę do Rzymu[1]. Rajcy chcieli pozyskać dla swej sprawy samego króla, jak o tem świadczy, zdaje się, koncept listu (jaki życzyliby sobie, żeby król wysłał do Rzymu)—wpisany w Consularia Crac. pod r. 1398. W tym liście domaga się król od papieża uregulowania zarządu kościoła, a przedewszystkiem zniesienia prepozyta, który »rectori et ecclesie sue parrochiali predictis in operationibus maxime curam animarum et decus ecclesiasticum conspicientibus tamquam pars inutilis suo non congruat universo«, nadto z tego powodu, iż między rektorem a prepozytem ustawiczne o ich wzajemne prawa toczą się spory i obecnie toczy się spór nierozstrzygnięty, co wszystko wywołuje zgorszenie wiernych[2]. Rezultatem tych wszystkich zabiegów miasta było ostatecznie tylko zniesienie prepozytury a ówczesny rektor kościoła, Mikołaj Pieniążek, uzyskał bullą z dnia 12 października 1402 r.[3]) uznanie tytułu archipresbitera i, co ważniejsze, prawo noszenia infuły i innych oznak biskupich i udzielania absolucyi spowiadającym się u niego samego lub kapelana przez niego wyznaczonego nawet w wypadkach zastrzeżonych dla biskupa[4].

Od r. 1402 pleban kościoła P. Maryi używa tytułu archipresbitera. Archipresbiterem tytułuje Mikołaja Pieniążka Mikołaj, proboszcz klasztoru św. Jadwigi, pozywając go d. 23 lutego 1403 r. przez swój sąd w sporze z posiadaczami sołectwa w Bronowicach[5]. Tak samo tytułowany jest Pieniążek w wyroku, wydanym w tym sporze d. 28 października 1404 r. w Krakowie[6]. Tego samego tytułu użyto w dokumentach z r. 1413[7], z r. 1429[8]. Obok tego tytułu nazywają plebana Maryackiego wcale często skromniej rektorem. Tak nazwany on jest w r. 1411 w dyplomie erekcyjnym bractwa Wniebowzięcia N. P. Maryi w kościele Maryackim[9], w dokumencie z r. 1430[10] i w wyroku Jakóba z Dębna, starosty krak., z r. 1464[11] w sporze z poddanymi Bronowic o dziesięciny.

---

[1]) Najst. ks. i rach. m. Krak. II, str. 180.

[2]) Najst. ks. i rach. m. Kr. II, str. 186.

Grabowski w dziele: Kraków i jego okolice, wyd. V z 1866 r., str. 123, podaje, że mieszczanie krak. zanieśli suplikę do papieża: »ut praeposituram s. Mariae Virg. uniat plebanatui eiusdem ecclesiae noviter fundatae: undo comperiuntur ibi fuisse Plebanus et Praepositus«. Data tej supliki przez niego podana jest »A. 1399 Sabb. infra Octavas S. Martini«. Jak zwykle cytuje »z dawn. ręk.« Tę samą datę dzienną ma powyższa suplika króla wpisana w Consularia pod r. 1398.

[3]) Dypl. nr. 7. — Arch. kośc. Maryackiego.

[4]) Dalszych archipresbiterów kościoła szczegółowo zestawił Gąsiorowski, Kościół N. P. Maryi w Krakowie. Kraków 1878, str. 67—76.

[5]) Dypl. nr. 8. — Arch. kość. Mar.

[6]) Dypl. nr. 9. — A. k. M.

[7]) Dypl. nr. 13. — A. k. M.

[8]) Dypl. nr. 21. — A. k. M.

[9]) Dypl. nr. 11; druk. Kod. kat. krak. t. II, str. 534.

[10]) Dypl. nr. 42. — A. k. M.

[11]) Dypl, nr. 42. — A. k. M.

Gdy Jan Rzeszowski, biskup krakowski, zaczął rządcom kościoła Maryackiego odmawiać prawa do tytułu archipresbitera i używania pontyfikaliów, sprawa oparła się o Rzym. Sykstus IV transsumował w r. 1483 bullę Bonifacego IX z r. 1402, a Innocenty VIII bullą z 26 kwietnia 1485, wydaną w Rzymie, polecił opatom mogilskiemu i koprzywnickiemu i proboszczowi kościoła św. Floryana na Kleparzu pociągnąć do odpowiedzialności tych, którzy zaprzeczają rektorom kościoła P. Maryi, zwanym archipresbiterami, prawa noszenia pontyfikaliów. Wskutek tego wydał opat mogilski wyrok, uznający prawo do używania oznak i tytułu archipresbitera przez rektorów kościoła Maryackiego [1]).

W sto lat później, d. 16 stycznia 1584 r., na prośbę archipresbitera Jakóba Górskiego, profesora i kilkakrotnego rektora uniwersytetu, Piotr Myszkowski, biskup krakowski, transsumował bulle Bonifacego IX i Syxtusa IV papieży, dozwalające archipresbiterom używać oznak biskupich [2]).

Odtąd pozostawali spokojnie archipresbiterowie w posiadaniu tego prawa. Dopiero ś. p. X. prałat Krzemieński kazał sporządzić notaryalny odpis dyplomu nr. 53. Odpis ten znajduje się w archiwum kościoła.

Roczny dochód z beneficyum rządcy kościoła (rektora) obliczony był w w. XIV na 133 grzywien. Z biegiem czasu rośnie on jeszcze. Składały się nań sumy, dziesięciny i realności. Nie ze wszystkich zapisów szedł dochód na osobisty pożytek archipresbitera; znaczna część funduszów była tylko pod jego zarządem a miała specyalne przeznaczenie. Prócz dziesięcin, z kilku wsi pobieranych, uposażenie archipresbitera stanowiła posiadłość gruntowa Bronowice Małe, licząca 18 łanów kmiecych, z których pobierał po 16 groszy czynszu, folwark tamże z dwóch łanów złożony, oraz młyn, dawniej sołtysi, nadto ze sołtystwa [3]) odbierał dziesięcinę snopową. W Krakowie posiadał następujące realności: dworek na Wesołej za bramą św. Mikołaja, dom przy ul. Szpitalnej l. 604, zwany szpichlerzem, i rezydencyę na rogu ul. Szpitalnej (plac Maryacki nr. 4), zwaną p r a ł a t ó w k ą [4]).

Dom ten nabył na mieszkanie dla archipresbitera dopiero w r. 1591 archipresbiter Hieronim Powodowski od ur. Elżbiety »de Barzki«, wdowy po ur. Prosperze Prowanie, staroście będzińskim [5]).

Dom ten za czasów Kazimierza W. był własnością królewską, widocznie pochodzącą z konfiskaty, dokonanej w czasie buntu wójta Alberta

---

[1]) Dypl. nr. 53 w Arch. kośc. Mar., nadto księga w Arch. miejskiem w Krakowie, nr. tymczasowy 3199, opr. w deskę powleczoną skórą, str. 188, p. t.: »Transsumpta literarum apostolicarum Parochiali Ecclesie B. Marie Crac. concessarum super mitram Episcopalem, baculum, annulum, tunicam et dalmaticam. Item super indulgentias, quas habet Ecclesia s. Marci Venetijs in festo Assumptionis B. Marie eiusque octava«, zawierająca kopie wszystkich aktów i szczegóły z prowadzonego procesu w r. 1485.

[2]) Gąsiorowski, Kościół i t. d., str. 69.

[3]) Archipresbiter Mikołaj Waltek nabył sołtystwo w r. 1537 od Seweryna Bonara.

[4]) Vol. XII—XXIII. — Arch. kośc. Mar.

[5]) Vol. XVII, Real. Arch. fasc. 3.

w 1312 r. W r. 1369 »miles Szczepanko« imieniem króla zrzekł się tego domu na rzecz »honorabili domine Chwalcze»[1]). Wkrótce potem ona umarła i w r. 1370 jest o niej mowa jako zmarłej[2]). W r. 1372 jest jego właścicielem Jan Panczer, mieszczanin krakowski[3]). Dyplom pergaminowy z r. 1377[4]), przechowany w archiwum kościelnem, przynosi nam następujące wiadomości: dnia 23 marca t. r. w Pyzdrach (Peysir) Władysław ks. opolski, Sędziwoj krakowski i Domarat wielkopolski, starostowie, poświadczają, że Mikołaj z Kurnika, biskup poznański, sprzedał dom swój narożny, stojący z tyłu za kościołem P. Maryi, Janowi Panczerowi, mieszczaninowi krakowskiemu. Tę transakcyę zatwierdził król Ludwik dnia 24 kwietnia 1377 r. w Wissul. Sumę 130 grzywien z ceny kupna 180 grzywien, dłużną przez Panczera, przekazał Mikołaj z Kurnika ks. opolskiemu d. 27 maja 1377 r. w Gnieźnie; pieniądze te otrzymał ks. Władysław opolski dnia 9 czerwca 1377 r. w Miechowie i poświadczył Panczerowi spłacenie tego długu.

Z powyższych dokumentów wynika, że Mikołaj z Kurnika, który był proboszczem P. Maryi, zanim został biskupem poznańskim, był przez pewien czas w posiadaniu tego domu, albo przed r. 1372, albo po roku 1372, poczem, jako biskup, niepotrzebny mu dom sprzedał Panczerowi. Dom dogodnie położony dostał się do rąk archipresbiterów dopiero w r. 1591. Wkrótce potem, jak świadczy napis na tablicy marmurowej, wmurowanej w sieni głównej, dom ten gruntownie przebudował i zbudował portal archipresbiter Krzysztof Trzcieński 20 października 1618 r. Ponownie zrestaurowany został kosztem archipresbitera Józefa Wincentego Łańcuckiego w r. 1832[5]).

Patronat. Prawo patronatu kościoła P. Maryi posiada od najdawniejszych czasów biskup krakowski. Stwierdza to ów rzekomy list Władysława Jagiełły, umieszczony w Cons. Crac. pod r. 1398[6]), którym król popiera starania rady miejskiej krakowskiej o uzyskanie patronatu kościoła. Miasto nie zdołało zdobyć tego prawa.

W w. XV, jak gdzieindziej, tak i w Polsce pojawia się dążność do nabycia przez monarchów prawa nominowania biskupów i opatów i obsadzania ważniejszych beneficyów kościelnych. Wynikiem tej dążności jest uzyskanie już na soborze konstancyjskim 17 stycznia 1415 r. od Jana XXIII przez króla Jagiełłę prawa patronatu 18 kościołów w dyecezyach: gnieźnieńskiej, krakowskiej, poznańskiej i włocławskiej. Wśród nich wy-

---

1) »...domum ipsius regis in acie ex opposito b. Virginis intrando plateam s. Crucis...« Scabinalia Crac. nr. 389, p. 46.

2) Ibid. nr. 499, p. 59.

3) Ibid. nr. 664.

4) Dypl. nr. 3; druk. Kod. kat. krak. t. II, nr. 299, str. 65.

5) Dr. Stan. Tomkowicz, Napisy domów krak. Teka Konserw. Gal. Zach. t. I, str. 8.

6) »...Ecclesie s. Marie parrochialis, cuius collatio, provisio seu quevis alia dispositio ad loci ordinarium, ymo ad S. V. pertinet...« Najst. księgi i rach. Krakowa t. II, str. 186.

mieniono kościół P. Maryi w Krakowie, gdzie królowi odtąd przysługuje prawo »presentandi personas idoneas locorum ordinariis in rectores«[1]).

Gdy w r. 1450 zamienił dobrowolnie Adam z Będkowa (Banthków), od r. 1413 archipresbiter P. Maryi, a od r. 1416 zarazem kanonik krakowski, kościół P. Maryi na kanonię i prebendę N. P. Maryi w Kielcach z Jerzym Szworcem, zwanym Schworczjurga, synem Jerzego Szworca, rajcy krak., a ówczesny wikaryusz generalny krakowski, Rafael ze Skawiny, »ad praesentationem« króla nadał aktem z dnia 3 czerwca 1450 r. w Krakowie kościół N. P. Maryi w Krakowie Jerzemu Szworcowi[2]), wszczął z tego powodu spór z królem ówczesny biskup krak., kardynał Zbigniew Oleśnicki. Powoływał on się na przywilej, uzyskany od papieża Mikołaja V. d. 23 kwietnia 1449 r. w Rzymie, mocą którego papież przyznał biskupowi krakowskiemu prawo obsady tych beneficyów kościelnych, któreby w czasie jego władania dyecezyą krakowską zawakowały w miesiącach: lutym, kwietniu, czerwcu, sierpniu, październiku i grudniu[3]). Sprawa oparła się o Rzym i papież Mikołaj V. nową bullą z dnia 1 lipca 1450 r., wydaną w Fulginei, wyjaśnił, iż jakkolwiek przyznał królowi polskiemu Kazimierzowi Jagiellończykowi prawo nadania 90 beneficyów kościelnych, w prowincyach kościelnych polskich się znajdujących, bez względu na to, do czyjejby dyspozycyi należały, to jednak to nie uwłacza innemu przywilejowi, wydanemu na rzecz Zbigniewa biskupa krakowskiego, mocą którego otrzymał on prawo obsady beneficyów w dyecezyi krakowskiej, któreby zawakowały w ciągu 6 poprzednio wymienionych miesięcy. Orzeczenie to wydał papież z powodu wątpliwości, czy osoby przez króla nominowane w miesiącach dla biskupa zastrzeżonych prawnie objęły beneficya, czy nie. Papież orzeka, że osoby w tym wypadku przez króla mianowane nie mają prawa do objęcia beneficyów i z nich mają ustąpić[4]).

Mimo tego orzeczenia papieskiego nie ustąpił Jerzy Szworc z kościoła Maryackiego. Odbiciem tego sporu jest notatka u Długosza w Liber beneficiorum dyecezyi krak. przy kościele P. Maryi: »cuius patronum asserunt se Serenissimus Rex Poloniae; Episcopus autem Cracoviensis etiam asserit se unicum illius ecclesiae collatorem, cuius nunc plebanus... Szworczjurga de Cracovia...«

Król utrzymał się przy prawie patronatu. Zygmunt I w dyplomie, wydanym dnia 19 lutego 1537 r. na sejmie walnym w Krakowie, wyraźnie mówi: »Ecclesia s. Mariae Cracoviensis iuris patronatus nostri«[5]).

---

[1]) Kod. kat. krak. t. II, str. 396, nr. 557; druk. z oryg. w Arch. miejskiem.

[2]) Dypl. nr. 34. — Arch. kośc. Mar.

[3]) Reg. w Ind. Act. Saec. XV, nr. 2630; druk. Dzieduszycki, Zbigniew Oleśnicki t. II, App. nr. 30, p. LXI.

[4]) Druk. Kod. Małopolski t. IV, str. 507, nr. 1522 z kopii w Liber antiquus kapituły krak. fol. 448.

[5]) Prawa, przyw. i stat. Krakowa t. I, nr. 755, str. 924—926.—Błędną wiadomość podaje Grabowski, Kraków i jego okolice, wyd. V, Krak. 1866, str. 124 w przypisku:

Za rządów austryackich przeszło to prawo na cesarza [1]).

W r. 1809 d. 14 września wykonał to prawo ks. Józef Poniatowski po wkroczeniu na czele wojsk Ks. Warszawskiego do Krakowa i zamianował archipresbiterem P. Maryi X. Wincentego Łańcuckiego, który w 5 dni później został kanonicznie instytuowany [2]). Po upadku Rzeczypospolitej Krakowskiej wróciło to prawo patronatu do cesarza austryackiego.

Miasto zdobyło sobie tylko stopniowo rozległe prawo prezenty licznych duchownych w kościele Maryackim. Rozstrzygając spór, jaki się toczył o to między radą miejską a archipresbiterem Hieronimem Powodowskim, wydał biskup krakowski, kardynał Radziwiłł, w r. 1598 ordynacyę tej treści, że rajcy mają wybierać i prezentować, za poprzedniem porozumieniem się co do osób z każdorazowym archipresbiterem, kaznodzieję, zakrystyana, podzakrystyana, organistę, rektora szkoły i kantora.

Mianowani przez radę mają być posłuszni archipresbiterowi, a nieposłuszni (rebelles) mogą być przez niego po poprzedniem upomnieniu usunięci, z wyjątkiem kaznodziei, który, zatwierdzany przez biskupa, przez niego tylko może być z powodów słusznych usunięty [3]).

Spór z r. 1598 wyniknął stąd, że miasto nie zawsze odpowiedne osoby na te stanowiska w kościele wynosiło.

Do osób z poza kościoła należał nadto patronat wielu ołtarzy lub służb przy tych ołtarzach, archipresbiter tylko kilka ołtarzy obsadzał. Z tego powodu duchowieństwo w kościele nie było zbyt uległe archipresbiterowi, o ile chodziło o ustalenie porządku nabożeństwa. Załatwił tę sprawę po wizytacyi kościoła biskup Piotr Tylicki, określiwszy dekretem z d. 10 grudnia 1608 r. [4]), że archipresbiter wobec wszystkich duchownych w kościele posiada »correctivam potestatem«, a gdyby mu się który z duchownych sprzeciwił, »archipresbitero vis et potestas esto eundem obventionibus ecclesiasticis mulctare«, może go nawet archipresbiter w wykonywaniu jego funkcyi zawiesić tak długo, dopóki tej

---

»Prawo nadawstwa (ius patronatus) kościoła P. Maryi posiadał dawniej urząd radziecki krak., który przywilej Zygmunt I w r. 1524 zatwierdził, a teraz Najjaśniejszy Cesarz Austr. prawa tego używa«. Dokument bowiem z r. 1524 dotyczy skarbca kościoła i zakrystyana, którego miasto miało prawo mianować, a nie archipresbitera. (Ks. nr. 21, k. 18).

[1]) Ks. nr. 16; r. 1804. »Inventarium der Erzpriesterlichen Pfründe B. V. M. in der Hauptstadt Krakau... gelegen, über welche S. K. K. Majestät das Patronatrecht haben.«

[2]) Gąsiorowski o. c. p. 75.

[3]) Ks. nr. 21, k. 18. Na poparcie swych praw zdołali wtedy rajcy przedłożyć biskupowi tylko trzy dokumenty: 1) »Litteras erectionis Rev. olim Johannis (Iwona Odrowąża) Cracoviensis Episcopi, per R. olim Petrum (Wysz) Episcopum innovatas et duo decreta Seren. olim Sigismundi Regis Poloniae, 2) unum quidem quoad collationes et electiones ministrorum Ecclesiae 1532, 3) aliud vero ratione custodiae thesauri in A. 1524 factum.» Twierdzili, że chociaż więcej dowodów prawnych nie mogą przytoczyć, »ipsa tamen consvetudo et usus, quo ab immemorabili tempore in possessione praesentandi praedicatorum aliorumque ecclesiae ministorum, nec non in dispositione collectorum et thesauri ecclesiae fuerunt, ius illis faceret indubitatum...«

[4]) Ks. nr. 21, k. 20.

sprawy biskup albo oficyał generalny nie rozsądzi. Archipresbiter nadto ma prawo wyznaczać godziny odprawiania mszy i śpiewania officyów i karać tych, którzy się porządku, przez niego ustanowionego, nie trzymają.

Zakrystyan. Bogata w drogocenne szaty liturgiczne, ozdobne mszały, kosztowne kielichy i inne przybory do nabożeństwa zakrystya Maryacka zostawała pod dozorem jednego z księży. Ponieważ przeważna część przedmiotów pochodziła z darów mieszczan krakowskich, rada miejska postanowiła zdobyć silniejszy wpływ na nadzór zakrystyi. Stąd robi starania w Rzymie, rezultatem których jest bulla pap. Bonifacego IX z 11 stycznia 1397 [1]). Papież przyznał radzie miejskiej prawo ustanawiania w kościele Maryackim z pośród duchownych kustosza czyli zakrystyana, który miał szczególniej czuwać nad tem, żeby zasoby zakrystyi »ne distrahantur et alienentur«. Zakrystyan poddany był kontroli biskupa krakowskiego i na jego żądanie obowiązany był zdać sprawozdanie ze stanu zakrystyi. W wykonaniu tej bulli polecił niezwłocznie [2]) Piotr Wysz, biskup krakowski, spisać inwentarz paramentów kościoła i zatwierdził Jana Krancza w godności zakrystyańskiej. Bullę Bonifacego IX zatwierdził i transsumował papież Innocenty VII dnia 30 lipca 1406 r. w Rzymie, przyczem wyraźnie nadmienił, że rajcy krakowscy w myśl postanowień bulli zakrystyana zamianowali [3]).

Zakrystyan był po archipresbiterze najważniejszym duchownym w kościele ze względu na zakres swego działania. Z czasem zyskał on szereg zapisów, z których czynsze szły albo na jego utrzymanie, albo on dysponował nimi na potrzeby zakrystyi, jak wosk, wino. Prowadził rejestra podręczne, zwłaszcza że do jego rąk składano opłaty za dzwonne lub groby w kościele i t. p., które rozdzielał według ustalonego klucza. W dysponowaniu kasą kościelną podlegał on kontroli prowizorów kościoła.

Podzakrystyan. Zakres działania zakrystyana, opisany w bulli Bonifacego IX, z biegiem czasu wzrósł znacznie, stąd też ustanowiono w zakrystyi drugiego księdza do pomocy zakrystyanowi i zwano go podzakrystyanem. Istnieje on w XV w., a wspomniana już ordynacya Radziwiłłowska z r. 1598 wyraźnie stwierdza, że prawo prezentowania go za poprzedniem porozumieniem się z archipresbiterem posiada rada miejska.

Zakres jego działania nie był ściśle określony. Rozporządzał on niewielkimi funduszami, które miał w swym bezpośrednim zarządzie. Obowiązki jego określił ks. infułat Łańcucki d. 6 stycznia 1837 r. Oto ważniejsze jego czynności: czuwa nad porządkiem w zakrystyi i w kościele, dba o czystość aparatów kościelnych i bielizny, ma pod kluczem wino

---

[1]) Kod. Krakowa t. I, nr. 87, str. 116.

[2]) Dnia 28 kwietnia 1397. — Kod. Krakowa t. II, nr. 399, str. 519 — 522.

[3]) Kod. Krakowa t. I, nr. 109, str. 155.

w piwnicy, obowiązany w odpowiedniej asystencyi co miesiąc pieniądze z puszek wybierać, czuwa nad urządzeniem i porządkiem w czasie pogrzebów. Od czasu do czasu robi wizytę w kościele, czy przypadkiem złodziej się nie zakradł; ma być przy kupnie i wadze wosku, ma z księdzem zakrystyanem podwójne klucze do skarbców i szafy w zakrystyi, ma pod sobą 3 kleryków, zajętych w kościele, i zarządza szpitalem, czyli domem ubogich, obsługujących kościół.

Wikaryusze. Zajmowali się oni nabożeństwem w kościele; do ich czynności należały chrzty, śluby, pogrzeby.

W r. 1347 i 1349 ma kościół najmniej 2 wikaryuszów. Występują bowiem wtedy jako świadkowie na dokumentach: »Johannes (de Ilkus) predicator et Nicolaus de Zar, vicarii ecclesie b. Virg. Marie«[1]). Z czasem liczba ich wzrasta do czterech. Według Liber beneficiorum Długosza były pewne ołtarze w kościele przeznaczone dla wikaryuszów. Prawo prezenty trzech z nich należało do rajców miejskich. I tak do ołtarza w kaplicy św. Ducha[2]) obowiązani byli prezentować jednego ze starszych wikaryuszów[3]), do ołtarza św. Maryi Magdaleny[4]) wikaryusza, który wtedy był tygodniowym[5]), a do ołtarza z fundacyi Polnara, poświęconego Ofiarowaniu P. Maryi[6]), tego wikaryusza, który pełnił obowiązki trzeciego. Czwarte uposażenie, przeznaczone dla jednego ze starszych wikaryuszów, stanowił ołtarz w kaplicy zw. później św. Łazarza[7]); prawo prezenty tego ołtarza było w rękach prywatnych.

Wikaryusze, uposażeni własnymi funduszami, tworzyli w obrębie kościoła osobną korporacyę. Liczba ich utrzymała się przez długi czas i wedle wizytacyi z r. 1711 wynosiła jeszcze 4. — Posiadali oni własny dom. Po rozebraniu starej, spustoszałej i do mieszkania niewygodnej wikaryówki wystawiono nową, do której księża wprowadzili się d. 27 października 1751 r.

W przeddzień wilii w r. 1807 spisano w prałatówce powinności wikarych na ich własną prośbę. Zgodzono się, że liczba wikarych będzie taka, jaką za potrzebne rządcy kościoła uznają. Jeden z wikaryuszów będzie według starodawnego zwyczaju seniorem; ma mieć dozór nad obyczajami i co sobotę rozpisać na kartce powinności tygodniowe wikarych

---

[1]) Ptaśnik, Acta Cam. Vol. II, p. 36, 45.

[2]) Ta kaplica później zwana św. Jana Chrzciciela; Gąsiorowski op. c. str. 41.

[3]) »Unum ex vicariis seniorem«; Długosz Lib. benef. II, p. 3.

[4]) Przy drugim filarze po prawej ręce; Gąsiorowski, op. c. p. 29.

[5]) »Unum ex vicariis s. Marie in Cracovia, qui tunc fuerit hebdomadarius«; Długosz, ibid.

[6]) »Altare Polnar, Presentationi s. Marie dicatum... Consules Cracovienses tenentur presentare unum ex vicariis, qui illo tempore habebit officium tertii«; Długosz, ibid.

[7]) U Długosza w Lib. ben. opuszczone wezwanie tego ołtarza; oznaczono tylko »Capella Sanct...« Ponieważ jednak patronem tego ołtarza był »Sebastianus civis Cracoviensis«, a kaplica św. Łazarza zwana była pierwotnie Sebastianową (Gąsiorowski op. c. str. 20), można przypuszczać, że odnosi się do tego ołtarza.

ma w metrykach chrzty, śluby i pogrzeby zapisywać, odbierać prowizyę od kapitałów i t. p.[1])

Kaznodzieja. Pierwsza wzmianka o kaznodziei w kościele P. Maryi dotyczy owego Jana z Olkusza wikaryusza, który z dodatkiem »predicator« podpisany jest jako świadek na dokumencie z r. 1347 [2]). Niewiadomo, w jakim języku wygłaszał on kazania. Może w języku polskim? Niemcy jednakże, którzy przeważali wśród mieszczaństwa krakowskiego, rychło postarali się o własnego kaznodzieję. To też na dokumencie z roku 1373 [3]) pojawia się jako świadek Mikołaj »predicator Theutonicorum ecclesie b. Marie Cracoviensis«. Prawdopodobnie przez wiek XIV w obu językach były kazania u P. Maryi. Kiedy jednakże zaczęto budować w r. 1394 staraniem mieszczan krak. kaplicę św. Barbary obok kościoła Maryackiego, rada miejska powzięła zamiar przenieść tam nabożeństwa polskie. Wiedział o tem Piotr Wysz, biskup krakowski, dlatego, potwierdzając tę fundacyę, na prośbę Pawła Nepronis, rektora kościoła, wyraźnie zrobił zastrzeżenie, że nie ma to wyjść na szkodę kościoła i przesądzać kazań w języku polskim w tymże kościele [4]).

Mimo zastrzeżeń Wysza przeniesiono kazania polskie do św. Barbary, podczas gdy w kościele Maryackim w w. XV wygłaszano kazania niemieckie.

Kaznodzieję polskiego u św. Barbary uposażył hojnie Stanisław Koczwara, rajca krakowski, zapisując dla niego w testamencie czynsz roczny 16 grzywien, ciążący na Prokocimiu. Dobra te mogły być od tego czynszu zwolnione po spłaceniu przez dziedziców sumy 600 zł. do rąk rajców krak. Zapis ten zatwierdził dnia 5 czerwca 1482 r. Jan z Szadka, wikaryusz generalny krakowski [5]). Prawo prezentowania tego kaznodziei przysługiwało synom Koczwary, lecz oni d. 20 czerwca 1488 r. przelali to prawo na rzecz rajców krakowskich [6]).

Uposażenie polskiego kaznodziei wzrosło w r. 1516 przez zapis czynszu rocznego 10 grzywien; król Zygmunt I zezwolił obciążyć tym czynszem dobra Chrzanów [7]).

Kaznodzieję niemieckiego na nowo uposażył w kościele P. Maryi w r. 1511 zaciekły niemiec, Jan Heydecke, archipresbiter tego kościoła, zakupiwszy w tym celu od miasta za 1000 zł. węg. czynsz roczny 40 grzywien, zabezpieczony na wadze większej i topni. Za te pieniądze

---

[1]) Vol. XXXVI, Fasc. A. Vic.

[2]) Ptaśnik, Acta Cam. Vol. II, p. 36 i 45.

[3]) Kod. Krakowa t. I, nr. 44, str. 52.

[4]) Kod. Krakowa t. I, nr. 80, str. 108: »Quod erectio et fundatio nostra huiusmodi non vergant in detrimentum ecclesie nostre Cracoviensis et oppressionem ecclesie s. Marie matricis supradicte ac preiudicium predicationis Polonorum, quibus in ipsa ecclesia matrici consuetum est ab antiquo predicari«.

[5]) Kod. Krakowa t. II, nr. 473, str. 622.

[6]) Dypl. w Arch. miejskiem Krakowa nr. 367.

[7]) Dypl. tamże, nr. 439.

na nowo uposażono ołtarz św. Ducha w kaplicy Bonera i przeznaczono go dla tego kaznodziei. W dyplomie tym jest mowa, że w kościele P. Maryi »ab aevo semper et ultra memoria hominum Theutonica lingua verbum Dei praedicatum est«[1]).

Następca Jana Heydeka, archipresbiter Mikołaj Waltek, popadł w spór z rajcami, którzy mu zarzucali zaniedbywanie służby Bożej. W tym sporze stanął Piotr Tomicki, biskup krakowski, po stronie rajców i dnia 14 października 1527 r. wydał wyrok, polecający archipresbiterowi utrzymywać w kościele 6 wikaryuszów, umiejących język polski i niemiecki, nadto żywić kaznodzieję niemieckiego i jego służącego[2]). Waltek apelował od tego wyroku do Rzymu, gdzie papież Klemens VII zarządzenie biskupa Tomickiego ostatecznie zatwierdził dekretem z 12 czerwca 1534 r.[3])

W tym czasie walka między polskiem a niemieckiem mieszczaństwem w Krakowie była bardzo silna. Oręż polski święcił tryumfy nabycia Prus Królewskich, a potem shołdowania Książęcych. Od upadku Zakonu polskość coraz bardziej się wzmaga w Krakowie.

W świetnej dobie Zygmunta Starego liczba mieszczan Niemców maleje coraz bardziej. Nic więc dziwnego, że na sejmie w r. 1536 posłowie stanu rycerskiego jednomyślnie zanieśli prośbę do króla Zygmunta I, by w kościele P. Maryi głoszono słowo Boże po polsku. Poparli oni w tym kierunku akcyę rajców narodowości polskiej. Natomiast niemieccy rajcy prosili króla, by się do tej prośby nie przychylił. Gdy jednak nie mogli przytoczyć żadnego aktu, tylko zwyczaj[1]), król zadecy-

---

[1]) Dypl. w Arch. miejskiem Krakowa nr. 417.

[2]) Dypl. nr. 482, tamże.

[3]) Dypl. nr. 517, tamże.

[1]) Niewątpliwie nie mógł król uznać za dostateczny dowód przedstawiony mu akt, opisujący historyę budowy wielkiego ołtarza. Akt ten miano znaleźć w r. 1533 przy omiataniu kościoła w puszce przy wielkim ołtarzu. Oryginału tego aktu nie posiada archiwum kościelne, tylko kopię łacińską, obok której znajduje się polskie tłumaczenie. (Vol. VII, fasc. 6).

Pochodzenie tego odpisu objaśnia następujące zdanie: »Anno Salutis 1585, die 12 Apprilis wiepieszałem Ja tho sobie oth X. Jacuba Sakristiana«. — Zastanowić musi fakt przypadkowego niby odkrycia tego aktu w r. 1533 w tym czasie, kiedy się toczy walka o usunięcie kazań niemieckich z kościoła Maryackiego, powtóre brak jego oryginału. Również bardzo charakterystyczny jest następujący ustęp z tego aktu, który musi budzić poważne wątpliwości, czy on zaraz po ukończeniu w. ołtarza w r. 1489 powstał. Podaję go bez zachowania pisowni wedle przekładu znajdującego się w kopii z r. 1585: »Na to (budowę wielkiego ołtarza) żaden Polak nic nie dał, ani żadnej jałmużny, ani żadnym ratunkiem nie ratował, ale się ich wiele naśmiewało, tak mniemając, że się to nigdy dokończyć nie miało, którzy potem rozmaitemi przeciwnościami przez Najświętszą Pannę byli nawiedzeni«. Końcowe zdanie w tej formie chyba współcześnie nie mogło być napisane.

W dalszym ciągu jest mowa że: »Plebanem na ten czas był cnotliwy człowiek niemiec Jorek Swarcz, nieboszczyka Jorka Swarca rajce syn, kaznodzieją niemieckim człowiek mądry Jan Galar z Wielkiego Głogowa, mistrz, najprzedniejszy kaznodzieja,

dował, że kazania niemieckie mają się odbywać u św. Barbary, a polskie mają być przeniesione do P. Maryi. Wydał tę decyzyę z tej racyi, że nie wypada, żeby w stołecznem mieście, w głównym kościele, w obcym języku odbywało się nabożeństwo, nadto motywował, że dla licznych Polaków kościół św. Barbary jest za ciasny a z powodu ścisku kobiety w ciąży nie mogą chodzić na nabożeństwo. To postanowienie królewskie ogłosili Andrzej arcybiskup gnieźnieński i Jan biskup krakowski aktem z dnia 23 grudnia 1536 r., w Krakowie wydanym [1]).

Mimo ogłoszenia przez biskupów woli królewskiej walka o język polski w kościele Maryackim trwa dalej. Posłowie miasta Krakowa stawali widocznie w obronie dawnego zwyczaju, co spowodowało, że ich posłowie stanu rycerskiego usunęli ze sejmu. Król jednak uznał postąpienie koła rycerskiego za nieprawne i orzekł dokumentem z d. 17 lutego 1537 r. [2]), w Krakowie wydanym, że to nie może w niczem naruszać praw miasta Krakowa do wysyłania posłów na sejmy, w dwa dni zaś później ogłosił sam swe postanowienie, że kazania i śpiewy mają się po polsku odbywać w kościele Maryackim, a dla Niemców, których jest nie wielu w Krakowie, u św. Barbary [3]).

Pozostaje do zbadania, o ile to postanowienie królewskie wykonane zostało.

Sprawa z natury rzeczy upadła, gdy w r. 1583 kościół św. Barbary oddano Jezuitom.

Inna i późniejsza jest geneza kaznodziei sobotniego w kościele P. Maryi.

---

który swojem napominaniem do tego niepomału dopomógł, zakrystyanem pobożny człowiek Jieronim z Wogstatu w naukach mistrz i bakałarz w piśmie świętym. A mistrz albo rzemieślnik tej roboty był mistrz Wit, niemiec z Nornberga, dziwnie stateczny i pilny i życzliwy, którego rozum i robota przy wszystkiem Chrześciańrstwie z pochwałą słynie, któremu też tu robota ta zaleca na wieki. Tom ja Jan Heidek z Gdańska pisarz miejski na wieczną tej rzeczy pamiątkę napisał«. Akcentowanie niemieckiego pochodzenia archipresbitera Jerzego Szworca w r. 1489, kiedy wiadomem było powszechnie, że on jest niemcem, wysunięcie zasług koło zbierania funduszów na budowę wielkiego ołtarza kaznodziei niemieckiego, podanie tylko imienia Wita, a opuszczenie nazwiska Stwosza, podczas gdy wszędzie skrupulatnie podawano imię i nazwisko każdej osoby, wreszcie dodatek przy Wicie »niemiec z Norymbergi«, zmusza do wniosku, że ten akt w zachowanej dzisiaj formie jest po r. 1533 sfałszowany. Dodać należy, że w tym właśnie roku 1533, kiedy miano znaleźć opis budowy wielkiego ołtarza, umarł stary ociemniały mistrz Wit Stwosz, który od r. 1496 przez 37 lat przebywał w Norymberdze; wtedy można było o nim napisać, że był niemcem z Norymbergi. Dla ostrożności jednak opuszczono nazwisko. — Por. J. Ptaśnik, Ze studyów nad Witem Stwoszem i jego rodziną. Rocznik krak. t. XIII, str. 119 i 120.

Ze strony polskiej sfałszowano wtedy dokument erekcyjny kościoła z r. 1226 i podrobiono dok. Piotra Wysza z r. 1394; przytoczono więc dawniejsze, niż to Niemcy mogli zrobić, prawa do kościoła Maryackiego.

[1]) Kod. kat. krak. t. II, nr. 298, str. 186.

[2]) Prawa, przyw. i stat. m. Kr. t. I, nr. 63, str. 88.

[3]) Tamże, nr. 755, str. 924.

Paweł Kalwowicz, ołtarzysta i spowiednik w tymże kościele, pragnął w kaplicy M. B. Loretańskiej urządzić szczególniej uroczyste nabożeństwo. W tym celu porobił szereg zapisów. W r. 1633 zapisał on czynsz roczny od 1000 złp. na rzecz kantora i muzyki, a w następnym roku również taką kwotę dla muzyki instrumentalnej celem grania i śpiewania litanii w każdą sobotę w tejże kaplicy w czasie nieszporów. Prócz tego nabył on 30 maja 1639 na kamienicy zw. Godowskich na Małym Rynku (in foro scrutario) koło mansionarzy św. Barbary czynsz roczny 70 złp. od 1000 złp. celem utrzymania księdza świeckiego, któryby w sobotę po nieszporach w kaplicy Loretańskiej wygłaszał kazania do ludu. Zapis ten powiększył procentem 280 złp. od sumy 4000 złp., ubezpieczonych na Marcinkowicach i Białaczowie w powiecie proszowskim, wsiach Piotra Zbylitowskiego, podsędka krak., i żony jego Barbary. Fundacyę tę zatwierdził Tomasz Oborski, sufragan i administrator biskupstwa krak., naznaczając kaznodziei sobotniemu mieszkanie w domu spowiedników nowej fundacyi aktem z 6 października 1642, w Krakowie wydanym [1]. W myśl tej ordynacyi mieli tego kaznodzieję naznaczać na przemian archipresbiter i senior domu tych spowiedników. Jeżeli był zarazem spowiednikiem i odbywał ich obligacye, miał prawo korzystać ze stołu wspólnego i ich dochodów. Prócz kazań sobotnich obowiązany był kaznodzieja do 4 mszy tygodniowo [2].

In dorso dyplomu erekcyjnego wyliczeni są kaznodzieje sobotni, zaczynając od r. 1639, z podaniem daty śmierci. Przy dwunastym jest taki dopisek: »Laurentius Skibiński Phliae Dr. Partis Ecclesiae S. Stephani Concionator introductus 6-ta Mensis Julii A° Dni 1779. Ex Sabbativo in Dominicalem ad requisitionem Parochianorum pomeridianum Concionatorem mutatus Authoritate Illmi Loci Ordinarii officium illico coepit« [3]. Wtedy zatem, w r. 1779, przeniesiono sobotnie popołudniowe kazania na niedzielę popołudniu.

Ołtarzyści. Już w XIV w. w nowo wymurowanym kościele Maryackim można wymienić kilka ołtarzy, a liczba ich ustawicznie wzrasta dzięki hojnym zapisom pobożnych mieszczan. Przykład takich starań o fundacyę ołtarzy mamy z r. 1365. Dnia 15 maja [4]) zaniósł suplikę do papieża Urbana V. w Awinionie Mikołaj Wierzynek, mieszczanin krakowski, powołując się na to, że za tego papieża i jego poprzednika Jana XXII był wiernym i pożytecznym sługą kamery apostolskiej; prosił w swojem imieniu a zarazem Hermana Kranca, Arnolda Welkera i Mikołaja Tutlini, mieszczan krakowskich, ażeby każdemu z nich udzielono pozwolenia na fundowanie ołtarza w kościele P. Maryi z zastrzeżeniem prawa patronatu takiego ołtarza dla fundatora i jego spadkobierców po

---

[1]) Dypl. nr. 149.
[2]) Ks. nr. 26.
[3]) Dypl. nr. 149.
[4]) Ptaśnik, Analecta, nr. 470, p. 435.

wieczne czasy. Aktem z tejże samej daty udzielił im papież żądanego zezwolenia. Archiwum kościoła posiada dyplom, wydany w tejże sprawie 15 maja 1365 r. w Awinionie [1]) na rzecz wymienionego w suplice Hermana Krancza. Nie odrazu ta fundacya doszła do skutku. Dopisek in dorso wymienionego dokumentu objaśnia nas, że ołtarz ten fundowano dopiero 13 stycznia 1380 r. zapisem rocznego czynszu od 2000 złp. na wsi Prądniku. Później była to pierwsza służba ołtarza św. Longina [2]).

Przez tworzenie coraz to nowych ołtarzy liczba ołtarzystów w kościele ustawicznie wzrasta. Najwcześniej zyskali wspólne mieszkanie ołtarzyści tych ołtarzy, które były pod patronatem rady miejskiej. W roku 1397 dostali oni od Mikołaja Bielicza, mieszczanina krakowskiego, połowę domu [3]) przy Małym Rynku, a jeszcze w tym roku dokupili część drugiej połowy, odrestaurowali ten dom i udali się do rady miejskiej, by wzięła ten dom pod swoją opiekę. Rada miejska uwolniła ten dom od wszelkich ciężarów miejskich, lecz zarazem zastrzegła, że służyć on ma przedewszystkiem ołtarzystom tych ołtarzy, których prawo patronatu należy do rady miejskiej, a w miarę miejsca dopiero innym księżom, uposażonym przez mieszczan krakowskich.

Każdy przyjmowany do tego domu ołtarzysta ma spisać instrument notaryalny, że będzie spokojnie się w tym domu sprawował, a w razie, gdyby popadł w zatarg z większością ołtarzystów, to bez żadnego oporu z domu tego ustąpi. — Jako mieszkańcy tego domu stawili się wtedy wobec rady miejskiej następujący księża: Piotr, ołtarzysta 10000 Militum, Jan Tassonis, ołt. św. Piotra i Pawła Ap., Piotr z Tyczyna, ołt. św. Antoniego i Doroty — ołtarzyści w kościele P. Maryi, Mikołaj de Germer, kaznodzieja, nadto księża Jakób Silber i Szymon, niegdyś rektor szkoły przy kościele św. Anny [4]).

Resztę tego domu nabyto d. 26 czerwca 1426 r. od Jana Schultisa, ołtarzysty przy kościele Maryackim, co zatwierdził Zygmunt I dnia 14 czerwca 1545 [5]).

W ten sposób doszli ołtarzyści do posiadania własnego domu, a ci, którzy w tym domu mieszkali, tworzyli korporacyę, na rzecz której od czasu do czasu płynęły osobne zapisy. Tak aktem z 30 sierpnia 1425 [6]) Eneda, mieszczka krakowska, zapisała na rzecz tego domu (t. j. zgromadzenia ołtarzystów w nim mieszkających) 3 grzywny czynszu ziemnego. W r. 1433 30 lipca w Krakowie Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, zatwierdził fundacyę szpitala przy domu ołtarzystów kościoła P. Maryi, przeznaczonego dla tychże księży, dokonaną przez Zebenwirtha,

---

[1]) Dypl. nr. 2.

[2]) W Liber benef. Długosza wymieniony jest Krancz jako fundator ołt. »Johannis Baptistae et Sigismundi Regis«.

[3]) Później oznaczany l. 661.

[4]) Kod. Krakowa t. II, nr. 425, str. 219.

[5]) Dypl. nr. 17.

[6]) Dypl. nr. 15.

mieszczanina krakowskiego[1]). W r. 1459 10 sierpnia w Krakowie zapisał Stefan Lehpinger testamentem czynsz roczny 4 grzywien na 2 jatkach rzeźniczych na rzecz tego domu[2]), a w r. 1491 26 kwietnia w Krakowie Jan z Latoszyna, oficyał generalny krak., zatwierdził kupno rocznego czynszu z połowy łaźni, znajdującej się za bramą Wiślną, za kwotę 350 zł. węg. od Kaspra Bera, mieszczanina krak., przez zgromadzenie ołtarzystów kościoła P. Maryi[3]).

Również w XVI w. płyną zapisy na rzecz zgromadzenia ołtarzystów[4]).

Nie wszyscy ołtarzyści kościoła w tym domu mieszkali. W razie opróżnienia się miejsca odbywało się zebranie ołtarzystów, dom ten zamieszkujących, i oni przyjmowali kandydata z pośród reszty ołtarzystów kościoła. Dlatego też był dawny zwyczaj, że wszyscy ołtarzyści kościoła, nawet nie mieszkający w tym domu, płacili po 1 złp. rocznie na konserwacyę tego domu. Z czasem nie pilnowano tego, dopiero 30 maja 1588 r. odnawia dawny zwyczaj biskup krak. Piotr Myszkowski i wydaje w tym duchu polecenie ołtarzystom kościoła[5]).

W czasach Długosza, gdy spisywał Liber beneficiorum, liczba ołtarzy[6]) w kościele wynosiła 29, z tych 4 miały po 2 służby czyli 2 ołtarzystów a ołtarz w kaplicy św. Aleksego aż 3 służby, razem zatem istniały fundusze na utrzymanie 35 ołtarzystów. W liczbie tej mieszczą się 4 wikaryusze, dla których były przeznaczone pewne ołtarze.

Dalsze losy domu ołtarzystów i jego funduszów wiążą się w XVII w. z powstaniem spowiedników dawnej fundacyi.

Penitencyarze czyli Spowiednicy. W wieku XVII, w wieku wzmożonej pobożności w Polsce, powstają w kościele Maryackim dwie odrębne korporacye spowiedników, których głównem zadaniem było słuchać spowiedzi.

Początek spowiednikom t. zw. dawnej fundacyi (Poenitentiarii antiquae fundationis) dał Seweryn Kromer, wówczas zarządca (factor) domu ołtarzystów u P. Maryi a zarazem kanonik skalmierski, zapisując w roku 1623[7]) fundusz na utrzymanie jednego spowiednika. Fundatorem drugiego w r. 1626 był Szymon Gierlachowski, zakrystyan i mansionarz; trzeciego funduje w r. 1627 Jan Kędzierski z Warki, psałterzysta u Panny Maryi. Stanisław Przeździecki, proboszcz gdowski i ołtarzysta u P. Maryi, funduje w r. 1633 dwóch spowiedników[8]).

Razem spowiedników t. zw. dawnej fundacyi było 6[9]). Fundo-

---

[1]) Dypl. nr. 25.
[2]) Dypl. nr. 40.
[3]) Dypl. nr. 61.
[4]) Dypl. nr. 76.
[5]) Dypl. nr. 123.
[6]) Liber beneficiorum t. II, str. 2 i n.
[7]) Dypl. nr. 140.
[8]) Dypl. nr. 145.
[9]) Gąsiorowski (op. c.) wylicza fundacye spowiedników w chronologicznym porządku, nie rozróżniając spowiedników dawnej i t. zw. świeższej fundacyi.

wani w ten sposób spowiednicy byli zarazem ołtarzystami w kościele i jako tacy mieszkali w domu ołtarzystów. Gdy liczba ołtarzystów-spowiedników wzrosła, uchwalili na zebraniu ogólnem dnia 11 stycznia 1670 r. ołtarzyści, mieszkający w tym domu, że »nullus recipi potest (do tego domu), nisi sit habilis et sufficiens ad forum Poenitentiariae« [1]). W ten sposób mieszkańcami domu ołtarzystów stali się z czasem wyłącznie spowiednicy t. zw. dawnej fundacyi. Własnością tej korporacyi stał się zarówno dom przy Małym Rynku, jak i połowa dziesięciny z Rzemianowic, przez ołtarzystów oddawna pobierana [2]).

To też pewną trudność mieli penitencyarze, gdy w r. 1826 Komisya hipoteczna zażądała od nich dowodów prawa własności tego domu. Mogli oni przedstawić tylko dokumenty aż do dyplomu Zygmunta I z r. 1545, lecz te dowody dotyczyły właściwie ołtarzystów, a nie spowiedników.

Drugą korporacyę tworzyli spowiednicy świeższej fundacyi, albo Szembekowskiej, gdyż początek dał im Stanisław Szembek, administrator żup wielickich, zapisem, zatwierdzonym przez biskupa Jakóba Zadzika d. 18 marca 1639 r. w Radłowie. Pobudkę do tej fundacyi dał Szembekowi X. Paweł Kalwowicz, kaznodzieja sobotni w kościele Maryackim. Spowiedników tych było również sześciu. Pierwszy z fundacyi Goryszewskiego, ołtarzysty w r. 1641; tej fundacyi patronem i kollatorem był archidyakon krak.; drugi z fundacyi Adama Komoniowskiego ołtarzysty z r. 1646 [3]), trzeci — Anny Cyrusowej, żony rajcy krak., z r. 1644, czwarty — Marcina Radymińskiego, dr. fil. i prof. uniw., który naznaczył na patronów i kollatorów tej fundacyi »praepositum et consiliarios Collegii Minoris«, piąty i szósty—Stanisława Grodzkiego, ołtarzysty z r. 1675, który obrał za kollatorów dziekana wydziału filozoficznego łącznie z seniorem domu spowiedników tej fundacyi [4]).

Dom ten znajdował się z tyłu zakrystyi między domem zw. »pod Murzyny« a kamienicą, którą w r. 1680 posiadał Jan Zaleyski, rajca krakowski.

Po ufundowaniu dwóch ostatnich spowiedników ułożono na wniosek spowiednika Jakóba Zelazowskiego, doktora filozofii, profesora scholastyka tarnowskiego i kanonika bobowskiego, za zgodą jednomyślną spowiedników dom ten zamieszkujących i zezwoleniem Jerzego Januszewicza archipresbitera, statut, który został zatwierdzony przez Mikołaja Oborskiego, sufragana i administratora biskupstwa krakowskiego, dnia 15 stycznia 1680 r. W myśl tego statutu wybierali oni z pośród siebie seniora i prokuratora domu.

W tym domu mieszkał także kaznodzieja sobotni [5]).

---

[1]) Ks. nr. 25.
[2]) Vol. XXX.
[3]) Dypl. nr. 162.
[4]) Ks. nr. 26.
[5]) Ks. nr. 26.

Spisy z roku 1723 i 1761 wykazują jeszcze 12 spowiedników obu fundacyi [1]).

Gracyaliści czyli Prebendarze. Kościół św. Jana leży w parafii Maryackiej; nie był on kościołem parafialnym. W początkach XIV w. posiadał beneficyum, którego dochód roczny liczono na 6 grzywien i 8 skojców. To beneficyum stanowiło uposażenie rektora tego kościoła Takim rektorem w l. 1325—1350 jest Dirsco [2]).

Rektorem tego kościoła w roku 1354 był prawdopodobnie Herman [3]); w roku 1369 5 sierpnia występuje jako świadek na dokumencie »Adalbertus prebendarius ecclesie s. Johannis Baptiste in Cracovia« [4]).

Takim prebendarzem w kościele św. Jana był mniej więcej od roku 1480—1515 [5]) X. Jan z Jemielna. On to łącznie z Grzegorzem ze Sącza, niegdyś wójtem myślenickim, wzniósł dom murowany na gruncie częścią kościoła św. Jana, częścią miejskim, za zgodą rajców krakowskich, przeznaczony na mieszkanie dla prebendarza tego kościoła. Z powodu jednak, że ołtarzyści P. Maryi, obowiązani do odprawiania mszy w kościele Maryackim, nie wszyscy mieli mieszkania i musieli się w prywatnych mieszkaniach mieścić, przeznaczyli ten dom fundatorowie aktem z d. 6 grudnia 1480 r. na pomieszczenie 8 ołtarzystów P. Maryi — za zgodą Jana z Rzeszowa, biskupa i kapituły, rajców krak., Jerzego Szworca, archipresbitera P. Maryi, i »nobilium ac providi dominorum Johannis de Sadowie, Johannis de Glaza, Stanislai de Dambie, Łowiesza de ibidem et Johannis Cromer civis Cracoviensis, eiusdem patronorum et collatorum«.

Tę fundacyę transsumował i zatwierdził biskup Jan Rzeszowski d. 12 marca 1481 r. w Krakowie, a zarazem ustąpienie czynszu rocznego 3 grzywien, kupionego za 100 zł. węg. u starszych cechu krawieckiego, którzy winni być prowizorami domu XX. Prebendarzy i z pomiędzy nich obierać starszego. Nadał im również statut, który określał ich powinności religijne [6]).

Rajcy uwolnili ten dom d. 23 lutego 1481 r. od ciężarów miejskich. Z czasem uposażenie Gracyalistów wzrosło. Posiadali grunt na Pędzichowie i połowę łaźni i gruntu za bramą Wiślną, zw. Zabikruk, który następnie wymienili za połowę dziesięciny wsi Rzemianowic. Prócz tego drogą zapisów zyskali oni szereg czynszów, zapisanych na dobrach ziem-

---

[1]) Ks. nr. 2.

[2]) Ptaśnik, Act. Camer. t. I, p. 116, 181; II, p. 316.

[3]) Tamże, II, p. 427.

[4]) Tamże, II, p. 143. Prawdopodobnie był on równocześnie ołtarzystą u P. Mary i prebendarzem u św. Jana.

[5]) Dypl. nr. 89 zawiera jego testament z r. 1515.

[6]) Dypl. nr. 74 (XCI).

skich, a zapisem X. Łęczyckiego z r. 1734 sumę 2000 złp. na kahale kazimierskim [1]).

Za rządów austryackich zgromadzenie to przestało istnieć, a w roku 1797 wniósł podanie do rządu X. Jaskólski, prokurator ołtarzystów P. Maryi, o pozwolenie sprzedaży domu Gracyalistów jako niepotrzebnego. Majątek jednak, chociaż uszczuplony, po tem zgromadzeniu pozostał. Dlatego też konsystorz krak. d. 18 listopada 1800 r. poruczył administracyę majątku fundacyjnego byłych Gracyalistów archipresbiterowi Karolowi Lochmanowi. Dom Gracyalistów [2]) sprzedano na publicznej licytacyi w r. 1800 za sumę 691 zł. reńskich czyli 2764 zł. pol. Sumę tę umieszczono w obligacyi austryackiej [3]).

Psałterzyści. Psałterya w kościele P. Maryi oparta była o zapis Piotra Salomona, rajcy krak., który w testamencie swym zapisał wnukowi swemu Mikołajowi 5000 złp. z tem, że gdyby ów wnuk zmarł bezpotomnie, suma ta ma służyć do utworzenia psałteryi w kościele Maryackim. Gdy ów Mikołaj umarł bezpotomnie, mąż jego siostry Anny, Mikołaj Gliński, rajca krak., wszczął o wykonanie woli Salomonów proces z rajcami krakowskimi jako wykonawcami testamentu Salomonów.

Wyrok, wydany w tej sprawie przez Macieja arcybiskupa gnieźnieńskiego 22 marca 1532 r. w Gnieźnie, posiada archiwum kościoła [4]). Proces ten zakończył się ugodą z rajcami krak. d. 16 czerwca 1535 r., że ma być fundowana psałterya [5]); kapitał zabezpieczono na kilku domach i sklepach [6]).

Procent od tej sumy pobierali przez szereg lat rajcy krak., aż poruszył tę sprawę kanonik Hieronim Powodowski, archipresbiter, i zmusił rajców do zapłacenia zaległych procentów w kwocie 2000 złp.

Pierwszy raz rozpoczęto śpiewać psałterz w nocy i we dnie przed Najśw. Sakramentem od św. Michała 1589 r. [7]). Właściwą jednak organizacyę zyskali psałterzyści skutkiem zapisu Marcina Łysik Dobroszowskiego, burgrabiego zamku krak. Starania o powiększenie liczby psałterzystów rozpoczął on już w r. 1591. Dnia 26 sierpnia tego roku zezwolił mu król Zygmunt III zapisać roczny czynsz 120 złp. od sumy 2000 złp., na jego dobrach zabezpieczonych, celem utworzenia psałteryi w kościele Maryackim z 6 członków złożonej [8]). Sumę tę przeniesiono w r. 1596 za zezwoleniem królewskiem na dobra Zielenice [9]). Zapis ten zatwierdził

---

[1]) Vol. XLI, XLII, XLIII.

[2]) Ul. św. Jana, l. 471.

[3]) Po przypadkowem spaleniu się tej obligacyi robiono starania o odzyskanie tej sumy od Rządu (r. 1844).

[4]) Dypl. nr. 105.

[5]) Dypl. nr. 108.

[6]) W Dypl. nr. 132, akt sądu ławniczego z 22 października 1535 r.

[7]) Gąsiorowski, op. c. str. 85.

[8]) Dypl. nr. 130.

[9]) Dypl. nr. 130.

następnie w r. 1598 Jerzy Radziwiłł, administrator biskupstwa krak.[1]). Sumę tę wraz z czynszem 120 złp. przeniesiono w r. 1604 na dobra Wielka Chruszczyna, będące własnością Jana Cerazyna[2]), a w następnym roku 1605 dnia 5 sierpnia dokonał ostatecznie biskup Bernard Maciejowski erekcyi psałteryi, opartej o oba zapisy Salomonów i Dobroszowskiego. Ustanowiono 8 psałterzystów. Połowę z nich miał prezentować burmistrz i rada miejska, drugą połowę Dobroszowski. Po jego śmierci prezenta na przemian należała do archipresbitera i rajców.

Psałterzyści od różnych dobrodziejów zyskali w ciągu XVII i XVIII w. szereg dalszych zapisów, posiadali nadto dom własny przy ul. Stolarskiej obok szkoły P. Maryi. Zwał on się »Turcia domus«. W w. XVI posiadali go ołtarzyści P. Maryi i toczyli spór z kaznodzieją P. Maryi, odmawiając mu prawa mieszkania w tym domu[3]). W posiadaniu zgromadzenia psałterzystów był ten dom do r. 1806. Już w r. 1802 wezwał rząd austryacki psałterzystów do sprzedania tego domu celem rozszerzenia szkoły miejskiej, znajdującej się pod nr. 60. Lecz dopiero 25 lutego 1806 sprzedano ten dom na publicznej licytacyi za sumę 1357 złp. [4]).

Mansionarze. Mansionarze kościoła P. Maryi istnieli do r. 1788 jako dwie odrębne korporacye. Dawniejszem było zgromadzenie XX. Mansionarzy przy kościele św. Barbary, młodszem zgromadzenie mansionarzy z tyt. Wniebowzięcia N. M. P., istniejące przy kościele P. Maryi.

Fundatorem mansionarzy u św. B a r b a r y był X. Teodoryk Weinrich z Krakowa, kapelan, który w l. 1435 — 8 nabył 4 czynsze i w następnym roku 1439 rozpoczął starania u Zbigniewa biskupa krak. o zatwierdzenie erekcyi 5 mansionarzy w kościele św. Barbary[5]). Ostateczne ufundowanie tych 5 mansionarzy d. 14 lipca 1449 r.[6]) oparto na wsiach Spytkowice i Bachowice, które ów Teodoryk Winrych nabył na widerkauf za sumę 628 zł. węg. 18 gr. prag. od Wacława, Przemysława i Jana ks. oświęcimskich[7]), nadto na czynszu 6 grzywien gr. prag. z połowy sołtystwa w Bronowicach polskich[8]).

Prawo patronatu należało do Weinricha, a po jego śmierci do jego krewnych[9]). Z pocz. XVI w. jest w posiadaniu rajców miejskich[10]).

Po śmierci Weinricha cieszyli się mansionarze poparciem, zyskali nowe zapisy i do r. 1519 liczba ich wzrosła do 8[11]).

---

[1]) Dypl. nr. 130.
[2]) Dypl. nr. 132.
[3]) Vol. XXXVIII, fasc. 1 Real. Psałt.
[4]) Akta tej sumy znajdują się w Vol. XL, fasc. 34 Psałt.
[5]) Dypl. w Arch. miejskiem Krakowa nr. 205.
[6]) Dypl. tamże, nr. 236.
[7]) Kod. Krakowa t. I, nr. 429, p. 558.
[8]) Tamże, nr. 419, str. 547.
[9]) Dypl. w Arch. miejskiem Krakowa nr. 236.
[10]) Dypl. tamże, nr. 408.
[11]) Podaje je szczegółowo Gąsiorowski, op. c. str. 77—78.

Gdy w r. 1583 biskup Piotr Myszkowski oddał kościół św. Barbary Jezuitom, chciał mansionarzy zatrzymać w tym kościele ks. Skarga, lecz oparł się temu archipresbiter Hieronim Powodowski. Aktem z 11 lutego 1583 r. przeniesiono ich do kościoła P. Maryi i oddano im kaplicę t. zw. Krupków (potem św. Antoniego). Liczba ich wzrosła do 10. Mieli oni swego seniora i osobne nabożeństwa.

Zgromadzenie mansionarzy Wniebowzięcia P. M., istniejące od swego założenia w kościele P. Maryi, powstało później, bo dopiero w XVI w. Fundatorem ich był Piotr Salomon, rajca krak., który na mieszkanie tym mansionarzom zapisał kamienicę przy cmentarzu Maryackim (l. 464) i 1000 złp., zabezpieczonych na żupach bocheńskich i wielickich. Jan Konarski, biskup krak., zatwierdził tę fundacyę aktem z 12 września 1510. Obowiązkiem ich było śpiewać codziennie officium do N. P. Maryi. Początkowo nie byli to stali mansionarze, lecz mianowani do tych czynności którzykolwiek kapłani za stypendyami odręcznemi.

Stała korporacya mansionarzy powstaje dopiero wtedy, gdy biskup Piotr Tomicki aktem z d. 5 września 1527 zamianował 11 stałych mansionarzy i powiększył ich uposażenie przez oddanie dochodów drugiej służby ołtarza św. Tomasza. Dwunasty mansionarz powstał z zapisu w roku 1616.

Po przeniesieniu mansionarzy św. Barbary istnieją te dwie korporacye obok siebie w kościele Maryackim. Gdy jednak z biegiem czasu wiele funduszów bądź przepadło, bądź wartość czynszów zmalała i skutkiem tego te zgromadzenia się zdekompletowały, postanowiły się wreszcie połączyć w jedno. Stało się to przez ordynacyę Michała Jerzego Poniatowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego i administratora biskupstwa krak., d. 10 grudnia 1788. Zjednoczone zgromadzenie z tyt. Wniebowzięcia N. M. P. miało się odtąd składać z 8 członków. Z pośród siebie wybierali sobie mansionarze seniora i osobnego prokuratora dla zawiadywania funduszami.

Na prośbę seniora zgromadzenia, X. Wojciecha Zakulskiego, zredukował w r. 1804 Józef Olechowski, sufragan i administrator dyecezyi krak., ich liczbę do 6, a ordynacyą konsystorza krak. z dnia 10 maja 1810 r. l. 376/48 określono ich obowiązki. Lecz i po tej dacie ulegli mansionarze dalszej redukcyi do 4, a dzisiaj mianowanych przez konsystorz jest tylko 3, a to skutkiem zarządzenia X. Bobra archipresbitera, który d. 7 maja 1882 r. wniósł podanie do konsystorza krak. z projektem nowej ordynacyi mansionarskiej, jaka miała obowiązywać tymczasowo przez lat 8, dopóki fundusze mansionarzy nie zostaną uregulowane. Po uregulowaniu funduszów miano przywrócić mansionarzy w liczbie 4, mieszkających pod nadzorem seniora[1]). Tymczasowe zarządzenie X. Bobra do dzisiaj się utrzymało.

---

[1]) Vol. XXXVII.

Bractwo Wniebowzięcia N. Maryi P. Pierwsze ślady istnienia tego bractwa przy kościele Maryackim pochodzą z XIV w.

W aktach ławniczych krakowskich pod r. 1393 jest zapiska o rezygnacyi 3 grzywien czynszu ziemnego na rzecz Jana Czopchina »procuratorio nomine fraternitatis ecclesie s. Marie in Cracovia« [1]). Również w r. 1395 wymienione jest to bractwo [2]).

W r. 1411 17 października w Krakowie spisano instrument notaryalny [3]), że na prośbę Władysława króla polskiego, Ziemowita, ks. mazowieckiego, wielu duchownych osób i mieszczan krakowskich, Jan Rzeszowski, wikaryusz generalny Piotra, biskupa krakowskiego, zatwierdził wszystkie zwyczaje bractwa, mieszczącego się między obu wieżami kościoła P. Maryi, że Zbigniew, biskup laodyceński, nadał temu bractwu 40 dni odpustu, co wszystko Mikołaj, arcybiskup gnieźnieński, zatwierdził. Obaj biskupi przywiesili swe pieczęcie do dyplomu. Według tego dyplomu erekcyjnego należą do bractwa osoby obojej płci. Członkowie mają składać co kwartał po 2 grosze na księgi, światło i aparaty kaplicy między wieżami, gdzie się to bractwo oddawna mieściło, nadto na wspieranie ubogich członków bractwa. Prócz tego otrzymali prawo do obrania sobie jednego z księży na stałego spowiednika, prawie niezależnego od rektora kościoła [4]). Również i do aparatów tej kaplicy rektor kościoła Maryackiego niema żadnego prawa. Pozatem akt erekcyjny określa obligacye religijne tego bractwa.—W skład tego bractwa wchodzili nietylko mieszczanie krakowscy, lecz nawet członkowie rodziny królewskiej, jak Jagiełło, Ziemowit ks. mazowiecki, Kazimierz Jagiellończyk z żoną Elżbietą i synami Olbrachtem, Aleksandrem i Fryderykiem [5]).

Płynęły dary na rzecz bractwa, które opiekuje się ubogimi. W roku 1431 ławnicy krakowscy poświadczają rezygnacyę domu przy ul. Szpitalnej, należącego do szpitala ubogich i bractwa N. P. M., na rzecz Mikołaja Brennera [6]). W późniejszych czasach bractwo to posiadało dom na placu Szczepańskim, l. 240, który był szpitalem do tego bractwa należącym [7]).

Od założenia swego mieściło się to bractwo we własnej kaplicy między obu wieżami, w miejscu, gdzie dzisiaj umieszczone są wielkie organy. Znajdował się w niej ołtarz N. Maryi Panny. Długosz mówi o nim: »in lectorio, seu in choro fratrum.« Patronem tego ołtarza było bractwo. Powstał on z zapisu Salomei, wdowy po Mikołaju Brennerze,

---

[1]) Krzyżanowski, Scabinalia Crac., p. 230, nr. 1781.

[2]) Ibid. nr. 2168.

[3]) Dypl. nr. 11; druk. Kod. kat. krak. t. II, nr. 529.

[4]) »Eximentes ipsum presbiterum... ab oboedientia rectoris sive locumtenentis ipsius protunc existentis et omnimoda potestate, ita tamen, quod exinde ecclesie parochiali preiudicium nullum generetur.«

[5]) Gąsiorowski, o. c., str. 89.

[6]) Dypl. nr. 23.

[7]) Gąsiorowski, o. c., str. 90.

która w r. 1440 na ten cel przeznaczyła czynsz roczny 10 grzywien od kapitału 200 zł. węg., ubezpieczonego na domu Bernarda Brigera w rynku [1]). Drugi ołtarzysta w tej kaplicy pochodził z fundacyi X. Bartłomieja Russka w r. 1493, który na jego utrzymanie przeznaczył roczny czynsz 13 grzywien z jatek chlebnych w Krakowie [2]). Fundacye te przeniesione zostały w r. 1648 do wielkiego ołtarza [3]).

Bractwo to było w posiadaniu kilku odpustów. Łączność między członkami zwiększały wspólne wieczerze, od czasu do czasu urządzane. W r. 1567 wydano na wieczerzę tego bractwa 19 zł. 22 grosze.

Bractwo Ukrzyżowanego Zbawiciela. (SS. Redemptoris). Z inicyatywy Pawła Kalwowicza spowiednika, który kilka fundacyi pobożnych do skutku doprowadził, zawiązało się przy kościele Maryackim około r. 1638 bractwo pod wezwaniem Ukrzyżowanego Zbawiciela, którego głównym celem było modlić się za zakamieniałych grzeszników i dusze cierpiące w czyścu.

Papież Urban VIII zezwolił na wprowadzenie tego bractwa w roku 1638. Zgodę biskupa Piotra Gębickiego uzyskano staraniem Justa Słowikowskiego archipresbitera w r. 1643, lecz uroczyste wprowadzenie tego bractwa dokonało się dopiero w r. 1646 [4]).

Bractwo to uzyskało wiele odpustów od Stolicy Apostolskiej. W myśl statutu bracia i siostry obierali sobie przy wpisywaniu się do bractwa jedną pewnego dnia godzinę, w której obowiązywali się modlić za grzeszników i dusze w czyścu.

Bractwo miało protektora, którym bywał kanonik katedralny krakowski; gubernatorem był każdorazowy archipresbiter; prócz tego wybierano asystentów, X. promotora i wicepromotora. Promotor czuwał nad nabożeństwem i prowadził kasę, jego zastępca wpisywał braci i siostry w księgi.

Bractwo to posiadało wspólnie z bractwem Miłosierdzia, istniejącem przy kościele św. Barbary, kamienicę przechodnią, »Malowaniec« zwaną, przy cmentarzu P. Maryi, przy ul. Siennej »a tergo lapidearum Bidermanowska et Delipacowska penes lapideam Mansionariorum«. Gdy Jezuici przeprowadzili reparacyę całej kamienicy, bractwo Miłosierdzia dokonało intromissyi w części zapisane na rzecz Redemptorzystów. Przyszło z tego powodu do procesu między obu bractwami, a wyrok z r. 1673 dozwolił Redemptorzystom dokonać intromissyi w części tej kamienicy, zapisane im niegdyś przez Zygmunta Pałuskiego, ale pod warunkiem zwrotu kosztów reparacyi.

Konsygnacya, ułożona w r. 1801 przez archipresbitera Karola Lochmana na żądanie władz austryackich, wylicza następujące obowiązki

---

[1]) Dypl. nr. 30.
[2]) Dypl. nr. 63.
[3]) Gąsiorowski, op. c., str. 90.
[4]) Vol. LXVII, fasc. A. Redempt.

tego bractwa: msze i anniwersarze odprawiać, kaznodziejów utrzymywać i na światło, aparaty i wino do zakrystyi płacić.

Szpital św. Rocha. Szpital ten mieścił się przy ul. Szpitalnej l. 596 i posiadał oprócz 8 izb, kuchni i piwnicy murowaną, sklepioną kaplicę pod wezwaniem św. Rocha.

Kiedy został założony, niewiadomo. Komisarze, wyznaczeni przez Kazimierza Łubieńskiego, sufragana i oficyała gener. krak., dla lustracyi tego szpitala, w sprawozdaniu z d. 30 stycznia 1702 r. wyrazili mylne przypuszczenie, że założył go biskup Iwo Odrowąż wkrótce po założeniu szpitala św. Ducha. Nie znaleźli oni aktu erekcyi tego szpitala, więc o jego założeniu wnioskowali na podstawie tego, że w dawnych czasach niemowlęta i dzieci, wychowywane w szpitalu św. Ducha, skoro doszły do lat 7, szły dla dalszego wychowywania do szpitala św. Rocha, gdzie przebywały aż do 14 roku życia, poczem oddawano je na naukę rzemiosł. Szpital św. Ducha dostarczał środków na żywienie ich aż do 14 roku życia.

W archiwum miejskiem w Krakowie jest dokument z 12 lipca 1532, mocą którego ławnicy krak. stwierdzają, że Stanisław Waczlaw jako pełnomocnik Franciszka, korzennika (aromatarius) królowej, i jego żony Zuzanny, sprzedał na widerkauf za 400 złp. dom ich położony przy ulicy Grodzkiej, idąc ku Kapitulnej, rajcom krak. jako prowizorom n o w e g o szpitala św. Rocha [1]). Jednakże już w r. 1464 istnieje szpital dla ubogich scholarów przy ul. Szpitalnej a Jan, biskup krak., udzielił 40 dni odpustu tym, którzy przyczynią się do jego utrzymania [2]).

Szpital ten połączony był ze szpitalem św. Ducha przy ul. Szpitalnej a na rzecz obu tych szpitali zabezpieczyli rajcy miejscy w tymże roku 1464 czynsz roczny 120 złp. od kapitału 3000 złp., pożyczonego od Hinczy z Rogowa na potrzeby miasta, ubezpieczony na wadze mniejszej i domu kuśnierzy [3]). Fakt, że szpital ubogich scholarów otrzymał odpust w r. 1464, że miał roczny czynsz 120 złp. wraz ze szpitalem św. Ducha, że zapis Hinczy z Rogowa zatwierdzili Jan biskup i Stanisław ze Świradzic, oficyał gener. krak. [4]), a nadto, że w r. 1467 Rudolf, biskup lewantyński, legat papieski, udzielił 100-dniowego odpustu tym, którzy przyczynią się do ukończenia budowy szpitala dla biednych scholarów w Krakowie [5]), dowodzą mimo braku aktu erekcyjnego zupełnie przekonywująco, że szpital ten fundowano w r. 1464, a budowa jego nie była jeszcze ukończona w r. 1467. Akta funduszowe szpitala rozpoczynają się z r. 1487. W rzędzie dobrodziejów tego szpitala wymienić należy

---

[1]) Dypl. nr. 503. Regest druk. w Katal. dypl. Arch. m. Krakowa.

[2]) Kod. Krakowa. t. II, nr. 457, str. 599.

[3]) Kod. Krakowa t. II, nr. 569, str. 688—9.

[4]) Dypl. w Arch. miejskiem Krakowa nr. 293.

[5]) Kod. Krakowa t. II, nr. 463, str. 609.

X. Stanisława Borka, twórcę stypendyów »borkane« i innych fundacyi, który w r. 1502 zapisał temu szpitalowi 100 złp.

Szpital św. Rocha, związany ze szpitalem św. Ducha, przeznaczony był dla dzieci m. 8 — 14 rokiem życia, które posyłano do szkoły, zanim po ukończeniu 14 lat oddano je na naukę rzemiosł. Ponieważ jednak rzadko się to działo i szpital był bezczynny, z czasem zmieniono jego zadanie i przeznaczono go dla chorych uczniów uniwersytetu krakowskiego, jak o tem świadczy wizytacya biskupa Zadzika z r. 1658[1]). Jednakże i uczniowie uniwersytetu z tego szpitala rzadko korzystali.

Szpital miał swoje własne uposażenie. Funduszami jego zarządzało dwóch prowizorów, naznaczanych przez radę miejską. W r. 1749 był tylko jeden prowizor, rajca miejski. Prowadził on regestra dochodów i wydatków, obowiązany był dostarczać funduszów na żywienie chorych, utrzymywać lekarza-chirurga, płacić »patri familias« w tym szpitalu, który zajmował się wewnętrznym porządkiem.

Przy kaplicy stałe uposażenie miał prepozyt czyli kapelan, który obowiązany był do 2 mszy tygodniowo, nadto do 20 mszy rocznie za duszę X. Tomasza, który na ten cel osobną zapisał sumę, i do udzielania pociech religijnych chorym. Takim kapelanem w r. 1749 był Maciej Migaczewski, spowiednik i ołtarzysta kościoła P. Maryi.

Wizyta, w r. 1749 w szpitalu św. Rocha z ramienia konsystorza odbyta, stwierdziła bezczynność szpitala, z którego prawie zupełnie nie korzystali uczniowie uniwersytetu. Określając obowiązki kapelana i prowizorów, poleciła między innemi: »srebra kościelne ponieważ JMP. Prowizor w swym domu zwykł obserwować cum periculo ognia, zaczym pro maiori securitate aby te odtąd w kościele P. M. na przyszłość deponowane były, od tych zaś sreber klucz jeden u kapelana, drugi przy JMP. Prowizorach był, zalecamy«[2]).

Szpital św. Rocha przeszedł na rzecz kościoła P. M. w r. 1790 w następujących okolicznościach. Kościół Maryacki oddawna posiadał fundusze na wsparcie ubogich dziadków, obsługujących ten kościół. Z inicyatywy bowiem rady miejskiej, która usiłowała wyplenić rozpanoszone w mieście żebractwo. założono d. 7 września 1526 r.[3]) bractwo ubogich pod zwierzchnictwem 6 starszych, którzy mieli nadzorować ich życie i zapobiegać nadużyciom. Pierwszym prokuratorem tego bractwa został brat Leon, odźwierny klasztoru Dominikanów. Ubodzy, w to bractwo związani, skupiali się koło Maryackiego kościoła, jak o tem świadczy akt erekcyjny, przechowany w archiwum kościoła.

X. infułat Jacek Łopacki, dbały o dobro kościoła w każdym kierunku, i na polepszenie doli tych ubogich baczną zwrócił uwagę.

Ponieważ nie mieli oni gdzie mieszkać, wybudował im domki na

---

[1]) Ks. nr. 35.

[2]) Ks. nr. 25.

[3]) Dypl. nr. 99.

gruncie swym własnym, »Łączką« zwanym, w r. 1756[1]), a pod koniec życia postanowił wznieść im wygodny szpital. Kupił w tym celu plac obszerny z browarem, »Wanzanowskie« zwanym, koło Nowej bramy, i z fundamentów rozpoczął budowę, która trwała lat 3 i dopiero w roku 1763, w dwa lata po jego śmierci, przy pomocy funduszów, testamentem przekazanych, ukończoną została.

Prócz pomieszczenia ubogich były w tym obszernym domu mieszkania czynszowe, z których dochód miał być obracany na konserwacyę budynku. Dom ten nazwano Szpitalem ubogich kościoła P. Maryi pod tyt. św. Łazarza. Jednakże w r. 1768 w czasie konfederacyi barskiej chwilowo zabrano ten dom na lazaret szpitalny dla żołnierzy moskiewskich, a po ustąpieniu Moskali na lazaret regimentu garnizonowego, tak że dochodu z niego nie było żadnego. Kiedy zaś powiększono w Krakowie garnizon i potrzeba było stale szpitala wojskowego, wniósł magistrat prośbę do konsystorza o odstąpienie mu po wieczne czasy całego budynku w zamian za szpital św. Rocha. Konsystorz pismem z 11 lutego 1790 r. przyjął wniosek magistratu, przychylnie zaopiniowany przez archipresbitera. W ten sposób przeszedł szpital św. Rocha wraz z funduszami na rzecz ubogich kościoła P. Maryi, a oddania tego szpitala dokonano 7 października 1790 r.

W r. 1794 28 marca pozywa Mikołaj Narcyz z Wybranowa Poraj Wybranowski, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, Tomasza Chodkiewicza, penitencyarza u P. Maryi, o to, że z funduszów szpitala świętego Rocha, przeznaczonych aktem z 1799 r. na rzecz ubogich kościoła Maryackiego, nie zdaje sprawy i zachodzi obawa, że na własną obraca je korzyść.

Fundusze św. Rocha, zapisane na dobrach ziemskich i realnościach w Krakowie, które w roku 1790 otrzymał kościół Maryacki, wynosiły 7619 złp. 7 groszy, dając dochodu 334 zł. 24½ gr. Kapitały niepewne obliczono na 687 złp. 17 groszy, sumy przepadłe wynosiły 11169 złp. 18 gr. Fundusze dawne szpitala ubogich kościoła P. Maryi wynosiły 8600 złp., z tego pobierano czynszu 157 złp. – Do szpitala należały prócz domu szpitalnego realności: słodownia (browar) i plac pusty przy ul. Szpitalnej[2]), bogaty kram nr. 36[3]) i domki zbudowane przez X. Łopackiego[4]).

Powinności ubogich były następujące: 1) Wszyscy ubodzy w szpitalu mają w zimie o 5 lub 6-tej, w lecie o 8½ lub 9-tej, na głos dzwonka schodzić się razem, by litanie i inne modlitwy odmówić. 2) Na straż do kościoła P. Maryi w lecie o 4, w zimie o 4½ rano przychodzić. 3) Do spowiedzi co miesiąc chodzić.—Prócz tego trzeźwo i pilnie się prowadzić,

---

[1]) Vol. LXXI, Real. Hosp. s. Rochi fasc. 4.
[2]) Ibidem, fasc. 2.
[3]) Ibidem, fasc. 3.
[4]) Ibidem, fasc. 4.

przestrzegać czystości i spokoju w domu szpitalnym. Wieczór zawczasu do szpitala się schodzić.

Czuwał nad ubogimi starszy i podstarszy.

W r. 1815 było w szpitalu 8 mężczyzn i 5 kobiet. — Za Wolnego Miasta chwilowo uchwałą sejmu rzeczypospolitej krakowskiej oddano fundusze tego szpitala pod zarząd Tow. dobroczynności, lecz już wkrótce potem, 22 grudnia 1817 r., wskutek starań archipresbitera zwrócono je z powrotem kościołowi. Odtąd dom szpitalny, zwany »pod krzyżem«, istniał w zarządzie kościoła Maryackiego i korzystali z niego ubodzy parafii tego kościoła[1]). Tak było do połowy XIX w. Grabowski podaje, że w połowie XIX w. kaplicę św. Rocha ze szpitalem przerobiono na dom mieszkalny[2]).

Szkoła parafialna. Z kościołem P. Maryi związana była szkoła parafialna o tyle, że nadzór nad nią miał archipresbiter, a uczniowie w pewnych nabożeństwach w tym kościele musieli brać udział; lecz patronami, mianującymi rektora szkoły, byli rajcy miejscy.

Szkołę Maryacką wymienia zapiska z r. 1355[3]). Zdaniem Dra Tomkowicza[4]) szkoła katedralna stała się, po założeniu z począt. XIII w. tej szkoły, rodzajem szkoły wyższej. Szkoła Maryacka pomieszczenie swe miała już w XV w. w narożnym domu przy ul. Stolarskiej, w sąsiedztwie domu, zbudowanego na gruncie klasztoru Dominikanów[5]), aż do r. 1799, kiedy to jej dom zburzono z polecenia rządu austryackiego celem rozszerzenia ulicy.

Na najdawniejszą organizacyę tej szkoły rzuca światło statut, pochodzący z ok. 1400 r.[6])

W w. XVI w czasie walk religijnych podupadła.

Skargi Benedykta Herbesta, kierownika tej szkoły, na jej zły stan oraz projekt reformy zawierają: »Oratiuncula, qua in deponenda apud s. Mariam Schola Cracoviensi senatui gratias agere volebat«[7]), oraz tegoż: »Cracoviensis scholae apud s. Mariae templum institutio«, Kraków 1559.

Winę upadku szkoły w znacznej mierze przypisać należy samemu Herbestowi. W czasie wizyty kościoła, dokonanej z polecenia biskupa Padniewskiego w r. 1558, tłumaczył zły stan tej szkoły, pytany o to przez wizytatorów, X. Paweł, senior domu ołtarzystów i mansionarzy u św. Barbary, tem, iż w szkole przy tej świątyni jest magistrem pewien pedagog pana wojewody krakowskiego, który, zajęty pedagogią, szkołę opuścił

---

[1]) Głębocki Józ. Teodor, Zakłady ku ulżeniu cierpieniom bliźnich, str. 87. Kraków, 1852.

[2]) Grabowski, Kraków i jego okolice, str. 211. Wyd. V z r. 1866.

[3]) Najst. księgi i rach. miasta Krakowa nr. 1671.

[4]) Wawel t. 1, str. 107. Teka konserw. Gal. Z., t. IV.

[5]) 1446, 12 sierpnia Kraków; dypl. w Kod. Krakowa t. I, nr. 145, str. 208.

[6]) Druk. w Kod. Krakowa t. II, nr. 291, str. 397.

[7]) Orationes Ciceron. Kraków 1660.

i całkiem zmarnował; wyraził on zarazem obawę o jej przyszłość, twierdząc, że rajcy mają zamiar osadzić tu pewnego magistra z Wrocławia, który uchodzi za heretyka i jawnego sakramentarza. To też po wizytacyi upomniany został archipresbiter Wojciech Niniński, aby pilniej zajmował się kierownictwem szkoły i śledził, co za mistrz stoi na jej czele i czego publicznie uczy [1]).

Związek szkoły z kościołem uwidocznia wizyta Zadzika z r. 1636, która takie zawarła postanowienia:

1) Archipresbiter z magistrem szkoły ma przypilnować, by chłopcy szkolni co niedzielę przed kazaniem omawiali jakiś rozdział z katechizmu dyalogowo za pomocą pytań i odpowiedzi wobec przysłuchującego się ludu;

2) Magister szkoły, Marcin Barszcz, ma dbać o to, by chłopcy ze szkoły w święto Wniebowzięcia P. M. wystrzegali się hałasów i dzikich wrzasków pod pozorem uroczystości, zwłaszcza w nocy, gdyż to może nastręczyć sposobność do zuchwalstw i tumultów;

3) Młodzież, w szkole mieszkająca, wedle dawnego zwyczaju winna co niedzielę z rana wstawać na ranne modlitwy i pomagać kantorowi w chórze, nadto śpiewać w chórze z kantorem na nieszporach i mszach, ilekroć to do szkoły należy;

4) Młodzieńcy zuchwali, a zwłaszcza ci, którzy się nie zajmują nauką, lecz oddają pijatyce i awanturom, na których częste skargi przychodzą, mają być wydaleni ze wspólnego mieszkania.

5) Uczniowie szkoły św. Jana [2]) mają uczestniczyć we wszystkich procesyach, suplikacyach wielkopostnych i w innych, któreby się urządzało, a także w tych, któreby się urządzało do innych kościołów, pod karą 2 grz., które każdą razą ma senior tej szkoły zapłacić [3]).

Wizyta Łubieńskiego z 1711 roku przedstawia uposażenie szkoły: Mieści się ona w domu murowanym. Na czele jej stoi rektor, który nie ma stałego uposażenia prócz opłat, uiszczanych 4 razy do roku przez uczniów, i dochodów z pogrzebów. Z ratusza pobiera »unum decimale« drzew na zimę; z tego daje furę kantorowi i pali uczniom w piecach od WW. Świętych do św. Grzegorza. Natomiast od niepamiętnych czasów nie pobiera 100 złp., które wedle wizyty Radziwiłła (z r. 1595) płacono mu z ratusza. — Żydzi zwykli dawać na 7 świąt w roku dla seniora i uczniów po 11 złp. na każde święto, nadto dwa razy do roku, na Wielkanoc i Boże Narodzenie, seniorowi korzenie (aromata). — Senior ma utrzymywać dla uczenia młodzieży bakałarza czyli oficyalistę, którego opłaca ze swoich dochodów [4]).

---

[1]) Dr. Stanisław Kot, Materyały do dziejów szkolnictwa parafialnego w Małopolsce; w dodatku 8 do czasop. Muzeum: Przyczynki do dziejów wychow. i oświaty w Polsce, II, str. 131 — 2.

[2]) W parafii Maryackiej.

[3]) Kot, o. c., str. 132 i 133.

[4]) Ks. nr. 10.

Gdy dom szkoły Maryackiej rząd austr. w roku 1799 zburzył, mieściła się szkoła w następnym czasie w Wikaryówce przy kościele Maryackim, w jednym pokoju, zdolnym zmieścić 30—40 uczniów. Również tam miał pokoik na mieszkanie nauczyciel. Dozór szkoły parafialnej P. Maryi proponował w r. 1836 przeniesienie tej szkoły do kollegium św. Barbary, gdzie mieściła się 3 kl. szkoła normalna, utrzymywana przez kanoników regularnych św. Grobu, którym rząd austr. w r. 1798 oddał ten kościół i gmach w zamian za ich klasztor św. Jadwigi, przeznaczony na pomieszczenie poczty. Jednakże przeniesienie szkółki parafialnej P. Maryi do św. Barbary nie doszło do skutku, natomiast Akademia krakowska, która miała nadzór nad szkółkami początkowemi, zakupiła w r. 1841 za fundusze szkoły parafialnej P. Maryi kamienicę przy ulicy Szpitalnej l. 608 od Anzelma i Ludwiki Dzwonkowskich, płacąc za nią kwotę 22000 złp. Tutaj miał także mieszkanie dyrektor szkółki. W roku 1855 i następnych była kwestya, kto ma opłacać ekwiwalent z tego domu i przyległego placu. Kościół twierdził, że parcelę tę nabyła Akademia, a zarządza nią Magistrat, przeto kościół P. Maryi prócz nazwy nic z tą szkołą nie ma wspólnego. W czasie reorganizacyi szkół za rządów austryackich szkółka ta została zniesiona. Szkołę zaś u św. Barbary w roku 1853 zamieniono na szkołę 4 klasową [1]).

Organy i muzyka. Wielkie organy mieszczą się na chórze w miejscu, gdzie dawniej była kaplica bractwa Wniebowzięcia N. P. Maryi. Niewiadomo dokładnie, kiedy zostały tam ustawione. Pierwsza wzmianka o wielkich organach znalazła się w księgach kościelnych w r. 1638. Dnia 25 września tego roku zawarto następujący układ: X. Sebastyan Zielonka, kościoła N. P. Maryi organista, przez lat 40 służąc kościołowi, że się już zestarzał i spracował, dla słabości swojej często na chóry nie mogąc wchodzić wysokie, aby przez niego żadna negligencya nie była w kościele, przyjął na pomocnika p. Wojciecha Sierputowskiego, mieszczanina, aby go w graniu ratował i za niego zastępował takim sposobem, kiedy z muzykantami przy pozytywie co niedzielę i święta ad populum X. Sebastyan będzie grał, aby p. Wojciech na wielkich organach grał, wprzód introit zaczynając, i co dalej powinno, na mszy i na nieszporze odprawował. Gdyby też p. Wojciechowi przyszło grać na wielkich organach, ma respondować.... Mają dokładnie porozumieć się co do grania. Pomocnika swego ma opłacać X. Sebastyan, lecz dodać mu mają prowizorowie z funduszu na muzykę [2]).

Że niedawno przedtem wielkie organy zostały do kościoła sprawione, świadczyłby fakt, iż w roku 1648 obiedwie altarye z dawnej kaplicy bractwa na chórze przeniesione zostały do wielkiego ołtarza, nadto księga, przechowana w Archivum miejskiem w Krakowie, z l. 1659—1667, zatytułowana: »Rejestr kościoła.... N. P. M.... Co się wydaie na organy

---

[1]) Tu również w kollegium św. Barbary umieszczono w r. 1843 bursę dla uczniów.

[2]) Ks. nr. 21, k. 37.

nowe za roczną materią y samemu Panu Thomasowi.... organmaistrowi....«.

Organy wtedy sprawione wytrzymały do r. 1800. W tym roku archipresbiter Karol Lochman zawarł umowę z Ignacym Żernickim w sprawie budowy nowych organów, ponieważ dawne, nad wielkiemi drzwiami znajdujące się, tak mają popsute piszczałki, iż odnowićby się nie dały. Nowy organ miał być zbudowany z przyczynieniem w klawiaturze głosów na formę francuską.

Wielkie organy reparowano w r. 1858 i 1871[1]).

Powstanie muzyki instrumentalnej w kościele Maryackim wiąże się z szczególniejszem nabożeństwem i czcią, jaką cieszył się obraz N. P. M. Loretańskiej w kaplicy Loretańskiej pod wieżą wyższą obok ławek radzieckich. Na rzecz tej kaplicy i nabożeństwa w niej płyną w XVII w. najrozmaitsze zapisy, a szczególniejszą gorliwość w kierunku odnowienia tej kaplicy i urządzenia w niej jak najwspanialszych nabożeństw rozwinął X. Paweł Kalwowicz, ołtarzysta i spowiednik kościoła. Zapisy na śpiew i muzykę w tej kaplicy płyną od r. 1633. W tym roku zyskał on czynsz roczny 60 złp. od kapitału 1000 złp. z przeznaczeniem w połowie »pro cantore et musicis vocalibus«. W następnym roku takiej samej wysokości zyskał on czynsz, który miał być płacony »musicis instrumentalibus«, obowiązanym grać litanie w soboty przed ołtarzem loretańskim[2]). W r. 1637 przyszły dla muzyki nowe zapisy sum, ubezpieczonych na wadze mniejszej krakowskiej, mianowicie 4000 złp. od Jakóba Celesty, ławnika krak., i Piotra Furmankowicza, kupca krak.

Muzykę wzięli pod swą opiekę rajcy krakowscy. Prowizorowie kościoła, przez radę mianowani, zarządzali jej dochodami. To też w r. 1637 27 listopada zabronili rajcy muzyce kościelnej grywać w mieście, na weselach i t. p. uroczystościach rodzinnych, natomiast obiecali im celem powiększenia ich uposażenia nadać dochód z najbliższych wolnych sklepów[3]). Ostatecznie zorganizowano muzykę maryacką w r. 1638.

Wkrótce potem wyniknął spór między kościołem Maryackim a jezuickim kościołem św. Barbary o używanie organów i muzyki w kościele św. Barbary, czemu chciano ze strony kościoła parafialnego przeszkodzić.

W r. 1642 toczyła się o to sprawa w Rzymie[4]).

W r. 1748 koszt roczny utrzymania muzyki wynosił 1642 złp. Mianowicie płacono za miesiąc:

»Cantori	15 fl.
Organiście	15 »
Adstantom trzem à fl. 10	30 »

[1]) Vol. VI, fasc. 5.
[2]) Dypl. nr. 149.
[3]) Dypl. nr. 146.
[4]) Dypl. nr. 150.

Diskantist	. . . .	8 fl.
Skrzypkom dwom à fl. 10	. . .	20 »
Trębaczom » à fl. 10	. . .	20 »
Oboista	. . . .	10 »
Kwartviolista	. . . .	10 »
Kwartviolista	. . . .	6 »
Kalikancista	. . . .	2 »
14 osób	. .	136 fl.

Zestawienie dochodów z kapitałów muzyki instrumentalnej w roku 1830 wykazało dochód roczny w kwocie 957 złp., z tego jednak część pobierał kantor i organista, a nadto 70 złp. przeznaczonych było na reparacye instrumentów muzycznych.

Z kasy miejskiej odbierali organista i kantor rocznie 126 złp., lecz to ustało, gdy za rządu austryackiego suma kapitalna 630 zł. r. do kasy cyrkularnej przez magistrat krak. złożoną została[1]).

Muzyka w kościele Maryackim utrzymała się do roku 1866. Wtedy dnia 1 lipca oznajmiono »członkom muzyki i śpiewu«, iż »z powodu zatamowanych funduszów w Królestwie Polskiem« nadal żadnej płacy pobierać nie będą, »jedynie sam organista na organach grać i z ludem śpiewać będzie«. Amatorowie mogą grać i śpiewać, »a który członek dawnej kapeli kościelnej za połowę dawnej płacy chciałby im pomagać, to się prowizorycznie przyjmie«.

Jeżeli się obok zmniejszonego dochodu muzyki uwzględni spadek wartości pieniądza, nie można się dziwić, że muzykę w kościele P. Maryi zwinięto.

---

[1]) Vol. II, fasc. 10.

II. Archiwum.

Powstanie archiwum kościelnego. Osoby i korporacye duchowne, związane z kościołem, czerpały fundusze na swe utrzymanie z licznych i różnorodnych zapisów, którymi administrowali bądźto prowizorowie, przez radę miejską delegowani, bądźto owe korporacye same.

Dokumenty i akta, dotyczące pewnego zapisu, znajdowały się w tej instytucyi kościelnej, która owym zapisem upoważniona była rozporządzać. Każda zatem korporacya kościelna przechowywała u siebie dyplomy pergaminowe i akta, nadto prowadziła swoje odrębne księgi dochodów i wydatków. Ponieważ duchowni, w różne korporacye związani, mieszkali w osobnych budynkach, przeto nie było wspólnego pomieszczenia dla archiwum.

Wobec ścisłego związku i opieki, jaką otaczała rada miejska w najdawniejszych czasach kościół, ważniejsze dokumenta kościelne pozostawały w rękach rady miejskiej, która je w swem przechowywała archiwum. Również prowizorowie mieli dyplomy pergaminowe, akta i księgi prowizorskie u siebie w przechowaniu; stąd też wiele tych ksiąg spoczęło w archiwum miejskiem.

Mimo to w rękach archipresbitera znajdowało się sporo dyplomów i aktów, które stanowią zawiązek archiwum kościelnego. Akta te uporządkowano w r. 1726 i fascykuły spisano w księgę p. t. »Inventarium erectionum altarium, praebendarum in ecclesia... B. M. V... fundatorum et iurium ad huiusmodi altaria spectantium A. D. 1726 confectum, ad fasciculos sub literis alphabeti dispositum«[1]). Pod literami alfabetu: A, B,... Z i następnie AA, BB,... MM. umieszczono po kilka lub kilkanaście aktów, lub fascykułów aktów, zazwyczaj dotyczących różnych materyi, bez żadnego systemu[2]). Ów inwentarz jest tylko rejestrem owych aktów

---

[1]) Ks. nr. 20.

[2]) N. p. ostatnia grupa, oznaczona lit. MM, zawierała:

»Erectio Altaris Noni Ministerii ad Altare tituli Transfigurationis Domini Anno 1645.

Erectio 5-ti Ministerii ad Altare Ciborii Anno Domini 1661 die 30 Maii.

Erectio 4-ti Ministerii tituli s. Francisci Confessoris et Altaristae ad hortum Domini seu Altare s. Mariae Magdalenae Anno Domini 1663.

Decreta Reformationis Zadzikowianae Ecclesiae Archipresbiteriali«.

i fascykułów. Rzecz naturalna, że taki system uporządkowania aktów utrzymać się długo nie mógł.

Poszczególne korporacye, jak mansionarze, psałterzyści i t. d., miały swoje sumy dla lepszej ewidencyi pospisywane w inwentarzach, a akta, dotyczące tych sum, pomieszczone w osobnych fascykułach.

Powstanie archiwum kościelnego w tym kształcie, jak ono jest dzisiaj, wiąże się z żałobną kartą dziejów naszych, z rozbiorami, które dały się kościołowi także pod względem materyalnym dotkliwie odczuć. Wiele bowiem zapisów ciążyło na dobrach w obrębie terytoryów, które odrywano od państwa polskiego. Wskutek tego zaszła potrzeba przypilnowania, by te zapisy nie przepadły; trzeba było przedłożyć dowody prawa własności. Ponieważ zaś chodziło tu nie tylko o sumy, należące do kościoła Maryackiego w ścisłem słowa znaczeniu, lecz także o uposażenie instytutów i bractw kościelnych, musiały poszczególne kongregacye dla ułatwienia sprawy oddać swe archiwalia i złożyć je w jednem miejscu. W ten sposób powstaje kompleks ksiąg, dokumentów i aktów, które w połączeniu z aktami i księgami parafialnymi stanowią dzisiejsze archiwum kościelne [1]).

Już po pierwszym rozbiorze rozpoczyna kościół starania, trwające około lat 8, o zabezpieczenie funduszów swych w Galicyi [2]). W r. 1782 zestawiono tabelę sum kościoła P. Maryi, ciążących na dobrach w Galicyi i Lodomeryi, i wykazano zaległe procenty. W rekapitulacyi podano kwotę 299601 złp., na którą złożyły się sumy własne kościoła oraz spowiedników dawnej i nowszej fundacyi, ołtarzystów, mansionarzy, psałterzystów i bractwa Odkupiciela. Zaległe procenta od tych sum obliczono w kwocie 81342 złp. [3]).

Później, po trzecim rozbiorze, gdy Kraków dostał się w ręce Austryi, rząd, pragnąc mieć dokładną ewidencyę nie tylko majątku publicznego, lecz także majątków duchownych, wydelegował komisyę, która badała uposażenie instytucyi duchownych i ich prawa do różnych zapisów. Takiej komisyi rządu austryackiego, złożonej z X. Benedykta Trzebińskiego, kustosza kościoła katedralnego krakowskiego, Wenacego Wolfa, adjunkta skarbowego, i Ambrożego Olszewskiego, protokolanta, przedłożył dnia 7 listopada 1801 r. zakrystyan kościoła Maryackiego, X. Józef Zaremba, jako pełnomocnik kościoła nie tylko konsygnacye ołtarzy i ich służb, których prawa do różnych zapisów owa komisya wówczas badała, ale równocześnie konsygnacye wszystkich fundacyi kościelnych. Co do wielu pozycyi, jak to protokolarnie stwierdzono, nie mógł przedłożyć X. Zaremba dokumentów, gdyż już wówczas kościół ich nie posiadał.

Odpisy konsygnacyi sum, wówczas sporządzonych, znajdują się

---

[1]) Prócz aktów mansionarskich, które w r. 1892 zabrali mansionarze, i kilkunastu ksiąg, które w r. 1894 dostały się do archiwum miejskiego w Krakowie.

[2]) Vol. LXXXIII, fasc. 5.

[3]) Vol. LXXXII, fasc. 1.

w archiwum kościoła [1]). Podstawę do sporządzenia tych konsygnacyi dały księgi dochodów poszczególnych korporacyi kościelnych oraz istniejące już poprzednio spisy sum funduszowych; stąd też włączono w te konsygnacye także niektóre już wówczas nieczynne zapisy. Przy każdym zapisie, którego numer porządkowy w konsygnacyi stał się zarazem numerem fascykułu aktów, odnoszących się do tego zapisu, wyszczególniono, o ile zdołano odkryć, datę zapisu, ofiarodawcę, wysokość kwoty, sumę procentową i przedmiot (dobra ziemskie lub kamienica), na którym ten zapis był zabezpieczony, oraz ewentualne późniejsze zmiany. Te konsygnacye z roku 1801 są podstawą uporządkowania sum funduszowych kościoła i dzisiaj mogą pomódz przy wyszukaniu aktów pewnej fundacyi.

W kilka lat później, w r. 1805, gdy zakrystyan X. Kawski oddawał nowo instalowanemu archipresbiterowi, X. Hofmanowi, archiwum, sporządził rejestr aktów, który obejmuje 113 numerów [2]).

Spis ten obejmuje tylko fascykuły aktów, ksiąg nie spisano wówczas; wymieniono tylko dwie, współcześnie przez zakrystyana prowadzone.

W tym czasie przy porządkowaniu majątku kościelnego sprzedano kilka realności, należących do korporacyi kościelnych, a kwoty ze sprzedaży uzyskane, oraz niektóre spłacone kapitały kościelne wypożyczył rząd austryacki, wydając na nie swe obligacye.

Po kongresie wiedeńskim, gdy stosunki polityczne się ułożyły, rozpoczyna się długoletnia praca nad uporządkowaniem i ustaleniem majątku kościelnego. Centralna komisya likwidacyjna rozpatruje między innemi pretensye kościoła z poprzedniej epoki do rządu austryackiego [3]). Również wiele zachodów wymagało ubezpieczenie i administracya funduszów na dobrach w Królestwie Polskiem i uregulowanie hypotek w Krakowie za Wolnego Miasta (w l. 1823—1829).

Tego rodzaju sprawy, wymagające dokładnego obeznania się z ca-

---

[1]) Księgi nr. 63—82.

[2]) Vol. LXXXII, fasc. 2.

Np. nr. 30 obejmował: »Documenta molendini Bronovicensis.

- » 30/a — Inwentarz Bronowic de anno 1802.
- » 31 — Dokumenta graniczne.
- » 32 — Rachunki bronowskie mniej ważne dawne.
- » 60 — Ordinatio dla ubogich św. Rocha.
- » 72 — Testamentum archipr. Słowikowski.
- » 81 — Litigia cum monachis respectu funebralium.
- » 102 — Księga percepty kościelnej i expensy u JMci X. Zakrystyana w kasie.
- » 104 — Protocollon gestorum cum allegatis tempore rectoratus per Archipresbiterum Hofman administrati.
- » 105 — Reversales na oddane fiskusowi skrypta oryginalne zapisów, długów, sub nris 22, 24, 25, 26, 28 et 29« i t. d.

[3]) Akta do tej sprawy zawiera Vol. LXXXIII, fasc. 6.

łokształtem majątku kościelnego, jego praw i pretensyi, spowodowały, że administracyę wszystkich funduszów kościelnych powierzano jednemu z księży. Takim prokuratorem funduszów kościelnych był od końca XVIII w. do r. 1826 X. Kawski, po nim przez lat 14 X. Konarski. Osobno jednak były administrowane przez prowizorów fundusze ściśle kościelne. X. infułat Łańcucki postanowił skoncentrować administracyę całego majątku kościoła. Stąd też w r. 1833 przedstawił Senatowi wniosek o usunięcie prowizorów jako niepotrzebnych, a jednocześnie, przed definitywnem załatwieniem tego wniosku, polecił X. Konarskiemu objąć prowadzenie rachunków i spraw prowizorskich.

Obejmując czynności prowizorskie, sporządził X. Konarski dnia 17 sierpnia 1833 dokładny spis ksiąg i aktów, znajdujących się wówczas w rękach jedynego, tymczasowego prowizora, Macieja Lipnickiego[1]). Odebrane przez X. Konarskiego księgi i akta prowizorskie weszły wtedy chwilowo do archiwum kościelnego. Ale kiedy Senat aktem erekcyi prowizorów z 1839 roku zamianował prowizorami Andrzeja Szultza i Jana Wentzla, odebrali oni księgi prowizorskie, które skutkiem tego weszły do archiwum senackiego, a dziś przechowane są w archiwum miejskiem w Krakowie. Nie wszystko jednak oddano prowizorom. Akta, kwity i niektóre księgi pozostały w archiwum kościoła[2]).

X. Kawski, a jeszcze w wyższym stopniu X. Konarski, sporządzili wiele wykazów i uporządkowali częściowo materyał aktów i dokumentów, trzymając się konsygnacyi z 1801 r. Jednakże zajmowali się oni tylko aktami funduszowymi; inne nie wiele ich obchodziły.

Porządkowaniem archiwum kościelnego według pewnych umiejętnych zasad zajmował się przed r. 1878 Wilhelm Gąsiorowski, profesor instytutu technicznego w Krakowie. Dla niego również punktem wyjścia

---

[1]) Vol. LXXVIII, fasc. B. Prov.

[2]) Spis X. Konarskiego zawiera 36 pozycyi. Archiwum miejskie nie posiada następujących pozycyi, wyszczególnionych w tym spisie:

Poz. »3. Rejestr takiż (t. j. dochodu i expensy kośc.) od r. 1672—1722.
15. Obejmuje inwentarz kościoła w r. 1706 pisany.
24. Xięga obejmująca różne zapisy (a może i ważne), w końcu adnotacya ważna tycząca się ganków.
27. Różne kontrakta na zrobienie lichtarzy 2 w r. 1752 etc.
28. Papiery wyrobienia monstrancyi złotej dotyczące.
29. Dokumenta w konsygnacyi nie zamieszczone i niewiadome.
30. Papiery sum na czynszu dotyczące się.
31. Paka z kwitami z różnych lat przez prowizorów płaconych.
32. Różne zapisy, kwity etc. mniej ważne.
33. Różne kwity z lat dawnych prowizorów tyczące się.
34. Dokumenta sum dotyczące podług konsygnacyi ułożone.
35. Różne notaty co do położenia jatek rzeźniczych.
36. Różne korespondencye i rezolucye ze rządem austr.
37. Dokumenta nowe wyjęte«.

Poz. 34. wskazuje, że akta, sum prowizorskich dotyczące, już wówczas były według konsygnacyi z 1801 r. ułożone.

były konsygnacye z r. 1801. Materyał przez niego uporządkowany obejmuje sumy ołtarzy, nadto niektóre fascykuły aktów, odnoszących się do uposażenia archipresbitera. Akta w każdym uporządkowanym fascykule ułożył on chronologicznie, ponumerował je, a na czele każdego fascykułu umieścił rejestr znajdujących się w nim aktów. Dyplomy pergaminowe wkładał on do fascykułów. Trzymając się konsygnacyi z r. 1801, porządkował on tylko akta funduszowe, lecz i tego działu nie ukończył. Pominął zupełnie akta kościelne ogólne, restauracyjne, a przedewszystkiem księgi kościelne. Akta i księgi parafialne nie były przez niego do archiwum kościelnego włączone.

Jednakże i to, co Gąsiorowski zrobił, nie utrzymało się w porządku. Z uporządkowanych przez niego fascykułów wyjmowano akta w razie jakiegoś procesu lub realizowania kapitałów, ciążących na dobrach i kamienicach, celem udokumentowania praw; aktów zwróconych nie wkładano napowrót do właściwych fascykułów, lecz pozostawiano w bieżących papierach.

Po przerwaniu pracy przez Gąsiorowskiego przybyło wiele aktów, odnoszących się bądźto do funduszów kościelnych, bądźto do ogólnych spraw kościoła, bądźto dotyczących czynności parafialnych. Niektóre z nich, t. zw. korrespondencye, zawierające przeważnie akta parafialne, ułożył w części własnoręcznie ś. p. X. prałat Krzemieński dla użytku podręcznego, lecz nie były one skatalogowane.

Celem skatalogowania dyplomów, aktów i ksiąg, znajdujących się w archiwum kościelnem, zwrócił się ś. p. X. prałat Krzemieński do Grona Konserwatorów Galicyi Zach. Grono oddało tę pracę podpisanemu, który wykonał ją pod kierunkiem Prof. Dr. Stanisława Kutrzeby.

Obecny stan archiwum. Przy uporządkowaniu archiwum przyjęto jako zasady: utrzymanie dawnego systemu oznaczenia aktów, opartego o konsygnacye z r. 1801, i dostosowanie do tego systemu nowych grup aktów, które dawniej do archiwum kościelnego nie były wcielone; wydzielenie dyplomów pergaminowych z fascykułów aktów i utworzenie z nich osobnej grupy; skatalogowanie ksiąg z zachowaniem, o ile możności, podziału przyjętego przy aktach.

Zawartość obecna archiwum kościelnego rozpada się zatem na trzy grupy: I. Dyplomy pergaminowe, II. Akta, III. Księgi.

I. Dyplomy pergaminowe,

wyjęte z fascykułów aktów, ułożono chronologicznie, opatrując każdy numerem porządkowym[1]). Pomieszczone są one w osobnej szafce. Każdy

[1]) Porządek chronologiczny dyplomów naruszony został przedewszystkiem tem, że już po zupełnem uporządkowaniu dyplomów odnalazły się jeszcze dwa pergaminy wcześniejsze, które musiano na końcu jako nr. 200 i 201 umieścić.

dyplom włożony jest w kowertę, z grubego bronzowego papieru zrobioną, na której wypisano datę dyplomu i jego numer.

Przy katalogowaniu dyplomów były dwie drogi: albo streszczać kolejno każdy dyplom i umieszczać regesta, tak głównego, jak transsumowanych w nim dokumentów, razem pod jego numerem, a wtedy ilość regestów w katalogu zgadzałaby się z ilością dyplomów perg. w archiwum, albo też ułożyć w katalogu regesta tak oryginalnych dyplomów, jak i zawartych w nich transsumptów, chronologicznie.

Wybrano tą drugą drogę, gdyż to ułatwi znalezienie dokumentu, który w oryginale się nie dochował. Pod każdym regestem dokumentu transsumowanego umieszczono odsyłacz z podaniem numeru dyplomu, z którego został wyjęty. Natomiast, streszczając dyplom oryginalny, nie powtarzano już regestów dokumentów w nim transsumowanych, tylko zaznaczono datę transsumptu, wedle której z łatwością da się regest danego transsumptu odszukać. W opisie dyplomu podano jego wymiary, opis pieczęci, ważniejsze indorsaty, wydawnictwo, gdzie ów dyplom był już drukowany, nadto przy znacznej części dyplomów także numer Vol. i fasc. aktów, które z danym dyplomem się łączą.

Archiwum kościelne posiada 201 dyplomów pergaminowych; liczba dokumentów w nich transsumowanych wynosi 141, tak że ogółem katalog niniejszy podaje 342 regestów dokumentów, w tem 140 średniowiecznych (t. j. do r. 1506).

Dyplomów oryginalnych z XIV w. posiada archiwum kościelne zaledwie 5, z tych najstarszy, odnoszący się do młyna w Bronowicach, nosi datę 1304 r. — Z XV w. znajduje się w archiwum 70 dyplomów pergaminowych.

Skutkiem ścisłego związku kościoła Maryackiego z radą miejską, zwłaszcza w średniowieczu, weszło wiele dokumentów kościelnych do archiwum miejskiego w Krakowie. Dzisiaj liczba dyplomów pergaminowych, przechowanych w archiwum miejskiem w Krakowie, a tyczących się kościoła N. P. M., wynosi 73. Drukowane one były częściowo przez Piekosińskiego w Kod. dypl. kat. krak. i Kod dypl. m. Krakowa. — Regesta wszystkich dokumentów[1]) podaje: Katalog archiwum aktów dawnych miasta Krakowa, I. Dyplomy pergaminowe. Kraków. 1907.

II. Akta,

znajdujące się w archiwum Maryackiem, dzielą się na trzy zasadnicze grupy:

1. akta kościoła i jego instytucyi, 2. akta parafialne, 3. akta »extranea«.

---

[1]) Są to nr. 5, 8, 10, 11, 12, 14, 23, 41, 58, 73. 75, 76, 78, 80, 81, 82, 83, 108. 110, 111, 121, 144, 160, 184, 187, 193. 205, 213, 220, 223, 233, 240, 241. 244, 247, 249, 265. 266, 270, 275, 276, 303, 319, 331, 335. 336, 352, 367, 376, 386, 409, 412. 417, 418, 424, 428, 429, 457, 482, 484, 485, 493, 506, 517, 518, 527, 530, 532, 539, 547, 552, 562, 1028.

1. **Akta kościoła i jego instytucyi** rozpadają się na następujące działy:

A. Akta kościelne ogólne[1]). Zawierają one kopie przywilejów kościoła, testamenty archipresbiterów, dekrety w sporach kościoła P. Maryi z klasztorami krak. o pogrzeby, akta dotyczące grobów w kościele, kaplicach i na cmentarzu z l. 1746 — 1837, inwentarze kościelne, akta sprzedaży sreber kościelnych, darów w obrazach na rzecz kościoła i akta muzyki kościelnej z l. 1781—1866.

B. Akta restauracyjne kościoła[2]). Zawierają akta wieży dzwonnej z l. 1624 — 1838, wieży alarmowej z l. 1628 — 1891, wielkich organów z l. 1800—1872, wielkiego ołtarza z l. 1477—1872[3]), ozdoby kościoła z l. 1633 — 1873, nadto akta i kwity rozmaitych robót restauracyjnych w kościele z XIX w. wraz z aktami Dozoru kościelnego, zamienionego w r. 1867 na Komitet parafialny.

Materyały, dotyczące restauracyi kościoła, znajdują się także w księgach i aktach prowizorskich, gdyż prowizorowie funduszami na ten cel przeznaczonymi administrowali.

C. Realności, dziesięciny i sumy[4]). Dział ten częściowo dawniej, zwłaszcza przez Gąsiorowskiego, był uporządkowany, a oparty jest na konsygnacyach z r. 1801. Obejmuje on uposażenie następujących osób i instytucyi kościelnych:

a) Archipresbitera. — Prócz sum, przez niego administrowanych, znajdują się tu akta do Bronowic Małych i Rząski Szlacheckiej z lat 1429—1891, a wśród nich procesy z kmieciami bronowickimi o robocizny z l. 1429, 1430 i 1464[5]), inwentarze i rejestra gospodarcze bronowickie z lat 1779 — 1850[6]), akta do szkółki w Bronowicach Małych z lat 1847 — 1893[7]), akta do młyna w tejże wsi z l. 1294 — 1854[8]), nadto do prałatówki i innych domów i dziesięcin archipresbitera[9]).

b) Zakrystyana; wśród nich z l. 1630 — 1720 akta do sporów archipresbitera z radą miejską o dochody z zakrystyi kościoła[10]).

c) Podzakrystyana.

d) Kaznodziei.

e) Spowiedników dawnej fundacyi.

---

[1]) Vol. I—V.

[2]) Vol. VI—XI.

[3]) W archiwum miejskiem w Krakowie znajduje się księga: »1866, 15 stycznia. « »Protokół posiedzenia ścieśnionej komisyi znawczej restauracyi ołtarza wielkiego w kościele P. M...«. Str. 38, opr. w płótno; kupiona w r. 1902.

[4]) Vol. XII—LXXXI.

[5]) Vol. XII.

[6]) Vol. XIII.

[7]) Vol. XIV.

[8]) Vol. XVI.

[9]) Vol. XVII.

[10]) Vol. XXIV, fasc. E.

f) Spowiedników nowszej fundacyi.

g) Wikaryuszów.

h) Mansionarzy.—Akta te nie zostały skatalogowane, gdyż je w roku 1892 zabrali wraz z 3 dyplomami pergaminowymi do swego domu mansionarze, a w archiwum pozostały tylko luźne akta, z których utworzono niewielki fascykuł.

i) Psałterzystów.

k) Gracyalistów.

l) Ołtarzystów (ołtarze). — Sumy ołtarzystów są najstaranniej uporządkowane. Skatalogował je Gąsiorowski i zużytkował materyał, tam zawarty, w pracy swej o kościele Maryackim, gdzie przedewszystkiem zajął się erekcyą poszczególnych ołtarzy i ich dalszem uposażeniem; nie uwzględnił on materyałów, zawartych w archiwum miejskiem.

m) Bractwa Wniebowzięcia N. P. M.

n) Bractwa Redemptorystów.

o) Szpitala św. Rocha. — Prócz aktów, dotyczących domu szpitalnego, znajdują się akta do sum i innych realności szpitala, począwszy od r. 1487.

p) Prowizorów. — Wśród tych aktów znajdują się: 1610 — 1683, pobieranie dziesięciny z ołowiu, przez Kraków wiezionego, na pokrycie kościoła [1]), 1828—1829, ekspens na reparacyę kościoła [2]).

D. A k t a i k w i t y d o f u n d u s z ó w k o ś c i e l n y c h [3]). Są to akta, które do poprzedniego działu, częściowo zrejestrowanego, nie zostały wcielone, gdyż to naruszyłoby istniejące sygnatury aktów, a nadto weszły tu rożne akta funduszowe z XIX w., które przeważnie nie jednej sumy, lecz grupy funduszów dotyczą.

E. M i s c e l l a n e a k o ś c i e l n e [4]). Obejmują one grupy aktów, luźnie związanych z kościołem, n. p.:

1670 — 1856, fasc. 1. Papiery dotyczące szkoły parafialnej kościoła P. Maryi,

1723 — 1773, fasc. 3. Akta do kramów szklannych około cmentarza Maryackiego.

2. Akta parafialne [5]) uporządkowane są chronologicznie. Zaczynają się one z r. 1710, lecz brak aktów z niektórych lat. W osobnych voluminach pomieszczono dwie następujące grupy aktów:

1845 — 1851 [6]). Małżeństwa w kościele P. Maryi osób urodzonych za granicą.

1887—1894 [7]). Zmiana wyznania prawosławnych i żydów w kościele św. Barbary.

---

[1]) Vol. LXXVIII, fasc. 1. Jurium.
[2]) Vol. LXXVIII, fasc. F. Prov.
[3]) Vol. LXXXII—CV.
[4]) Vol. CVI i CVII.
[5]) Vol. CVIII—CXVIII.
[6]) Vol. CXIV.
[7]) Vol. CXVII.

3. **Akta extranea**[1]. Obejmują one 13 fascykułów aktów obcych, które w różnych czasach dostały się do tutejszego archiwum.

III. Księgi

jako dział archiwum kościelnego nie były dotychczas spisane. Wymieniano je wprawdzie czasami przy oddawaniu prokuratoryi i archiwum kościoła, ale sumarycznie i pobieżnie; nie uwzględniano naturalnie przy tem ksiąg parafialnych.—Systematyczne ułożenie i spisanie ksiąg kościelnych sprawiło pewne trudności z tego powodu, że dzisiaj brak wielu ksiąg w archiwum i że przy prowadzeniu ksiąg kościelnych nie trzymano się jakiegoś stałego systemu, lecz ciągłe zachodziły zmiany. Tworzono pewne kategorye ksiąg, prowadzono je chwilowo, potem urywano. Wskutek tego należało księgi raczej rzeczowo, niż genetycznie, ułożyć.

I tutaj są dwie zasadnicze grupy: 1. Księgi kościelne, 2. Księgi parafialne.

1. **Księgi kościelne** dzielą się na następujące działy:

A. Historya, wizytacye i inwentarze[2].

Wizyty znajdują się tylko trzy: z r. 1599[3], 1636[4] i 1711[5].

Inwentarze archiwum kościelne posiada z lat: 1730[6], 1761[7], 1804[8], ok. 1800[9]. — Nadto w Aktach kościelnych[10] znajdują się inwentarze kościelne z lat: 1798, 1810, 1863, 1867, 1871, 1872 i 1880.

Prócz tego znajdują się w archiwum Maryackiem:

1727 — 1761. »Księga darów na rzecz kościoła w ornatach i srebrze«[11].

1734 i 1748. »Inwentarze paramentów bractwa Redemptorzystów«[12].

1848. »Inwentarz kaplicy Aniołów Stróżów«[13].

Wcześniejsze, od wyżej wymienionych, inwentarze kościoła Maryackiego przechowane są w archiwum miejskiem[14] w Krakowie:

1417 — 1502. Najdawniejsze inwentarze skarbca kościoła P. Mary, w Krakowie z XV w.[15].

1636 — 1670. Księga prowizorska (oprawna w zielony pergamin

---

[1]) Vol. CXIX—CXXI.
[2]) Ks. nr. 2—20.
[3]) Ks. nr. 6.
[4]) Ks. nr. 7, 8 i 9.
[5]) Ks. nr. 10 i 11.
[6]) Ks. nr. 13.
[7]) Ks. nr. 15.
[8]) Ks. nr. 16.
[9]) Ks. nr. 18.
[10]) Vol. II, fasc. 9.
[11]) Ks. nr. 12.
[12]) Ks. nr. 14.
[13]) Ks. nr. 19.
[14]) Nie podaję numerów, gdyż są dopiero prowizorycznie skatalogowane.
[15]) Druk. pod powyższym tytułem: Piekosiński... Kraków 1889. 8°; str. 54. Osobne odbicie z t. IV Sprawozdań Komisyi hist. sztuki.

str. 586); zawiera prócz rachunków kościelnych inwentarze z lat 1636, 1645, 1655, 1662[1]), 1663, 1668 i 1670[2]).

1700 — 1726. »Inwentarium suppellectilis Sacristiae«.

1720. »Inwentarz paramentów kościelnych«.

1730. Inwentarz kościoła.

1748. »Inwentarz zakrystyi P. Maryi...«.

ok. 1810. »Opis budynku i spis paramentów kościoła...«.

1820. »Inwentarz kościoła parafialnego... P. Maryi...«.

B. Kopiarze aktów[3]), bądźto zbiorowe, bądźto poszczególnych korporacyi, lub nawet wszystkich aktów do pojedynczej fundacyi się odnoszących.

Prócz kopiarzy, przechowanych w archiwum Maryackiem, posiada archiwum miejskie w Krakowie, szereg kopiarzy aktów, pochodzących z archiwum kościelnego:

1384 — 1485[4]). »Transsumpta literarum apostolicarum Parochiali ecclesiae B. M. Crac. concessarum super mitram episcopalem, baculum, annulum, tunicam et dalmaticam. Item super indulgentias, quas habet Ecclesia s. Marci Venetijs in festo Assumptionis B. Mariae eiusque octava«.

1403 — 1684. »Compendium inscriptionum Confraternitatis Assumptionis M. Virginis...«[5]).

Zawiera tylko streszczenia zapisów czynszowych, spisana z końcem XVII w.

1535 — 1769. »Liber erectionis, indulgentiarum... inscriptionum... ad Confraternitatem Assumptionis B. M. V. pertinentium...«[6]).

1543 — 1751. »Descriptio fundationum octavae Assumptionis B. M. V., litaniarum Sabbativarum et Confraternitatis animarum purgatorii sub invoc. SS Crucifixi...«[7]).

1405 — 1596. Kopiarz przywilejów i zapisów na rzecz kościoła św. Barbary[8]).

C. Konsygnacye sum[9]). Przeważnie z r. 1801. Jest kilka wcześniejszych: Konsygnacya sum mansionarskich sporządzona ok. 1660 r.[10]) wykaz sum kościoła zrobiony ok. 1772[11]), sum psałterzystów z r. 1774[12]) i spowiedników nowej fundacyi z r. 1775[13]).

---

[1]) »Inwentarz skarbu kościoła... po wyściu Szwedów uczyniony.«

[2]) Uzupełnienie inwentarza.

[3]) Ks. nr. 21—58.

[4]) Oprawa w deskę powleczoną skórą, str. 188.

[5]) Opr. w półpergamin, str. 28.

[6]) Opr. w żółty pergamin, str. 250.

[7]) Opr. w żółty pergamin, str. 140.

[8]) Rkps nie opr. nlb., spisany jedną ręką ok. 1600 r.

[9]) Ks. nr. 59—96.

[10]) Ks. nr. 59.

[11]) Ks. nr. 60.

[12]) Ks. nr. 61.

[13]) Ks. nr. 62.

W archiwum miejskiem znajdują się 2 konsygnacye sum z 1801 r.: zakrystyana i bractwa Redemptorzystów; archiwum kościelne posiada również te konsygnacye.

D. Rachunki funduszów[1]:

a) Archipresbitera. — Prócz różnych rachunków i zestawień dochodów prałata z czynszów i innych źródeł znajdują się tu:

1639—1667. Sumaryusz rachunków Bronowic M.[2]).

1744. Inwentarz wsi Krowodrzy, Prądnika, Wronina i Wrońca[3]).

1750—1814. Rejestry gospodarcze Wronina i Wrońca[4]).

1796. Inwentarz Bronowic[5]).

1849—1850. Rejestr ekonomiczny folwarku w Bronowicach M.

b) Zakrystyana.

c) Kaznodziei. — Najwcześniejsza księga, dotycząca kaznodziei, znajduje się w archiwum miejskiem w Krakowie:

1578—1763. »Connotatio censuum Concionatori ecclesiae... B. M. V. pertinentium«[6]).

d) Spowiedników. — Archiwum miejskie w Krakowie posiada nadto:

1648—1711. »Congeries inscriptionum... in unum volumen pro poenitentiario Marząciano congesta, et per Matiam Jos. Maciejowski... descripta A. D. 1715«[7]).

e) Wikaryuszów.

f) Mansionarzy. — Księgi mansionarskie połączono razem, ponieważ obiedwie korporacye mansionarskie zjednoczyły się w r. 1788.

Archiwum miejskie w Krakowie posiada znaczną ilość ksiąg mansionarskich, które się tam drogą kupna dostały:

1437 — 1449. »Erectio nova mansionariorum et quinque personarum tituli s. Barbarae sub anno 1449«[8]).

1510. »Erectio mansionariorum in Coemiterio ecclesiae B. V. M. per Joannem Konarski, episcopum Crasoviensem«[9]).

1478—1828. Rękopis[10]) obejmuje historyę fundacyi mansionarzy w kościele P. M., spis mansionarzy oraz nazwiska tych księży, którzy w domu mansionarzy mieszkali i umarli.

1527 — 1580. Kopiarz[11]) zapisów dla mansionarzy przy kościele P. M.

1788. »Erectio nova mansionariorum... in ecclesia B. M. Virginis Cracoviae«[12]).

---

[1]) Ks. nr. 97—189.
[2]) Ks. nr. 105.
[3]) Ks. nr. 106.
[4]) Ks. nr. 107.
[5]) Ks. nr. 108.
[6]) Opr. w płótno, str. 60.
[7]) Opr. w półskórek, str. 220.
[8]) Opr. nowa w płótno, str. 36.
[9]) Kopiarz z XVII w., str. 14.
[10]) Opr. w żółty pergamin, str. 94, spisany w r. 1670 z dalszą kontynuacyą.
[11]) Opr. w żółty pergamin, str. 168.
[12]) Str. 50, zakupiony w r. 1894.

g) Psałterzystów.

h) Gracyalistów. — Najważniejsza księga do historyi gracyalistów czyli prebendarzy u św. Jana znajduje się w archiwum miejskiem w Krakowie:

1481—1767. Rękopis[1]) zawiera kopię statutów, protokoły posiedzeń, wybory seniorów i przyjmowanie braci do domu tej korporacyi przy ul. św. Jana.

i) Ołtarzystów. — Ważny rękopis do historyi ołtarzystów, drogą kupna nabyty w r. 1894, posiada archiwum miejskie w Krakowie. Jest to rękopis z XV w. z późniejszemi uzupełnieniami i zawiera materyały z lat:

1398—1671. Erekcya domu ołtarzystów, opis założenia i uposażenia ołtarzystów, statuta, kalendarze, nekrologi i spis ołtarzystów z powyższych lat [2])

k) Bractwa Wniebowzięcia N. M. P. — Prócz ksiąg, przechowanych w archiwum kościelnem, trzy księgi, dotyczące tego bractwa, posiada archiwum miejskie:

1403 — 1684. »Compendium inscriptionum...« [3]).

1535 — 1769. »Liber erectionis, indulgentiarum..., inscriptionum... opera... Adalberti Waryski... capellani... conscriptus... 1753« [4]).

1711 — 1799. »Descriptio inscriptionum... A. D. 1711...« [5]).

l) Redemptorzystów. — Archiwum miejskie posiada również trzy księgi tego bractwa:

1543 — 1751. »Descriptio fundationum...« [6]).

1639 — 1713. »Connotatio seu descriptiones summarum ac censuum...« [7]).

1645 — 1781. »Liber cessionum.. continens et statuta Confraternitatis « [8]).

m) Szpitala św. Rocha.

n) Fundacyi Czartoryskiego »pro educatione puellarum«.—Fundacyą tą zarządzał archipresbiter wraz z prowizorami kościoła P. M. »Fundacya ta jest pro educatione dwóch panienek, sierot, rodziców nie mających, albo w ubóstwie zostających..., z których jedna ma być stanu szlacheckiego, druga cuiuscunque conditionis, i te mają być przyjęte niemniej lat 7, a najwięcej 12, czytać, pisać lubo nie doskonale umiejące..., i te mają zostawać w klasztorze św. Jana w Krakowie lub w innym, ad

---

[1]) Opr. nowa w płótno, str. 66; zakupiony w r. 1894.

[2]) Opr. w deski i skórę na grzbiecie, str. 214.

[3]) Opr. w półpergamin, str. 28.

[4]) Opr. w żółty pergamin, str. 250.

[5]) Nieoprawny, str. 34, kupiony w r. 1894.

[6]) Opr. w żółty pergamin, kart 140.

[7]) Opr. w deski, powleczone świńską skórą, kart 219.

[8]) Opr. w tekturę, powleczoną pergaminem, nlb.

arbitrium JWP. Archipresbitera do edukacyi sposobnym, zawsze jednak clausuram mającym...«[1]).

E. Rachunki kościelne. — Są to księgi dochodów i wydatków kościelnych na potrzeby wewnętrzne i restauracyę kościoła. Dochód pochodził głównie z procentów od sum funduszowych, będących w zarządzie przedewszystkiem prowizorów i archipresbitera, nadto z akcydensów kościelnych, którymi zarządzał zakrystyan i czerpał z nich na pokrycie wydatków zakrystyi.

Początkowo rachunki kościelne prowadzili prowizorowie i w ich ręku spoczywała kasa kościoła. Oni pobierali procenta od funduszów kościelnych, oni wydawali pieniądze na wszelkie potrzeby kościoła. Obok głównych rejestrów, prowadzonych przez prowizorów, osobne rejestry prowadził X. zakrystyan. Zawierały one dochód z różnych zapisów »na wosk i wino«, wpływy z akcydensów kościelnych, jak np. opłata za groby w kościele, pogrzeby; tu wciągano pieniądze, zebrane przez witryków do worka w kościele, oddawane zakrystyanowi, który je następnie rozdzielał. Rachunki kasy zakrystyi były kontrolowane przez prowizorów, którzy pozostałość kasową albo zabierali do swej kasy albo pozostawiali zakrystyanowi na rok następny. W miarę jednak jak upada znaczenie prowizorów w epoce rozbiorowej, tracą oni administracyę ogólną funduszów kościelnych i z kontrolorów stają się tylko administratorami funduszów ściśle prowizorskich, lecz i tutaj tracą samodzielność, gdyż ich rejestra przegląda i podpisuje archipresbiter. Przestali oni nawet prowadzić rejestra swych dochodów, gdy fundusze prowizorskie przez pewien czas przestały wpływać. Wskutek starań kościoła od r. 1832 prowizorów faktycznie usunięto, a administracyę ich funduszów objął X. prokurator funduszów kościelnych; dochód i wydatki z funduszów prowizorskich prowadził on w osobnych rejestrach i wciągał je do ogólnych rachunków kościoła.

Rachunki kościelne obejmują następujące grupy ksiąg:

a) Księgi prowizorskie. — Stanowią one osobny dział rachunków kościelnych. Jednakże archiwum kościelne prawie ich nie posiada. Jest w archiwum tylko jedna księga[2]) przez prowizorów prowadzona, z lat 1672 — 1732 (41). Pozatem są rejestra, z r. 1832 się rozpoczynające, prowadzone przez księży, które zawierają rachunki z funduszów, dawniej pod prowizoryą zostających.

Natomiast znaczna ilość ksiąg prowizorskich znajduje się w archiwum miejskiem w Krakowie. Na tem miejscu wymienia się te księgi prowizorskie, które zawierają ogólne rachunki kościoła:

1603 — 1747. »Liber inscriptionum summarum et censuum... ecclesiam... Mariae V..., concernentium... cura... Josephi Zaleski, Hiacynthi Zaifrett... provisorum collectus... 1736« [3]).

---

[1]) Ks. nr. 51.

[2]) Ks. nr. 174.

[3]) Opr. w półpergamin, str. 479.

1494 — 1510. »Regestrum ecclesiae beatae Virginis. — Percepta. — Exposita« [1]).

1539 — 1545. »Reg. certorum censuum nec non proventuum ecclesiam... B. Mariae... spectantium...«. »Reg. distributorum proventuum« [2]).

1596 — 1609. »A. D. 1596 die 12 octobris na vrząd koscziełny szą obrani od ich Msczi panow radziecz Cracc... y poczyna szię percepta koscziołła P. Maryi w Krakowie« [3]).

1609 — 1622. »Ecclesiae S. V. Mariae... proventus percepti... et distributa« [4]).

1622 — 1628. »Registrum ecclesiae B. V. M.... proventus percepti...« [5]).

1628 — 1635. »Reg. ecclesiae B. V. M...« [6]).

1636 — 1655 (1670). »Regestrum ecclesiae B. M. V... proventus percepti...«. »Officium provisorum huius ecclesiae« [7]).

1656 — 1679. »Registrum ecclesiae B. M. V.... proventus percepti...« [8]).

1720 — 1740. »Księga percepty i expensy kośc. P. Maryi w Krakowie« [9]).

1740 — 1743. »Rejestr percepty i expensy kośc. P. Maryi w Krakowie« [10]).

1732 — 1755. »Rejestr percepty i expensy kościoła N. P. Maryi... ab a. 1732...« [11]).

1735 — 1743. »Rejestr wydatków na naprawę kośc. P. Maryi w Krakowie« [12]).

1756 — 1777. »Rejestr dochodów y wydatków kościoła... N. P. M... 1756« [13]).

b) Kasa zakrystyi. — Zakrystyan prowadził osobne rejestra, które z czasem przekształciły się w ogólne rachunki kościelne i zastąpiły rachunki przez prowizorów prowadzone. Rejestra zakrystyańskie, przechowane w archiwum kościelnem, rozpoczynają się z rokiem 1741.

Wcześniejsze rejestra kasy zakrystyi posiada archiwum miejskie:

---

[1]) Opr. w żółty pergamin, str. 82. Na tylnej okładce: »Registrum... quod... Adam Schwarcz olim... provisor... conscripsit at post mortem suam reliquit... 1509.«

[2]) Opr. w pergamin, str. 48 + 40.

[3]) Nie opr., str. 18.

[4]) Opr. w żółty pergamin, str. 36 + 23.

[5]) Opr. w pergamin, str. 114.

[6]) Opr. w żółty perg., nlb.

[7]) Opr. w zielony perg., str. 586.

[8]) Opr. w żółty perg., nlb.

[9]) Opr. w czarną skórę, nlb.

[10]) Opr. w półskórek, str. 100.

[11]) Opr. w półperg., nlb.

[12]) Opr. w półperg., str. 32.

[13]) Opr. w czerwoną skórę z wyciskami, nlb.

1595 — 1599. »Liber perceptorum et expositorum ecclesiae B. M. V...«[1]).

Między dochodami notowane są w tej księdze pozycye od grobów.

1629 — 1631. »Regestrum ecclesiae... B. M. V.... proventus accidentalis a. D. 1629 percepti a... Martino Gromkovicio eiusdem ecclesiae protunc Sacristiano conscriptum«[2]).

1601 — 1607. »Rejestr kościelnych pieniędzy, co się do worku vprasza y X. Zakrystyanowi oddaie w kośc. P. M. w Krakowie«[3]).

c) Rejestra procentów, odbieranych od sum funduszowych, tak kościoła własnych, jak i stanowiących uposażenie różnych korporacyi kościelnych, tworzą osobną kategoryę ksiąg, prowadzonych od r. 1828 przez jednego z księży.

d) Podatek ofiary. — Sumy w Królestwie Polskiem wymagały osobnych rachunków. Stąd prowadzono osobne wykazy pobranych od tych sum procentów i osobny wykaz podatku ofiary, opłacanego od nich do kasy rządu Król. Polskiego.

e) Muzyka kościelna. — Miała ona własne kapitały i osobne rejestra, prowadzone początkowo przez prowizorów, potem przez księży. Stąd też księgi muzyczne znajdują się w archiwum kościelnem; nadto w archiwum miejskiem są następujące:

1638 — 1674. »Musica instrumentalis ecclesiae B. V. M... anno 1638 fundata et erecta«[4]).

Książka ta zawiera kopiarz aktów oraz dochody i rozchody.

1659 — 1668. »...Reiestr kościoła... N. P. M... co się odbiera na kościół tak na muzikę iako tesz naprawkę... ab a. 1659«[5]).

1659 — 1673. »Reiestr kościoła... N. P. Mariey co się wydaie na muzikę każdego roku... ab a. D. 1659«[6]).

1672 — 1741. »Musica instrumentalis ecclesiae B. M. Virg...«[7]).

1722 — 1728. »Rejestr prowentu na muzykę kośc. P. Maryi—także y expenzy ab A. 1722...«[8]).

1729 — 1736. »Manuale prowentów do kośc... Maryi P... na muzykę y insze różne potrzeby kościelne należących...«[9]).

1659 — 1667. »Rejestr kościoła.... N. P. M.... co się wydaie na organy nowe za różną materią y samemu panu Thomasowi... organ maistrowi...«[10]).

f) Służba. — Dla służących prowadzono od r. 1837 osobny rejestr, w którym notowano wypłacane im kwoty.

g) Ubodzy mieli osobne fundusze, z których otrzymywali wsparcia. Rachunki te prowadzono osobno. Oprócz rejestrów, przechowanych

---

[1]) Nie opr., str. 88.
[2]) Opr. w tekturę, str. 62.
[3]) Opr. w pergamin, str. 26.
[4]) Opr. w pergamin, nlb.
[5]) Opr. w tekturę, str. 46.
[6]) Opr. w tekturę, kart 26.
[7]) Opr. w pergamin, nlb.
[8]) Opr. w półskórek, str. 76.
[9]) Opr. w półskórek, str. 92.
[10]) Opr. w tekturę, str. 20.

w archiwum maryackiem, znaczna ilość ksiąg ubogich znajduje się w archiwum miejskiem:

1526 — 1820. »Księga bractwa żebraczego pod wezw. św. Łazarza przy kościele P. M.«[1]); zawiera przywilej bractwa z r. 1526 i z lat 1631 — 1820 kopie aktów, rachunki i zapiski o elekcyi starszych.

1631 — 1820. Rejestr percept, zapiski o elekcyi starszych, kopie zapisów [2]).

1745. »Ordynacya dla ubogich przy kościele... P. Maryi... uczyniona przez... Hyacyntha Łopackiego... r. p. 1745«[3]).

1745 — 1763. »Ordynacya dla ubogich.... przez Hyacyntha Łopackiego... uczyniona, a teraz po skończonym wymurowanym szpitalu... roku 1763 oddana...«[4]).

1745 — 1795. Rejestr ubogich; zapiski o wyborach starszych[5]).

W ogólnych rachunkach kościelnych znajdują się wpływy nie tylko od kapitałów kościoła własnych, lecz także dochody poszczególnych korporacyi kościelnych, które to pieniądze im z kasy kościoła wypłacano.

Działo się to od czasu rozpoczęcia rewindykacyi funduszów kościelnych po kongresie wiedeńskim. Dla dokładności prowadzono równocześnie osobne rejestra dochodów i wydatków mansionarzy, gracyalistów, bractwa Wniebowzięcia i t. d. Te rejestra umieszczone są w poprzedniej grupie D, gdyż stanowią dalszy ciąg oddawna przez te korporacye prowadzonych własnych rachunków.

Gdy ostatecznie uporządkowano fundusze kościelne, a zarazem powstał komitet parafialny, dokonano rozdziału tych funduszów na dwie grupy, i odtąd, od r. 1872, prowadzi się osobne księgi na »Potrzeby wewnętrzne kościoła«, a osobno »Księgi fabryczne« kościoła, uwidoczniające administracyę i obrót funduszami, przeznaczonymi na restauracyę kościoła. Do tego też działu wcielono księgi komitetu parafialnego, który głównie czuwa i ma dozór nad funduszami i robotami restauracyjnemi w kościele.

F. Potrzeby wewnętrzne kościoła[6]). — W tym dziale prowadzono następujące wykazy i księgi:

a) Wykazy i dzienniki kasy.

b) Regestra biórcze procentów.

c) Kwitaryusze kościelne.

d) Dziennik podawczy.

G. Księgi fabryczne[7]) kościoła rozpadają się na:

a) Protokoły obrad Dozoru i Komitetu kościoła.

b) Dziennik podawczy Komitetu kościoła.

---

[1]) Opr. w żołty perg., str. 390, kupiona w r. 1894.

[2]) Fol. opr. w skórę z XVII w. z późniejszymi dopisami.

[3]) Opr. w pergamin, str. 22, kupiona w r. 1894.

[4]) Opr. w skórę, str. 28, kupiona w r. 1894.

[5]) Opr. w półskórek, str. 114, kupiony w r. 1894.

[6]) Ks. nr. 229—274.

[7]) Ks. nr. 275—310.

c) Książka funduszów fabrycznych.

d) Rachunki fabryczne.

e) Regestra biórcze procentów od kapitałów fabrycznych.

f) Assygnataryusze kasy kościoła »pro fabrica«.

g) Dowody do rozchodu kasy.

h) Kwitaryusz Komitetu parafialnego.

Osobny dział ksiąg kościelnych tworzą:

H. Fundacye mszalne i inne obligacye religijne[1], jak anniwersarze, wotywy i t. p. Od czasu do czasu ulegały te fundusze rewizyi i przeprowadzano redukcyę obligacyi religijnych, np. w r. 1768. Ostatnio w r. 1883 staraniem X. Ludwika Bobra dokonano spisu wszystkich fundacyi mszalnych.

Przy księgach kościelnych umieszczono:

I) Kurrendy konsystorskie krakowskie[2].

II. Księgi parafialne rozpadają się na:

A. Metryki:

a) Metryki chrztu, rozpoczynające się od r. 1578[3].

b) Akta urodzenia, prowadzone od r. 1810[4].

c) Spisy bierzmowanych[5].

d) Metrica copulatorum od r. 1548[6].

e) Liber denuntiationum od r. 1722[7].

f) Księgi aktów stanu cywilnego zapowiedzi i małżeństw od r. 1810[8].

g) Kopie aktów ślubnych[9].

h) Protokół czynności kancelaryi parafialnej od r. 1839 — 1890[10].

i) Spisy opłat pogrzebowych od r. 1737[11].

k) Metryki zmarłych od r. 1793[12].

l) Księgi aktów zejścia od r. 1810[13].

B. Akcydensy:

a) Iura stolae od r. 1756[14].

b) Dochód kancelaryi parafialnej z »iura stolae«[15].

C. Dziennik podawczy urzędu parafialnego od r. 1872[16].

Liczba skatalogowanych ksiąg kościelnych wynosi 364, parafialnych 340.

Archiwum kościelne mieści się w dużym sklepionym pokoju, obok urzędu parafialnego kościoła P. Maryi, w naziomie domu przy Placu Maryackim l. 5.

---

[1] Ks. nr. 311—359.
[2] Ks. nr. 360—365.
[3] Ks. nr. 366—403.
[4] Ks. nr. 404—494.
[5] Ks. nr. 495—496.
[6] Ks. nr. 497—518.
[7] Ks. nr. 519—524.
[8] Ks. nr. 525—581.
[9] Ks. nr. 582—588.
[10] Ks. nr. 589.
[11] Ks. nr. 590—598.
[12] Ks. nr. 599—611.
[13] Ks. nr. 612—681.
[14] Ks. nr. 682—695.
[15] Ks. nr. 696—698.
[16] Ks. nr. 699—706.

Oddać hołd należy ś. p. X. prałatowi Józefowi Krzemieńskiemu, gorliwemu miłośnikowi przeszłości naszej, który pieczy swej powierzony tak cenny zabytek, jakim jest kościół Maryacki, wspaniale odrestaurował, a chcąc ułatwić skreślenie dokładnego jego dziejów obrazu, dał inicyatywę do skatalogowania archiwaliów. Los życzliwy dał jako nowego rządcę tej świątyni J. Eksc. X. arcybiskupa Albina Symona, który, sam badacz dziejów ojczystych, pieczą równie troskliwą i te otoczy zabytki. Zarazem pragnę wyrazić serdeczne słowa podzięki tym wszystkim instytucyom i osobom, które mi w mej żmudnej pracy jakiejkolwiek udzieliły pomocy. W pierwszym rzędzie Gronu Konserwatorów Galicyi Zachodniej, a przedewszystkiem W. P. Dr. Stanisławowi Kutrzebie, który i w ciągu pracy nad uporządkowaniem archiwum nie szczędził mi cennych wskazówek i przy przygotowaniu niniejszego katalogu do druku udzielił mi wiele praktycznych uwag, nadto W. P. Dr. Stanisławowi Krzyżanowskiemu, Dr. Stanisławowi Tomkowiczowi i p. Adamowi Chmielowi, Dyrekcyom i urzędnikom archiwów krajowego i miejskiego w Krakowie, a głównie Dr. Abdonowi Kłodzińskiemu i Dr. Kazimierzowi Kaczmarczykowi, który uprzejmie podał mi wiadomość i pozwolił zużytkować rękopisy, zawarte w archiwum miejskiem, wreszcie Dr. Stanisławowi Zachorowskiemu. Osobne podziękowanie należy się X. Franciszkowi Fitakowi, który nader uprzejmie w czasie wakansu jako administrator parafii Maryackiej ułatwił mi pracę w archiwum kościelnem, oraz Dr. Janowi Ptaśnikowi za to, że pożyczył mi korekty drukującego się w czasie pisania tego wstępu, wydawnictwa: »Monumenta Poloniae Vaticana t. III, Analecta«, z którego we wstępie wielokrotnie korzystałem.

I. DYPLOMY PERGAMINOWE.

Uwaga. Liczby rzymskie oznaczają numery porządkowe tu podanych regestów' liczby arabskie numery oryginalnych dyplomów, przechowywanych w Archiwum kościoła Najśw. Panny Maryi w Krakowie.

I. 1226, 10 września, Kraków.

Iwo, biskup krakowski, eryguje kościoł N. P. Maryi w Krakowie, gwarantując używanie języka polskiego w tymże kościele.

Zob. dok. nr. 109.

Druk. Gąsiorowski, Kościół N. P. Maryi, str. 97—98, Kraków 1878. — Piekosiński, Kod. kat. krak. II nr. CCCXCVIII str. 186—187; uznał go za sfałszowany.—

Reg. Katalog arch. m. Krakowa I., Dypl. perg., nr. 530, str. 142, z dokumentu, przechowanego w archiwum miejskiem w Krakowie.

II. 1304, 18 stycznia, Kraków. 1.

Rajcy krakowscy poświadczają, iż Marcin z Woli i Dobiesław, Sęzimir i Imram z Chełmu pozwolili sołtysom z Bronowic, Ditmarowi i Kristanowi de Ketscher, na używanie wody z Rudawy na młyn w Bronowicach.

Szer. 398, wys. 218, zakł. 31 mm.

Pieczęci było siedm; z nich pozostała tylko przedostatnia, szósta, wyciśnięta w wosku, z boku uszkodzona i zatarta tak, że znać tylko litery ELM+, przywieszona na zielonym jedwabnym sznurku. Po czwartej pieczęci pozostał sznurek z zielonego a po piątej i siódmej sznurki z żółtego jedwabiu.

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak, II, nr. CCXLII, str. 1—2, z odpisu, dostarczonego mu przez Gąsiorowskiego. Wówczas, w r. 1883, w archiwum kościelnem nie było tego dokumentu i nie wiedziano, gdzie się znajduje. W r. 1907 dopiero, w czasie porządkowania archiwum, zwrócono ten dokument kościołowi.

Dok. należy do Vol. XVI, fasc. 2 Real. Archipr.

III. 1365, 15 maja, Awinion. 2.

Urban V daje zezwolenie Hermanowi Krancz, mieszczaninowi krakowskiemu, na fundowanie ołtarza w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 508, wys. 295, zakł. 69 mm.

Pieczęć ołowiana papieża Urbana V, przywieszona na żółtym jedwabnym sznurku.

In dorso dopisek: »S. Longini 1-mi ministerij Fundationis Hermani Krancz Civis Cracoviensis. Erectum hoc ministerium Anno D. 1380 d. 13 Jannarij ex censu annuo f. 80 in Allodio in villa Prąmnik 2000 Reemptionalis, Possessionis Conventus Tynecensis Ordinis S-i Benedicti«.

Dok. należy do Vol. XLII, fasc. 10 Alt. nr. 1.
Ob. Theiner, Vetera Monumenta Poloniae I, nr. DCCCLII, str. 634, gdzie ta bulla jest wspomniana.

IV. 1377, 23 marca, Pyzdry.
Władysław ks. opolski, Sandziwój krakowski i Domarat wielkopolski starostowie poświadczają, że Mikołaj, biskup poznański, sprzedał dom swój narożny, stojący z tyłu za kościołem N. P. M. w Krakowie, za sumę 180 grzywien szerokich groszy Janowi Panczerowi, mieszczaninowi krakowskiemu.
Ob. dok. nr. 3 (VIII).
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCXCIX, str. 65—66.

V. 1377, 24 kwietnia, Wissul.
Ludwik, król węgierski i polski, poświadcza i zatwierdza, iż Mikołaj, biskup poznański, sprzedał dom narożny za kościołem N. P. M. w Krakokowie Janowi Panczerowi, mieszczaninowi krakowskiemu.
Ob. dok. nr. 3 (VIII).
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCXCIX, str. 66—67.

VI. 1377, 27 maja, Gniezno.
Mikołaj, biskup poznański, przekazuje Władysławowi ks. opolskiemu sumę 130 grzywien, jaką mu jest dłużny Jan Panczer, mieszczanin krakowski, za dom narożny, stojący z tyłu za kościołem N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 3 (VIII).
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCXCIX, str. 67.

VII. 1377, 9 czerwca, Miechów.
Władysław, ks. opolski, zaświadcza, że Jan Panczer, mieszczanin krakowski, spłacił mu dłużną sumę 130 grzywien.
Ob. dok. nr. 3 (VIII).
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCXCIX, str. 67.

VIII. 1377, 26 czerwca, Kraków. **3.**
Sąd ławniczy krakowski wraz z przewodniczącym Mikołajem Bemem, wójtem, transsumuje dokumenty, tyczące się domu, stojącego z tyłu za kościołem N. P. M. w Krakowie (dzisiejszej prałatówki) z daty:
a) 1377, 23 marca, Pyzdry (ob. dok. nr. IV),
b) 1377, 24 kwietnia, Wissul (ob. dok. nr. V),
c) 1377, 27 maja, Gniezno (ob. dok. nr. VI),
d) 1377, 9 czerwca, Miechów (ob. dok. nr. VII).
Szer. 472, wys. 318, zakł. 53 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.
Dok. należy do Vol. XVIII, Real. Archipr. fasc. 3.
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCXCIX, str. 65—68, z oryginału.

IX. 1390, 10 października, Kraków.
Rajcy krakowscy poświadczają, że Marcin Warszow, rajca krakowski, wraz z żoną Konstancyą i synem Janem sprzedał Mikołajowi Flenczerowi jedną jatkę rzeźniczą i czwartą część drugiej jatki.
Ob. dok. nr. 4 (X).

X. **1391**, 4 sierpnia, Kraków. 4.

Sąd ławniczy krakowski wydaje wyrok w sprawie o jatki rzeźnicze obok szkoły w Krakowie, transsumując dokument z daty:

a) 1390, 10 października, Kraków (ob. dok. nr. IX).

Szer. 287, wys. 160, zakł. 12 mm.

Pieczęć ławnicza krakowska, przywieszona na pasku pergaminowym, częściowo uszkodzona. — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 7.

XI. **1394**, 28 września, Kraków.

Piotr, biskup krakowski, po wybudowaniu kaplicy św. Barbary celem zabezpieczenia praw kościoła N. P. M. w Krakowie transsumuje na prośbę Pawła, rektora kościoła N. P. M., dokument z daty:

a) 1226, 10 września, Kraków (ob. dok. nr. I).

Ob. dok. nr. 109 (CLXXXVI).

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCCXCVIII, i uznał go za sfałszowany.

Reg. Katalog Arch. m. Krak. I. Dypl. perg. nr. 530, str. 142, z dokumentu, przechowanego w Archiwum miejskiem w Krakowie.

XII. **1397**, 26 października, Kraków. 5.

Sąd ławniczy krakowski stwierdza zastrzeżenia, jakie poczynił Mikołaj Bielicz, rezygnując dom, stojący z tyłu poza jatkami rzeźniczemi w Krakowie.

Szer. 249, wys. 89, zakł. 19 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

In dorso zapisek z XVII w.: »Resignatio Lapideâe Belicz quam inhabitant modo R. R. Poenitentiarii antiquae Fundationis«.

Dok. należy do Vol. XXX, fasc. 1 Real. Poenit Ant. fund.

XIII. **1401**, 1 czerwca, Rzym.

Bonifacy IX przyznaje na prośbę Mikołaja Pieniążka, archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie, odpust dla tegoż kościoła N. P. Maryi taki, jakiego dostępują odwiedzający kościół św. Marka w Wenecyi.

Ob. dok. nr. 53 (XCV).

Druk. Piekosiński. Kod. m. Krakowa II, nr. CCCCI, str. 524—5.

XIV. **1402**, 9 czerwca, Kraków. 6.

Sąd ławniczy krakowski stwierdza zeznany wobec siebie testament Hanka Bartfala, mieszczanina krakowskiego, zawierający zapis 16 grzywien czynszu rocznego na fundacyę ołtarza św. Jana Chrzciciela i św. Barbary w kaplicy św. Barbary w Krakowie.

Szer. 270, wys. 140, zakł. 25 mm.

Pieczęć ławnicza krak., przywieszona na pasku perg., w połowie uszkodzona.— Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 7.

In dorso zapisek z XVII w.: »F-a 6-ta a. F-m SS. Viti et Modesti Martyrum (9/IV) A-o 1402 pro S. Sedecem Marcis Census Annui Super Sulcis post Cerdoniam ad Altare SS. Joannis et Barbarae sub titulo Annontiationis B. V. M-ae. In Nigra Villa«.

Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 199 Alt. nr. 2.

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCCCLXII, str. 267, z oryginału.

XV. 1402, 12 października, Rzym. **7.**
Bonifacy IX papież nadaje prawo noszenia infuły i innych oznak uroczystych Mikołajowi Pieniążkowi, archipresbiterowi kościoła N. P. M. w Krakowie.

Szer. 443, wys. 286, zakł. 58 mm.
Pieczęć oderwana.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1 Aktów kośc. — Ob. dok. nr. 53 (XCV).
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCCCLXVI, str. 272.

XVI. 1402, 22 grudnia, Rzym.
Bonifacy IX zleca Mikołajowi, proboszczowi u św. Jadwigi za murami krakowskimi, rozstrzygnąć spór archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie z sołtysami w Bronowicach.

Ob. dok. nr. 8 (XVII).
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCCCLXVIII, str. 274.

XVII. 1403, 23 lutego, Kraków. **8.**
Mikołaj, prepozyt klasztoru św. Jadwigi w Krakowie, pozywa przed swój sąd Mikołaja Penaschonis (Pieniążka), archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie, w sporze jego z posiadaczami sołtystwa w Bronowicach i przytacza dokument z daty:
a) 1402, 22 grudnia, Rzym (ob. dok. nr. XVI).

Szer. 175, wys. 240, zakł. 31 mm.
Pieczęci było trzy: z pierwszej pozostało trochę wosku na pasku pergaminowym, po drugiej kawałek paska perg., po trzeciej tylko nacięcie na zakładce.
Dok. należy do Vol. XII, Real. Archipr. fasc. 1.

XVIII. 1404, 28 października, Kraków. **9.**
Wacław, prepozyt kościoła św. Jadwigi za murami krakowskimi, wydaje wyrok w sporze o dziesięciny i małdraty między Mikołajem Pieniążkiem, archipresbiterem kościoła N. P. M. w Krakowie, a posiadaczami sołtystwa w Bronowicach polskich, przytaczając dokument z daty:
a) 1402, 22 grudnia, Rzym (ob. dok. nr. XVI),
co Marcin z Osieka, kleryk krakowskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 465, wys. 503, zakł. 35 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcie.
Dok. należy do Vol. XII, Real. Archipr. fasc. 1.

XIX. 1408, 21 czerwca, Kraków. **10.**
Anna, siostra Jana Bartfala, zatwierdza testament brata, który zapisał 16 grzywien rocznego czynszu z zagonów w Czarnej i Nowej wsi na rzecz ołtarza św. Jana Chrzciciela w kaplicy św. Barbary w Krakowie, co Jan Janotha z Opola, kleryk wrocławskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 290, wys. 350 mm.; bez zakładki.
Pieczęci i nacięcia niema.
Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 199 Alt. nr. 4.
Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. DX, str. 330, z oryginału.

XX. **1411,** 17 października, Kraków. 11.
Jan z Rzeszowa, wikaryusz generalny Piotra, biskupa krakowskiego, zatwierdza wszystkie zwyczaje bractwa N. M. P. w Krakowie, mieszczącego się między obu wieżami kościoła, a Zbigniew, biskup laodyceński, nadaje mu 40 dni odpustu, co stwierdza przywieszeniem swej pieczęci. Również w tym samym dyplomie Mikołaj, arcybiskup gnieźnieński, zatwierdza powyższe bractwo i odpust i przywiesza swą pieczęć. Co wszystko Mikołaj z Bystrej, kleryk krakowskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 570, wys. 770, zakł. 67 mm.

Pieczęci dwie: Jana Rzeszowskiego, przywieszona na różowym jedwabnym sznurku, i arcybiskupa Mikołaja, nieco uszkodzona, przywieszona na pasku pergaminowym. Obie wyciśnięte na czerwonym laku w wosku i schowane w zamkniętych blaszanych puszkach.

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. 529, str. 354—358, z oryginału.

XXI. **1412,** 15 czerwca, Kraków. 12.
Mikołaj, scholastyk gnieźnieński, kanonik i oficyał krakowski, stwierdza erekcyę ołtarza Najśw. Maryi P. i św. Chryzogona, Fabiana, Sebastyana, Serwacego i Łazarza w kaplicy św. Barbary w Krakowie przez Annę, wdowę po Janie Slepkogel, obywatelu krakowskim, fundowanego na 12 grzywnach rocznego czynszu.

Szer. 332, wys. 255, zakł. 30 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał kawałek zielonego sznurka jedwabnego.

In dorso streszczenie z XVII w.

Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 193 Alt. nr. 1.

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. DXXXVI, str. 370—371, z oryginału.

XXII. **1413,** 4 lipca, Kraków. 13.
Mikołaj z Łęczycy, prepozyt klasztoru św. Jadwigi za murami Krakowa, ogłasza wyrok w sporze między archipresbiterem kościoła N. P. M. w Krakowie a kmieciami z Bronowic o dziesięciny, co Tomasz z Radomska w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 300, wys. 372, zakł. 40 mm.

Pieczątek siedm, przywieszonych na pergaminowych paskach.

Dok. należy do Vol. XII, Real. Archipr. fasc. 1.

XXIII. **1414,** 9 listopada, Biecz.
Władysław Jagiełło, król polski, poleca wójtowi i przysięźnikom Nowej Wsi pod Krakowem wypłacać czynsz ziemny ołtarzyście ołtarza w kaplicy św. Barbary w Krakowie, zapisany na rzecz tego ołtarza niegdyś przez Wawrzyńca, wójta lubelskiego.

Ob. dok. nr. 43 (LXXV).

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. DLVI, str. 395.

Uw. Wspomniany w dokumencie Wawrzyniec, wójt lubelski, to W. Schirmer, który w r. 1407 otrzymał to wójtostwo od Zygmunta Wierzynka. Ob. Dr. J. Ptaśnik, Studya nad patrycyatem krak. wieków średnich, Rocznik krakowski t. XV, str. 75.

XXIV. 1422, 27 sierpnia, Kraków. **14.**
Zygmunt, wójt i ławnicy sądu wyższego prawa niemieckiego na zamku krakowskim poświadczają, że Jakób Stegerz sprzedał połowę sołtystwa w Bronowicach polskich Bernardowi de Briga, mieszczaninowi krakowskiemu, za 250 grzywien szer. gr. praskich liczby polskiej i za jeden postaw sukna angielskiego.
Szer. 420, wys. 225, zakł. 83 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.
Druk Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. DCX, str. 483—484, z oryginału.

XXV. 1424, 14 grudnia, Kraków.
Maternus z Opawy, »frater ordinis minoris de domo Tevtonio«, będący jako najbliższy krewny zmarłego Jana Czaudecza z Opawy, mieszczanina krakowskiego, patronem ołtarza św. Jadwigi, Elżbiety i Ludmiły w kaplicy św. Barbary w Krakowie, zrzeka się tego prawa patronatu na rzecz Piotra Fettira starego, rajcy krakowskiego, co Jan, syn Mikołaja Stolle, z Głogowa w obecności rajców krakowskich jako świadków w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Ob. dok. nr. 19 (XXXVI).

XXVI. 1424, 15 grudnia, Kraków.
Mikołaj, zw. Starknickil, z Opawy jako krewny Jana Czaudecza, fundatora ołtarza św. Jadwigi, Elżbiety i Ludmiły w kaplicy św. Barbary w Krakowie, zrzeka się prawa patronatu tego ołtarza na rzecz Piotra Fettira, co Jan, syn Mikołaja Stolle, z Głogowa w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Ob. dok. nr. 19 (XXXVI).

XXVII. 1424, 26 grudnia, Kraków.
Jan Czaudicz z Opawy funduje ołtarz św. Jadwigi, Elżbiety i Ludmiły w kościele św. Babary, co Jan, syn Mikołaja Stolle, z Głogowa w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Ob. dok. nr. 20 (XXXVII).

XXVIII. 1425, 29 sierpnia, Kraków.
Rajcy krakowscy poświadczają, że dwóch z nich, t. j. Jan Faber i Mikołaj Basgert, udało się z polecenia całej rady do łoża chorej Konstancyi Warschowej, która wobec nich przeznaczyła wieczysty czynsz roczny 14 grzywien na rzecz ołtarza w kościele N. P. M. w Krakowie i naznaczyła pierwszym ołtarzystą Mikołaja Czansera, wikaryusza w kościele N. P. M., oddając prawo patronatu tego ołtarza po jego śmierci »strenuo ac nobili domino Nicolao Wirzing militi et domino Johanni Wirzing fratri eius«, swoim krewnym.
Ob. dok. nr. 22 (XL).

XXIX. 1425, 30 sierpnia, Kraków.
Konstancya, wdowa po Marcinie Warscho, testamentem swym funduje

»unum altare seu missam perpetuam in Ecclesia Beate Virginis hic Cracovie parrochiali. Pro cuius dotacione altaris, sive novum edificetur, sive pristinum aliquod ad hoc deputetur«, zapisała czynsz roczny 14 grzywien, w czem 8 grzywien i 16 skojców na cle krakowskim, co Jan, syn Mikołaja Stolle, z Głogowa w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Ob. dok. nr. 22 (XL).

XXX. 1425, 30 sierpnia, Kraków. **15.**
Eneda, mieszczka krakowska, zapisuje na rzecz domu ołtarzystów kościoła N. P. M. w Krakowie 3 grzywny rocznego czynszu, co Jan, notaryusz publiczny, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 347, wys. 191, zakł. 60 mm.

Pieczęci nie przywieszono.

In dorso zapisek z XVIII w.: »1425 die 30 Augusti Testamentum legationis Trium Marcarum Census terragii per Enedam viduam Civem Cracoviensem Domui Altaristarum; ubi sint locatae hae marcae, non extat notitia«.

XXXI. 1425, 28 września, Kraków. **16.**
Rajcy krakowscy poświadczają zapis 14 grzywien rocznego czynszu przez Pawła Beme, radcę krakowskiego, na rzecz ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 280, wys. 140, zakł. 43 mm.

Pieczęć mniejsza radziecka, nieco uszkodzona, przywieszona na pasku pergaminowym. — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 5.

In dorso zapisek: »Ad Altare S. Alexii 1-mi ministerii«.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 100 Alt nr. 8.

XXXII. 1426, 24 czerwca, Kraków.
Jan Romer z Kazimierza i Jerzy zw. Weys Jorge z Opawy, »fratres germani«, krewni Jana Czaudicza z Opawy, zrzekają się swych praw do patronatu ołtarza św. Jadwigi, Elżbiety i Ludmiły w kaplicy św. Barbary w Krakowie na rzecz Piotra Fettira, co Jan, syn Mikołaja Stolle, z Głogowa w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Ob. dok. nr. 19 (XXXVI).

XXXIII. 1426, 26 czerwca, Kraków. **17.**
Sąd ławniczy krakowski poświadcza, że Jan Schultis, ołtarzysta, zrzekł się swego domu za jatkami rzeźniczemi w Krakowie na rzecz ołtarzystów kościoła N. M. P. w Krakowie.

Szer. 230, wys. 120, zakł. 35 mm.

Pieczęć ławnicza krakowska, uszkodzona; tylko pozostała czwarta część wisi na pasku pergaminowym.

Dok., spisany po niemiecku, należy do Vol. XXX, fasc. 1 Real. Paenit. Ant. fund

XXXIV. 1427, 19 września, Kraków. **18**
Sąd ławniczy krakowski stwierdza zeznanie Jana Armenie i Lenharde, jego brata, w sprawie własności muru, ciągnącego się od tyłu za domem ołtarzystów kościoła N. P. M. w Krakowie.

Szer. 275, wys. 53, zakł. 15 mm.

Pieczęć ławnicza krakowska, przywieszona na pasku pergaminowym — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 7.

Dok. należy do Vol. XXX, fasc. 1. Real. Paenit. Ant. fund.

XXXV. 1428, 2 października, Kraków.

Rajcy krakowscy sprzedają roczny czynsz 8 grzywień z dochodów postrzygalni sukna i przy niej leżącego sklepu w Krakowie za sumę 160 grzywien Piotrowi Grotowi, ołtarzyście kościoła N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 24 (XLIII).

Druk. Piekosiński, Kod. m. Krakowa II, nr. DXI, str. 658.

XXXVI. 1428, 9 października, Kraków. 19.

Andrzej Mischka, scholastyk gnieźnieński, oficyał krakowski, zatwierdza zrzeczenie się na rzecz Piotra Fettira prawa patronatu ołtarza św. Jadwigi, Elżbiety i Ludmiły w kaplicy św. Barbary w Krakowie, fundowanego przez Jana Czaudicza, mieszczanina krakowskiego, transsumując dokumenty z daty:

a) 1424, 14 grudnia, Kraków (ob. dok. nr. XXV),

b) 1424, 15 grudnia, Kraków (ob. dok. nr. XXVI),

c) 1426, 24 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. XXXII),

co Jan, syn Wawrzyńca, »de Syncicze«, kleryk gnieznieńskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 505, wys. 380, zakł. 58 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 192 Alt. nr. 1.

XXXVII. 1428, 9 października, Kraków. 20.

Andrzej Mischka, scholastyk gnieźnieński, kanonik i oficyał krakowski, na prośbę Piotra »alias Peterfettira«, mieszczanina krakowskiego, zatwierdza fundacyę ołtarza św. Jadwigi, Elżbiety i Ludmiły w kościele św. Barbary w Krakowie, dokonaną przez Jana Czaudicza, i transsumuje dokument z daty:

a) 1424, 26 grudnia, Kraków (ob. dok. nr. XXVII),

co Maciej, syn Wawrzyńca, »de Synczicze«, kleryk gnieźnieńskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 510, wys. 310, zakł. 45 mm.

Pieczęć Andrzeja Mischki, wyciśnięta w wosku, przywieszona na pasku perg.

Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 192 Alt. nr. 2.

XXXVIII. 1429, 4 października, Kraków. 21.

Kapituła krakowska wydaje wyrok w sporze kmieci bronowickich z archipresbiterem kościoła N. P. M. w Krakowie o robocizny.

Szer. 505, wys. 310, zakł. 68 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

Ob. także dok. nr. 42 (LXXIV).

XXXIX. 1430, 10 maja, Kraków.

Mikołaj Virsingi, dziedzic Śledziejowic, i Jan Wirsingi, dziedzic Garlicy,

»fratres uterini«, donoszą biskupowi krakowskiemu Zbigniewowi, że krewna ich i siostra ukochana śp. Konstancya, wdowa po Marcinie zw. Warschowsky, w obecności dwóch rajców i notaryusza zapisała 14 grzywien rocznego czynszu na rzecz ołtarza w kościele N. P. M. w Krakowie, naznaczając ołtarzystą Mikołaja Czausera; jako patronowie tego ołtarza prezentują Mikołaja Czausera »ad altare summum sive maius ecclesie parrochialis semper Virginis Marie in Civitate Cracoviensi. Cuius quidem altaris una cum toto choro eiusdem ecclesie recolende memorie avus noster Wirsingus senior olim dapifer Cracoviensis fundator exstitit«.

Ob. dok. nr. 22 (XL).

Druk. Gąsiorowski, Kościół N. P. Maryi, Kraków 1878, str. 99—108.

XL. 1430, 16 maja, Kraków. **22.**

Zbigniew Oleśnicki transsumuje zapisy 14 grzywien rocznego czynszu na rzecz wielkiego ołtarza w kościele N. M. P. w Krakowie z daty:

c) 1425, 29 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. XXVIII),

b) 1425, 30 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. XXIX),

a) 1430, 10 maja, Kraków (ob. dok. nr. XXXIX).

Szer. 660, wys. 655, zakł. 135 mm.

Pieczęć Zbigniewa Oleśnickiego, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na sznurku, nieco uszkodzona.

Druk. Gąsiorowski, Kościół N. P. Maryi. Kraków 1878, str. 99—108.

XLI. 1430, 27 czerwca, Kraków.

Sąd komisarski wydaje wyrok w sporze rektora kościoła N. P. M. w Krakowie z poddanymi wsi Bronowic o robocizny.

Ob. dok. nr. 42 (LXXIV).

XLII. 1431, 13 stycznia, Kraków. **23.**

Sąd ławniczy krakowski poświadcza rezygnacyę domu szpitala ubogich i bractwa N. P. M. przy ul. Szpitalnej w Krakowie na rzecz Mikołaja Brennera.

Szer. 280, wys. 52, zakł. 14 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał pasek pergaminowy.

Dok. spisany w języku niemieckim.

XLIII. 1431, 7 lutego, Kraków. **24.**

Tomasz z Chrobrza, oficyał generalny krakowski, transsumuje dokument z daty:

a) 1428, 2 października, Kraków (ob. dok. nr. XXXV),

co Augustyn, syn Andrzeja, z Dobrzyna, kleryk dyec. płockiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 355, wys. 345, zakł. 35 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał zielony sznurek jedwabny.

Dok. należy do Vol. XXXIII, fasc. 29 Paenit. Ant. fund.

XLIV. 1431, 10 kwietnia, Kraków.

Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, poleca rozstrzygnąć spór o patronat trzeciej służby ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie Tomaszowi z Chrobrza, oficyałowi krakowskiemu.

Ob. dok. nr. 26 (XLVIII).

XLV. (1431).
Tomasz z Chrobrza wydaje wyrok w sporze o patronat trzeciej służby ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 26 (XLVIII).

XLVI. 1433, 30 lipca, Kraków. **25.**
Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, zatwierdza fundacyę szpitala przy domu ołtarzystów kościoła N. M. P. w Krakowie, przeznaczonego dla tychże księży, dokonaną przez Jana Zebenwirtha, mieszczanina krakowskiego.
Szer. 555, wys. 307, zakł. 95 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko sznurek jedwabny; dokument nieco zniszczony.
Dok. należy do Vol. XXX, fasc. 1 Real. Paenit. Ant. fund.

XLVII. 1433, 9 września, Kraków.
Zbigniew Oleśnicki porucza rozstrzygnięcie sporów o patronat trzeciej służby ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie Janowi z Elgoth.
Ob. dok. nr. 26 (XLVIII).

XLVIII. 1433, 2 października, Kraków. **26.**
Jan z Elgoth, oficyał generalny krakowski, wydelegowany sędzia do rozstrzygnięcia sporu o patronat trzeciej służby przy ołtarzu św. Alexego w kościele N. P. M. w Krakowie, wydaje wyrok w tej sprawie, przytaczając dokumenty z daty:
a) 1431, 10 września, Kraków (ob. dok. nr. XLIV),
b) b. d. (1431) (ob. dok. nr. XLV),
c) 1433, 9 września, Kraków (ob. dok. nr. XLVII),
co Jan, syn Stanisława, »de Kyelkowicze«, kleryk dyec. krak., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Szer. 700, wys. 505, zakł. 50 mm.
Pieczęć woskowa Jana z Elgot, na sznurku przywieszona.

XLIX. 1433. 19 listopada, Kraków.
Ławnicy »ante valvam sutorum Cracoviae iudicii dominorum consulum eiusdem civitatis« stwierdzają, że Małgorzata Thewdernewder i Marek i Cyryl, jej synowie, zapisali rajcom m. Krakowa jako patronom ołtarza Trzech Królów w kościele N. P. M. w Krakowie, ufundowanego niegdyś przez Jana Gleczera, ołtarzystę w Pilźnie, czynsz 10 grzywien groszy, w połowie polskich a w połowie czeskich, na swoich domach i ogrodach.
Ob. dok. nr. 27 (LI).
Druk. Piekosiński, Kod. m. Krakowa II, nr. CCCCXVI, str. 543.

L. 1434, 19 lutego, Kraków.
Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, zatwierdzając czynsz 10 grzywien, zakupiony przez rajców m. Krakowa, eryguje drugą służbę przy ołtarzu św. Trzech Króli w kościele N. P. M. w Krakowie, transsumując dokument z daty:
a) 1433, 19 listopada, Kraków (ob. dok. nr. XLIX).
Ob. dok. nr. 27 (LI).

Dok. oryg. znajduje się w archiwum miejskiem w Krakowie.
Reg. Kat. Arch. m. Krakowa I. Dypl. perg. nr. 193 str. 50.

LI. 1434, 23 listopada, Kraków. **27.**
Jan z Elgot, oficyał generalny krakowski, transsumuje dokumenty z daty:
a) 1434, 19 lutego, Kraków (ob. dok. nr. L),
b) 1433, 19 listopada, Kraków (ob. dok. nr. IL),
co Mikołaj, syn Stanisława, »de Kyelkowicze«, kleryk dyecezyi krakowskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 603, wys. 485, zakł. 82 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. LVII, fasc. 144 Alt. nr. 1.

LII. 1437, 11 listopada, Kraków. **28.**
Jan z Elgot, wikaryusz generalny krakowski, stwierdza ugodę, zawartą między klasztorem Dominikanów u św. Trójcy a Mikołajem Kranczem ołtarzystą Bożego Ciała w kościele N. P. M. w Krakowie, a dotyczącą zamiany pewnych gruntów we wsi Prądniku, co Mikołaj, syn Stanisława, »de Kelkowicze« w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 390, wys. 410, zakł. 42 mm.
Pieczęci było trzy: Jana z Elgot, Jarosława, biskupa laodyceńskiego, i klasztoru św. Trójcy; wszystkie oderwane. Po środkowej pozostał pasek perg.
Dok. należy do Vol. XLVII, fasc. 10 Alt. nr. 1.

LIII. 1440, 7 stycznia, na zamku krakowskim. **29.**
Zygmunt z Roszkowicz (Roschcowicze), wójt, i ławnicy sądu wyższego prawa niemieckiego na zamku krakowskim poświadczają, że Agnieszka, wdowa po Bernardzie de Brega, rajcy krakowskim, i Łukasz, ich syn, sprzedają połowę sołectwa w Bronowicach Piotrowi Hirsbergowi, mieszczaninowi i kupcowi krakowskiemu.

Szer. 340, wys. 205, zakł. 39 mm.
Pieczęć sądu wyższego prawa niemieckiego, przywieszona na pasku perg.

LIV. 1440, 9 września, Kraków.
Sąd ławniczy krakowski stwierdza zapis 10 grzywien rocznego czynszu z domu Bernarda Brigera (de Brega) w rynku krakowskim, dokonany przez Salomeę, wdowę po Mikołaju Brennerze, dla ołtarza Wszechmogącego Boga itd. między dwiema wieżami w kościele N. P. Maryi w Krakowie, należącego do Bractwa N. P. M.

Ob. dok. nr. 30 (LV).

LV. 1440, 8 października, Kraków. **30.**
Jan z Elgot, wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza i transsumuje dokument z daty:
a) 1440, 9 września, Kraków (ob. dok. nr. LIV),
w formie instrumentu notaryalnego.

Szer. 633, wys. 352, zakł. 53 mm.

Pieczęć Jana z Elgot, wyciśnięta w wosku na czerwonym laku, przywieszona na różnokolorowym jedwabnym sznurku.

LVI. 1441, 18 lutego, Kraków.
Jan z Czyżowa, kasztelan i starosta krakowski, »necnon ...Regis Poloniae locumtenens«, poświadcza, że Mikołaj Serafin, miecznik krakowski, żupnik »utriusque salis«, sprzedał czynsz kopy groszy szerokich praskich tygodniowo z żupy wielickiej Piotrowi, niegdyś krawcowi królowej, za sumę 800 grzywien i 600 złotych węg.
Ob. dok. nr. 31 (LX).

LVII. **1441,** 22 maja, Buda.
Władysław III, król polski i węgierski, zapisuje 3 grzywny tygodniowo czynszu na żupach wielickich i bocheńskich Kunczy, rajcy krakowskiemu, za pobrane futra.
Ob. dok. nr. 67 (CXXV).

LVIII. **1441,** 30 maja, Buda.
Władysław III, król polski i węgierski, zatwierdza sprzedaż czynszu tygodniowego kopy groszy szerokich praskich z żupy wielickiej za kwotę 800 grzywien i 600 złr. węg., dokonaną przez Mikołaja Serafina żupnika na rzecz Piotra, niegdyś krawca królowej.
Ob. dok. nr. 31 (LX).

LIX. **1442,** 18 kwietnia, Kraków.
Rajcy krakowscy zatwierdzają testament Piotra, niegdyś krawca królowej, z różnymi zapisami, a wśród nich 20 grzywien na rzecz kościoła N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 31 (LX).

LX. **1443,** 23 czerwca, Kraków. **31.**
Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, eryguje na czynszu 12 grzywien, zabezpieczonych na żupach wielickich z zapisu Piotra z Pyzdr, rajcy krakowskiego, ołtarz Wniebowzięcia N. P. M. i św. Hieronima, Piotra, Pawła, 10.000 męczenników, Katarzyny, Barbary i Petroneli w kościele N. P. M. w Krakowie i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1442, 18 kwietnia, Kraków (ob. dok. nr. LIX),
b) 1441, 18 lutego, Kraków (ob. dok. nr. LVI),
c) 1441, 30 maja, Buda (ob. dok. nr. LVIII).
Szer. 600, wys. 610, zakł. 85 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko różowy sznurek jedwabny.
In dorso zapisek z XVII w. »Super zuppis Wieliciensibus ad Altare. 1508 feria 2-da ipso die SS. Philippi et Jacobi Inscriptio Octo Marcarum Super Fodinis Wieliciensibus et Bochnensibus pro 320 florenis per Jacobum Kiellar Plebanum in Jaslo emptarum apud Sigismundum Regem ex quibus Octo Marcis Quatuor Marcae serviunt Altaristae Secundi Ministerii in Capella Thurzonum siti cum onere, ut in originali; alias vero Quatuor Marcas Altaristis. Huius inscriptionis approbatio in Consistorio Craco-

viensi per Joannem Konarski episcopum Cracoviensem sub actu die 27 Maii A-o 1519«. Ob. dok. oryg. nr. 94 (CLX).

Dok. należy do Vol. LVII, fasc. 147 Alt. nr. 1a.

LXI. 1445, 20 maja, Kraków.

Rajcy krakowscy zezwalają na zapis 18 grzywien rocznego czynszu z domu kuśnierzy na rzecz ołtarza »Omnipotentis Dei« w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 32 (LXIII).

Reg. Piekosiński, Kod. m. Krakowa II, nr. DXLVI, str. 677.

LXII. 1446, 6 maja, Kraków.

Stefan Leipniger, mistrz nauk wyzwolonych, pisze do biskupa krakowskiego, Zbigniewa, w sprawie zapisu swego 18 grzywien rocznego czynszu z domu kuśnierzy na rzecz ołtarza »Omnipotentis Dei« w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 32 (LXIII).

LXIII. 1446, 17 maja, Kraków. **32.**

Zbigniew Oleśnicki, biskup krakowski, zatwierdza zapis Stefana Leipnigera 18 grzywien rocznego czynszu z domu kuśnierzy na rzecz ołtarza »Omnipotentis Dei et Nativitatis eius genitricis Virginis Mariae« w kaplicy św. Ducha kościoła N. M. P. i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1446, 6 maja, Kraków (ob. dok. nr. LXII),

b) 1445, 20 maja, Kraków (ob. dok. nr. LXI).

Szer. 590, wys. 490, zakł. 100 mm.

Pieczęć Zbigniewa Oleśnickiego, wyciśnięta w wosku na czerwonym laku, przywieszona na różowym jedwabnym sznurku.

Na lewym marginesie obok tekstu zapisek: »Anno Dei 1626 Fuit data et concessa facultas Rdis Commissariis ab... Martino Szyszkowski Episcopo Crac. ...ad revidendas obligationes fundationum in ecclesia Parochiali B. V. M... in qua commissione de hoc ministerio decretum est, ut possessor huius altaris ab hinc unam tantum missam pro defuncto sacerdote Stephano legat. Quam sententiam et juditium... Commissariorum supradictus... Szyszkowski Episcopus Crac. approbavit... Anno Dni 1627 die 17 Martij, Approbatio ista autentica et in forma habetur apud... Archipresbiterum Ecclesiae B. M. V. in Circulo Crac.«.

LXIV. 1446, 21 czerwca, Kraków. **33.**

Jan (z Elgot), wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza zapis 8 grzywien czeskich rocznego czynszu z wójtostwa zatorskiego na rzecz ołtarza Wniebowzięcia N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 360, wys. 214, zakł. 37 mm.

Pieczęć oderwana, pozostał tylko spleciony sznurek z zielono-niebiesko-różowego jedwabiu; dokument znacznie uszkodzony.

Dok. należy do Vol. XLVII, fasc. 3 Alt. nr. 4.

LXV. 1450, 3 czerwca, Kraków. **34.**

Rafał ze Skawiny, wikaryusz generalny krakowski, nadaje »ad prae-

sentationem« króla Kazimierza Jerzemu Szwarczowi probostwo kościoła N. P. M. w Krakowie, po dobrowolnem ustąpieniu z tego probostwa Adama »de Banthkow«.

Szer. 330, wys. 170, zakł. 27 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

LXVI. 1450, 9 listopada, Kraków. **35.**
Zbigniew Oleśnicki, kardynał i biskup krakowski, nadaje bractwu N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie 100 dni odpustu po wieczne czasy.

Szer. 514, wys. 223, zakł. 85 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

LXVII. 1452, 21 czerwca, Kraków. **36.**
Kazimierz, król polski, przenosi wieś Bronowice z prawa polskiego na prawo niemieckie.

Szer. 573, wys. 240, zakł. 106 mm.
Pieczęć królewska mniejsza, wyciśnięta na wosku w czerwonym laku, przywieszona na sznurku jedwabnym.

LXVIII. 1454, 6 maja, Kraków. **37.**
Rajcy krakowscy prezentują ołtarzystę do ołtarza św. Piotra i Pawła w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 265, wys. 135, zakł. 30 mm.
Pieczęć uszkodzona; pozostała z niej tylko czwarta część, przywieszona na pasku perg.

LXIX. 1454, 9 października, Kraków. **38.**
Herman Krancz, mieszczanin krakowski, prezentuje Zbigniewowi Oleśnickiemu, kardynałowi i biskupowi krakowskiemu, syna swego Hermana na ołtarzystę ołtarza Bożego Ciała na chórze w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 258, wys. 134, zakł. 23 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. XLVII, fasc. 10 Alt. nr. 20.

LXX. 1455, 8 grudnia, Kraków. **39.**
Mikołaj z Kalisza, wikaryusz generalny krakowski, poświadcza, że kmiecie z Prądnika, zawezwani przed jego sąd, przyznali, iż są obowiązani płacić z każdego łanu po 2 grzywny rocznego czynszu na rzecz ołtarza Bożego Ciała w kościele N. P. M. w Krakowie, co Jan, syn Henryka, »de Schebnya«, kleryk krak. dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 255, wys. 407, zakł. nie ma.
Pieczęć nie przywieszona; brak nacięcia na dokumencie.
Dok. należy do Vol. XLVII, fasc. 10 Alt. nr. 2. (Ołtarz św. Longina, pierwsza służba).

LXXI. 1459, 10 sierpnia, Kraków. **40.**
Stefan Lehpinger zapisuje testamentem czynsz roczny 4 grzywien na 2 jatkach rzeźniczych na rzecz domu ołtarzystów kościoła N. P. M. w Krakowie, co Bernard. syn Pawła, z Ulanowa, kleryk dyec. gnieźnieńskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 440, wys. 630, zakł. brak.
Pieczęć m. Krakowa, wyciśnięta w papierze na dokumencie w r. 1801.
Dok. należy do Vol. XXXII, fasc. 1 Paenit. Ant. fund.

LXXII. 1460, 4 lutego. **41.**
Kazimierz, król polski, zezwala Janowi Amor Tarnowskiemu na obciążenie miasta Tarnowa czynszem 15 grzywien od kapitału 280 grzywien na rzecz Marcina z Bochni, ołtarzysty w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 443, wys. 215, zakł. 85 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. LXIV, fasc. 237 Alt. nr. 4.

LXXIII. 1460, 18 września, b. m.
Kazimierz, król polski, zatwierdza zapis na rzecz ołtarza św. Katarzyny w kościele N. P. M. w Krakowie czwartej części czynszu z żup solnych, jaki nabył Kuncze, rajca krakowski, od króla Władysława, i transsumuje dokument z daty:

a) 1441, 22 maja, Buda (ob. dok. nr. LVII).

Ob. dok. nr. 67 (CXXV)

LXXIV. 1464, 11 czerwca, w grodzie krakowskim. **42.**
Jakób z Dębna, starosta krakowski, wydaje wyrok w sporze rektora kościoła N. P. M. w Krakowie z poddanymi wsi Bronowic o robocizny i w wyroku swym przytacza dokumenty z daty:

a) 1429, 4 października (ob. dok. nr. XXXVIII),
b) 1430, 27 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. XLI).

Szer. 414, wys. 405 zakł. 45 mm.
Pieczęć Jakóba z Dębna, wyciśnięta w wosku na czarnym laku, przywieszona na pasku perg.

LXXV. 1468, 5 października, Kraków. **43.**
Rafał ze Skawiny, wikaryusz generalny krakowski, transsumuje dokument z daty:

a) 1414, 9 listopada, Biecz (ob. dok. nr. XXIII),

co Wojciech, syn Piotra, »de Solecz«, kleryk krakowskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 453, wys. 315, zakł. 42 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. LIII, fasc. 95 Alt. nr. 1. (Ołtarz św. Mikołaja, Marcina, Leonarda, Feliksa i Aukta).

LXXVI. 1469, 2 czerwca, Kraków. **44.**
Jan, biskup krakowski, mianuje Jana »de Schebnya«, proboszcza u św. Sta-

nisława, ołtarzystą przy ołtarzu św. Alexego w kościele N. P. M. w Krakowie, co Jan, syn Stanisława, »de Land«, kleryk gnieźnieńskiej dyec. w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 324, wys. 220, zakł. 50 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 102 Alt. nr. 10 (trzecia służba przy ołtarzu św. Aleksego).

LXXVII. 1469, 12 czerwca, Kraków.

Jan, biskup krakowski, oznajmia interesowanym stronom, iż rozstrzygnięcie sporu o trzecią służbę ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie zlecił Janowi Długoszowi młodszemu z Niedzielska, kanonikowi krakowskiemu.

Ob. dok. nr. 45 (LXXIX).

LXXVIII. 1469, 13 czerwca, Kraków.

Kazimierz, król polski, zezwala na zapis 10 grzywien rocznego czynszu od sumy 280 zł. węg. z dochodów postrzygalni sukna.

Ob. dok. nr. 47 (LXXXV).

LXXIX. 1469, 19 czerwca, Kraków. **45.**

Jan Długosz młodszy, kanonik krakowski, wydaje wyrok w sprawie kollacyi trzeciej służby przy ołtarzu św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie, transumując dokument z daty:

a) 1469, 12 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. LXXVII).

co Albert, syn Piotra, z Solca, kleryk krak. dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 620, wys. 500, zakł. 59 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 102 Alt.

LXXX. (1469).

Stanisław ze Świradzic, oficyał generalny krakowski, i Jan z Dąbrówki, profesor św. teologii, wydają wyrok polubowny w sporze o trzecią służbę ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 46 (LXXXI).

LXXXI. 1469, 1 lipca, Kraków. **46.**

Stanisław z Kobylna, wikarysz generalny krakowski, zatwierdza i transsumuje wyrok kompromisowy, wydany w sporze o trzecią służbę ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie przez Stanisława ze Świradzic i Jana z Dąbrówki z daty:

a) (1469) (ob. dok. nr. LXXX).

co Albert, syn Piotra, z Solca, kleryk dyecezyi krakowskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 458, wys. 325, zakł. 33 mm.
Pieczęci dwie: Stanisława z Kobylna i Stanisława ze Świradzic, przywieszone na paskach pergaminowych.

LXXXII. 1469, 6 lipca, Radom.
Jan, biskup krakowski, zezwala na erekcyę trzeciej służby ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 47 (LXXXV).

LXXXIII. 1469, 19 lipca, Kraków.
Starsi bractwa N. P. M. w Krakowie fundują trzecią służbę przy ołtarzu św. Aleksego w kaplicy w kościele N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 47 (LXXXV).

LXXXIV. 1469, 20 lipca, Kraków.
Rajcy krakowscy dają zezwolenie na zapis czynszu 10 grzywien od sumy 280 zł. węg. z postrzygalni sukna na rzecz ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 47 (LXXXV).
Reg. Piekosiński, Kod. m. Krakowa II, nr. DLXXVII, str. 694.

LXXXV. 1469, 21 lipca, Kraków. **47.**
Stanisław ze Świradzic, oficyał generalny krakowski, zatwierdza erekcyę trzeciej służby przy ołtarzu św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie, z prawem rozdawnictwa przez starszych bractwa N. P. M., i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1469, 6 lipca, Radom (ob. dok. nr. LXXXII),
b) 1469, 13 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. LXXVIII),
c) 1469, 20 lipca, Kraków (ob. dok. nr. LXXXIV),
d) 1469, 19 lipca, Kraków (ob. dok. nr. LXXXIII),
co Wojciech, syn Piotra, z Solca, kleryk krak. dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Szer. 895, wys. 625, zakł. 79 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko sznurek jedwabny, na którym była przywieszona.
Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 102 Alt.

LXXXVI. 1469, 21 lipca, Kraków. **48.**
Drugi egzemplarz numeru 47 (LXXXV).
Szer. 865, wys. 610, zakł. 41 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko sznurek jedwabny, na którym była przywieszona.

LXXXVII. 1471, 7 lutego, Kraków. **49.**
Mikołaj »de Kransch«, kantor gnieźnieński, kanonik i oficyał krakowski, poświadcza, że Stanisław, kasztelan sandecki, i Jan, kanonik krakowski, Wątrobkowie dają oblig na sumę 400 zł. węg., podniesioną z dóbr Luborzyce, i zabezpieczają ją na wszystkich dochodach miasta Ujścia na rzecz ołtarza Zwiastowania N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie, co Albert,

syn Piotra. z Solca, kleryk krak. dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 640, wys. 510, zakł. 62 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

Dok. należy do Vol. LXIV, fasc. 244 Alt. nr. 2.

LXXXVIII. 1473, 1 października, Kraków. **50.**

Sędziwój z Tęczyna, oficyał krakowski, poświadcza, że Zbigniew, scholastyk krakowski, i Jędrzej z Oleśnicy, bracia rodzeni, dają oblig na sumę 280 zł. węg. w złocie, którą z czynszem rocznym 11 grzywien zapisują na dobrach swych dziedzicznych Droszkowice w powiecie sandomirskim na rzecz ołtarzysty ołtarza św. Katarzyny w kościele N. P. M. w Krakowie, co Bernard, syn Pawła, z Ulanowa, kleryk gnieźn. dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 468, wys. 366, zakł. 63 mm.

Pieczęć Sędziwoja, wyciśnięta na wosku w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej zamkniętej, sześciobocznej, przywieszona na jedwabnym sznurku.

Dok. należy do Vol. LII, fasc. 80 Alt. nr. 1.

LXXXIX. 1479, 15 marca, Kraków. **51.**

Jan Rzeszowski, biskup krakowski, wydaje wyrok w przedmiocie zaległego czynszu, wynoszącego rocznie 1 grzywnę 6 groszy, z połowy postrzygalni krakowskiej dla trzeciej służby ołtarza św. Aleksego w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 342, wys. 168, zakł. 36 mm.

Pieczęć Jana Rzeszowskiego, wyciśnięta na wosku w czerwonym laku, przywieszona na pasku perg.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 106 Alt. nr. 1.

XC. 1481, 27 stycznia, Kraków. **52.**

Klemens z Piotrkowa, »lector ordinarius« prawa kanonicznego w uniwersytecie krakowskim, jako superarbiter, Jerzy Laudamus, ołtarzysta kościoła katedralnego krakowskiego, doktorzy dekretów, i Piotr ze Skawiny, bakałarz prawa kanonicznego, ołtarzysta w kościele N. P. M. w Krakowie, jako arbitrowie, wydają wyrok polubowny w sporze między dwoma ołtarzystami, roszczącymi sobie prawo do ołtarza św. Stanisława biskupa w kościele N. P. M. w Krakowie, co Albert, syn Piotra z Solca, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 662, wys. 388, zakł. 48 mm.

Pieczęci trzy: Klemensa z Piotrkowa, Jerzego Laudamusa i Piotra ze Skawiny, przywieszone do dokumentu na wąskich paskach pergaminowych.

Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 192 Alt. nr. 6.

XCI. (1481). **74.**

Statuta domu XX. Gracyalistów.

Na marginesach 14 małych okrągłych otworów, świadczących, że te statuta były przybite; pergamin silnie zabrudzony i pożółkły.

In dorso zapisek z XVII w.: »Statuta et Regulae pro A. A. R. R. Prebendariis in Domo ad Ecclesiam S. Joannis Baptistae Cracoviae manentibus«.

Uw. Brak daty; pismo z XV w. Odnoszę te statuty do r. 1481, gdyż wtedy miał Jan Rzeszowski, biskup krakowski, zatwierdzić darowiznę domu mieszkalnego dla 8 prebendarzy i przepisać im statuty. Por. W. Gąsiorowski, Kościół N. P. M., Kraków 1878, str. 87—8.

XCII. 1483, 16 stycznia, Rzym.
Sykstus IV papież na prośbę Jana Creydlera z Lublina, wieczystego kapelana w kościele N. P. M. w Krakowie, zatwierdza i transsumuje dokument z daty:
a) 1402, 12 października, Rzym (ob. dok. nr. XV).

Ob. dok. nr. 7 (XV) i dok. nr. 53 (XCV).

XCIII. 1484, 23 stycznia, Rzym.
Rafał, »s. Georgii ad velum aureum« dyakon kardynał, na prośbę Jana Creydlara z Lublina, wieczystego kapelana w kościele N. P. M. w Krakowie, i rajców krakowskich, wniesioną przez prokuratorów w kuryi rzymskiej, transsumuje bullę Bonifacego IX papieża z daty:
a) 1401, 1 czerwca, Rzym (ob. dok. nr. XIII).

Ob. dok. nr. 53 (XCV).

Reg. Katalog arch. m. Krak. I. Dypl. perg. nr. 335, str. 90—91, z oryginału przechowanego w Archiwum miejskiem Krakowa.

XCIV. 1485, 26 kwietnia, Rzym.
Innocenty VIII papież poleca opatom mogilskiemu i koprzywnickiemu i proboszczowi kość. św. Floryana na Kleparzu pociągnąć do odpowiedzialności tych, którzy zaprzeczają archipresbiterom kość. N. P. M. w Krakowie prawa noszenia pontyfikaliów.

Ob. dok. nr. 53 (XCV).

Druk. Theiner, Vetera Monumenta Poloniae II, nr. CCLVIII, str. 231—232.

XCV. 1485, 12 sierpnia, Kraków. **53.**
Marcin opat, mogilski, wraz z innymi niewymienionymi kolegami wydaje wyrok w sprawie używania oznak i tytułu archipresbitera przez rektorów kościoła N. P. Maryi w Krakowie i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1485, 26 kwietnia, Rzym (ob. dok. nr. XCIV),
b) 1483, 16 stycznia, Rzym (ob. dok. nr. XCII),
α) 1402, 12 października, Rzym (ob. dok. nr. XV),
c) 1484, 23 stycznia, Rzym (ob. dok. nr. XCIII),
β) 1401, 1 czerwca, Rzym (ob. dok. nr. XIII),
co Bartłomiej, syn Pawła, »de Orle Maiori«, kleryk dyecezyi poznańskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 590, wys. 730, zakł. 24 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcie.

In dorso zapisek: »Anno domini Millesimo CCCCLXXX-quinto die martis tredecima mensis Septembris Cracouie Rndus Dns Johannes Epus Kracouiensis viso et re-

censito presenti processu et consideratis certis condicionibus et clausulis in eo contentis et descriptis, que Sua Rma Paternitas ex officio suo pastorali impugnare et merito animaduertere debeat et teneatur. Ipsum presentem processum apud Venerabilem et Religiosum fratrem magistrum Johannem sacre theologie professorem professum monasterii de Mogila arestauit et posuit in aresto protestando quod ipse processus nulli parcuim extradatur et nihil vigoris eiusdem interpretetur sine sententia sue Rme Paternitatis prefato magistro Johanne ad premissa se offerente presentibus dominis Johanne de Schebnya magistro, Petro Wapowski magistro, Johanne Starzochowski canonicis Cracoviensibus ac Notariis eorum. Johannes de landa notarius subscripsit«.

Uw. Data dokumentu transsumowanego pod α) jest właściwie 1402, 13 października, Rzym (III Idus Octobris). Jednakże oryginał bulli, przechowany w archiwum kościoła pod nr. 7 (XCV), ma datę 12 października (IIII Idus Octobris).

XCVI. **1486.** 29 listopada, Kraków. 54.
Rajcy krakowscy prezentują biskupowi krakowskiemu na ołtarzystę do ołtarza św. Piotra i Pawła w kościele N. P. M. Jana »de Dammis« w Krakowie bakałarza, pisarza m. Krakowa.

Szer. 192, wys. 134, zakł. 28 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

XCVII. **1486,** 9 grudnia, Kraków. 55.
Jan, biskup krakowski, ogłasza, że zgodnie z prezentą rajców krakowskich ustanowił ołtarzystą przy ołtarzu św. Piotra i Pawła Jana »de Dammis«, pisarza m. Krakowa, kleryka z niższemi święceniami.

Szer. 273, wys. 160, zakł. 57 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

XCVIII. **1488,** 6 października, Kraków. 56.
Mikołaj Strasz z Białaczowa, sędzia, i Mateusz z Konar, podsędek ziemski krakowski, stwierdzają zapis 17 grzywien rocznego czynszu, nabytego przez Macieja Przyjaciela, mieszczanina krakowskiego, za 500 złotych węg. od Jana Labancza z Pankowa i Pleszowa, na rzecz drugiej służby ołtarza Bożego Ciała koło ciborium w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 452, wys. 245, zakł. 31 mm.

Pieczęci było dwie; z pierwszej trzymają się na pasku pergaminowym dwa ułomki, po drugiej pozostał tylko pasek pergaminowy.

In dorso zapisek z początku XVI w.: »Originalis inscriptio census in bonis Pleszow 1488, Marcarum 17, binis Rathis 1. S. Stanislai in Maio, 2. S. Martini Confessoris«. i drugi z XVII w.: »translata de Pleszow et super Bonis Niedzwiedz locata«.

Dok. należy do Vol. XLIX fasc., 23 Alt. nr. 1.

XCIX. **1489,** 14 sierpnia, Kraków.
Rajcy krakowscy stwierdzają, że na wadze większej krakowskiej ciąży 300 zł. z zapisu Pawła Gertlara na rzecz drugiej służby przy ołtarzu św. Trójcy w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 57 (CI).

C. **1489,** 31 sierpnia, Piotrków »in conventione generali«.
Kazimierz, król polski, zezwala Janowi Labanczowi z Pleszowa na sprze-

daż czynszu rocznego 17 grzywien z Pleszowa na rzecz Macieja Przyjaciela, kupca krakowskiego, celem ufundowania ołtarza.

Ob. dok. nr. 64 (CXXII).

CI. 1489, 7 września, Kraków. **57.**

Stanisław ze Świradzic, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, zatwierdza erekcyę drugiej służby przy ołtarzu św. Trójcy i Nawiedzenia N. P. M. w kaplicy Noldenfessera w kościele N. P. M. w Krakowie na 300 złotych, zabezpieczonych z zapisu Pawła Gartlara, syna niegdyś Stanisława celnika i mieszczanina krak., na ratuszu czyli wadze większej krakowskiej, i transsumuje dokument z daty:

a) 1489, 14 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. XCIX),

co Jan, syn Jana, z Dambianic, kleryk dyecezyi krakowskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje:

Szer. 805, wys. 552, zakł. 56 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał czerwony sznurek jedwabny.

Dok. należy do Vol. LIX, fasc. 172 Alt.

CII. 1489, 5 października, Kraków.

Mikołaj Strasz z Białaczowa, sędzia, i Jan z Wielkiej Modlnicy, podsędek ziemski krakowski stwierdzają, że Jan Labancz sprzedał czynsz roczny 17 grzywien na rzecz Macieja Przyjaciela.

Ob. dok. nr. 64 (CXXII).

CIII. 1490, 12 maja, Kraków. **58.**

Jan z Latoszyna, oficyał generalny krakowski, ogłasza wyrok w sporze między Jerzym Langiem, rajcą krakowskim, a Andrzejem z Cieszyna, ołtarzystą ołtarza św. Feliksa i Aukta w kościele św. Barbary w Krakowie, o roczny czynsz 3 wiardunków, należny z ogrodu owego Langa za bramą Mikołajską na rzecz ołtarzysty u św. Barbary w Krakowie, co Stanisław, syn Jana, z Przeworska, kleryk dyec. przemyskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 430, wys. 288, zakł. 31 mm.

Pieczęć Jana z Latoszyna, wyciśnięta w wosku na czerwonym laku, przywieszona na pasku perg.

CIV. 1490, 1 lipca, Kraków.

Rajcy krakowscy stwierdzają, że sprzedali czynsz roczny 10 grzywien na wadze małej za kwotę 400 zł. Leonardowi Vngestinne, rajcy miejskiemu krakowskiemu, gdy potrzebowali pieniędzy dla króla na wyprawę węgierską dla jego syna Jana Olbrachta.

Ob. dok. nr. 59 (CVII).

Reg. Piekosiński, Kod. m. Krakowa II, nr. DCIV, str. 708.

CV. 1490, 21 lipca, Kraków.

Jerzy Lang, rajca krakowski, składa przed aktami oficyała generalnego

krakowskiego oświadczenie, że zaniechał procesu o roczny czynsz 3 wiardunków, należny ołtarzyście ołtarza św. Feliksa i Aukta w kościele św. Barbary w Krakowie.

Ob. dok. nr. 60 (CVIII).

CVI. 1490, 6 sierpnia, Kraków.

Sąd ławniczy krakowski stwierdza, że Baltazar Behem sprzedał 3 grzywny rocznego czynszu na 2 jatkach w Krakowie na rzecz Leonarda Vngesthema.

Ob. dok. nr. 59 (CVII).

CVII. 1490, 13 października, Kraków. **59.**

Fryderyk, biskup krakowski, zatwierdzając zapis testamentowy Mikołaja Dobschicza, kanonika kościoła kollegialnego w Nowym Sączu, eryguje drugą służbę przy ołtarzu Przemienienia Pańskiego i świętych Hieronima, Bernarda, Chryzostoma i Leonarda w kościele N. P. M. w Krakowie, transsumując dokumenty z daty:

a) 1490, 1 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CIV),

b) 1490, 6 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CVI),

co Jan, syn Andrzeja, z Gorzyc, kleryk poznańskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 835, wys. 580, zakł. 103 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał sznur gruby z różnokolorowego jedwabiu.

Dok. należy do Vol. LIII, fasc. 86/7 Alt. nr. 1. (Ołtarz św. Walentego).

CVIII. 1490, 30 października, Kraków. **60.**

Jan z Latoszyna, oficyał generalny krakowski, poświadcza, że Jerzy Lang, rajca krakowski, zaniechał procesu o roczny czynsz 3 wiardunków, należny z jego ogrodu za bramą Mikołajską w Krakowie ołtarzyście ołtarza św. Feliksa i Aukta w kościele św. Barbary w Krakowie i że zapłacił wszelkie zaległości ołtarzyście Andrzejowi z Cieszyna, oraz transsumuje dokument z daty:

a) 1490, 21 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CV),

co Piotr, syn Stanisława, ze Skalmierza, kleryk dyecezyi krakowskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 286, wys. 325, zakł. 47 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

CIX. (1491).

Kasper Bar, mieszczanin krakowski, zeznaje, że zgromadzeniu Ołtarzystów w kościele N. P. M. w Krakowie sprzedał czynsz roczny z połowy łaźni za bramą Wiślną w Krakowie za kwotę 350 zł. węg.

Ob. dok. nr. 61 (CX).

CX. 1491, 26 kwietnia, Kraków. **61.**

Jan z Latoszyna, oficyał generalny krakowski, zatwierdza kupno rocznego

czynszu z połowy łaźni, znajdującej się za bramą Wiślną w Krakowie, za kwotę 350 zł. węg. przez Zgromadzenie Ołtarzystów kościoła N. P. M. w Krakowie od mieszczanina krakowskiego Kaspra Bera, i transsumuje dokument:

a) bez daty (ob. dok. nr. ClX),

co Piotr, syn Stanisława, ze Skalmierza, kleryk dyecezyi krakowskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 548, wys. 350, zakł. 60 mm.
Pieczęsi nie ma; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. XXX, fasc. 1 Decim. Paenit. Ant. fund.

CXI. 1491, 10 sierpnia, Kraków.

Stanisław ze Świradzic, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, zatwierdza zapis 500 zł. węg. na dobrach Pieszowie na rzecz drugiej służby ołtarza Bożego Ciała przy ciborium w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 64 (CXXII).

Uw. Pod tą datą znajduje się w archiwum krajowem w Krzkowie akt Fryderyka kardynała, dotyczący oltarza Bożego Ciała (Terr. Crac. Nova t. 22 str. 731).

CXII. 1491, 1 września, Kraków.

Rajcy krakowscy zeznają, że gdy potrzebowali podarków dla króla, wzięli naczyń srebrnych za 400 zł. węg. od Doroty Schulcowej i Jana Schepera, ubezpieczając ten dług na postrzygalni.

Ob. dok. nr. 62 (CXIV).

CXIII. 1491, 7 listopada, Kraków.

Jan Scheper, »presbiter de Cracovia«, wraz z siostrą Dorotą, żoną Eustachego Schulca, zapisuje na rzecz ołtarza Wszystkich Świętych w kaplicy waldorfowskiej w kościele N. P. Maryi w Krakowie 12 grzywien rocznego czynszu, który zakupił na postrzygalni miejskiej za 400 zł. węg.

Ob. dok. nr. 62 (CXIV).

CXIV. 1491, 1 grudnia, Kraków. **62.**

Fryderyk, biskup krakowski, zatwierdzając zapis 400 zł. węg., zabezpieczony na postrzygalniach w Krakowie, a uczyniony przez Jana Sepera, księdza, i jego siostrę Dorotę, małżonkę Eustachego Scholcza, eryguje drugą służbę przy ołtarzu Wszystkich Świętych w kaplicy waldorfowskiej (św. Jana Chrzciciela) w kościele N. P. M. w Krakowie, transsumuje dokumenty z daty:

a) 1491, 7 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CXIII),

b) 1491, 1 września, Kraków (ob. dok. nr. CXII).

Szer. 775, wys. 485, zakł. 103 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko sznurek jedwabny czarno-różowy.
Dok. należy do Vol. LXIV, fasc. 236 Alt. nr. 1.

CXV. (1492, przed 8 czerwca). **75.**

Stanisław Grazar »avus«, Maciej Przyjaciel i Paweł Turski, mieszczanie

krakowscy, z mocy prawa patronatu prezentują Fryderykowi, »electo confirmato Ecclesie Cracoviensis«, na trzecią służbę przy ołtarzu św. Aleksego w kaplicy pod wieżą mniejszą kościoła N. P. M. w Krakowie Macieja Kunthela z Kazimierza, plebana w Bodzanowie.

Szer. 205, wys. 164, zakł. 27.

Pieczęcie 4 oderwane; pozostały po nich paski pergaminowe.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 102 Alt. nr. 13.

Uw. Dokument nie ma daty; jednak dopisek współczesny in dorso: »Anno quo intra die Veneris VIII Junii oblata et presentata coram Dno Vicario« i wymienienie Fryderyka Jagiellończyka jako elekta biskupa krakowskiego pozwala ustalić datę na rok 1492, gdyż w tym roku przypada 8 czerwca w piątek. Wcześniej przed tym rokiem wypadł piątek 8 czerwca w r. 1487, lecz wtedy jeszcze biskupem krakowskim był Jan z Rzeszowa, najbliższy piątek wypadł 8 czerwca po roku 1492 dopiero w r. 1497, lecz wtedy był Fryderyk definitywnym biskupem krak., kardynałem i arcybiskupem gnieźnieńskim.

CXVI. 1492, 30 lipca, Kraków.

Jan Olbracht, król polski, poświadcza, że sprzedał Stanisławowi z Piotrkowa, podzakrystyanowi kościoła N. P. M. w Krakowie, czynsz roczny 20 zł. z jatek rzeźniczych krakowskich.

Ob. dok. nr. 67 (CXXV).

CXVII. 1493, 18 stycznia, Kraków.

Jan Olbracht, król polski, oznajmia, że sprzedał Bartłomiejowi, Russkowi »arcium baccalario, presbitero«, roczny czynsz 13 grzywien z opłat jatek piekarskich za kwotę 400 zł. węg.

Ob. dok. nr. 63 (CXX).

CXVIII. 1493, 14 sierpnia, Kraków.

Bartłomiej Russek zapisuje czynsz roczny 13 grzywien na jatkach chlebnych w Krakowie na rzecz drugiej służby ołtarza św. Jana Chrzciciela, Antoniego pustelnika, Tomasza apostoła, Grzegorza, Wojciecha, Stanisława, Klemensa na chórze w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 63 (CXX).

CXIX. 1493, 11 października, Kraków.

Stanisław Przedbor, wójt prowincyonalny, wraz z ławnikami sądu wyższego prawa niemieckiego na zamku krak. oznajmia, że przed ich sądem sprzedał szlachetny Mikołaj Jordan, wójt dziedziczny myślenicki, wykonawcom testamentu Mikołaja Jedwata, mieszczanina krakowskiego, roczny czynsz 12 grzywien z wójtostwa myślenickiego za sumę 400 zł. węg.

Ob. dok. nr. 66 (CXXIV).

CXX. 1493, 16 października, Kunów. **63.**

Fryderyk, kardynał i biskup krakowski, zatwierdza zapis Bartłomieja Russka 13 grzywien rocznego czynszu z jatek piekarskich w Krakowie

od sumy 400 zł. węg. na rzecz ołtarza św. Jana Chrzciciela w kościele N. P. M. w Krakowie, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1493, 18 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CXVII),

b) 1493, 14 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CXVIII).

Szer. 760, wys. 470, zakł. 117 mm.

Pieczęć Fryderyka kardynała, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na 2 sznurkach z różnobarwnego jedwabiu.

Dok. należy do Vol. XLVII, fasc 3 Alt.

CXXI. 1494, 10 stycznia, Kraków.

Jan Olbracht, król polski, zezwala Janowi z Zakliczyna na sprzedaż czynszu w wysokości 2 grzywien rocznie z wójtostwa w Myślenicach, przez niego posiadanego, na rzecz jakiejkolwiek osoby duchownej.

Ob. dok. nr. 66 (CXXIV).

CXXII. 1494, 11 stycznia, Kraków. **64.**

Fryderyk, kardynał, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, zatwierdza zapis sumy 500 zł. węg., na dobrach Pleszowie ciążącej, przez Macieja Przyjaciela, kupca krakowskiego, i Jana bakałarza, jego syna, na rzecz drugiej służby przy ołtarzu Bożego Ciała przy ciborium w kościele N. P. Maryi w Krakowie, określa obowiązki ołtarzysty i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1489, 31 sierpnia, Piotrków »in conventione generali« (ob. dok. nr. C),

b) 1489, 5 października, Kraków (ob. dok. nr. CII),

c) 1491, 10 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CXI).

Szer. 814, wys. 525, zakł. 115 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał sznurek różnobarwny, jedwabny.

In dorso zapiski: a) »Iste calix est comparatus per Honorabilem D. Jacobum Vicarium et Vicecustodem Ecclesiae Cathedralis legatus est Ecclesiae B. Mr. in Circulo Crac. ad Altare Corporis Christi Anno D. 1569, wazy Marcas 8 skoyczi 4, zwierzchu y wewnątrz pozloczisty«; b) »Ex bonis Pleszow haec Summa in hoc pergamento descripta deportata est et Super Bonis Niedzwiec in Actis Terrestribus Cracoviensibus F-a 3-tia post F-m Sanctissimae Trinitatis A-o Dni 1512 per Gsos Joannem et Stanislaum Stadnickie Fratres cum censu annuo 17 Marcarum, pro Septingentis Florenis. Tandem de his Bonis per Mcum Petrum Małachowski deportata ac super Bonis Karniowice per I. Mcum Joachimum Moriston Capitaneum Scotnicensem in Actis Terrestribus Die 10 Maii A-o 1792 Inscripta Altaristae Ministerii 2-di Corporis Christi«.

Dok. należy do Vol. XLIX, fasc. 23 Alt. nr. 2.

CXXIII. 1494, 11 stycznia, Kraków. **65.**

Drugi egzemplarz numeru 64 (CXXII).

Szer. 792, wys. 543, zakł. 104 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

Dok. należy do Vol. XLIX, fasc. 23 Alt. nr. 2.

CXXIV. 1494, 11 stycznia, Kraków. **66.**

Fryderyk, kardynał, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, eryguje drugą służbę przy ołtarzu św. Agnieszki »sub capella pelliticum nuncu-

pata« w kościele N. P. Maryi w Krakowie, fundowaną przez Macieja Bednarza z Myślenic i Stanisława Jedwata z Krakowa, wykonawców testamentu Mikołaja Jedwata, mieszczanina krakowskiego, na kapitale 400 zł. węg. w złocie, zabezpieczonym na dochodach wójtostwa w Myślenicach. i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1494, 10 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CXXI),

b) 1493. 11 października. Kraków (ob. dok. nr. CXIX)

Szer. 692, wys. 492, zakł. 71 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

Dok. należy do Vol. XLIV, fasc. 241 Alt. nr. 2.

CXXV. 1494, 3 grudnia, Iłża. **67.**

Fryderyk, kardynał, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, zatwierdza zapis 20 zł. węg. z jatek rzeźniczych krakowskich i 4 zł. węg. z żup wielickich dla ołtarza »Praesentationis B. V. M. II ministerii et Johannis Baptistae« w kościele N. P. M. w Krakowie, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1460, 18 września, b. m. (ob. dok. nr. LXXIII).

α) 1441, 22 maja, Buda (ob. dok. nr. LVII),

b) 1492, 30 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CXVI).

Szer. 705, wys. 465, zakł. 85 mm.

Pieczęć Fryderyka kardynała, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na czerwonym sznurku jedwabnym.

In dorso zapiski; a) z początku XVI w.: »Erectio altaris in capella D. Nicolai Jaskier tituli Presentationis Ste Marie et Beati Joannis Baptiste Iuris patronatus nostri. De Anno 1494«; b) z XVII w.: »Pro Vicesacristianis Ecclesiae... B. M. V... errectio Altaris Praesentionis B. M. V. in Capella ad praesens Zbylitowskich 2-di Ministerii; c) z początku XVI w.: »In causa iam scripti altaris lata est sentencia Rome contra albertum Lupi anno domini 1512 duodecima mensis maii«.

CXXVI. 1494, 24 lutego, Kraków. **68.**

Jan Olbracht, król polski, pozwala Małgorzacie Opiczowej i niezamężnej Jadwidze, jej siostrze, córkom Theschnowa, mieszczanina krakowskiego, zapisać roczny czynsz 18 grzywien na sołtystwie w Bronowicaah za 600 zł. węg. na rzecz ołtarza w ich kaplicy w kościele św. Anny w Krakowie.

Szer. 278, wys. 178, zakł. 53 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

Dok. należy do Vol. XII, fasc. 1. Realit. Archipr.

CXXVII. 1496, 20 kwietnia, Piotrków. **69.**

Fryderyk, kardynał, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, Andrzej Róża, arcybiskup lwowski, Uriel poznański, Piotr płocki, Mikołaj przemyski, biskupi, nadają bractwu N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie odpust, a to Fryderyk kardynał 100 dni, biskupi zaś 40 dni odpustu, po wieczne czasy.

Szer. 660, wys. 350, zakł. 115 mm.

Pieczęcie oderwane; na zakładce 7 nacięć.

In dorso dopisek z drugiej połowy XVI w.: »Indulgentiae propter manus adiutricis per Concilium Tridentinum abrogatae. Petrikoviae 20 Aprilis 1496«.

Dok. należy do Vol. 1., fasc. 1.

CXXVIII. 1498, 17 sierpnia. Rzym. **70.**

Kardynał Hieronim, biskup prenesteński, i inni kardynałowie na prośby Piotra Salomona, rajcy krakowskiego, Jana Salomonowicza, syna jego, i innych członków bractwa w kościele N. P. M. w Krakowie nadają członkom tegoż bractwa w kilku terminach w roku możność dostąpienia 100-dniowego odpustu.

Szer. 780, wys. 438, zakł. 104 mm.

Pieczęcie oderwane.

Pod tekstem zapisek: »Anno Domini Millesimo quingentesimo primo die Martis sexta Aprilis exhibita et oblata per Nobilem (ten wyraz na razurze) dominum petrum Salomonis Ciuem et Consulem Cracouiensem Coram Reuerendo patre domino Joanne de Goslaw Canonico et Vicario in Spiritualibus generali Cracouiensi presentes tamquam canonice et legitime concessas approbare approbatasque admitti et admissas in dioc. Cracouiensi ratas et gratas haberi. Et Dominus eisdem litteris cum ea qua decuit Reuerencia susceptis tenore earum diligencius reuiso approbauit admisit pro ratisque et gratis perpetuo habere mandauit presentibus notariis. Petrus Bartholomei de Cracouia publicus sacra apostolica auctoritate Notarius de mandato domini in Spiritualibus Vicarii manu propria subscripsit«.

In dorso zapisek: »Indulgentiae propter manus adiutricis per Concilium Tridentinum abrogatae«.

CXXIX. 1498, 17 sierpnia, Rzym. **71.**

Kardynał Oliverius, biskup sabineński, i inni kardynałowie... dalsza część identyczna z dok. nr. 70 (CXXVIII).

Szer. 770, wys. 445, zakł. 113 mm.

Pieczęcie oderwane; na zakładce 7 nacięć.

Zapisek pod tekstem identyczny z zapiskiem na dok. nr. 70 (CXXVIII). Również identyczny drugi zapisek in dorso, pisany tąsamą ręką.

CXXX. 1498, 27 sierpnia, Kraków. **72.**

Jan »de Goslaw«, kanonik i wikaryusz generalny krakowski, ustanawia ołtarzystą w kaplicy św. Ducha Pawła »de Bogsthad« po śmierci Krystana z Tarnowa, a to na przedstawienie rajców krakowskich, kollatorów i patronów tego ołtarza.

Szer. 360, wys. 141, zakł. 35 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał pasek pergaminowy.

Dok. należy do Vol. LIX, fasc. 165 Alt. nr. 1.

CXXXI. 1499, 25 kwietnia, Kraków. **73.**

Jan Rychman, wójt, i ławnicy sądu wyższego prawa niemieckiego na zamku krak. poświadczają, że w r. 1497 w piątek nazajutrz po oktawie Bożego Ciała (2/VI) sprzedali spadkobiercy Jana Thesnera, rajcy krak., »partes totas 4 melioracionum alias Besserung totum Scultecie in polonicali Bronowicze« Eustachemu Szoltzowi, mieszczaninowi krak., z pozostawieniem mu na tem sołtystwie sumy 600 złp. z czynszem 18 grzywien na rzecz fundacyi do kościoła św. Anny należącej.

Szer. 337, wys. 197, zakł. 24 mm

Pieczęć sądu wyższego prawa niemieckiego, nieco uszkodzona, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na pasku pergaminowym.

CXXXII. **1500,** 7 kwietnia, Kraków.
Jerzy Szwab, rzeźnik z Krakowa, zeznaje wobec oficyała krakowskiego Jana ze Starzechowic, że sprzedał $3^1/_2$ grzywien polskiej liczby rocznego czynszu z jatki swej rzeźniczej, »in vendeta« położonej, Bartłomiejowi z Biecza, ołtarzyście w kościele N. P. M. w Krakowie, za 100 zł. pol. z obowiązkiem jednej mszy tygodniowo za duszę Andrzeja z Wróblowa, za którego pieniądze ten czynsz kupiono.
Ob. dok. nr. 76 (CXXXIII).

CXXXIII. **1501,** 21 maja, Kraków. **76.**
Walentyn z Olkusza, doktor dekretów, kanonik i oficyał generalny krakowski, zatwierdza zapis Jerzego Szwaba $3^1/_2$ grzywien rocznego czynszu z drugiej jatki rzeźniczej w Krakowie na rzecz ołtarzystów kościoła N. M. P. i transsumuje wyciąg z aktów »officialiatus... Joannis de Starzechowicze... officialis Cracoviensis generalis« z daty:
a) 1500, 7 kwietnia, Kraków (ob. dok. nr. CXXXII),
co Tomasz, syn Stanisława, z Kurowa, kleryk krakowskiej dyecezyi, w obecności Walentyna z Olkusza w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Szer. 515, wys, 257, zakł. 44 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał pasek pergaminowy.
In dorso wyciśnięta na nalepionym papierze pieczęć Magistratu m. Krakowa poniżej następującego zapisku: »Praesentem approbationem Census Actis Magistratualibus Caesaraeo-Regiae Urbis Metropolis Cracoviae Lib. V-to Transactionum Temporanearum N-ro 79-no a Pag. 93-tia ad Pag. 96-tam die 13-tia Mensis Maji, Anno 1801-o ingrossatam esse testor. Jacobus Pączkowski m. p.«
Dok. należy do Vol. XXXII, fasc. 2 Paenit. Ant. fund.

CXXXIV. **1502,** 9 lutego, Kraków.
Aleksander, król polski, zezwala Mikołajowi Morskiemu na sprzedaż czynszu rocznego 12 grzywien na rzecz jakiejkolwiek osoby duchownej z dóbr Marchocice i Morsko, uwalniając posiadacza tego czynszu od wyprawy wojennej i podatków świeckich.
Ob. dok. nr. 80 (CXXXIX).

CXXXV. **1502,** 3 marca, Kraków.
Mikołaj Morski zeznaje wobec grodu krakowskiego, że sprzedał czynsz roczny 12 grzywien z dóbr swych Marchocice i Morsko za kwotę 400 zł. liczby polskiej sławetnym Maciejowi Mydlarzowi i Janowi Russkowi z Krakowa na rzecz ołtarzysty, któremu oni nadadzą prezentę przy ołtarzu w kościele N. M. P. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 80 (CXXXIX).

CXXXVI. **1501,** 3 lutego, Kraków. **77.**
Starsi bractwa N. M. P. w kościele N. P. M. w Krakowie prezentują na ołtarzystę ołtarza w kaplicy św. Jana Chrzciciela i Antoniego między wieżami na chórze Jana Salomona, scholastyka gnieźnieńskiego, kanonika krakowskiego.

Szer. 243, wys. 170, zakł. 34 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

In dorso zapisek z XVII w.: »Praesentatio 1503 ad Altare S. Joannis Baptistae et S. Antonii Abbatis inter Turres vbi ad praesens Organa extant«.

CXXXVII. 1504, 11 stycznia, Rzym. **78.**

Juliusz II papież poleca, by Tomasz z Grodziska, kanonik sandomirski, płacił Mikołajowi Szczekockiemu, wieczystemu kapelanowi przy kościele N. M. P. w Krakowie, swemu poprzednikowi, z dochodów tejże kanonii corocznie na św. Marcin 24 dukatów w złocie.

Szer. 525, wys. 320, zakł. 56 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

CXXXVIII. 1504, 11 stycznia, Rzym. **79.**

Juliusz II papież poleca biskupowi naryneńskiemu, opatowi mogilskiemu i oficyałowi krakowskiemu, nie wymienionym z nazwiska, wykonać brewe z 11 stycznia 1504. (Ob. dok. nr. CXXXVII).

Szer. 450, wys. 252, zakł. 63 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

CXXXIX. 1505, 2 kwietnia, Kraków. **80.**

Jan Konarski, biskup krakowski, zezwala na erekcyę kapelanii z obowiązkiem 3 mszy tygodniowo jako trzeciej służby pod tyt. św. Sebastyana męczennika »ad laudem et honorem Omnipotentis Dei eiusque gloriosissime Virginis Matris Marie«, fundowanej przez Macieja Mydlarza i Jana Russka, mieszczan krakowskich jako wykonawców testamentu Jakóba »de Bambelno« i przez Mikołaja z Gumnisk, plebana w Tarnowie, na kapitale 400 zł. p., na dobrach Marchocice i Morsko zapisanym, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1502, 9 lutego, Kraków (ob. dok. nr. CXXXIV),

b) 1502, 3 marca, Kraków (ob. dok. nr. CXXXV),

co Mikołaj, syn Piotra, Gliński, kleryk gnieźnieńskiej dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 655, wys. 455, zakł. 107 mm.

Pieczęć biskupa Konarskiego wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, częściowo uszkodzona, przywieszona na sznurku jedwabnym.

In dorso zapisek z XVII w.: »Ad Altare S. Nicolai 3-tii ministerii«.

W r. 1627 komisarze zmniejszyli obligacyę 3 mszy tygodniowo na 3 msze w miesiącu.

Dok. należy do Vol. LX, fasc. 178 Alt. nr. 1.

CXL. 1505, 6 października. **81.**

Jan Konarski, biskup krakowski, ustanawia ołtarzystą Jana, wikarego kościoła N. M. P. w Krakowie, po śmierci Grzegorza z Poznania na przedstawienie rajców krakowskich jako kollatorów i patronów ołtarza w kaplicy św. Ducha w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 323, wys. 135, zakł. 60 mm.
Pieczęci brak; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. LIX, fasc. 165 Alt. nr. 2.

CXVI. 1508, 1 maja, Kraków.
Zygmunt I, król polski, poświadcza, że sprzedał czynsz roczny 8 grzywien z żup wielickich i bocheńskich Jakóbowi Kyellarowi za 320 zł. pol.
Ob. dok. nr. 94 (CLX).

CXVII. 1510, 17 marca. **82.**
Zygmunt I, król polski, zezwala Andrzejowi Tęczyńskiemu, podkomorzemu sandomirskiemu, na obciążenie miasta Nowej Góry kapitałem 600 zł. pol. na rzecz Mikołaja z Szadka, plebana książnickiego, i Jana z Sandomierza, ołtarzysty w kość. N. P. M. w Krakowie.
Szer. 285, wys. 205, zakł. 75 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. LXI, fasc. 192 Alt. nr. 7.

CXLIII. 1510, 22 grudnia, Kraków.
Zygmunt I, król polski, pozwala Janowi Bonerowi wykupić czynsz 10 grzywien z jatek rzeźniczych w Krakowie na rzecz ołtarza św. Marcina w kościele św. Barbary, sprzedany poprzednio przez króla Andrzejowi z Góry doktorowi dekretów, kanonikowi krakowskiemu.
Ob. dok. nr. 83 (CXLIV).

CXLIV. 1511, 15 maja, Kraków. **83.**
Jan Konarski, biskup krakowski, zatwierdza zamianę czynszu rocznego z łaźni i wójtostwa lubelskiego na czynsz roczny 10 grzywien polskich z jatek rzeźniczych krakowskich, kupiony przez Jana Bonera, rajcę krakowskiego, jako opiekuna Stanisława Mornsteyna, od Zygmunta I, króla polskiego, na rzecz ołtarza »ss. Martini, Nicolai, Leonardi, Felicis et Aucti« w kościele św. Barbary w Krakowie, i transsumuje dokument z daty:
a) 1510, 22 grudnia, Kraków (ob. dok. nr. CXLIII),
co Feliks, syn Jana, »de Snyzchow«, kleryk gnieźnieńskiej dyecezyi w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Szer. 705, wys. 430, zakł. 70 mm.
Pieczęć Jana Konarskiego, biskupa, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na jedwabnym sznurku.
In dorso zapisek z XVII w.: »Transsumptum prime fundationis huius altaris Regestratum in Regestro Joannis Conarszky Episcopi 1524 immediate post erectiones nobilium dominorum dunyn et militis Theszlik. Tituli Martini. Nicolai, Leonardi et Felicis et Aucti in Ecclesia S. Barbarae«.

CXLV. 1511, 27 czerwca. Kraków. **84.**
Mikołaj Zawer, wójt, i ławnicy sądu wyższego prawa niemieckiego na zamku krak. poświadczają, że przed ich sądem sprzedali spadkobiercy

Eustachego Szulca, wójta sądu wyższego pr. niem., Elżbiecie Wyszogrodzkiej, mieszczance krakowskiej, sołtystwo w Bronowicach polskich za 600 zł. węg., licząc już w to 600 zł. pol., zapisanych do ołtarza w kościele św. Anny.

Szer. 350, wys. 212, zakł. 41 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał pasek pergaminowy.

CXLVI. 1511, 4 lipca (koło m. Koszyczek).

Mikołaj z Szydłowa, kasztelan i starosta radomski, podkomorzy krakowski, oznacza granice między dobrami królewskiemi: miasteczkiem Koszyczki (Koszyce) i wsią Jawiczowice, a wsiami dziedzicznemi Mikołaja Korzeńskiego: Sokołowice i Malikowice.

Ob. dok. nr. 200 (CLIX).

Uwaga. Miejsce wystawienia dokumentu opisano: »in loco graniciali prefatarum hereditatum consueto«.

CXLVII. 1513, 19 lipca, Rzym. **85.**

Leon X papież zatwierdza nabycie wszelkich praw do kaplicy św. Ducha (później Bonerowską zwanej) w kościele N. P. M. w Krakowie przez Jana Bonera, burgrabiego krakowskiego, po Zbigniewie Kazimirskim z Kazimierza.

Szer. 670, wys. 430, zakł. 75 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia; dokument miejscami podziurawiony.

CXLVIII. 1513, 9 listopada, Kraków. **86.**

Rajcy krakowscy poświadczają, że szlachetny Piotr Salomon zapisał 7 grzywien rocznego czynszu »de tribus bancis seu stationibus suis« w Krakowie na rzecz ołtarza św. Aleksego w kaplicy kościoła N. P. M w Krakowie pod wieżą dzwonną.

Szer. 335, wys. 313, zakł. 50 mm.

Pieczęć rady miejskiej krakowskiej, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku nieco uszkodzona. — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 6.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 96—99 Alt.

CXLIX. 1514, 18 stycznia, Kraków. **87.**

Starsi cechu piekarskiego w Krakowie opisują położenie jatek, będących własnością Piotra Salomona.

Szer. 280, wys. 174, zakł. 45 mm.

Pieczęć cechu piekarskiego, wyciśnięta na wosku, przywieszona na wąskim pasku pergaminowym.

In dorso zapisek z XVII w. »Pro cera ad altare S. Alexii«.

Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 96—99 Alt.

CL. 1514, 23 czerwca, Kraków. **88.**

Rajcy krakowscy sprzedają za 328 grzpwien i 6 groszy 10 grzywien pol-

skich rocznego czynszu na wadze większej i topni srebra w Krakowie Stanisławowi Malince, podzakrystyanowi w kośc. N. P. M. w Krakowie.

Szer. 440, wys. 254, zakł. 47 mm.

Pieczęć rady m. krakowskiej nieco uszkodzona, wyciśnięta na wosku w czerwonym łaku. — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 6.

In dorso pieczęć m. Krakowa, wyciśnięta na nalepionym skrawku papieru, i zapisek: »Praesentem inscriptionem Actis Magistratualibus Caesareo-Regiae Urbis Metropolis Cracoviae Lib. V-to Transactionum Perpetuarum Nro 83-tio a Pag. 95-ta ad Pag: 97-mam Die 20-ma Mensis Aprilis. Anno 1801-mo intabulatam esse testor. — Jacobus Pączkowski«.

CLI. 1515, 4 sierpnia, Kraków.

Aleksy, syn Macieja, z Krakowa, kleryk krakowskiej dyecezyi, spisuje testament ks. Jana z Jemelna, prebendaryusza przy kościele św. Jana w Krakowie, zawierający różne drobne legaty.

Ob. dok. nr. 89 (CLII).

CLII. 1515, 25 sierpnia, Kraków. **89.**

Bernard »Gallus de Jadra«, wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza testament ks. Jana z Jemelna, gracyalisty przy kościele św. Jana w Krakowie, i transsumuje dokument z daty:

a) 1515, 4 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CLI).

Szer. 470, wys. 220, zakł. 28 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

In dorso zapisek z XVII w.: »Testamentum olim honorabilis ac providi Joannis de Gyemyolno praebendario (!) Scti Joannis ac erectoris Domus nostre e fundo pro quibus beneficiis requiescat in sancta pace amen«.

Dok. należy do Vol. XLI, fasc. A. Grat.

CLIII. 1515, 13 listopada, Połaniec.

Zygmunt I, król polski, pozwala Rafałowi Gołuchowskiemu i jego żonie Katarzynie sprzedać czynsz roczny 16 grzywien z dóbr Nagórzany, Działoszycze i Wielgasy w ziemi krakowskiej za kwotę 500 zł. pol. i uwalnia posiadaczy od wyprawy wojennej i wszelkich ciężarów państwowych.

Ob. dok. nr. 90 (CLV).

CLIV. 1516, 18 lutego, Kraków.

Rafał Gołuchowski z Gołuchowa, podsędek ziemi sandomierskiej, i Katarzyna, dziedziczka wsi Nagórzany, Działoszyce i Wielgasy w powiecie proszowskim, zeznają przed aktami wikaryusza generalnego krakowskiego, że sprzedali roczny czynsz 9 grzywien z tych dóbr za kwotę 350 zł. pol. wykonawcom testamentu Adama Sworcza.

Ob. dok. nr. 90 (CLV).

CLV. 1516, 24 maja, Kraków. **90.**

Jan Konarski, biskup krakowski, zatwierdza kupno czynszu rocznego 9 grzywien z dóbr Nagórzany, Działoszyce i Wielgasy, dokonane dla

ołtarza »Góry Oliwnej« w kościele N. P. M. w Krakowie z obowiązkiem 2 mszy tygodniowo z fundacyi Adama Szwarca przez Kaspra Behema i Pawła Kauffmana, rajców krakowskich, jako wykonawców testamentu, i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1516, 18 lutego, Kraków (ob. dok. nr. CLIII).
b) 1515, 13 listopada, Połaniec (ob. dok. nr. CLIV),
co Jan, syn Macieja, z Zakrzewa, kleryk poznańskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 680, wys. 532 mm, bez zakładki.

Pieczęci nie ma.

Dok. należy do Vol. LXII, fasc. 206 Alt.

CLVI. 1518, 19 lipca, Kraków. **91.**

Jakób z Lubomirza, sędzia, i Jan Minor z Biechowa, podsędek ziemski krakowski, poświadczają, że Stanisław Wspinek z Bądkowa i Suliborowic sprzedał i za sumę 350 grzywien pol. liczby na dobrach królewskich Lelowie i na własnych Suliborowicach w ziemi sieradzkiej roczny czynsz 16 grzywien pol. Janowi Salomonowi, doktorowi obojga praw, kanonikowi krakowskiemu, ołtarzyście ołtarza Wniebowzięcia N. M. P. w kościele M. P. M. w Krakowie na chórze, na rzecz każdoczesnego ołtarzysty tego ołtarza.

Szer. 620, wys. 382, zakł. 50 mm.

Pieczęci było dwie; jedna Jakóba z Lubomirza, silnie zniszczona, na pasku perg., po drugiej pozostał tylko pasek perg.

In dorso zapisek z XVII w.: »Altare hocce fuit inter Turres in Choro Superior vbi modo Organa Noua constituta extant...«.

CLVII. 1518, 21 października, Kraków. **92.**

Zygmunt I, król polski, stwierdza zapis sumy 350 grzywien na dobrach królewskich Lelowie i na dobrach Suliborowicach w ziemi Sieradzkiej na rzecz ołtarza Wniebowzięcia N. M. P. w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 385, wys. 205, zakł. 61 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.

CLVIII. 1518, 31 października, Kraków. **93.**

Zygmunt I, król polski, zatwierdza kupno domu drewnianego i 3 jatek w mieście Olkuszu niegdyś przez Jana Wolnego z Olkusza, nauk wyzwolonych bakałarza, na rzecz drugiej służby ołtarza Niepokalanego Poczęcia N. M. P. w kościele N. P. M. w Krakowie i obdarza dom ten immunitetem.

Szer. 503, wys. 310, zakł. 86 mm.

Pieczęć królewska wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na różnobarwnym sznurku jedwabnym.

In dorso zatarty zapisek z XVII w.: »Ista domus sublata est solum modo area extat na ulicy krakowskiey hanc olim possidebat Panij Piotrowa wdowa sub A-o 1666«.

Dok. należy do Vol. LI, fasc. 61 Alt. nr. 3.

CLIX. 1519, 5 kwietnia, Kraków. **200.**
Zygmunt I, król polski, zatwierdza i transsumuje dokument z daty:
a) 1511, 4 lipca (koło m. Koszyczek) (ob. dok. nr. CXLVI).

Szer. 462, wys. 425, zakł. 117 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko sznurek jedwabny.
Dok. należy do Vol. XLVII, fasc. 6 Alt. nr. 1.

CLX. 1519, 27 maja, Kraków. **94.**
Jan Konarski, biskup krakowski, zatwierdza zapis testamentowy Jakóba Kyellara, plebana w Starym Korczynie i ołtarzysty w kościele N. P. Maryi w Krakowie, 8 grzywien czynszu z żup wielickich dla drugiej służby altaryi św. Trójcy w kaplicy Turzonów w tymże kościele i transsumuje dokument z daty:
a) 1508, 1 maja, Kraków (ob. dok. nr. CXVI),
co Dobiesław, syn Mikołaja, z Strzeszowa, kleryk gnieźnieńskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 544, wys. 555, bez zakładki.
Kopia współczesna bez pieczęci z oryginału pergaminowego, opatrzonego pieczęcią biskupa.
Należy do Vol. LVI, fasc, 192 Alt. nr. 3.

CLXI. (1519), 23 października, Kraków.
Stanisław Karniowski, mieszczanin krakowski, w obecności biskupa krakowskiego, Jana Konarskiego, zrzeka się na rzecz Jana Kyslingera prawa patronatu trzech ołtarzy, mianowicie: ołtarza Wniebowzięcia N. M. P. i 11000 męczenników »in Capella Valtkonum« w kościele N. P. Maryi i Wniebowzięcia N. P. M. w kościele św. Barbary w Krakowie

Ob. dok. nr. 95 (CLXII).

CLXII. 1519, 3 grudnia, Kraków. **95.**
Jan Konarski, biskup krakowski, stwierdza, że Stanisław Karniowski, mieszczanin krakowski, ustąpił prawo patronatu 3 ołtarzy w kościele N. P. M i św. Barbary w Krakowie na rzecz Jana Kyslingera, rajcy krakowskiego, i jego potomków, i transsumuje dokument z daty:
a) 1519, 23 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXI),
co Piotr, syn Macieja z Zakrzowa, kleryk poznańskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 540, wys. 450, zakł. 73 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
In dorso współczesny zapisek: »Anno Dni 1519 die secunda Januarii sentencia pro parte dni doctoris Nicolai Kyzyngier alias Waltek plebani ad Sctam mariam in circulo Crac. et contra d. doctorem Martinum Belze remota ad altare assumpcionis Scte Marie ad s. Barbaram Crac. sittum ad acta dni Vicarii continetur«.
Dok. należy do Vol. LII, fasc. 74 Alt. nr. 1.

CLXIII. 1521, 27 kwietnia, Kraków.
Jan Konarski, biskup krakowski, poleca rozstrzygnąć spór o obsadę drugiej służby przy ołtarzu w kaplicy w. Marka w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 96 (CLXV).

CLXIV. **1521,** 8 maja, Kraków.
Jan Konarski, biskup krakowski, wydaje polecenie w procesie o obsadę drugiej służby ołtarza w kaplicy św. Marka, w kościele N. P. M. w Krakowie, fundowanej niegdyś przez Pawła Gertlara.
Ob. dok. nr. 96 (CLXV).

CLXV. **1521,** 8 czerwca, Kraków. **96.**
Mikołaj Bedleński, wikaryusz generalny krakowski, wydaje wyrok w sporze o obsadę drugiej służby przy ołtarzu w kaplicy św. Marka w kościele N. P. M. w Krakowie po śmierci Jana z Olkusza ołtarzysty i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1521, 27 kwietnia, Kraków (ob. dok. nr. CLXIII),
b) 1521, 8 maja, Kraków (ob. dok. nr. CLXIV),
co Bartłomiej Gątkowski, kleryk poznańskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Szer. 350, wys. 450, zakł. 77 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

CLXVI. **1521,** 26 czerwca, Kraków.
Zygmunt, król polski, zezwala Julianowi, gnieźnieńskiemu i krakowskiemu kanonikowi, i Janowi i Marcyanowi, braciom rodzonym, dziedzicom Chełmu w ziemi krakowskiej, obciążyć te dobra zapisem kościelnym w wysokości 800 zł. pol.
Ob. dok. nr. 97 (CLXVIII).

CLXVII. **1521,** 6 lipca, Kraków.
Julian, kanonik krakowski, Jan i Marcyan Chełmscy zeznali przed notaryuszem publicznym wobec Tomasza Rożnowskiego, kanonika i oficyała generalnego krakowskiego, że sprzedali za sumę 500 zł. p. czynsz roczny 12 grzywien z dóbr swych Chełmu na rzecz wykonawców testamentu Mikołaja Zatorskiego, mieszczanina krakowskiego.
Ob. dok. nr. 97 (CLXVIII).

CLXVIII. **1521,** 27 lipca, Kraków. **97.**
Jan Konarski, biskup krakowski, zatwierdza erekcyę drugiej służby przy ołtarzu św. Maryi Magdaleny w kościele N. M. P. w Krakowie, fundowanej na czynszu rocznym 12 grzywien od 500 zł. pol. na dobrach Chełm ciążących, z obowiązkiem ołtarzysty do 3 mszy tygodniowo, i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1521, 26 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CLXVI),
b) 1521, 6 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CLXVII),
c) 1521, 3 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXX),
d) 1521, 29 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CLXIX).
Szer. 780, wys. 610, zakł. 46 mm.
Pieczęć biskupa Konarskiego, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w drewnianej puszce, przywieszona do dokumentu na pasku pergaminowym.

Dok. należy do Vol. LV, fasc. 118 Alt. nr. 2.

Uwaga. Daty transsumptów pod c) i d) są późniejsze od daty głównego dokumentu.

CLXIX. 1521, 29 sierpnia, Kraków.
Jan Dembiński, ołtarzysta drugiej służby przy ołtarzu Maryi Magdaleny w kościele N. P. M. w Krakowie, darowuje wobec notaryusza publicznego i świadków kielich i inne aparaty na rzecz tegoż ołtarza.

Ob. dok. nr. 97 (CLXVIII).

CLXX. 1521, 3 października, Kraków.
Egzekutorzy testamentu Mikołaja Zatorskiego, mieszczanina krakowskiego, asygnują roczny czynsz 12 grzywien z dóbr Chełmu na rzecz drugiej służby ołtarza św. Maryi Magdaleny koło ambony w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 97 (CLXVIII).

CLXXI. 1522, 3 stycznia, Kraków.
Stanisław z Nowego Żmigrodu, ołtarzysta i zakrystyan w kościele N. P. M. w Krakowie, zeznaje testament z szeregiem różnych legatów, wśród nich dla tegoż kościoła N. P. Maryi w naczyniach kościelnych.

Ob. dok. nr. 100 (CLXXIV).

CLXXII. 1524, 11 stycznia, Kraków. 98.
Jan Pieniążek z Krużlowej, sędzia, i Mikołaj Taszycki z Lucławic, podsędek ziemski krakowski, poświadczają, że Stanisław Morsztyn, mieszczanin i kupiec krakowski, żupnik wielicki, sprzedał roczny czynsz 22 złotych z żup wielickich za zezwoleniem króla Zygmunta I Janowi Schelingowi, synowi Mikołaja, niegdyś rajcy krakowskiego.

Szer. 308, wys. 217, zakł. 33 mm.

Pieczęci było dwie; obie oderwane; pozostały wąskie paski pergaminowe.

In dorso zapisek z XVII w.: »Servit Altaristae tit. SS. Petri et Pauli Apostolorum in Ecclesia Parochiali B. M. V. Crac. fundato«.

CLXXIII. 1526, 7 września, Kraków. 99.
Rajcy m. Krakowa eryguja bractwo dla opieki i wspierania biednych i żebraków.

Szer. 502, wys. 420, zakł. 56 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał wązki pasek pergaminowy.

In dorso zapisek współczesny: »Anno domini Millesimo quingentesimo vigesimo sexto Circiter festum Natiuitatis beatissime virginis Marie, fraternitas Mendicorum felici auspicio est inchoata et fundata fratre Leone Conuerso ordinis predicatorum Conuentus Sanctissime Trinitatis pro tunc portulano existente primo instigatore et procuratore«.

CLXXIV. 1527, 10 marca, Kraków. 100.
Piotr Tomicki, biskup krakowski, zatwierdza testament Stanisława z Nowego Żmigrodu, niegdyś ołtarzysty kościoła N. P. M. w Krakowie, w któ-

rym poczynił szereg legatów także dla tegoż kościoła N. P. M. w naczyniach kościelnych, i transsumuje tenże testament z daty:
a) 1522, 3 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CLXXI),
co Benedykt, syn Stanisława z Krakowa, ołtarzysta w kościele N. P. Maryi, we formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 555, wys. 355, zakł. 57 mm.
Pieczęci brak; na zakładce jedno nacięcie.

CLXXV. 1528, 26 sierpnia, Kraków. **101.**
Piotr Tomicki, biskup krakowski, oświadcza się w sprawie nadania ołtarza św. Ducha w kaplicy Bonerowskiej na rzecz Mateusza z Biecza.

Szer. 310, wys. 205, zakł. 37 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

CLXXVI. 1530, 13 września, Kraków. **103.**
Piotr Tomicki, biskup krakowski, przenosi altaryę bytomską do kościoła N. P. M. w Krakowie jako drugą służbę przy ołtarzu św. Anny, co Nikodem Przyjemski, kleryk włocławskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 570, wys. 278, zakł. 113 mm.
Pieczęć biskupa Tomickiego przywieszona na pasku pergaminowym, wyciśnięta na wosku w czerwonym laku.
In dorso zapisek z XVII w.: »2-di ministerij cum onere Altaristae ad Processiones, turrificationes, superpelliciatum adesse et Rno Archipresbitero in licentis et honestis obedire«.

CLXXVII. 1531, 17 października, Kraków. **104.**
Piotr Tomicki, biskup krakowski, ustanawia Jakóba »Suthel de Nyemesth« ołtarzystą ołtarza św. Jana Chrzciciela w kościele N. P. M. w Krakowie na prezentę patronów tego ołtarza.

Szer. 275, wys. 203, zakł. 93 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. LIII, fasc. 84 Alt. nr. 3.

CLXXVIII. 1532, 22 marca, Gniezno. **105.**
Maciej Drzewicki, arcybiskup gnieźnieński, wydaje wyrok w sporze Glińskich, krewnych Salomonów, z rajcami krakowskimi jako wykonawcami testamentu Salomonów o 5000 zł. pol., co Andrzej, syn Grzegorza, »de Obrąb«, kleryk płockiej dyec., w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 552, wys. 625, zakł. 53 mm.
Pieczęć arcybiskupa Macieja, przywieszona na wąskim pasku perg., wyciśnięta w wosku na czerwonym laku.
Dok. należy do Vol. XXXIX, fasc. 1. Psalt.

CLXXIX. 1532. 27 lipca, Kraków. **106.**
Sąd ławniczy krakowski poświadcza, że Apolonia Płonka zapisała swą kamienicę przy ul. św. Jana testamentem Michałowi Wechterowi, księ-

garzowi krakowskiemu, z zastrzeżeniem rocznego czynszu 25 kóp groszy od sumy 500 złotych na rzecz kościoła św. Jana w Krakowie.

Szer. 326, wys. 165, zakł. 62 mm.

Pieczęć ławnicza krakowska wyciśnięta w czerwonym laku na wosku. — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 7.

CLXXX. 1533, 12 marca, Kraków. **107.**

Mikołaj Taszycki, sędzia ziemski, i Jan Słabosz, podsędek ziemski krakowski, nakazują Elżbiecie Slyakierowej, będącej w posiadaniu sołtystwa we wsi Bronowicach, wręczyć oryginalne przywileje na to sołtystwo Mikołajowi Walthekowi, doktorowi dekretów, plebanowi kościoła N. M. P. w Krakowie.

Szer. 280, wys. 132, zakł. 21 mm.

Pieczęci dwie; wiszą na wąskich paskach pergaminowych.

CLXXXI. 1533, 7 czerwca, Kraków.

Zygmunt I, król polski, pozwala Piotrowi Dłuskiemu sprzedać czynsz roczny za kwotę 400 zł. pol., ubezpieczony na dobrach Iwanowice w ziemi krak., Bartłomiejowi z Lipnicy, rektorowi parafialnemu w Uszwi, celem erygowania jakiegoś beneficium kościelnego.

Ob. dok. nr. 110 (CLXXXVII) i 116 (CCI).

CLXXXII. 1534, 5 października, Kraków.

Mikołaj Taszycki z Lucławic, sędzia, i Jan Słabosz z Putniowic, podsędek ziemski krakowski, stwierdzają, że Zofia Dłuska, wdowa, wraz z synami, dziedzice wsi Iwanowic, zapisali na tej wsi na rzecz Bartłomieja, plebana z Uszwi, czynsz roczny 20 zł. pol. celem erygowania fundacyi kościelnej.

Ob. dok. nr. 110 (CLXXXVII) i 116 (CCI).

CLXXXIII. 1534, 7 października, Kraków.

Andrzej i Jan Dłuscy, dziedzice wsi Iwanowic, wraz z matką Zofią zeznają wobec Piotra biskupa krakowskiego, że sprzedali czynsz roczny 20 zł. pol. ze wsi Iwanowic za sumę 400 zł. pol. magistrowi Bartłomiejowi z Lipnicy, plebanowi w Uszwi, co biskup Piotr polecił w swe księgi duchowne wpisać.

Ob. dok. 110 (CLXXXVII) i 116 (CCI).

CLXXXIV. 1535, 16 czerwca, Kraków. **108.**

Rajcy krakowscy erygują psałteryę w kościele N. P. M. w Krakowie z zapisów Piotra i Mikołaja Salomonów w kwocie 5000 zł. pol. staraniem Mikołaja Glińskiego, rajcy krakowskiego, i żony jego Anny.

Szer. 465, wys. 407, zakł. 100 mm.

Pieczęć radziecka przywieszona na pasku pergaminowym. — Ob. Chmiel, Pieczęcie m. Krakowa, nr. 5.

Dok. należy do Vol. XXXIX, fasc. 1 Psalt.

Ob. dok. nr. 132 (CCXXIX).

CLXXXV. 1535, 22 października, Kraków.
Sąd ławniczy krakowski stwierdza rezygnacyę domów i sklepów, na których była zabezpieczona suma 5000 zł. pol. dla psałteryi w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 132 (CCXXIX).

CLXXXVI. 1536, 23 grudnia, Kraków. **109.**
Andrzej, arcybiskup gnieźnieński, i Jan, biskup krakowski, stwierdzają, że na prośbę posłów ziemskich król postanowił, iż w kościele N. P. M. w Krakowie kazania mają być polskie, niemieckie zaś zostają przeniesione do kościoła św. Barbary, i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1394, 28 września, Kraków (ob. dok. nr. XI),
α) 1226, 10 września, Kraków (ob. dok. nr. I),
co wszystko Stanisław, syn Pawła, Machnathski, kleryk poznańskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje. Ze strony biskupa krakowskiego występuje Jan Jakimowski, kleryk dyecezyi krakowskiej, który powyższy dokument zredagował i po prawej ręce dokumentu swą formułkę korroboracyjną umieścił.

Szer. 682, wys. 350, zakl. 127 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia dla przywieszenia dwóch pieczęci.

Druk. Piekosiński, Kod. kat. krak. II, nr. CCCXCVIII. str. 186—190.

Reg. Katalog Arch. m. Krak. I. Dypl. perg. nr. 530, str. 142, z dokumentu przechowanego w Archiwum miejskiem w Krakowie.

CLXXXVII, 1538, 13 lipca, Kraków. **110.**
Tomasz Rożnowski, kanonik i administrator biskupstwa krakowskiego, zatwierdzając testamentowy zapis 400 złp. na dobrach Iwanowice Bartłomieja z Lipnicy na rzecz drugiej służby ołtarza św. Bartłomieja w kościele N. P. M. w Krakowie »commodo custodiae librorum studii generalis Cracoviensis«, określa obowiązki ołtarzysty i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1533, 7 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXI),
b) 1534, 5 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXII),
c) 1534, 7 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXIII),
co Maciej, syn Jana Grzymały, z Pokrzywnicy, kleryk dyecezyi krakowskiej, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 640, wys. 700, zakl. 72 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

In dorso zapisek: »Erectio Altaris Tituli Passionis Dni et Deipare V. Marie et S. Bartholomaei Apli 2-di ministerii, nunc S. Annae fundationis v. Bartholomaei de Lipnica.... Collationis Collegii Juridici; obligatio absolvendi duas Missas septimanatim. Haec summa Translata de Bonis Iwanowice et locata super bonis Damnice 1570 fer. 2-da post f. SSS. Trium Regum (9/I) in Actis Terrestribus«.

Dok. należy do Vol. LVI, fasc. 127 Alt. nr. 2.

Ob. dok. nr. 1 6 (CCI).

CLXXXVIII. 1543, 6 kwietnia, Kraków, na sejmie walnym.
Sąd assessorski wydaje wyrok w sporze o pastwiska we wsi Rząsce, których część należała do ołtarzysty ołtarza »11000 martyrum« w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 111 (CLXXXIX).

CLXXXIX. 1543, 9 kwietnia, Kraków, na sejmie walnym. **111.**
Zygmunt I, król polski, transsumuje wyrok sądu assessorskiego w sporze o pastwiska we wsi Rząsce z daty:
a) 1543, 6 kwietnia, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXVIII).

Szer. 645, wys. 355, zakł. 110 mm.
Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.
Dok. należy do Vol. XLIV, fasc. 1 Real. Alt.

CXC. 1548, 18 kwietnia, Kraków. **112.**
Samuel (Maciejowski), biskup krakowski, oznajmia, że na prezentacyę rajców krakowskich ustanowił ołtarzystą przy ołtarzu św. Ducha w kaplicy Bonerów w kościele N. P. M. w Krakowie Jana Ścibora z Kazimierza, seniora wikaryuszy tegoż kościoła N. M. P.

Szer. 453, wys. 150, zakł. 32 mm.
Pieczęć biskupa, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na pasku pergaminowym.

CXCI. 1548, 28 kwietnia, Gniezno.
Mikołaj Dzierzgowski, arcybiskup gnieźnieński, zleca Zygmuntowi, doktorowi dekretów, i Wojciechowi Kijewskiemu, kanonikowi krakowskiemu, rozstrzygnąć spór o patronat ołtarza Trzech Króli w kościele N. P. M w Krakowie.

Ob. dok. nr. 102 (CXCII).

CXCII. 1549, 12 kwietnia, Kraków. **102.**
Zygmunt ze Stężycy, doktor dekretów, i Wojciech Kijewski, kanonik krakowski, komisarze delegowani przez Mikołaja Dzierzgowskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego, w sporze o prawo patronatu ołtarza Trzech Królów w kościele N. P. M. w Krakowie, wydają wyrok, trassumując dokument z daty:
a) 1548, 28 kwietnia, Gniezno (ob. dok. nr. CXCI).

Szer. 705, wys. 472, zakł. 88 mm.
Pieczęć Zygmunta ze Stężycy (?) wyciśnięta w czerwonym laku na wosku. Druga pieczęć oderwana: pozostał tylko pasek pergaminowy.
Dok. należy do Vol. LVII, fasc. 143 Alt. nr. 4.

CXCIII. 1550, 10 listopada, Grauenneck. **113.**
Bernard Turzo »de Betleemvalva in Boenicz et Graueneck liber Baro, Sacre Romanorum, Hungarie, Boemie etc. Regie Maiestatis consiliarius«, po śmierci magistra Jerzego z Lipnicy, ołtarzysty drugiej służby ołtarza św. Aleksego w kaplicy Salomonowskiej kościoła N. P. M. w Krakowie, prezentuje Samuelowi (Maciejowskiemu), biskupowi krakowskiemu, Jakóba »Suchol de Gruben«.

Szer. 340, wys. 165, zakł. 155 mm.
Pieczęci brak; na zakładce nacięcia.
Pod tekstem listu własnoręczny podpis: »Bernhardus Turzo Liber Baro subscripsi«.
Dok. należy do Vol. LIV, fasc. 100 Alt. nr. 7.

CXCIV. 1553, 9 marca, Kraków. **114.**
Bartłomiej Gątkowski, kanclerz gnieźnieński, archidyakon i wikaryusz generalny krakowski, wydaje wyrok w sporze między dwoma ołtarzystami drugiej służby ołtarza św. Pawła, Tymoteusza i Wszystkich Świętych w kaplicy Bonerowskiej kościoła N. P. M. w Krakowie, przez dwie strony ustanowionymi.
Szer. 630, wys. 303, zakł. 63 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał pasek pergaminowy.
Dok. należy do Vol. LXIV, fasc. 236 Alt. nr. 2.

CXCV. 1553, 11 marca, Kraków.
W sporze o prawo patronatu czterech ołtarzy w kościele N. P. M. w Krakowie: drugiej służby św. Tymoteusza i Pawła w kaplicy Bonerowskiej, Bożego Ciała w kaplicy Jerzego Szworcza i św. Katarzyny pierwszej i drugiej służby koło kaplicy Szworcza, obierają strony spór wiodące jako arbitra Stanisława Borka, dziekana krakowskiego.
Ob. dok. nr. CXCVII i nr. 115 (CC).

CXCVI. 1553, 18 marca, Kraków.
Piotr Porembski, wikaryusz generalny krakowski, uwiadamia wikaryuszów kościoła N. P. M. w Krakowie o wyroku polubownym Stanisława Borka w sporze o patronat czterech ołtarzy w tymże kościele.
Ob. dok. nr. 115 (CC).

CXCVII. 1553, 22 marca, Kraków.
Stanisław Borek, dziekan krakowski, wydaje wyrok w sporze o prawo patronatu czterech ołtarzy w kościele N. P. M. i transsumuje dokument z daty:
a) 1553, 11 marca, Kraków (ob. dok. nr. CXCV),
co Andrzej, syn Jakóba, ze Strzeszowa, kleryk krakowskiej dyecezyi, w formie instrumentu notaryalnego spisuje.
Ob. dok. nr. 115 (CC).

CXCVIII. 1553, 28 kwietnia, Kraków.
Szlachetny Wonzam, »de Sarbya heres«, imieniem żony swej Doroty Niklówny przyjmuje wyrok Stanisława Borka.
Ob. dok. nr. 115 (CC).

CXCI. 1553, 26 maja, Kraków.
Uczciwa Dorota, córka Mikołaja Kunczy mieszczanina krakowskiego, żona

sławetnego Marcina Wonzam »de Sarbye«, aprobuje dokument z 28 kwietnia 1553 r. (ob. dok. nr. CXCVIII).

Ob. dok. nr. 115 (CC).

CC. 1553. 2 czerwca, Kraków. **115.**

Piotr Porembski, oficyał generalny krakowski, zatwierdza wyrok polubowny w przedmiocie kollacyi czterech ołtarzy w kościele N. P. M. w Krakowie i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1553, 22 marca, Kraków (ob. dok. nr. CXCVII),

α) 1553, 11 marca, Kraków (ob. dok. nr. CXCV),

b) 1553, 18 marca, Kraków (ob. dok. nr. CXCVI),

c) 1553, 28 kwietnia, Kraków (ob. dok. nr. CXCVIII),

d) 1553, 26 maja, Kraków (ob. dok. nr. CXCI),

co Piotr z Nowego Miasta w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 798, wys. 610, zakł. 80 mm.

Pieczęć Piotra Porembskiego, przywieszona na różnobarwnym sznurku jedwabnym, wyciśnięta w wosku w czerwonym laku.

Dok. należy do Vol. LIX, fasc. 166 Alt. nr. 1.

CCI. 1560, 20 listopada, Kraków. **116.**

Piotr Porembski, oficyał generalny krakowski, zatwierdza erekcyę ołtarza »Passionis Domini, Deiparte Virginis Mariae et S. Bartholomaei Apostoli« w kościele N. P. Maryi w Krakowie i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1538, 13 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXVII),

α) 1533, 7 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXI),

β) 1534, 5 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXII),

γ) 1534, 7 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXIII),

co Piotr z Nowego Miasta w formie instrumentu notaryalnego spisuje.

Szer. 785, wys. 500, zakł. 58 mm.

Pieczęć Piotra Porembskiego, przywieszona na różnobarwnym sznurku jedwabnym, częściowo uszkodzona.

Dok. należy do Vol. LV, fasc. 127 Alt. nr. 3.

CCII. 1561, 17 października, Rzym. **117.**

Wyrok kuryi rzymskiej w sporze o prawo patronatu i obsadę ołtarza św. Trzech Królów w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 403, wys. 593, zakł. 65 mm. w środku (ma kształt zęba, boki wycięte).

Pieczęć przywieszona była do dokumentu w drewnianej puszce; obecnie pieczęci brak, wisi tylko pół puszki na sznurku.

Dok. należy do Vol. LVII, fasc. 143 Alt. nr. 7.

CCIII. 1562, 28 listopada, Piotrków, na sejmie walnym. **118.**

Zygmunt August, król polski, zatwierdza treść kontraktu, zawartego w sprawie dworzyszcza na Stradomiu, skąd pobiera ołtarzysta ołtarza

»Praesentationis B. V. M.« w kościele N. P. M. w Krakowie cztery grzywny rocznego czynszu a 40 groszy zakonnicy na Skałce.

Szer. 327, wys. 260, zakł. 57 mm.
Pieczęć oderwana; pozostał tylko pasek pergaminowy.
Dok. należy do Vol. XLVIII, fasc. 14 Alt. nr. 1.

CCIV. 1568, 20 stycznia, Kraków.
Wiktoryn Brodecki alias Górski »de Brodek et Góry«, dziedzic Czańca, przelewa swe prawo patronatu do ołtarza 10.000 męczenników w kościele N. P. M. w Krakowie, związane z dobrami Czaniec, na Mateusza Misiowskiego ze Szmilowej Woli.

Ob. dok. nr. 119 (CCVI).

CCV. 1568. 24 stycznia, Kraków.
Marcin Isdbieński z Ruszczy, wikaryusz generalny krakowski, poleca wikaryuszom kościoła N. P. M. w Krakowie ogłosić publicznie w niedzielę, że Wiktoryn Brodecki przelał swe prawo patronatu do ołtarza 10.000 męczenników na rzecz Mateusza Misiowskiego, i wezwać do zgłoszenia tych, którzyby również rościli sobie prawo patronatu tego ołtarza.

Ob. dok. nr. 119 (CCVI).

CCVI. 1568, 4 lutego, Kraków. **119.**
Marcin Isdbieński, wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza prawo patronatu ołtarza 10.000 męczenników w kościele N. P. M. w Krakowie na rzecz Mateusza Misiowskiego i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1568, 20 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CCIV),
b) 1568, 24 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CCV).

Szer. 540, wys. 335, zakł. 70 mm.
Pieczęć Marcina Izdbieńskiego, przywieszona na pasku pergaminowym.

CCVII. 1570, 24 maja, Warszawa na sejmie walnym. **120.**
Zygmunt August, król polski, zatwierdza zapisy na rzecz ołtarza św. Aleksego w kaplicy pod dzwonami kościoła N. P. M. w Krakowie, dokonane przez Bernarda Chissowskiego z Giebułtowa i Hieronima Chissowskiego z Czarnocina dziedziców, na które to zapisy wystawione przez Zygmunta I dokumenty z daty: 1519 fer. 5 in octava Ascensionis Dni (9/VI) zaginęły.

Szer. 515, wys. 245, zakł. 78 mm.
Pieczęć wielka królewska, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku.
Uwaga. Dok. ten zawiera zapis na trzecią służbę przy ołtarzu św. Aleksego.

CCVIII. 1571, 18 czerwca, Warszawa. **121.**
Zygmunt August, król polski, odnawia zagubiony konsens Zygmunta I na obciążenie wsi Chełmu sumą 500 złp. na rzecz ołtarza św. Maryi Magdaleny w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 430, wys. 345, zakł. 53 mm.

Pieczęć mała królewska, wyciśnięta w czerwonym laku, przywieszona na pasku pergaminowym.

Dok. należy do Vol. LV, fasc. 118 Alt. nr. 4.

CCIX. 1572, 25 maja, Kraków. **122.**
Mateusz Regiomontanus, magister i prepozyt, Jan Wiślicki, poprzedni prepozyt, i cały konwent szpitala św. Ducha w Krakowie stwierdzają zapis ogrodu pędzichowskiego, kupionego od klasztoru św. Ducha przez Jakóba Rokiczie, zakrystyana kościoła N. M. P., na rzecz kościoła św. Jana i księdza zakrystyana w kościele N. M. P. w Krakowie.

Szer. 715, wys. 350, zakł. 61 mm.

Pieczęci było dwie; obie oderwane; po jednej pozostał tylko wąski pasek pergaminowy.

CCX. 1588, 19 maja, Kraków.
Czeczotkowie zrzekają się przed aktami konsystorskimi krakowskimi prawa patronatu w kaplicy Fogelwederowskiej na rzecz księdza Stanisława Fogelwedera i jego spadkobierców.

Ob. dok. nr. 124 (CCXII).

CCXI. 1588, 30 maja, Kraków. **123.**
Piotr Myszkowski, biskup krakowski, odnawia zwyczaj, wedle którego każdy ołtarzysta w kościele N. M. P. w Krakowie obowiązany jest płacić 1 złp. rocznie na konserwacyę domu ołtarzystów.

Szer. 405, wys. 196, zakł. 77 mm.

Pieczęć biskupa Myszkowskiego, wyciśnięta na wosku w czerw. laku, przywieszona na wąskim pasku perg.

CCXII. 1588, 8 lipca, Kraków. **124.**
Piotr Myszkowski, biskup krakowski, zatwierdza i transsumuje akt, dotyczący prawa patronatu w kaplicy Fogelwederowskiej w kościele N. P. M. w Krakowie, z daty:

a) 1588, 19 maja, Kraków (ob. dok. nr. CCX).

Szer. 718, wys. 462, zakł. 155 mm.

Pieczęć przywieszona była na pasku pergaminowym; wisi z niej tylko kawałeczek wosku.

Dok. należy do Vol. LIII, fasc. 90 Alt.

CCXIII. 1588, 24 października, Kleparz.
Jan Wolf, rzeźnik krakowski, z żoną Elżbietą zeznają przed urzędem radzieckim kleparskim, że sprzedali czynsz roczny 12 złp. za sumę 250 złp. na swoim domu w ulicy Szpitalnej w Krakowie Pawłowi z Zatora, mansyonarzowi u św. Barbary i ołtarzyście w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 129 (CCXXIV).

CCXIV. 1589, 10 września, Kraków. **125.**
Piotr Myszkowski, biskup krakowski, zatwierdza zapis sumy 100 złp. czyli 5 złp. rocznego czynszu z jatki piekarskiej, dokonany w r. 1587

przez piekarza Stanisława Łatkę na rzecz Gracyalistów (seniori ac sacerdotibus) kościoła św. Jana w Krakowie.

Szer. 357, wys. 184, zakł. 40 mm.

Pieczęć Myszkowskiego, przywieszona na wąskim pasku pergaminowym, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej.

Dok. należy do Vol. LXIII, fasc. 11 Grat.

CCXV. 1591, 12 lipca, Kleparz.

Stefan Baunum »musicus S. R. M.«, i Regina, jego żona, zeznają przed sądem miejskim na Kleparzu, że sprzedali Pawłowi z Zatora, mansyonarzowi w kościele św. Barbary w Krakowie, czynsz roczny 10 złp. od sumy 200 złp., zabezpieczonej na połowie domu przy ul. Szpitalnej.

Ob. dok. nr. 129 (CCXXIV).

CCXVI. 1591, 26 sierpnia, Kraków.

Zygmunt III, król polski, zezwala Marcinowi Dobroszewskiemu, burgrabiemu zamku krakowskiego, na zapis czynszu rocznego 120 złp. od sumy 2.000 złp., na jego dobrach ubezpieczonych, celem utworzenia psałteryi w kościele N. M. P. w Krakowie, złożonej z 6 psałterzystów.

Ob. dok. nr. 130 (CCXXV).

CCXVII. 1592, 17 czerwca, Olkusz.

Maciej Słowak, mieszczanin olkuski, wraz z żoną Ewą zeznają przed urzędem radzieckim, że w r. 1576 sprzedał Stanisław Zatorski, mieszczanin olkuski, wobec urzędu radzieckiego na Kleparzu Pawłowi Zatorskiemu, mansyonarzowi w kościele św. Barbary w Krakowie, czynsz roczny 20 złp. 15 gr. od kwoty 530 złp., zabezpieczonej na kamienicy w Olkuszu.

Ob. dok. nr. 129 (CCXXIV).

CCXVIII. 1595, 6 maja, Kraków. **126.**

Hieronim Powodowski, kanonik i archipresbiter krakowski, sprzedaje młyn w Bronowicach Małych młynarzowi Walentemu Miarce.

Szer. 475, wys. 412, zakł. 37 mm.

Pieczęć Powodowskiego, wyciśnięta w czerw. laku na wosku, przywieszona na wąskim pasku pergaminowym.

Dok. należy do Vol. XVI, Real. Arch. fasc. 2, pars 4, nr. 9.

CCXIX. 1596, 12 lipca, Garbary.

Magdalena Bąkowska zapisuje przed sądem na Garbarach 150 złp. na rzecz ołtarzysty ołtarza św. Krzyża »penes ciborium ad capellam Romerowska dictam situm« w kościele N. P. M. w Krakowie, z obowiązkiem 2 mszy tygodniowo.

Ob. dok. nr. 127 (CCXX).

CCXX. 1596, 15 lipca, Kraków. **127.**

Jerzy Radziwiłł, kardynał i administrator biskupstwa krakowskiego, zatwierdza erekcyę trzeciej służby przy ołtarzu św. Krzyża w kościele

N. P. M. w Krakowie, fundowanej na czynszu rocznym 150 złp. przez Magdalenę, wdowę po Janie Bąku, i transsumuje dokument z daty:
a) 1596, 12 lipca, Garbary (ob. dok. nr. CCXIX).

Szer. 648, wys. 480, zakł. 70 mm.

Pieczęć kardynała Radziwiłła przywieszona na splecionym sznurku, umieszczona w puszce blaszanej.

Na zakładce dokumentu współczesny zapisek: »Do thegosz ołtarza Pani Magdalena Bąkowa oddala kielich spathena srebrny wazi Grziwien czterzi srebra, wsitko pozloczisty spodpisem y Herbikiem swoim, wespol Borssę na Corporal y custodią na kielich Adamasku Bialego, zlotemy passamaniki y perlliami awthowane, Corporal y chustki do thego naliezącze. Także y ornath nowi Adamasku Czerwonego Albe y zewsitkiemy potrzebamy de niego, do thegosz ampulki Czerwone, na czescz y chwale Panu Bogu«.

CCXXI. 1596, 31 października, Garbary.

Katarzyna Ullowa i Małgorzata Bąkowa przed aktami sądu na Garbarach zapisują 2 domy z ogrodami na Kawiorach na rzecz kaplicy i ołtarza Zwiastowania N. M. P. w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 128 (CCXXIII).

CCXXII. 1596, 16 listopada, Kraków.

Zygmunt III, król polski, zezwala na przeniesienie sumy 2.000 złp. na dobra Zielenice, zapisanej przez Marcina Dobroszewskiego na utworzenie psałteryi w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 130 (CCXXV).

CCXXIII. 1596, 18 grudnia, Kraków. **128.**

Jerzy Radziwiłł, kardynał i biskup krakowski, zatwierdza zapis dwóch domów z ogrodami na Kawiorach na rzecz kaplicy i ołtarza Zwiastowania N. M. P. w Krakowie i transsumuje dokument z daty:
a) 1596, 31 października, Garbary (ob. dok. nr. CCXXI).

Szer. 650, wys. 405, zakł. 43 mm.

Pieczęć kardynała Radziwiłła, przywieszona na splecionym różnobarwnym sznurku jedwabnym, umieszczona w puszce blaszanej.

In dorso zapisek: »Capella Romerowska«.

CCXXIV. 1597, 29 stycznia, Kraków. **129.**

Jerzy Radziwiłł, kardynał i biskup krakowski, eryguje pierwszą służbę i określa obowiązki ołtarzysty przy ołtarzu »tit. Beatae Mariae« w kaplicy Loretańskiej kościoła N. P. M. w Krakowie, z zapisu testamentowego Pawła z Zatora, mansyonarza w kościele św. Barbary, transsumując dokumenty z daty:
a) 1588, 24 października, Kleparz (ob. dok. nr. CCXIII),
b) 1591, 12 lipca, Kleparz (ob. dok. nr. CCXV),
c) 1592, 17 czerwca, Olkusz (ob. dok. nr. CCXVII).

Szer. 632, wys. 505, zakł. 55 mm.

Pieczęć kardynała Radziwiłła, wyciśnięta w czerwonym laku na wosku, przywieszona na splecionym pąsowym jedwabnym sznurku.

Dok. należy do Vol. LVIII, fasc. 152 Alt. nr. 1.

CCXXV. 1598, 10 lipca, Staniątki. **130.**
Jerzy Radziwiłł, administrator biskupstwa krakowskiego, zatwierdza zapis Marcina Dobroszewskiego 2.000 złp. na rzecz psałteryi w kościele N. P. M. w Krakowie i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1591, 20 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CCXVI),
b) 1596, 16 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CCXXII).
Szer. 620, wys. 465, zakł. 65 mm.
Pieczęć Radziwiłła, wyciśnięta na czerwonym laku we wosku, przywieszona na pąsowym sznurku jedwabnym.

CCXXVI. 1599, 20 lipca, Kraków.
Erazm Czypsar, mieszczanin krakowski, zeznaje przed aktami konsystorskimi krakowskimi akt darowizny prawa patronatu drugiej służby ołtarza Maryi Magdaleny w kościele N. P. M. w Krakowie na rzecz Krzysztofa Kijaczka, mieszczanina krakowskiego.
Ob. dok. nr. 131 (CCXXVII).

CCXXVII. 1599, 30 lipca, Kraków. **131.**
Piotr Gorczyński, wikaryusz generalny i oficyał krakowski, zatwierdza ustąpienie prawa patronatu drugiej służby ołtarza św. Maryi Magdaleny na rzecz Krzysztofa Kijaczka, mieszczanina krakowskiego, i jego potomstwa, i transsumuje dokument z daty:
a) 1599, 20 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CCXXVI).
Szer. 595, wys. 413, zakł. 34 mm.
Pieczęć Piotra Gorczyńskiego, przywieszona na pasku pergaminowym, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w drewnianej puszce, brak przykrywki.
Dok. należy do Vol. LV, fasc. 118 Alt. nr. 6.

CCXXVIII. 1604 4 czerwca, Kraków.
Jan Cerazyn, dziedzic Wielkiej Chruszczyny, zeznaje przed aktami grodzkimi krakowskimi, że na tych dobrach ciąży czynsz roczny 120 złp. od sumy 2.000 złp. dla psałteryi w kościele N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 132 (CCXXIX).

CCXXIX. 1605, 31 sierpnia, Kraków. **132.**
Bernard Maciejowski, biskup krakowski, eryguje psałteryę w kościele N. P. M. w Krakowie, fundowaną na zapisie Piotra Salomona, i transsumuje wydane w tej sprawie dokumenty z daty:
a) 1535, 16 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXIV),
b) 1535, 22 października, Kraków (ob. dok. nr. CLXXXV),
c) 1604, 4 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CCXXVIII).
Szer. 270, wys. 358 mm.
Dokument pergaminowy, spisany na 4 kartach, oprawnych w pergamin.
Pieczęć biskupa Maciejowskiego, wyciśnięta na wosku w czerwonym laku, uszkodzona, przywieszona na pąsowym sznurku jedwabnym.
Dok. należy do Vol. XXXIX, fasc. 1 Psalt.
Ob. dok. nr. 108 (CLXXXIV).

CCXXX. 1605, 31 sierpnia, Kraków. **133.**

Kopia pergaminowa nru 132 (CCXXIX), sporządzona w r. 1675, oprawna w pergamin. W środku nadto znajdują się 4 karty papierowe; na jednej z nich rysunek piórkiem, przedstawiający króla Dawida z harfą w otoczeniu grających młodzianków.

Szer. 263, wys. 368.

Pieczęć Mikołaja Oborskiego, wikaryusza generalnego krakowskiego, uszkodzona, w puszce blaszanej, wisi na pąsowym, sznurku jedwabnym.

CCXXXI. 1608, 28 listopada, Kraków.

Jerzy Więckowicz, kupiec krakowski, z żoną Małgorzatą i Marcin Radzik, passamonik krakowski, zapisują przed sądem ławniczym krakowskim kwotę 200 złp. na sklepie »instita opulenta« Sebastyanowi »Zieloncio«, kapelanowi w kościele św. Barbary w Krakowie.

Ob. dok. nr. 134 (CCXXXII).

CCXXXII. 1608, 5 grudnia, Kraków. **134.**

Piotr Tylicki, biskup krakowski, eryguje ołtarz w kaplicy Najświętszego Imienia Jezusa przy północnej bramie kościoła św. Barbary w Krakowie, fundowany przez Jerzego Więckowicza i Marcina Rajzika na kapitale 200 złp., transsumując dokumenty z daty:

a) 1608, 28 listopada, Kraków (ob. dok. nr. (CCXXXI),

b) 1609, 28 lutego, Warszawa (ob. dok. nr. (CCXXXIII).

Szer. 660, wys. 415, zakł. 77 mm.

Pieczęć biskupa Tylickiego, przywieszona na czerwonym sznurze, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej.

Uwaga. Data dokumentu transsumującego ma wypisane słowami »octavo«, data drugiego dokumentu transsumowanego cyfrą »MDCIX«.

CCXXXIII. 1609, 28 lutego, Warszawa.

Zygmunt III, król polski, zatwierdza zapis czynszu rocznego 2 złp. 15 gr. od kapitału 200 zł. pol. ze sklepu zwanego »instita opulenta«, dokonany przez Jerzego i Małgorzatę Więckowiczów i Marcina i Katarzynę Raiszików celem fundacyi ołtarza im. Jezusa w kościele św. Barbary w Krakowie.

Ob. dok. nr. 134 (CCXXXII).

CCXXXIV. 1614, 7 maja, Kraków. **135.**

Waleryan Łubieniecki poświadcza, że poświęcił kaplicę szpitala św. Rocha w Krakowie i ołtarz w tej kaplicy.

Szer. 181, wys. 115, zakł. 17 mm.

Pieczęć Łubienieckiego wyciśnięta w czerwonym laku, w blaszanej puszce, przywieszona na różnobarwnym sznurku.

CCXXXV. 1614, 18 listopada, Kraków.

Ludwik Kromer, rajca krakowski, zeznaje, że sprzedał Jadwidze Dobroszowskiej, wdowie po Marcinie, burgrabi zamku krakowskiego, czynsz roczny 30 złp. za sumę 500 złp. ubezpieczoną na swej kamienicy, celem erygowania fundacyi duchownej.

Ob. dok. nr. 136 (CCXXXVII).

CCXXXVI. 1615, 21 czerwca, Garbary.
Jadwiga Dobroszewska, wdowa, przed urzędem na Garbarach zeznaje i przeznacza czynsz roczny 30 złp. z domu Kromerowskiego w Krakowie na fundacyę ołtarza w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 136 (CCXXXVII).

CCXXXVII. 1616. 8 stycznia, Kraków. **136.**
Tomasz Oborski, biskup laodyceński, sufragan, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, eryguje trzecią służbę w kaplicy Loretańskiej w kościele N. P. M. w Krakowie, fundowaną na sumie 500 złp. przez Jadwigę, wdowę po Marcinie Dobroszowskim, burgrabi krakowskim, i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1614, 18 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CCXXXV),
b) 1615, 21 czerwca, Garbary (ob. dok. nr. CCXXXVI).

Szer. 663, wys. 535, zakł. 78 mm.

Pieczęć Oborskiego, przywieszona na różnobarwnym sznurku jedwabnym, umieszczona w puszce blaszanej.

Dok. należy do Vol. LVIII, fasc. 156 Alt. nr. 1.

CCXXXVIII. 1617, 4 lipca, Kraków. **137.**
Marcin Szyszkowski, biskup krakowski, zatwierdza zarządzenie rajców krak., że suma 2.000 złp., lokowana na Brzeżnicy, Pękosławiu i Kowalowie, ma być administrowana przez prowizorów, z użyciem dochodów na restauracyę kościoła N. P. M. w Krakowie.

Szer. 620, wys. 283, zakł. 63.

Pieczęć biskupa Szyszkowskiego, przywieszona na różnokolorowym sznurku, w blaszanej puszce.

Dok. należy do Vol. LXXX, fasc. 4 Prov.

CCXXXIX. 1617, 31 października, Kraków.
Jan Kozik, szynkarz, z żoną Anną, mieszczanie krakowscy, zeznają przed urzędem radzieckim krakowskim, że sprzedali czynsz roczny 30 złp. ze swej kamienicy przy ul. Grodzkiej na rzecz Seweryna Kromera, kanonika skalmierskiego i ołtarzysty w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 140 (CCXLIV).

CCXL. 1619, 29 stycznia, Warszawa. **138.**
Franciszek Diotallevius, nuncyusz apostolski w Polsce, przyznaje możność dostąpienia w kościele N. P. M. w Krakowie po wieczne czasy w pewnych dniach świątecznych odpustu 300-dniowego.

Szer. 573, wys. 270, zakł. 80 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce 4 nacięcia na przywieszenie pieczęci.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 1 Aktów kośc.

CCXLI. 1619, 31 stycznia, Warszawa. **139.**
Zygmunt III, król polski, zatwierdza zapis 18 złp. rocznego czynszu od sumy 300 złp. z kamienicy Nuriego, mieszczanina krakowskiego, znajdującej się na Kazimierzu przy ul. Krakowskiej, na rzecz ołtarza Zwiastowania N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 290, wys. 167, zakł. 66 mm.

Pieczęć wielka majestatyczna, przywieszona na pąsowym sznurku, uszkodzona, w blaszanej puszce. Prócz niej przytwierdzono do dokumentu puszkę z pieczęci z jakiegoś innego dokumentu, wiszącą na zielonym splecionym sznurku.

CCXLII. 1623, 15 maja, Kraków.

Jan Pawęski zapisuje wobec grodu krakowskiego sumę 400 złp. na Racławicach na rzecz Psałterzystów w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 141 (CCXLVI).

CCXLIII. 1623, 8 listopada, Kraków.

Jan Łyszkowicz, mieszczanin krakowski, z żoną Justyną zeznają wobec urzędu radzieckiego, że sprzedali na rzecz Seweryna Kromera, kanonika skalmierskiego i ołtarzysty w kościele N. P M. w Krakowie, roczny czynsz 66 złp. za sumę 1.100 złp. z połowy swej kamienicy przy ul. Grodzkiej.

Ob. dok. nr. 140 (CCXLIV).

CCXLIV. 1623, 15 grudnia, Kraków. **140.**

Jan Jerzyński, oficyał generalny krakowski, zatwierdza zapisy czynszów od sum 500 złp. i 1100 złp. na rzecz spowiedników kościoła N. P. M. w Krakowie, dokonane przez Seweryna Kromera, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1617, 31 października, Kraków (ob. dok. nr. CCXXXIX),

b) 1623, 8 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CCXLIII).

Szer. 730, wys. 485, zakł. 72 mm.

Pieczęć Jerzyńskiego, przywieszona do dokumentu na różnokolorowym sznurku, wyciśnięta na papierze, przymocowanym na czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej.

In dorso zapisek: »Summa ninieysza przeniesiona iest na kamienice Nro 621 przy ulicy Szpitalnej«.

Dok. należy do Vol. XXXIII, fasc. 33 Paenit. Ant. fund.

CCXLV. 1624, 20 marca, Warszawa.

Zygmunt III, król polski, zatwierdza zapis 400 złp. na wsi Racławicach na rzecz psałterzysty w kościele N. P. Maryi w Krakowie, dokonany przez Jana Pawęskiego.

Ob. dok. nr. 141 (CCXLVI).

CCXLVI. 1624, 20 maja, Kraków. **141.**

Jan Jerzyński, oficyał generalny krakowski, zatwierdza zapis 400 złp. na Racławicach na rzecz psałterzystów w kościele N. P. M. w Krakowie, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1623, 15 maja, Kraków (ob. dok. nr. CCLII),

b) 1624, 20 marca, Warszawa (ob. dok. nr. CCXLV).

Szer. 652, wys. 465, zakł. 62 mm.

Pieczęć Jerzyńskiego, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona na różowej tasiemce.

Dok. należy do Vol. XXXIX, fasc. 2 Psalt.

CCXLVII. 1625, 5 maja, Kraków.
Jan Paluchowicz, krawiec, mieszczanin krakowski, z żoną Elżbietą, sprzedaje sumę 600 złp., przynoszącą 36 złp. rocznego czynszu a zabezpieczoną na kamienicy przy ul. Siennej, na rzecz Wojciecha Marzeckiego, ołtarzysty ołtarza »Misericordiae Domini« w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 142 (CCL).

CCXLVIII. 1625, 19 lipca, Kraków.
Katarzyna Romerówna Żydowska zapisuje wobec aktów konsystorskich krakowskich prawo patronatu kaplicy Romerowskiej w kościele N. P. M. w Krakowie Piotrowi Berezowiczowi, mieszczaninowi krakowskiemu.

Ob. dok. nr. 164 (CCXCVI).

CCXLIX. 1625. 27 sierpnia, Kraków.
Jan Jerzyński, oficyał i wikaryusz generalny krakowski, wyrokiem zaocznym przyznaje prawo patronatu kaplicy Romerowskiej Piotrowi Berezowiczowi i transsumuje dokument z daty:
a) 1625, 19 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CCXLVIII).

Ob. dok. nr. 164 (CCXCVI).

CCL. 1626, 19 stycznia, Kraków. **142.**
Jan Jerzyński, oficyał i wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza i transsumuje zapis na rzecz ołtarza »Misericordiae Domini« w kościele N. P. M. w Krakowie z daty:
a) 1625, 5 maja, Kraków (ob. dok. nr. CCXLVII).

Szer. 248, wys. 341 mm.

Dokument spisany na 2 kartach in 4°, oprawnych w pergamin miękki.

Pieczęć wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w blaszanej puszce, przywieszona na niebieskim sznurku.

CCLI. 1628, 15 maja, Nowe Miasto Korczyn.
Piotr Bogusławski z żoną Barbarą zeznają, że sprzedali Janowi Mierzwicowi, ołtarzyście przy ołtarzu »Praesentationis B. V. M.« w kościele N. P. M. w Krakowie, czynsz roczny 91 złp. za sumę 1300 złp., zapisaną na dobrach Sufczyn w wojew. krakowskiem.

Ob. dok. nr. 143 (CCLIII).

CCLII. 1629, 27 kwietnia, Kraków. **199.**
Ławnicy krakowscy poświadczają, że wobec nich dnia 23 marca 1629 r. sprzedał Mikołaj Zaydlic, jako pełnomocnik Piotra Bezechowica, domek z ogrodem, znajdujący się poza nową bramą, za sumę 500 złp. z tem, że na tej realności ciąży czynsz ziemny 24 groszy.

Szer. 457, wys. 330 mm.

Pieczęć ławnicza wyciśnięta na papierze, naklejonym na wewnętrznej stronie dyplomu pod tekstem.

In dorso zapisek: »Haec domus cum horto divendita pro Summa 6300 Floren. Polonicalium et locata super Lapidea 1-mo in Platea S-i Joannis, tandem translata su-

per Lapidea Podbarany dicta, cuius Inscriptio in Actis Consularibus Cracovien. Die 5-ta Aprilis A-o 1788«.

Dok. należy do Vol. XXXIII, fasc. 28 Paenit. Ant. fund.

CCLIII. 1629, 22 czerwca, Kraków. **143.**

Erazm Kretkowski, oficyał i wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza erekcyę ołtarza »Praesentationis B. V. M.« w kościele N. P. M. w Krakowie, fundowanego przez Małgorzatę Celarową zapisem 1.300 złp. na dobrach Sufczyn, i transsumuje dokument z daty:

a) 1628, 15 maja, Nowe Miasto Korczyn (ob. dok. nr. CCLI).

Szer. 260, wys. 330 mm.

Dokument spisany na 6 kartach pergaminowych.

Pieczęć Kretkowskiego, wyciśnięta w czerwonym laku, w puszce blaszanej, przywieszonej do dokumentu na niebieskim sznurku.

CCLIV. 1631, 9 maja, Kraków.

Jerzy z Konar Kochanowski, kasztelan małogoski, przeznacza z zapisu swego zmarłego brata Krzysztofa sumę 2.000 złp. na rzecz ołtarzysty w kaplicy Bonerowskiej w kościele N. P. M. w Krakowie i zeznaje ten akt na ratuszu wobec rajców krakowskich.

Ob. dok. nr. 144 (CCLV).

CCLV. 1631, 16 lipca, Kraków. **144.**

Erazm Kretkowski, oficyał i wikaryusz generalny krakowski, eryguje czwartą służbę w kaplicy Bonerowskiej w kościele N. P. M. w Krakowie przy ołtarzu św. Krzysztofa i Jerzego męczenników i transsumuje dokument z daty:

a) 1631, 9 maja, Kraków (ob. dok. nr. CCLIV).

Szer. 810, wys. 493, zakł. 67 mm.

Pieczęć Kretkowskiego, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona do dokumentu na różowo-zielono-pąsowym sznurku.

CCLVI. 1632, 20 lipca, Kraków.

Jan Zebrzydowski, miecznik koronny, zeznaje wobec wójta i ławników krakowskich, że otrzymał od wykonawców testamentu Stanisława Przezdzieckiego, plebana w Gdowie i ołtarzysty w kościele N. P. M. w Krakowie, sumę 4.000 złp., za którą zapisuje czynsz roczny 280 złp. na »szarej kamienicy« w Krakowie na utrzymanie dwóch spowiedników w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 145 (CCLVII).

CCLVII. 1633, 24 stycznia, Kraków. **145.**

Erazm Kretkowski, oficyał i wikaryusz generalny krakowski, zatwierdza zapis 4.000 złp. na »szarej kamienicy« (»antiquitus Waisowska dicta«), uczyniony przez Stanisława Przezdzieckiego na utrzymanie 2 spowiedników przy kościele N. P. M. w Krakowie, i transsumuje dokument z daty:

a) 1632, 20 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CCLVI).

Szer. 800, wys. 510, zakł. 62 mm.

Pieczęć Kretkowskiego umieszczona w puszce blaszanej, przywieszonej na pąsowym sznurku.

Dok. należy do Vol. XXXIV, fasc. 50 Poenit. Ant. fund.

CCLVIII. 1633, 8 czerwca, Kraków.

Grzegorz Mstowski, aptekarz, z żoną Anną Brexerówną zeznają na ratuszu krakowskim wobec rajców, że sprzedali czynsz roczny 60 złp. od sumy 1.000 złp., zapisanej na ich kamienicy przy ul. Floryańskiej, Pawłowi Kalwowiczowi, ołtarzyście w kościele N. P. M. w Krakowie, z przeznaczeniem po połowie »pro cantore et musicis vocalibus«.

Ob. dok. nr. 149 (CCXCIV).

CCLIX. 1634, 24 listopada, Kraków.

Jan Zywarth, budowniczy (murator), z żoną Zofią, mieszczanie krakowscy, zeznają na ratuszu wobec rajców, że sprzedali czynsz roczny 60 złp. od sumy 1.000 złp., zapisanej na ich kamienicy, zwanej »antiquitus Stara łaźnia«, przy ul. Szpitalnej »musicis instrumentalibus Lithanias B. V. M. ad altare Loret Sabbativis diebus decantantibus«.

Ob. dok. nr. 149 (CCXCIV).

CCLX. 1637, 28 lipca, Kraków.

Rajcy krakowscy zeznają przed sądem ławniczym krakowskim zapisy, ubezpieczone na wadze mniejszej krakowskiej: 4.000 złp. czyli 350 złp. rocznego czynszu, pochodzący od Jakóba Celesty, ławnika krakowskiego. i 1.000 złp. od Piotra Furmankowicza,·kupca krakowskiego, na rzecz muzyki w kościele N. P. Maryi w Krakowie.

Ob. dok. nr. 146 (CCLXII).

CCLXI. 1637, 26 listopada, Kraków.

Rajcy krakowscy zabraniają muzyce kościoła N. P. M. w Krakowie grywać w mieście na weselach i t. p. i obiecują celem powiększenia uposażenia muzykantów nadać im najbliższe wolne sklepy.

Ob. dok. nr. 146 (CCLXII).

CCLXII. 1638, 30 marca, Warszawa. **146.**

Władysław IV, król polski, transsumuje dwa zapisy na rzecz muzyki instrumentalnej w kościele N. P. M. w Krakowie z daty:

a) 1637, 28 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CCLX),

b) 1637, 26 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CCLXI).

Szer. 255, wys. 344 mm.

Dokument spisany w formie zeszytu pergaminowego z 4 kart złożonego.

Pieczęć większa królewska, w puszce blaszanej, przywieszona na różowym sznurku.

Dok. należy do Vol. LXXX, fasc. 18. Prov. nr. 2.

CCLXIII. 1638, 7 sierpnia, Kraków. **147.**
Piotr Słowikowski, kanonik krakowski, imieniem X. Kazimierza Waxmana, ołtarzysty ołtarza św. Trzech Królów w kościele N. P. M. w Krakowie, pozwala Walentemu Mroskowiczowi odkupić młyn w Zarzeczu z obowiązkiem opłacania 50 złp. rocznego czynszu wspomnianemu ołtarzyście i jego następcom.

Szer. 380, wys. 267 mm., zakładki brak.
Pieczęci niema.
Dok. należy do Vol. LVII, fasc. 143 Alt. nr. 9.

CCLVIV. 1639. 14 lutego, Rzym. **148.**
Octavianus Raggius, protonotaryusz apostolski, ogłasza, że Mikołajowi Oborskiemu, kanonikowi krakowskiemu, wolno jest używać odznak protonotaryuszów apostolskich.

Szer. 328, wys. 198, zakł. 34 mm.
Pieczęć oderwana, pozostał wąski pasek pergaminowy.
Dok. częściowo uszkodzony.

CCLXV. 1639, 14 marca, Kraków.
Wojciech Sikora, inaczej Stachowicz, mieszczanin i kupiec krakowski, zeznaje przed aktami radzieckimi, że otrzymał kwotę 4.000 złp. od Jana Mazurkowicza, rajcy krakowskiego, za którą zapisuje czynsz roczny 280 złp. na kamienicy przy ul. św. Jana w Krakowie.

Ob. dok. nr. 156 (CCLXXXI).

CCLXVI. 1639, 31 maja, Kraków.
Anna Borkowiczowa, żona złotnika krakowskiego, wraz z 3 innemi współwłaścicielkami kamienicy Godorowskich na Małym Rynku (in foro scrutario) koło Mansyonarzy kościoła św. Barbary w Krakowie zeznaje przed sądem ławniczym krak., że sprzedała czynsz roczny 70 złp. za kwotę 1.000 złp. Pawłowi Kalwowiczowi, penitencyarzowi kościoła N. P. M. w Krakowie, celem utrzymania księdza świeckiego, któryby mówił kazanie do ludu w sobotę po nieszporach.

Ob. dok. nr. 149 (CCXCIV).

CCLXVII. 1641, 8 lutego, Kraków.
Piotr Zbylitowski, podsędek ziemski krakowski, z żoną Barbarą zeznają w grodzie krakowskim, że sprzedali Pawłowi Kalwowiczowi, kaznodziei w kościele N. P. M. w Krakowie (exhortatori saeculari sabbativo) roczny czynsz 280 złp. od sumy 4.000 złp., ubezpieczonej na ich dobrach Marcinkowice i Białaczów w powiecie proszowskim.

Ob. dok. nr. 149 (CCXCIV).

CCLXVIII. 1641, 15 czerwca, Kraków.
Wojciech Lipnicki, oficyał i wikaryusz generalny krakowski, stwierdza, że wobec niego zeznał archipresbiter kościoła N. P. M. w Krakowie, Just Słowikowski, ugodę zawartą w sporze, który się toczył między jego po-

przednikiem Krzysztofem Trzcińskim a Cianowskimi o kwotę 3.000 złp. z zapisu Hieronima Zutera.

Ob. dok. nr. 153 (CCLXXVIII).

CCLXIX. 1641, 16 października, Kraków.
Franciszek Delpace, kupiec krakowski, z żoną Zuzanną Kencówną zeznają przed sądem ławniczym krakowskim, że sprzedali Marcinowi Głowiczowi, starszemu wikaryuszowi w kościele N. P. M. w Krakowie, czynsz roczny 120 złp. za sumę 2.000 złp. na kamienicy narożnej przy cmentarzu kościoła N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 160 (CCLXXXVII).

CCLXX. 1641, 2 grudnia, Bożęcin.
Jakób Zadzik, biskup krakowski, stwierdza, że Mikołaj Lutecki jako prokurator Katarzyny Cianowskiej prosił go o zatwierdzenie ugody z daty: a) 1641, 15 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CCLXVIII).

Ob. dok. nr. 153 (CCLXXVIII).

CCLXXI. 1642, 26 lipca, Rzym. **150.**
Marius Theodolus, protonotaryusz apostolski, wydaje wyrok w sporze kościoła N. P. M. w Krakowie z Jezuitami o używanie organów i muzyki w kościele św. Barbary w Krakowie.

Szer. 325, wys. 205, zakł. 35 mm.

Pieczęć wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, uległa rozkruszeniu; wisi na wąskim pasku pergaminowym.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 2 Aktów kośc.

CCLXXII. 1642, 25 sierpnia, Kraków. **151.**
Tomasz Oborski, biskup laodyceński, sufragan i administrator biskupstwa krakowskiego, zatwierdza zapis czynszu 60 złotych rocznie na kamienicy przy ul. Sławkowskiej celem erekcyi nowej służby przy ołtarzu św. Krzyża w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 550, wys. 300, zakł. 66 mm.

Pieczęć, umieszczona w blaszanej puszce, przywieszona na zielonym splecionym sznurku.

Dok. należy do Vol. L, fasc. 45 Alt. nr. 7.

CCLXXIII. 1642, 6 października, Kraków. **149.**
Tomasz Oborski, biskup laodyceński, sufragan i administrator biskupstwa krakowskiego, zatwierdza zapis sumy 4.000 złp., dającej 280 złp. rocznego czynszu, a ubezpieczonej na dobrach Marcinkowice i Białaczów, kaznodziei sobotniemu w kościele N. P. M. w Krakowie i naznacza mu mieszkanie w domu Spowiedników nowej fundacyi, transsumując dokument z daty: a) 1641, 8 lutego, Kraków (ob. dok. nr. CCLXVII).

Szer. 188, wys. 285 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał tylko jasnozielony sznurek.

Dok., spisany na 8 kartach pergaminowych, jest oprawny razem z nrem 149 (CCXCIV, z 2 września 1649, Kraków) w twardą pergaminową okładkę z wyciskami.

In dorso wyliczeni: »Concionatores Ordinarii Sabbathivi ab anno 1639 fundati...« z podaniem daty śmierci. Przy dwunastym jest następująca zapiska: »Laurentius Skibiński, Phliae Dr, Partis Ecclesiae S. Stephani Concionator introductus 6-ta Mensis Julii A-o Dni 1779. Ex Sabbathivo in Dominicalem ad requisitionem Parochianorum pomeridianum Concionatorem mutatus Authoritate Illmi Loci Ordinarii officium illico coepit«.

CCLXXIV. 1642, 6 listopada, Kraków.

Marcin Mazurkowicz, passamonik, z żoną Katarzyną Zawadzionką zeznają przed aktami radzieckimi krakowskimi, że sprzedali czynsz roczny 100 złp. za sumę 1.660 złp. na kamienicy swej Białojanowską zwanej, przy ulicy św. Ducha w Krakowie, Janowi Kośnickiemu, proboszczowi w Tenczynku (parva Thenczyn).

Ob. dok. nr. 152 (CCLXXV).

CCLXXV. 1642, 10 grudnia, Kraków. **152.**

Tomasz Oborski, biskup laodyceński, sufragan i administrator biskupstwa krakowskiego, zatwierdzając zapis z fundacyi Jana Kośnickiego, proboszcza w Tęczynku, eryguje trzecią służbę przy ołtarzu św. Maryi Magdaleny w kościele N. P. M. w Krakowie i transsumuje dokument z daty:

a) 1642, 6 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CCLXXIV).

Szer. 180, wys. 243 mm.

Pieczęć oderwana; pozostał pąsowy sznurek.

Dok. spisany w formie zeszytu z 6 kart pergaminowych w okładce z białego papieru.

Dok. należy do Vol. LV, fasc. 119 Alt. nr. 2.

CCLXXVI. 1643, 20 stycznia, Kraków.

Maryanna Pernuszówna, wdowa po Janie Mazurkowiczu, rajcy krak., zeznaje przed aktami radzieckimi krakowskimi, że przeznacza czynsz roczny 280 złp., kupiony przez męża od Wojciecha Sikory, na rzecz ołtarza św. Karola Boromeusza w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 156 (CCLXXXI).

CCLXXVII. 1643, 4 czerwca, Kraków.

Daniel Zastawny, chirurg i Jan Woczanowski, mieszczanie krakowscy, zeznają jako opiekunowie Stanisława i Anny Cianowskich przed aktami radzieckimi, że lokują czynsz roczny 105 złp. od sumy 1.500 złp. z zapisu Hieronima Zutera, mieszczanina krak., na kamienicy Cianowskich przy ul. Floryańskiej w Krakowie.

Ob. dok. nr. 153 (CCLXXVIII).

CCLXXVIII. 1643, 15 czerwca, Kraków. **153.**

Piotr Gembicki, biskup krakowski, zatwierdza zapis 1.500 złp. na kamienicy Cianowskiej przy ul. Floryańskiej w Krakowie na rzecz ołtarza Ogrodziec w kościele N. P. M. w Krakowie z sumy większej 3.000 złp., przez Zutera zapisanej, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1643, 4 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CCLXXVII),

b) 1641, 2 grudnia, Kraków (ob. dok. nr. CCLXX),
α) 1641, 15 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CCLXVIII).

Szer. 244, wys. 327 mm.

Pieczęć, w puszce blaszanej, przywieszona na niebieskim skręconym sznurku.

Dok. spisany na 4 kartach pergaminowych, oprawny w twardą okładkę zieloną.

CCLXXIX. 1643, 21 sierpnia, Rzym. **154.**

Urban VIII, papież, porucza rozstrzygnięcie sporu między kościołem N. P. M. w Krakowie a Jezuitami przy kościele św. Barbary w Krakowie o pogrzeby jednemu z sędziów, wybranych na synodzie dyecezyi krakowskiej.

Szer. 390, wys. 212, zakł. 52 mm.

Pieczęć oderwana; na zakładce nacięcia.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 5.

CCLXXX. 1643, 12 września, Rzym. **155.**

Urban VIII, papież, mianuje Mikołaja Słowikowskiego stałym koadjutorem Justa Słowikowskiego, archipresbitera kościoła N. M. P. w Krakowie.

Szer. 1000, wys. 652, zakł. 98 mm.

Bulla Urbana VIII, przywieszona do dokumentu na czerwonożółtym sznurze.

CCLXXXI. 1643, 2 października, Kraków. **156.**

Piotr Gembicki, biskup krakowski, zatwierdzając zapis Jana Mazurkiewicza, rajcy krakowskiego, eryguje trzecią służbę przy ołtarzu św. Karola Boromeusza w kościele N. P. M. w Krakowie i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1639, 14 marca, Kraków (ob. dok. nr. CCLXV),
b) 1643, 20 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CCLXXVI).

Szer. 205, wys. 315 mm.

Pieczęć biskupa Gembickiego, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona na różnokolorowym sznurku.

Dokument, spisany w formie zeszytu pergaminowego o 8 kartach, wraz z dokumentem z 9 września 1644, Kraków (CCLXXXIII), dotyczącym tej samej fundacyi.

Dok. należy do Vol. LIII, fasc. 89 Alt. nr. 2.

CCLXXXII. 1644, 15 sierpnia, Kraków.

Mikołaj Mekwiński, ołtarzysta trzeciej służby przy ołtarzu św. Karola Boromeusza w kościele N. P. M. w Krakowie, i Wojciech Sikorski zeznają, że za zgodą Maryanny Mazurkiewiczowej zmniejszyli czynsz roczny z kamienicy Sikorskiego do 175 złp. rocznie, licząc od kapitału 2.500 złp., by resztą kwoty mógł Sikorski tę kamienicę odrestaurować.

Ob. dok. nr. 156 (CCLXXXIII).

CCLXXXIII. 1644, 9 września, Kraków. **156.**
Piotr Gembicki, biskup krakowski, zatwierdza ugodę, dotyczącą zmiany zapisu Maryanny Mazurkiewiczowej, i transumuje dokument z daty:
a) 1644, 15 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CCLXXXII).

Opis dokumentu ob. przy nr. CCLXXXI.

CCLXXXIV. 1644, 5 października, Rzym. **157.**
Krzysztof Peutingerius, doktor obojga praw, sędzia przez papieża delegowany, wydaje wyrok w sprawie kościoła N. P. M. w Krakowie z Jezuitami przy kościele św. Barbary w Krakowie o pogrzeby.

Szer. 237, wys. 350 mm, bez zakładki; dolna część dokumentu wycięta w ząb.

Pieczęć wyciśnięta na dokumencie w papierze; przy podpisie wyrysowany znak notaryusza.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 5.

CCLXXXV. 1644, 8 października, Rzym. **158.**
Krzysztof Vidman, protonotaryusz apostolski, wydaje wyrok w sprawie kościoła N. P. M w Krakowie z Jezuitami przy kościele św. Barbary w Krakowie o pogrzeby.

Szer. 445, wys. 250, zakł. 65 mm.

Pieczęć wyciśnięta na dokumencie na naklejonym skrawku papieru na wewnętrznej stronie zakładki.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 5.

CCLXXXVI. 1645, 22 marca, Rzym. **159.**
Innocenty X, papież, zezwala na odprawianie mszy przed wschodem słońca w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 442, wys. 190, zakł. 65 mm.

Pieczęci niema; z lewego brzegu wycięto część zakładki 103 mm. długości.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCLXXXVII. 1645, 30 sierpnia, Kraków. **160.**
Piotr Gembicki, biskup krakowski, zatwierdza zapis 120 złp. rocznego czynszu na kamienicy przy cmentarzu kościoła N. P. M., w połowie na utworzenie siódmej służby przy ołtarzu w kaplicy dawniej Szwarczowskiej, potem Celestów zwanej, w kościele N. P. M. w Krakowie, i transsumuje dokument z daty:
a) 1641, 16 października, Kraków (ob. dok. nr. CCLXIX).

Szer. 235, wys. 300 mm.

Dokument pergaminowy w formie zeszytu o 6 kartkach in 4°.

Pieczęć biskupa Gembickiego przywieszona na pąsowym jedwabnym sznurku w blaszanej puszce.

CCLXXXVIII. 1645, 13 września, Kraków.
Jan Rozyc, aptekarz, i Magdalena Wolfowiczówna, »olim excel. Mathiae Bonikowski, Medicinae Dr., ad praesens eiusdem Joannis Rozyc consors legittima«, zeznają w ratuszu krakowskim, że sprzedali czynsz roczny

60 złp. za kwotę 1.000 złp., otrzymaną od Zofii Wywiani, wdowy po Antonim, ławniku, zabezpieczając go na części kamienicy, Bronikowska zwanej, na rogu ul. Szewskiej, i na części kamienicy Majowskiej, na rzecz ołtarza Przemienienia Pańskiego w kaplicy Celestów w kościele N. M. P. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 161 (CCLXXXIX).

CCLXXXIX. 1645, 23 października, Kraków. **161.**

Piotr Gembicki, biskup krakowski, zatwierdza fundacyę dziewiątej służby w kaplicy Celestów, dawnej Szworczowskiej, w kościele N. P. M. w Krakowie przez Zofię Wywianą, wdowę po Antonim Wywianim, ławniku sądu wyższego prawa niem. na zamku krakowskim, i transsumuje dokument z daty:

a) 1645, 13 września, Kraków (ob. dok. nr. CCLXXXVIII).

Szer. 210, wys. 306 mm.

Dok. spisany na 4 kartach pergaminowych w zeszycie złożonym z kart sześciu, oprawnym w skórę z wyciskami.

Pieczęć biskupa Gembickiego, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona na różnobarwnym sznurku jedwabnym.

CCXC. 1646, 19 kwietnia, Kraków.

Adam Komoniowski, spowiednik w kościele N. P. M. w Krakowie, zapisuje przed aktami radzieckimi krakowskimi sumę 2.000 złp. na kamienicy Loterowskiej na rzecz siódmego spowiednika przy kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 162 (CCXCI).

CCXCI. 1646, 11 maja, Kraków. **162.**

Albert Lipnicki, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, transsumuje i zatwierdza dokument z daty:

a) 1646, 19 kwietnia, Kraków (ob. dok. nr. CCXC).

Szer. 302, wys. 387 mm.

Dok. spisany w formie zeszytu pergaminowego o 4 kartach.

Pieczęci niema.

Dok. należy do Vol. XXXIII, fasc. 26 Poenit. Ant. fund.

CCXCII. 1647, 5 grudnia, Kraków.

Rajcy krakowscy poświadczają, że Jan i Anna Sopińscy, mieszczanie krakowscy, zeznali, iż na ich kamienicy przy ul. Mikołajskiej w Krakowie ciąży 60 złp. rocznego czynszu dla ołtarza św. Krzyża w kościele N. P. M. w Krakowie, na rzecz wikaryuszów krakowskich.

Ob. dok. nr. 163 (CCXCIII).

CCXCIII. 1648, 7 sierpnia, Kraków. **163.**

Piotr Lipnicki, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, zatwierdza »in contumaciam« i transsumuje dokument z daty:

a) 1647, 5 grudnia, Kraków (ob. dok. nr. CCXCII).

Szer. 250, wys. 306 mm.

Dok. spisany na 2 kartach pergaminowych w zeszycie z 4 kart złożonym. Jest to wyciąg z protokołu aktów sufragana i oficyała, Alberta Lipnickiego.

Pieczęci niema; pozostały ślady, że była przywieszona.

CCXCIV. 1649, 2 września, Kraków. **149.**

Wojciech Purzecki, kanonik krakowski, Erazma Kretkowskiego, wikaryusza i oficyała gen. krakowskiego, »iudex surrogatus«, zatwierdza ordynacyę trzech sum z fundacyi Kalwowicza na rzecz Spowiedników nowej fundacyi i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1633, 8 czerwca, Kraków (ob. dok. nr. CCLVIII),

b) 1634, 24 listopada, Kraków (ob. dok. nr. CCLIX),

c) 1639, 31 maja, Kraków (ob. dok. nr. CCLXVI).

Szer. 188, wys. 298 mm.

Dokument spisany na 8 kartach pergaminowych.

Pieczęć Erazma Kretkowskiego w puszce blaszanej, przywieszona na zielonym sznurku.

CCXCV. 1651, 8 lipca, Kraków.

Piotr Bezechowicz, mieszczanin i ławnik krak., patron kaplicy Romerowskiej w kościele N. P. M. w Krakowie, darowuje przed aktami konsystorskimi krakowskimi prawo patronatu tej kaplicy i obsady szóstego mansyonarza w kościele św. Barbary, Piotrowi Gołeckiemu, kupcowi i ławnikowi krakowskiemu.

Ob. dok. nr. 164 (CCXCVI).

CCXCVI. 1651, 28 lipca, Kraków. **164.**

Jakób Górski, protonotaryusz apostolski, jako iudex surrogatus, zatwierdza darowiznę prawa patronatu w kaplicy zw. Romerowską w kościele N. P. M. w Krakowie, dokonaną przez Piotra Bezechowicza na rzecz Piotra Gołeckiego, ławnika krakowskiego, i transsumuje dokumenty z daty:

a) 1651, 8 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CCXCV),

b) 1625, 27 sierpnia, Kraków (ob. dok. nr. CCXLIX),

α) 1625, 19 lipca, Kraków (CCXLVIII).

Szer. 142, wys. 180 mm.

Jest to wyciąg urzędowy, spisany na 7 pergaminowych kartach, oprawnych w twardą pergaminową okładkę.

Na okładce: »Capella Romerowska nunc S. Joannis Nepomuceni Martyris«.

CCXCVII. 1653, 14 stycznia, Rzym. **165.**

Innocenty X, papież, nadaje koadjutoryę w kościele N. P. M. w Krakowie Mikołajowi Słowikowskiemu.

Szer. 915, wys. 565, zakł. 107 mm.

Bulla Innocentego X przywieszona do dokumentu na rożnobarwnym sznurku.

CCXCVIII. 1657, 18 marca, Rzym. **166.**

Aleksander VII, papież, nadaje biskupstwo laodeceńskie »in partibus infidelium« Mikołajowi Oborskiemu.

Szer. 930, wys. 630, zakł. 85 mm.

Bulla Aleksandra VII. przywieszona do dokumentu na białym konopnym sznurku.

Dokument częściowo uszkodzony.

CCXCIX. 1658, 15 listopada, Kraków. **167.**

Andrzej Trzebicki, biskup krakowski, orzeka w sprawie Jezuitów przy kościele św. Barbary w Krakowie z rajcami krakowskimi, że Jezuici nie mają opłacać szosu (»contributionem vulgo Pobor alias Soss dictam«) ze swej kamienicy, gdyż ta kamienica od zbudowania swego była od tego podatku wolna.

Szer. 377, wys. 212, zakł. 63 mm.

Pieczęć biskupa, w puszce blaszanej umieszczona, wisi na różowym sznurku jedwabnym.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 2 Aktów kośc.

CCC. 1659, 28 sierpnia, Rzym. **168.**

Aleksander VII, papież, pozwala zatrzymać probostwo kieleckie obok archipresbiteryi kościoła N. P. M. w Krakowie Mikołajowi Słowikowskiemu, który został archipresbiterem w kościele N. P. M. w Krakowie po śmierci Justa Słowikowskiego.

Szer. 560, wys. 354, zakł. 58 mm.

Bulla Aleksandra VII, przywieszona do dokumentu na białym sznurku konopnym.

CCCI. 1660, 31 stycznia, Kraków.

Jan Pawlikowicz, karczmarz krakowski, zeznaje przed aktami radzieckimi, że sprzedał czynsz roczny 60 złp. za sumę 1.000 złp. Marcinowi Paczosce, rajcy krakowskiemu, i żonie jego Elżbiecie Krauzównie na rzecz ołtarza Bożego Ciała w kościele N. P. M. w Krakowie, zabezpieczając ten czynsz na kamienicy na rogu ul. Szewskiej w Krakowie i na młynie »Kotelny« zwanym we wsi Prądniku o pół mili od Krakowa.

Ob. dok. nr. 169 (CCCII).

CCCII. 1660, 5 lipca, Kraków. **169.**

Mikołaj Oborski, biskup laodeceński, sufragan krakowski, zatwierdza erekcyę czwartej służby przy ołtarzu Bożego Ciała w kościele N. M. P. w Krakowie na czynszu rocznym 60 złp. z zapisu Marcina Paczoski i transsumuje dokument z daty:

a) 1660, 31 stycznia, Kraków (ob. dok. nr. CCCI).

Szer. 200, wys. 280 mm.

Pieczęć biskupa Oborskiego, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona do dokumentu na różowym sznurku jedwabnym.

Dok. spisany na 6 kartach pergaminowych w zeszycie złożonym z 8 kart, oprawnym w twardą pergaminową okładkę, barwy zielonej, z wyciskami.

CCCIII. 1663, 9 marca, Kraków.
Zofia Smarzowska, wdowa po Błażeju, mieszczaninie i kupcu krakowskim, zeznaje wobec aktów radzieckich, że sprzedała czynsz roczny 90 złp. za sumę 1.500 złp., zabezpieczoną na kamienicy narożnej przy ul. Sławkowskiej w Krakowie, Janowi Kuszewicowi, mieszkańcowi Krakowa.

Ob. dok. nr. 170 (CCCV).

CCCIV. 1663, 9 marca, Kraków.
Jan Kuszewic zeznaje przed aktami radzieckimi, że sumę 1.500 złp. przeznacza do kaplicy Romerowskiej w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 170 (CCCV).

CCCV. 1663, 18 maja, Kraków. **170.**
Andrzej Trzebicki, biskup krakowski, eryguje czwartą służbę ołtarza św. Józefa w kościele N. P. M. w Krakowie, fundowaną przez Jana Kuszewicza na sumie 1.500 złp., i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1663, 9 marca, Kraków (ob. dok. nr. CCCIII),
b) 1663, 9 marca, Kraków (ob. dok. nr. CCCIV).

Szer. 200, wys. 301 mm.

Pieczęć biskupa Trzebickiego wyciśnięta na naklejonym skrawku papieru na dokumencie.

Dok. spisany w zeszycie, oprawnym w czerwony pergamin.

Dok. należy do Vol. LVI, fasc. 136 Alt. nr. 2.

CCCVI. 1664, 30 maja, Kraków.
Jacek z Koziegłów Giebułtowski zeznaje w grodzie krakowskim, że sprzedał czynsz roczny 190 złp. z dóbr Lgota i Krzczona za sumę 3.000 złp., zapisaną testamentem Anny Celarowej, wdowy po Pawle Celarym, celem ufundowania kapelanii w kościele N. M. P. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 172 (CCCVIII).

CCCVII. 1665, 15 stycznia, Rzym. **171.**
Jan Emerix, doktor obojga praw, sędzia przez papieża delegowany, wydaje wyrok w sporze kościoła N. P. M. w Krakowie z Franciszkanami krakowskimi o pogrzeby.

Szer. 225, wys. 322, zakł. 43 mm., wycięta w ząb.

Pieczęć wyciśnięta na pergaminie na naklejonym skrawku papieru.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 5.

CCCVIII. 1665, 22 kwietnia, Kraków. **172.**
Mikołaj Oborski, biskup laodeceński, sufragan krakowski, zatwierdza zapis 3.000 złp. na dobrach Lgota i Krzczona na rzecz ołtarza »Ciborii« w kościele N. P. M. w Krakowie i transsumuje dokument z daty:
a) 1664, 30 maja, Kraków (ob. dok. nr. CCCVI).

Szer. 187, wys. 263 mm.

Pieczęć biskupa Oborskiego, przywieszona na różowym sznurku jedwabnym, umieszczona w puszce blaszanej.

Dok. spisany na 6 kartach pergaminowych, oprawnych w twardą okładkę skórzaną z wyciskami.

CCCIX. 1671, we wrześniu. **173.**
Mapa Bronowic Małych, sporządzona przez Mikołaja Broszka (Broscius), filozofii doktora a astrologii i geometryi zwyczajnego profesora.
Szer. 396, wys. 313 mm.
Mapa wykreślona jest na papierze naklejonym na pergamin.
Należy do Vol. XII, Real. Archipr. fasc. 1, pars 3, nr. 1.

CCCX. 1672, 5 lutego, Rzym. **174.**
Klemens X, papież, nadaje odpusty bractwu »Animarum Purgatorii« w kościele N. P. M. w Krakowie.
Szer. 600, wys. 380, zakł. 70 mm.
Bulla Klemensa X, przywieszona na żółtorożowym sznurku jedwabnym.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXI. 1673, 21 lipca, Rzym. **175.**
Alojzy z Akwinu, protonotaryusz apostolski, sędzia kuryi rzymskiej, wydaje wyrok w sporze archipresbitera kościoła N. M. P. w Krakowie z bractwem nacyi włoskiej (Confr. Nationis Italicae) w kościele Franciszkanów w Krakowie o pogrzeby.
Szer. 412, wys. 208, zakł. 72 mm.
Pieczęć wyciśnięta na dokumencie na wewnętrznej stronie zakładki na naklejonym skrawku papieru.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXII. 1684, 17 lutego, Biecz.
Jan z Laskowej Jabłoni Laskowski, starosta ciężkowicki, dziedzic miasteczka Bobowej, zeznaje, że sprzedał Fryderykowi Wayttmannowi czynsz roczny 120 złp. za sumę 2000 złp., ubezpieczoną na dobrach Bobowa.
Ob. dok. nr. 177 (CCCXVIII).

CCCXIII. 1685, 22 września, Kraków.
Mikołaj Królik, rajca krakowski, zeznaje przed aktami radzieckimi, że zapisał na swej kamienicy w rynku kwotę 4.000 złp., od której 5% ma pobierać ołtarzysta w kościele N. P. M. w Krakowie z obowiązkiem odprawiania tygodniowo 2 mszy przed ołtarzem św. Krzyża, a jednej przed ołtarzem św. Filipa Nereusza w kościele N. P. M. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 176 (CCCXV).

CCCXIV. 1685, 29 października, Kraków.
Mikołaj Oborski, biskup laodeceński, sufragan i oficyał krakowski, poleca duchowieństwu w kościele N. P. M. w Krakowie ogłosić ludowi publicznie zapis Mikołaja Królika 4.000 złp. na rzecz ołtarza kościoła św. Krzyża w kościele N. M. P. w Krakowie.
Ob. dok. nr. 176 (CCCXV).

CCCXV. 1685, 7 listopada, Kraków. **176.**
Mikołaj Oborski, biskup laodeceński, sufragan i oficyał krakowski, zatwierdza zapis 4.000 złp., zabezpieczonych przez Mikołaja Królika na kamie-

nicy w Krakowie, na utrzymanie ołtarzysty w kościele N. P. M. w Krakowie, i transsumuje dokumenty z daty:
a) 1685, 22 września, Kraków (ob. dok. nr. CCCXIII),
b) 1685, 29 października, Kraków (ob. dok. nr. CCCXIV).

Szer. 245, wys. 340 mm.

Pieczęć Oborskiego, w połowie uszkodzona, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona na różnobarwnym sznurku.

Dok. spisany na 5 kartach pergaminowych, oprawny w twardą zieloną okładkę pergaminową z wyciskami.

W tym samym zeszycie jest wpisany w formie wyciągu urzędowego akt: 1691, 11 lipca, Kraków (ob. dok. nr. CCCXIX).

In dorso: »Erectio Altaris S. Crucis«.

CCCXVI. 1686, 16 lutego, Kraków.

Fryderyk Wayttman, ławnik krak., zeznaje, że zrzekł się czynszu 120 złp. od sumy 2.000 złp., ciążącej na miasteczku Bobowej, na rzecz Jakóba Żelazowskiego, doktora obojga praw, scholastyka tarnowskiego, kanonika bobowskiego, seniora domu Spowiedników w kościele N. M. P. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 177 (CCCXVIII).

CCCXVII. 1686, 19 lutego, Kraków.

Mikołaj Oborski, biskup laodeceński, sufragan, wikaryusz i oficyał generalny krak., poleca duchowieństwu w kościele N. P. M. w Krakowie ogłosić ludowi wezwanie przed swój sąd wszystkich interesowanych w sprawie zapisu 2.000 złp. na miasteczku Bobowej na rzecz ołtarza św. Sebastyana w kościele N. P. M. w Krakowie.

Ob. dok. nr. 177 (CCCXVIII).

CCCXVIII. 1686, 6 marca, Kraków. **177.**

Mikołaj Oborski, biskup laodeceński, sufragan, wikaryusz i oficyał generalny krak., eryguje altaryę św. Fabiana i Sebastyana, fundowaną na kapitale 2.000 złp. przez Wojciecha Sztamata, rajcę krakowskiego, na miasteczku Bobowej zabezpieczonym, transsumując dokumenty z daty:
a) 1686, 19 lutego, Kraków (ob. dok. nr. CCCXVII),
b) 1684, 17 lutego, Biecz (ob. dok. nr. CCCXII),
c) 1686, 16 lutego, Kraków (ob. dok. nr. CCCXVI).

Szer. 230, wys. 315 mm.

Pieczęć biskupa Oborskiego, w puszce blaszanej umieszczona, przywieszona na różnobarwnym sznurku.

Dokument spisany w zeszycie in 4° o 8 kartach, oprawnym w zielony pergamin.

Dok. należy do Vol. LXIII, fasc. 230 Alt. nr. 1.

CCCXIX. 1691, 11 lipca, Kraków.

Stanisław ze Słupowa Szembek, sufragan, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, orzeka o prawie patronatu, dotyczącego ołtarzysty z zapisu Królika w sumie 4.000 złp.

Pieczęć wyciśnięta na akcie na przyklejonym skrawku papieru.

Uwaga. Jest to wyciąg urzędowy z protokołu aktów konsystorskich krakowskich.

Ob. dok. nr. 176 (CCCXV).

CCCXX. 1691, 1 grudnia, Rzym. **178.**
Innocenty XII, papież, nadaje odpusty bractwu Zbawiciela w kościele N. P. M. w Krakowie »pro suffragio Animarum Purgatorii«.
Szer. 430, wys. 250, zakł. 60 mm.
Pieczęci niema; brak również nacięcia na zakładce.
In dorso zapisek z XVIII w.: »Niepotrzebne tu wyrażone odpusty«.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXI. 1698, 26 kwietnia, Rzym. **179.**
Innocenty XII, papież, zatwierdza Dominika Lochmana jako dożywotniego koadjutora przy Jerzym Januszewiczu, archipresbiterze kościoła N. P. M. w Krakowie.
Szer. 845, wys. 595, zakł. 83 mm.
Bulla Innocentego XII, przywieszona na żółtym sznurku jedwabnym.
In dorso zapisek: »Expeditio Coadiutoriae Archipresbiteratus Cracoviensis factae a Perillri Januszewic Perillustri Lochman«.

CCCXXII. (1698, 26 kwietnia, Rzym). **180.**
Forma przysięgi, którą miał złożyć Dominik Lochman, obejmując koadjutoryę w kościele N. P. M. w Krakowie przy archipresbiterze Jerzym Januszewiczu, przysłana z kuryi rzymskiej wraz z bullą papieża Innocentego XII.
Szer. 421, wys. 310 mm.
Pieczęci nie było.

CCCXXIII. 1700, 30 kwietnia, Rzym. **181.**
Innocenty XII, papież, zabrania pozbywać się sprzętów kościelnych.
Szer. 410, wys. 163, zakł. 55 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była w laku in dorso.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXIV. 1730, 22 września, Rzym. **182.**
Klemens XII, papież, nadaje odpust zupełny wiernym w kościele N. P. M. w Krakowie, o ile dopełnią czynności przepisanych.
Szer. 389, wys. 175 mm.
Pieczęć wyciśnięta w laku in dorso, przy niej zapisek: »Manionellus».
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXV. 1731, 10 marca, Kraków. **183.**
Jacek Łopacki, archipresbiter krakowski, dziekan sandomierski, oznajmia, że za jego zezwoleniem Walenty Staszowski z małżonką przelał na Sebastyana Słabego swe prawa do młyna w Bronowicach, nabyte przez swych rodziców w r. 1724 od Jerzego Januszowica, archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie, przyczem określa powinności i ciężary.
Szer. 635, wys. 345, zakł. 40 mm.
Pieczęć archipresbitera Łopackiego, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej, przywieszona do dokumentu na różowej tasiemce.

Pod tekstem zapisek: »Ninieyszy Przywilyi Uczciwemu Słabemu y Małżonce oraz Ich Potomkom nadany approbuie. Datum w Krakowie d. 1 Maij 1762. X. J. Kiełczewski Kan. y Archipr. Krakowski«. Obok pieczątka, wyciśnięta w czerwonym laku.

CCCXXVI. 1765, 11 lipca, Kraków. **184.**
Jakób Michał Marciszowski, profesor obojga praw, prokanclerz i dziekan wydziału prawniczego, kanonik katedralny krakowski, wydaje dyplom na doktora praw Janowi Domaradzkiemu.

Szer. 199, wys. 234 mm.

Pieczęć Marciszowskiego, przywieszona na sznurku barwy pomarańczowej, wyciśnięta w czerwonym laku, umieszczona w puszce blaszanej.

Dok. spisany na 4 kartach pergaminowych, oprawnych w twardą skórzaną okładkę.

CCCXXVII. 1768, 19 stycznia, Rzym. **185.**
Klemens XIII, papież, mianuje jakiegoś szlachcica polskiego »auratae militiae equitem«.

Szer. 245, wys. 199, zakł. 47 mm.

Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była w laku in dorso.

Uwaga. Nazwisko dotyczącej osoby zostało na adresie wyskrobane.

CCCXXVIII. 1771, 19 stycznia, Rzym. **186.**
Klemens XIV, papież, zezwala na dostąpienie zupełnego odpustu w kościele szpitala św. Sebastyana w Krakowie raz do roku podczas 40-godzinnego nabożeństwa.

Szer. 426, wys. 88, zakł. 59 mm.

Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była in dorso, obok zapisek: »Ruschi«.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXIX. 1771, 22 lutego, Rzym. **187.**
Klemens XIV, papież, nadaje corocznie odpusty wiernym za odwiedzenie 7 ołtarzy po 12 razy z rzędu w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 427, wys. 88, zakł. 44 mm.

Pieczęć lakowa in dorso i zapisek: »Ruschi«.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXX. 1771, 30 lipca, Rzym. **188.**
Klemens XIV, papież, ustanawia odpust w kościele szpitalnym św. Sebastyana w dniu św. Fabiana i Sebastyana.

Szer. 426, wys. 95, zakł. 50 mm.

Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była in dorso w czerwonym laku, obok zapisek: »Antonelli g.«.

Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXXI. 1774, 30 czerwca, Rzym. **189.**
Klemens XIV, papież, przyznaje odpust za odprawienie 40-godzinnego nabożeństwa w dniu 20 sierpnia w kościele N. P. M. w Krakowie.

Szer. 421, wys. 90, zakł. 57 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była in dorso w czerwonym laku; obok zapisek: »Antonelli«.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXXII. 1782, 30 stycznia, Rzym. **190.**
Pius VI, papież, nadaje odpust tym, którzy odwiedzą 7 ołtarzy po 12 razy.
Szer. 410, wys. 85, zakł. 57 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była in dorso w czerwonym laku.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXXIII. 1802, 4 maja, Rzym. **191.**
Pius VII, papież, udziela dyspenzy od powinowactwa pierwszego stopnia Józefowi Czechowi i Apolonii Mączyńskiej z Krakowa.
Szer. 475, wys. 253, zakł. 70 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była in dorso w czerwonym laku.

CCCXXXIV. 1805, 20 listopada, Rzym. **192.**
Pius VII, papież, daje dyspenzę małżeńską Karolowi Janikowskiemu i Małgorzacie Janikowskiej od pierwszego stopnia powinowactwa.
Szer. 488, wys. 265, zakł. 72 mm.
Pieczęć wyciśnięta in dorso w czerwonym laku.

CCCXXXV. 1807, 26 listopada, Rzym. **193.**
Pius VII, papież, udziela dyspenzy od pierwszego stopnia powinowactwa Kazimierzowi Meciszewskiemu i Barbarze Meciszewskiej.
Szer. 482, wys. 265, zakł. 68 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była in dorso w czerwonym laku.
Ob. dok. nr. CCCXXXVI.

CCCXXXVI. 1808, 13 lutego, Kraków.
Franciszek Zglenicki, wikaryusz i oficyał generalny krakowski, podaje treść dok. nr. 193 (CCCXXXV) do wiadomości interesowanym.
Dokument spisany in dorso dok. nr. 193 (CCCXXXV).

CCCXXXVII. 1826, 27 czerwca, Rzym. **194.**
Leon XII, papież, udziela odpustu w kościele N. P. M. w Krakowie w dniu 26 lipca i dwóch następnych.
Szer. 425, wys. 110, zakł. 80 mm.
Pieczęć lakowa, wyciśnięta in dorso.
Dok. należy do Vol. I, fasc. 1.

CCCXXXVIII. 1829, 5 czerwca, Rzym. **195.**
Pius VIII, papież, daje dyspenzę małżeńską Józefowi Czechowi i Maryannie Maczyńskiej od drugiego stopnia powinowactwa.
Szer. 457, wys. 253, zakł. 51 mm.
Pieczęć lakowa, wyciśnięta in dorso.

CCCXXXIX. 1833, 19 stycznia, Rzym. **196.**
Grzegorz XVI, papież, udziela dyspenzy małżeńskiej Stanisławowi Wysockiemu i Maryannie Józefy z Kuligowskich.
Szer. 450, wys. 235, zakł. 56 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była w laku in dorso.

CCCXL. 1837, 13 stycznia, Rzym. **197.**
Grzegorz XVI, papież, udziela dyspenzy małżeńskiej od drugiego stopnia pokrewieństwa Józefowi Lemańskiemu i Joannie Lemańskiej.
Szer. 457, wys. 200, zakł. 75 mm.
Pieczęć zniszczona, wyciśnięta była w laku in dorso.

CCCXLI. 1885, 27 lutego, Rzym. **198.**
Leon XIII, papież, udziela przywileju na odpust corocznie w drugą niedzielę miesiąca maja w kościele N. M. P. w Krakowie.
Szer. 423, wys. 140 mm.
Pieczęć papieża Leona XIII wyciśnięta na pergaminie pod tekstem.

II. AKTA (VOLUMINA).

1. Akta kościoła i jego instytucyi.

A. Akta kościelne ogólne.

1226—1837. **Vol. 1.**

Aktów kościelnych kościoła N. P. M. w Krakowie fascykuły 1—8:

1226—1803. Fasc. 1.

Przywileje kościoła N. P. M. w Krakowie w kopiach, dekrety koadjutoryi.

1615—1797. Fasc. 2.

Akta dotyczące różnych spraw kościoła N. M. P. w Krakowie. Testamenty archipresbiterów kościoła N. P. M. w Krakowie.

1751—1799. Fasc. 3.

Różne kurrendy i uniwersały dotyczące kościoła N. P. M. w Krakowie (przeważnie drukowane).

1751. Fasc. 4.

Akta do sumy 30.000 złp. z zapisu ks. Józefa Czartoryskiego dla ubogich uczniów, zabezpieczonej początkowo na Przytkowicach i Brodach, potem na Pleszowie.

Zapis ten w r. 1784 za zezwoleniem ówczesnego administratora dyecezyi krakowskiej, ks. Poniatowskiego, przeznaczony został przez spadkobierców ks. J. Czartoryskiego na inny cel.

1594—1670. Fasc. 5.

Różne dekrety w sporach kościoła N. P. M. w Krakowie z klasztorami krakowskimi o pogrzeby.

1746—1822. Fasc. 6.

Akta dotyczące grzebania zmarłych i cmentarza kościoła N. P. M. w Krakowie.

1746. Konsygnacya grobów w kościele, kaplicach i na cmentarzu kościoła N. P. M. w Krakowie.

1795 i 1796. Fasc. 7.

Świadectwa zezwolenia ze strony konsystorza na pochowanie ciał zmarłych w kościele N. P. M. w Krakowie.

1806 i 1813—1837. Fasc. 8.

Konsensy władz rządowych na pochowanie ciał zmarłych w kościele N. P. M. w Krakowie.

1794—1881. **II.**

Aktów kościelnych kościoła N. P. M. w Krakowie fascykuły 9 i 10:

1794—1881. Fasc. 9.

Akta inwentarza kościelnego.

Nr. 1, r. 1794. Dyspozycya Komisyi porządkowej województwa krakowskiego w sprawie wydania sreber i złota z kościoła N. P. M. w Krakowie na potrzebę powstania Kościuszkowskiego.

Nr. 5, r. 1794—1807. Sprzedaż sreber kościelnych.

Nr. 3, 6, 9, 10, 11 i 12. Inwentarze kościelne z lat 1798, 1810, 1863, 1867, 1871, 1872 i 1880.

Nr. 13, r. 1801—1872. Akta dotyczące darowizn i ofiar w obrazach etc. na rzecz kościoła po sporządzeniu inwentarza.

1781—1866. Fasc. 10.

Muzyka kościelna.

W r. 1866 zniesiono muzykę kościelną.

1800—1830. **III.**

Akta kościelne latami uporządkowane. Cyrkularze urzędowe i konsystorskie.

1831—1860. **IV.**

Akta kościelne latami uporządkowane.

Brak aktów z r. 1857.

1861—1904. **V.**

Akta kościelne latami uporządkowane. Korespondencye urzędowe kościoła N. P. M. w Krakowie.

R. 1875. Okólniki Namiestnictwa i starostwa w sprawie nowych rozporządzeń ministeryalnych o małżeństwach, metrykach, beneficyach.

Brak aktów z lat 1891, 1896—1900, 1902—1903.

B. Akta restauracyjne kościoła.

1624—1891. **VI.**

Aktów restauracyjnych kościoła N. P. M. w Krakowie fascykuły 1—5:

1624—1838. Fasc. 1.

Akta dotyczące wieży mniejszej, gdzie się znajdują dzwony.

1628—1891. Fasc. 2.

Akta spraw wieży »excubiarum« (alarmowej).

R. 1793. Ordynacya miejska, dotycząca trębacza na tej wieży.

1841—1847. Fasc. 3.

Spór z miastem o reparacyę wieży »excubiarum« i użycie funduszów fabryki kościoła na ten cel.

1683—1873. Fasc. 4.

Akta dotyczące ozdoby kościoła.

1800—1871. Fasc. 5.
Akta do wielkich organów.
R. 1800 Umowa Archipresbitera Lochmana z Ign. Żernickim w sprawie budowy nowego organu w kościele N. P. M. w Krakowie.

1477—1872. **VII.**
Aktów restauracyjnych kościoła N. P. M. w Krakowie fascykuł 6:
Akta dotyczące budowy i restauracyi wielkiego ołtarza.
Znajdują się tylko: Opis budowy wielkiego ołtarza w latach 1477—1489 w kopii z XVI w. i akta z lat 1833—1835 i 1852—1872.

1801—1893. **VIII.**
Aktów restauracyjnych kościoła N. P. M. w Krakowie fasc. 7—9:
1801—1893. Fasc. 7.
Akta dotyczące różnych robót restauracyjnych w kościele N. P. M. w Krakowie.
1845—1890. Fasc. 8.
Akta i wykazy funduszów fabrycznych kościoła.
1878 i 1879. Fasc. 9.
Akta zapisów: 1) Józefa Lasockiego na tablicę pamiątkową; 2) Kazimierza Józefa Kłobasy.

1843—1867. **IX.**
Aktów restauracyjnych kościoła N. P. M. w Krakowie fasc. 10 i 11:
1843—1857. Fasc. 10.
Dziennik podawczy Dozoru kościelnego.
1843—1867. Fasc. 11.
»Akta Dozoru parafialnego« kościoła N. P. M. w Krakowie.

1867—1895. **X.**
Akta Komitetu parafialnego kościoła N. P. M. w Krakowie.
Latami uporządkowane.

1838—1890. **XI.**
Kwity robót restauracyjnych w kościele N. P. M. w Krakowie.

C. Realności, dziesięciny i sumy.

a) Archipresbitera.

1429—1852. **XII.**
Realitatum Archipresbiteri fasciculus 1, pars 1—5. Akta do Bronowic Małych i Rząski duchownej:
1429—1809. Real. Archipr. fasc. 1, pars 1.
Akta do Bronowic Małych.
Akta streszczone i ponumerowane; w nich plany zabudowań tejże wsi.

1429—1845. Real. Archipr. fasc. 1, pars 2.
Akta do Bronowic Małych.
Akta niestreszczone; wśród nich: a) 1464. Wyrok sądu grodzkiego krakowskiego w sporze poddanych bronowickich o robocizny z przytoczeniem wyroków w tejże sprawie: kapituły krakowskiej z r. 1429 i sądu komisarskiego z r. 1430. b) »Transactio inter monachos et scultetum in Bronowice A° 1490 de solutione 8 marcarum ad S. Catherinam ratione medietatis scultetiae in Bronowice« (w kopii).
1671—1852. Real. Archipr. fasc. 1, pars 3.
Akta do Bronowic Małych i Rząski duchownej.
Akta streszczone i ponumerowane.
1828—1835. Real. Archipr. fasc. 1, pars 4.
Akta do Bronowic Małych: Akta i dowody dotyczące pretensyi Archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie z tejże wsi do Komisyi likwidacyjnej Królestwa Polskiego.
1843—1846. Real. Archipr. fasc. 1, pars 5.
Akta do Rząski duchownej.
Akta streszczone i ponumerowane.

1779—1850. **XIII.**
Realitatum Archipresbiteri fasciculus 1, pars 6. Inwentarze i regestra gospodarcze Bronowic Małych.

1847—1893. **XIV.**
Realitatum Archipresbiteri fasciculus 1, pars 7—11. Akta do Bronowic Małych i Rząski duchownej:
1847. Real. Archipr. fasc. 1, pars 7.
Wykupno gruntów pod kolej żelazną w Bronowicach Małych i Rząsce.
Akta wraz z planami sytuacyjnymi.
1847—1854. Real. Archipr. fasc. 1, pars 8.
Akta do Bronowic Małych.
1865—1873. Real. Archipr. fasc. 1, pars 9.
Akta do Bronowic Małych.
1879—1892. Real. Archipr. fasc. 1, pars 10.
Akta do Bronowic Małych.
1847—1893. Real Archipr. fasc. 1, pars 11.
Akta do szkółki w Bronowicach Małych.
Tylko z lat 1847, 1863—1871 i 1881—1893.

1852—1891. **XV.**
Realitatum Archipresbiteri fasciculus 1, pars 12—15. Akta do Bronowic Małych:
1852—1878. Real. Archipr. fasc. 1, pars 12.
Wykazy indemnizacyjne i podatkowe.
Tylko z lat 1852—1855, 1865, 1873—1878.
1879—1887. Real. Archipr. fasc. 1, pars 13.
Książeczki płatnicze podatku domowego i gruntowego.

1883. Real. Archipr. fasc. 1, pars 14.
Arkusze posiadłości gruntowej kościoła N. P. M. w Krakowie w Bronowicach Małych.
1856—1891. Real. Archipr. fasc. 1, pars 15.
Rachunki i kwity wydatków w Bronowicach Małych.
Tylko z lat 1856—1860, 1880—1891.

1294—1854. XVI.

Realitatum Archipresbiteri fasciculus 2. pars 1—4. Akta do Młyna w Bronowicach Małych:
1304—1829. Real. Archipr. fasc. 2, pars 1.
Akta do młyna streszczone i ponumerowane.
1564—1854. Real. Archipr. fasc. 2, pars 2.
Akta do młyna i jego dzierżawy.
1842—1845. Real. Archipr. fasc. 2, pars 3.
Proces o młyn.
1294—1844. Real. Archipr. fasc. 2, pars 4.
Trąba bronowicka; zbiór dokumentów odnoszących się do używania wody roboczej (płynącej z Rudawki na młyny skarbowe w Krakowie) do stawów i młyna w Bronowicach Małych oraz do irrygacyi łąk tamże, d. 31 lipca 1835 ułożony.
Akta streszczone i uporządkowane.
Nr 1, kopia dok. z r. 1294; nr. 2, kopia dok. z r. 1304; nr. 3, wyciąg z Liber beneficiorum Długosza; nr. 4, dekret Zygmunta I z 7 czerwca 1533, w Krakowie, w sprawie odszkodowania dawnych właścicieli, pokrzywdzonych poprowadzeniem Rudawy nowem korytem na młyny krakowskie.

1413—1890. XVIII.

Realitatum Archipresbiteri fasciculus 3—5, oraz Fasciculus A, B, C, D, Archipresbiteri:
1591—1877. Real. Archipr. fasciculus 3.
Akta do rezydencyi Archipresbitera przy ul. Mikołajskiej (prałatówki).
1632—1851. Real. Archipr. fasciculus 4.
Akta do domu pod nr. 604 czyli spichlerza w ul. Szpitalnej, należącego do Archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie.
Akta streszczone i ponumerowane.
1645—1853. Real. Archipr. fasciculus 5.
Akta do dworku na Wesołej za bramą św. Mikołaja, należącego do Archipresbitera.
Akta streszczone i ponumerowane.
1413—1853. Fasciculus A. Archipresbiteri.
Akta do dziesięcin archipresbiteryi należących.
Akta streszczone i ponumerowane, liczniejsze dopiero od r. 1743.
1789—1845. Fasciculus B. Archipresbiteri.
Akta do intraty Archipresbitera.
Akta streszczone i ponumerowane.

1720—1882. Fasciculus C. Archipresbiteri.
Akta dotyczące różnych interesów Archipresbitera.
1843—1890. Fasciculus D. Archipresbiteri.
Wykazy dotyczące dochodów, wydatków i majątku prałatury.

1641—1754. **XVIII.**

Summarum sub tutela Archipresbiteri fasciculus 1—12. Akta do sum, któremi zarządzał Archipresbiter.

Dokładny spis fascykułów sum »sub tutela Archipresbiteri« zawiera konsygnacya sum z r. 1801 (ob. księgę nr. 63).

1649—1853. **XIX.**

Summarum sub tutela Archipresbiteri fasciculus 13—18.

1611—1855. **XX.**

Summarum sub tutela Archipresbiteri fasciculus 19—30.

Fasc. 26, r. 1611, oblig Piotra Zbylitowskiego na sumę 7.000 złp., zabezpieczoną na jego dobrach dziedzicznych Buk i Porąbka w ziemi krakowskiej.

1615—1848. **XXI.**

Summarum sub tutela Archipresbiteri fasciculus 31—45.

Fasc. 32, r. 1731. Suma 5.000 złp. z zapisu testamentowego Kazimierza Wolińskiego »na te osoby, które z błędu żydowskiego nawrócone do wiary świętej katolickiej będą, a ta suma za dyspozycyą Jegomości Xiędza Archipresbitera i jego następców chodzić będzie«.

Fasc. 38, r. 1660. Zapis Walentego Kaptowicza zw. Kalwaryjką 1.000 złp. na muzykę.

Brak aktów fasc. 45.

1632—1858. **XXII.**

Summarum sub tutela Archipresbiteri fasciculus 46—55.

Fasc. 46, r. 1641—1842. Akta do fundacyi i kaplicy Leśniowolskich.
Brak aktów fasc. 50.

1743—1858. **XXIII.**

Summarum sub tutela Archipresbiteri fasciculus 56—65.

b) Zakrystyana.

1546—1843. **XXIV.**

Fasciculus A, B, C, D, E, F, Sacristae:
1598—1843. Fasciculus A. Sacristae.
Akta do elekcyi X. Zakrystyana.
1653—1717. Fasciculus B. Sacristae.
Akta do czynszu ziemnego 10 złp. z gruntu, leżącego pod kościołem św. Mikołaja w Krakowie.

1648—1842. F a s c i c u l u s C. S a c r i s t a e.
Akta do domu Zakrystyą zwanego i gruntu na Pędzichowie, należących do X. Zakrystyana.
1572—1828. F a s c i c u l u s D. S a c r i s t a e.
Akta do ogrodów i dwóch domów na Pędzichowie, z których jeden na potrzeby stołu wspólnego dla Zakrystyana, trzech dzwonników i dwóch ich pomocników, drugi na tenże cel dla XX. Gracyalistów należeć winny.
1630—1720. F a s c i c u l u s E. S a c r i s t a e.
Akta do sporu i ugody Archipresbitera z Radą miejską o dochody zakrystyi kościoła N. P. M. w Krakowie.
1546—1818. F a s c i c u l u s F. S a c r i s t a e.
Akta różne do konsygnacyi Zakrystyana.

1643—1858. **XXV.**
Fasciculus 1—10. Sacristae. Akta do sum będących pod zarządem X. Zakrystyana.
Konsygnacye sum z r. 1801 (ob. księgi nr. 64 i 65) zawierają wyszczególnienie sum zakrystyańskich.

1646—1860. **XXVI.**
Fasciculus 11—30. Sacristae. Akta do sum będących pod zarządem X. Zakrystyana.
Brak fascykułu 21. Fasc. 24, r. 1674. Zapis sumy 500 złp. na odprawianie prymaryi z muzyką przez oktawę święta Wniebowzięcia N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie.

1796—1888. **XXVII.**
Fasciculus 31—41. Sacristae. Akta do sum będących pod zarządem X. Zakrystyana.
Fasc. 35, r. 1828. Suma 2.000 złp. w połowie na muzykę, w połowie na ubogich, z zapisu Kajetana Wytyszkiewicza.
Brak aktów w fascykułach 39 i 41.

c) P o d z a k r y s t y a n a.

1441—1851. **XXVIII.**
Fasciculus A. Vicesacristae i Fasciculus 1—4 Vicesacristae:
1837. F a s c i c u l u s A. V i c e s a c r i s t a e.
Akta ogólne.
Określenie obowiązków X. Podzakrystyana.
1441—1852. F a s c i c u l u s 1—4 V i c e s a c r i s t a e.
Akta do sum będących pod zarządem X. Podzakrystyana.
Wyszczególnienie tych sum zawiera konsygnacya z r. 1801 (ob. księga nr. 66).

Fasc. 1, r. 1482. Rajcy krakowscy zeznają zapis Pawła Neuburgera 500 zł. węg.

Fasc. 3, r. 1441. Kopia dokumentu Władysława III, w którym król zeznaje, że winien Kunczy, rajcy krak., 1.800 grzywien szer. groszy: w transsumpcie króla Kazimierza Jagiellończyka z r. 1460.

d) Kaznodziei.

1464—1856. **XXIX.**

Fasciculus A, B, C. Concionaturae i Fasciculus 1—28 Concionaturae:

1633—1716. Fasciculus A. Concionaturae.

Zapis i akta sumy 1.000 złp. dla kaznodziei sobotniego.

1543—1828. Fasciculus B. Concionaturae.

Akta do konsygnacyi kaznodziei.

1746. Fasciculus C. Concionaturae.

Akta do elekcyi kaznodziei przy kościele N. P. M. w Krakowie.

1464—1856. Fasciculus 1—28. Concionaturae.

Akta do sum pod zarządem kaznodziei będących.

Brak fascykułów 6, 26, 27. Sumy kaznodziei wyszczególnione są w konsygnacyi z r. 1801 (ob. księgę nr. 67).

e) Spowiedników dawnej fundacyi.

1426—1842. **XXX.**

Fasciculus 1 Realitatum i Fasciculus 1 Decimarum Paenitentiariorum Antiquae fundationis:

1426—1838. Fasc. 1 Real. Paenit. Ant. fund.

Akta do kamienicy własnej Spowiedników dawnej fundacyi, przy Małym Rynku nr. 681 stojącej.

1696—1842. Fasc. 1 Decimarum Paenit. Ant. fund.

Akta do połowy dziesięciny ze wsi Rzemianowice przez Spowiedników dawnej fundacyi pobieranej.

Do tego fascykułu odnoszą się niektóre akta, umieszczone w fasc. A. Paenit. Ant. fund., do połowy łaźni poza bramą Wiślną, którą zamieniono na dziesięcinę w Rzemianowicach. Nadto wiążą się z tymi fascykułami: Fasciculus 1 Jurium et Servitutum Gratialistarum, pars 1 i 2. Gracyaliści bowiem posiadali drugą połowę dziesięciny w Rzemianowicach.

1438—1835. **XXXI.**

Fasciculus A, B, C, D, E, F, G, H. Paenitentiariorum Ant. fund.:

1438—1790. Fasciculus A. Paenit. Ant. fund.

Akta do różnych dawnych zapisów na rzecz Spowiedników dawnej fundacyi.

W fasc. A. znajdują się 4 akty z XV w.; są to wyciągi z ksiąg ławniczych krakowskich.

1506—1749. Fasciculus B. Paenit. Ant. fund.
Różne akta Spowiedników dawnej fundacyi, streszczone.
1616—1730. Fasciculus C. Paenit. Ant. fund.
Różne akta majątkowe Spowiedników dawnej fundacyi, streszczone.
1617—1784. Fasciculus D. Paenit. Ant. fund.
Różne akta majątkowe Spowiedników dawnej fundacyi.
1647—1752. Fasciculus E. Paenit. Ant. fund.
Niektóre testamenty fundatorów zgromadzenia Spowiedników dawnej fundacyi.
1698—1783. Fasciculus F. Paenit. Ant. fund.
Różne akta wiążące się ze Spowiednikami dawnej fundacyi, streszczone.

Nr. 3, r. 1727. Przełożeni synagogi olkuskiej i okolicznych bóżnic dają skrypt na 6.000 złp., odebranych z rąk X. Pawlikowskiego.

1746—1753. Fasciculus G. Paenit. Ant. fund.
a) Urywki z ksiąg dochodów i wydatków Spowiedników dawnej fundacyi.
b) Protokoły z konwokacyi Spowiedników dawnej fundacyi z lat 1748—1753.
1802—1835. Fasciculus H. Paenit. Ant. fund.
Różne akta Spowiedników dawnej fundacyi.

1500—1856. XXXII.

Fasciculus 1—20 Paenitentiariorum Antiquae fundationis. Akta do sum Spowiedników dawnej fundacyi.

1431—1843. XXXIII.

Fasciculus 21—40 Paenitentiariorum Antiquae fundationis. Akta do sum Spowiedników dawnej fundacyi.

Fasc. 29, r. 1431. Kopia dypłomu pergaminowego, znajdującego się w archiwum kościoła.

1630—1844. XXXIV.

Fasciculus 41—68 Paenitentiariorum Antiquae fundationis. Akta do sum Spowiedników dawnej fundacyi.
1651. Fasciculus 65. Paenit. Ant. fund.
Akta do sumy 2.000 złp. z zapisu Władysława Lubowieckiego na rzecz ołtarza św. Stanisława w kościele N. P. M. w Krakowie (ob. fasc. 196 Alt.).
1663—1828. Fasciculus 66. Paenit. Ant. fund.
Akta do sumy 3.000 złp. z zapisu Pernusowej na Dalewicach (ob. fasc. 74 Alt.).
1773. Fasciculus 67. Paenit. Ant. fund.
Akta do sumy 1.000 złp. zapisanej na Krzysztoforzycach i Jakubowicach na rzecz piątej służby przy ołtarzu św. Stanisława w kościele N. P. M. w Krakowie (ob. fasc. 195 Alt.).

1664—1828. Fasciculus 68. Paenit. Ant. fund.
Akta do sumy 300 złp. zapisanej w r. 1766 przez Jana Gurnego na kamienicy l. 538 przy ul. Floryańskiej w Krakowie (ob. fasc. 76 Alt.).

Fascykuły 1—64 streszczone są w konsygnacyi sum Spowiedników dawnej fundacyi (ob. księgi nr. 68 i 82), a nie skonsygnowane są tylko cztery ostatnie fascykuły.

f) Spowiedników nowej fundacyi.

1639—1893. **XXXV.**

Fasciculus A. Paenitentiariorum Novae fundationis i Fasciculus 1—44 Paenitentiariorum Novae fundationis:

1807—1893. Fasciculus A. Paenit. Novae fund.
Akta ogólne Spowiedników nowej fundacyi.

1639—1865. Fasciculus 1—44 Paenit. Nov. fund.
Akta do sum funduszowych Spowiedników nowej fundacyi.

Brak fascykułów: 14, 17, 28, 33, 37, 38, 41, 42, 43, 44. Ob. konsygnacye sum Spowiedników w księgach pod nr. 69 i 82.

g) Wikaryuszów.

1647—1891. **XXXVI.**

Fasciculus A. i B. Vicariorum i Fasciculus 1—20 Vicariorum:

1725—1891. Fasciculus A. Vicariorum.
Akta ogólne Wikaryuszów.

1851—1871. Fasciculus B. Vicariorum.
Fassye domu Wikaryuszów.

1647—1843. Fasciculus 1, 3, 5, 6, 8, 14 Vicariorum.
Akta do sum pod zarządem XX. Wikaryuszów.

Brak fascykułów 2, 4, 7, 9—13 i 15—20. Ob. konsygnacyę sum z r. 1801 w księgach pod nr. 70.

h) Mansyonarzy.

1635—1882. **XXXVII.**

Fasciculus actorum Mansionariorum.
Luźne akta do funduszów, kamienicy i historyi Mansyonarzy.

Uwaga. W r. 1882, 9 marca, X. Gac, mansyonarz, zabrał do domu Mansyonarzy od X. Thurego akta mansyonarskie. Spis zabranych aktów oraz 3 dokumentów pergaminowych znajduje się w powyższym fascykule.

i) Psałterzystów.

1522—1865. **XXXVIII.**

Fasciculus A, B. i C. Psalteristarum i Fasciculus 1 Realitatum Psalteristarum:

1750—1839. F a s c i c u l u s A. P s a l t e r i s t a r u m.
Akta ogólne dotyczące Psałterzystów.
1774—1865. F a s c i c u l u s B. P s a l t e r i s t a r u m.
Wykazy funduszów i rachunki Psałterzystów z lat 1774—1828, 1851, 1865.
1604—1764. F a s c i c u l u s C. P s a l t e r i s t a r u m.
Różne wyroki i pozwy w sprawach majątkowych Psałterzystów.
1522—1799. F a s c i c u l u s 1. R e a l i t a t u m P s a l t e r i s t a r u m.
Akta do domu własnego Psałterzystów przy ul. Stolarskiej l. 61 w Krakowie.

Dom ten sprzedano na publicznej licytacyi d. 25 lutego 1806 r. za sumę 1357 złp.; akta tej sumy znajdują się w fascykule 34 Psalteristarum.

1535—1880. **XXXIX.**

Fasciculus 1—18 Psalteristarum. Akta do sum pod zarządem Psałterzystów.

1606—1866. **XL.**

Fasciculus 19—35 Psalteristarum. Akta do sum pod zarządem Psałterzystów.
1802—1856. F a s c i c u l u s 34 P s a l t e r i s t a r u m.
Akta do sumy 1.357 złp. uzyskanej ze sprzedaży domu Psałterzystów, a umieszczonej na kamienicy przy ul. Szewskiej l. 329 w Krakowie.
1829—1857. F a s c i c u l u s 35 P s a l t e r i s t a r u m.
Akta do sumy 6.000 złp. na kamienicy Psałterzystów przy przecznicy ul. św. Anny l. 315.

Konsygnacye sum Psałterzystów z r. 1801 (ob. księgi nr. 71 i 72) obejmują tylko 33 fascykuły sum.

k) G r a c y a l i s t ó w.

1480—1839. **XLI.**

Fasciculus A, B, C, D, E Gratialistarum:
1480—1789. F a s c i c u l u s A. G r a t i a l i s t a r u m.
Erekcya, statuta i opisy uposażenia Gracyalistów.

R. 1596. Opis kościoła św. Jana w Krakowie.

1571—1732. F a s c i c u l u s B. G r a t i a l i s t a r u m.
Akta do dawnych zapisów Gracyalistów.
1797—1839. F a s c i c u l u s C. G r a t i a l i s t a r u m.
Akta ogólne Gracyalistów.
1800—1809. F a s c i c u l u s D. G r a t i a l i s t a r u m.
Rachunki z funduszów Gracyalistów.
1776—1832. F a s c i c u l u s E. G r a t i a l i s t a r u m.
Kwity opłaconych podatków Gracyalistów.

1521—1893. **XLII.**

Fasciculus 1 Realitatum Gratialistarum i Fasciculus 1 Jurium et Servitutum Gratialistarum (pars 1 i 2):

1572—1893. F a s c. 1 R e a l i t a t u m G r a t i a l i s t a r u m.

Akta do gruntu Gracyalistów na Pędzichowie.

1521—1572. F a s c. 1 J u r i u m e t S e r v i t u t u m G r a t. (pars 1).

Akta do połowy łaźni i gruntu za bramą Wiślną, zwanego Żabikruk, wymienionego przez Gracyalistów na dziesięcinę w Rzemianowicach.

1800—1860. F a s c. 1 J u r i u m e t S e r v i t u t u m G r a t. (pars 2).

Akta do połowy dziesięciny, pobieranej przez Gracyalistów z Rzemianowic.

Z tym fascykułem wiążą się: fasc. A. Paenit. Ant. fund. i fasc. 1 Decimarum Paenit. Ant. fund.

1481—1858. **XLIII.**

Fasciculus 1—11 Gratialistarum. Akta do sum funduszowych Gracyalistów.

Szczegółowa konsygnacya fascykułów sum, będących uposażeniem Gracyalistów, znajduje się w księgach nr. 73.

1481—1844. F a s c i c u l u s 4 G r a t i a l i s t a r u m.

Akta dotyczące domu Gracyalistów niegdyś własnego przy ul. św. Jana l. 471 i następne sumy 691 zł. reńskich czyli 2.764 złp., uzyskanej ze sprzedaży tej kamienicy; dalej akta do usiłowań odzyskania tej sumy od rządu austryackiego po przypadkowem spaleniu się obligacyj austryackich, w których ta suma była umieszczona.

Dom Gracyalistów sprzedano na publicznej licytacyi w r. 1800.

Fasc. 5, r. 1734. Suma 2.000 złp. na kahale Kazimirskim z zapisu testamentowego X. Łęczyckiego.

Fasc. 10, r. 1499. Suma 400 złp. na miejskiej topni srebra.

l) O ł t a r z y s t ó w.

1514—1833. **XLIV.**

Realitatum Altarium fasciculus 1 i 3:

1529—1833. R e a l. A l t a r i u m f a s c i c u l u s 1.

»Altare 10.000 martyrum ad praesens Ciborium dictum«. Akta do posiadłości gruntowej we wsi Rząsce duchownej i szlacheckiej, należącej do uposażenia tego ołtarza.

1514. R e a l i t a t u m A l t a r i u m f a s c i c u l u s 3.

Akta do zapisu 3 ław chlebnych na wosk do kaplicy św. Alexego przez Piotra Salomona.

Niema zupełnie aktów fascykułu 2 Real. Alt.

1433—1862. **XLV.**

Acta generalia Altarium fasciculus A. i B (pars I—VI):

1641—1840. A c t a g e n. A l t. f a s c i c u l u s A.

Wykazy i spisy wszystkich fundacyi do ołtarzy w kościele N. M. P. należących z lat 1641—1668 i 1725—1840.

1518—1724. Acta gen. Alt. fasc. B (pars I).
Akta do »Altare Assumptionis in supremo choro«.
1614—1824. Acta gen. Alt. fasc. B (pars II).
Akta do kaplicy kuśnierzy.
1433—1672. Acta gen. Alt. fasc. B (pars III).
Akta do »Altare s. Iohannis Nepomuceni«.

R. 1433, 22 maja. Zbigniew, bisk. krak., eryguje tę altaryę.

1654—1664. Acta gen. Alt. fasc. B (pars IV).
Akta do »Altare s. Crucis 27 ministerii«.
1803—1862. Acta gen. Alt. fasc. B (pars V).
Akta do zapisu sumy 4.000 złp. przez X. Karola Lochmana na rzecz ołtarza św. Karola Boromeusza.
1608—1818. Acta gen. Alt. fasc. B (pars VI).
Akta do »Altare in capella Sacratissimi Nominis Jesu Christi ad portam septentrionalem ecclesiae s. Barbarae situm«.

Nr. 5, r. 1662. Inwentarz aparatów i sprzętów tej kaplicy.

Uwaga. Acta gen. Alt fasciculus B (pars I—VI) zawierają fascykuły aktów do tych ołtarzy, które nie są objęte konsygnacyą z r. 1801.

1494—1859. **XLVI.**

Acta generalia Altarium fasciculus C, D, E, F, G i H:
1494—1799. Acta gen. Alt. fasc. C.
Akta do dawniejszych zapisów sum dla różnych ołtarzy.
1626 i 1699. Acta gen. Alt. fasc. D.
Akta do redukcyi mszy związanych z zapisami dla ołtarzy.
1733—1773. Acta gen. Alt. fasc. E.
Akta do zapisów odnoszących się równocześnie dla kilku ołtarzy.
1795—1807. Acta gen. Alt. fasc. F.
Akta do ołtarzów »vaccantia«. Rachunek z sum widerkaufowych tychże ołtarzy.
1599—1830. Acta gen. Alt. fasc. G.
Opisy ołtarzy kościoła N. P. M. w Krakowie.
1849—1859. Acta gen. Alt. fasc. H.
Akta wpływów i wydatków z funduszów kaplicy św. Aniołów Stróżów.

1446—1884. **XLVII.**

Fasciculus 1—10 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Akta do sum funduszowych ołtarzy, umieszczone w fascykułach 1—245, są skonsygnowane w księgach nr. 74 i 75.

Fasc. 3, nr. 4 B, r. 1446, 21 czerwca. Potwierdzenie fundacyi ołt. Wniebowzięcia N. P. M. (kopia pap.); nr. 45, r. 1497. Bartłomiej Pruskonis zrzeka się prawa patronatu tego ołtarza na rzecz Bractwa Wniebowzięcia N. P. M. w kościele N. P. M. w Krakowie (kopia pap.).

Niema zupełnie aktów fascykułu 8 Altarium.

1529—1855. XLVIII.

Fasciculus 11—21 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Brak aktów w fascykułach 15 i 19.

1437—1854. XLIX.

Fasciculus 22—40 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 23, nr. 4, r. 1494, 11 stycznia. Fryderyk, biskup krakowski, eryguje drugą służbę ołtarza Bożego Ciała w kościele N. P. M. w Krakowie (kopia pap.).

Fasc. 26, nr. 1, r. 1437, 11 listopada, Kraków. Wyrok kompromisowy w przedmiocie gruntu na Prądniku (kopia pap.).

Fasc. 29, nr. 1, r. 1445, 15 października, Kraków. Cessya domu przy ul. Szewskiej, na którym miał Jan Stolle, ołtarzysta ołt. św. Krzyża w kościele N. P. M. w Krakowie, zapisane 2 grzywny czynszu (kopia pap.).

Fasc. 32, r. 1483. Przed urzędem ławniczym krakowskim cessya domu na Rybakach położonego.

Fasc. 33. Brak aktów w tym fascykule.

Fasc. 38, nr. 1, r. 1458. Przed aktami ziem. krak. Jan z Melsztyna zabezpiecza sumę 350 zł. węg. na dobrach Jasieniu.

1625—1858. L.

Fasciculus 41—59 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 41 i 51. Brak aktów w tych fascykułach.

1490—1865. LI.

Fasciculus 60—73 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 61, nr. 1, r. 1490, 4 października. Klasztor Zwierzyniecki zapisuje na swych dobrach roczny czynsz 20 grzywien ołtarzyście Janowi Wolnemu.

1473—1859. LII.

Fasciculus 74—83 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 80, nr. 2, r. 1473, 1 października. Kopia oryg. dyplomu pergaminowego, znajdującego się w archiwum kościelnem.

1490—1851. LIII.

Fasciculus 84—95 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 86, nr. 2, r. 1490, 13 października. Kopia pap. oryg. dypl. pergaminowego, znajdującego się w archiwum kościelnem.

1424—1845. LIV.

Fasciculus 96—108 B. Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 100, nr. 6, r. 1424. Przed urzędem ławniczym rezygnacya domów przed bramą Szewską (kopia pap.); nr. 9, r. 1425. Wyciąg z aktów radzieckich, dotyczący fundacyi czynszu 14 grzywien przez Pawła Beme, rajcę krak.; nr. 10, r. 1457, 5 lutego, Kraków. Tomasz, biskup krakowski, eryguje drugą służbę ołtarza św. Aleksego w kaplicy Salomonowskiej (kopia pap.).

Fasc. 104, nr. 1, r. 1463. Ugoda między Piotrem Kunczem i jego pasierbem w przedmiocie 2 jatek rzeźniczych (kopia polska i niemiecka).

Fasc. 105. Brak aktów w tym fascykule.

1480—1859. LV.

Fasciculus 109—130 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 123, nr. 1, r. 1480, 4 października. Przed aktami bisk. krakowskimi egzekutorowie testamentów Stanisława Langa, Macieja Opoczki, Jana Slepkogiel, magistra Pawła Leipingera, wypożyczają sumę 470 zł. węg., przeznaczoną na fundacyę ołtarza Passionis Christi (pierwsza służba ołtarza św. Anny) w kościele N. P. M. w Krakowie, Janowi Borghowi, nr. 2, r. 1480, 10 października, Kraków. Jan Rzeszowski, biskup krak., eryguje wspomniany ołtarz.

1502—1885. LVI.

Fasciculus 131—140 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

1409—1836. LVII.

Fasciculus 141—151 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 143, nr. 2, r. 1409, 27 sierpnia. Franczko, sołtys z Lechowa, sprzedaje swą posiadłość we wsi Lencze, zw. Zarzecze, Annie, wdowie po Janie Cronnar, mieszczaninie krak., za 140 grzywien szerokich groszy; nr. 5, r. 1443, 8 kwietnia. Erekcya pierwszej służby przy ołtarzu św. Trzech Królów w kościele N. P. M. w Krakowie.

Fasc. 150. Brak aktów.

1595—1857. LVIII.

Fasciculus 152—164 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

1521—1879. LIX.

Fasciculus 165—175 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

1483—1890. LX.

Fasciculus 176—191 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 177. Brak aktów w tym fascykule.

Fasc. 180, nr. 1, r. 1483, 15 stycznia. Przed aktami konsystorskimi krakowskimi Jan Wielogłowski zabezpiecza na wsi Sokołowice w ziemi krak. sumę 212 zł. węg. i 3 skojce (kopia pap.).

Fasc. 183, nr. 3, r. 1486, 16 stycznia, Kraków. Jan Rzeszowski, biskup krakowski, zatwierdza zapis 500 zł. węg. na dochodach cła królewskiego, na rzecz ołtarza w kaplicy Przemienienia Pańskiego w kościele N. P. M. w Krakowie dokonany przez Erazma Krejdlara.

1397—1844. LXI.

Fasciculus 192—205 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 192, nr. 5, r. 1432, 11 kwietnia, Kraków. Zbigniew, biskup krakowski, eryguje ołtarz św. Stanisława biskupa (kopia pap.).

Fasc. 193, nr. 16, r. 1416, 23 marca, Kraków. Rajcy krakowscy rozporządzają sumą 300 grzywien z fundacyi Anny, wdowy po Janie Slepkogil (kopia z XVI w.).

Fasc. 199, nr. 1. Kopie z XVI w. 14 aktów z lat 1397—1410, dotyczących erekcyi ołtarza św. Jana Chrzciciela w kaplicy św. Barbary obok kościoła N. P. M. w Krakowie, fundacyi Jana Bartfala, mieszczanina krakowskiego.

1546—1879. **LXII.**

Fasciculus 206—213 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

1502—1836. **LXIII.**

Fasciculus 214—230 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 214, 219, 227, 228. Brak aktów w tych fascykułach.

1431—1799. **LXIV.**

Fasciculus 231—245 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy.

Fasc. 237, nr. 3, r. 1431, 26 czerwca, Kraków. Rajcy krakowscy stwierdzają zapis 280 grzywien na rzecz ołtarza św. Piotra, Pawła i Klemensa w kościele N. P. M. w Krakowie; r. 1460, 4 lutego, Kraków. Kazimierz Jagiellończyk daje zezwolenie Janowi Amor Tarnowskiemu na zabezpieczenie tej sumy, przez niego wypożyczonej, na 15 łanach w Tarnowie; r. 1460, 19 lutego, Tarnów. Piotr z Weschmuntowa, sędzia, i Mikołaj z Winiar, podsędek ziemi sandomierskiej, poświadczają, iż Jan Tarnowski wypożyczył powyższą kwotę; r. 1460, 27 lutego, Tarnów. Rajcy miasta Tarnowa poświadczają powyższą pożyczkę.

1529—1865. **LXV.**

Fasciculus 246—270 Altarium. Akta do sum funduszowych ołtarzy, nie objętych konsygnacyą z 1801 r.:

1679—1822. Fasc. 246 Alt.

Akta do sumy 300 złp., zapisanej w r. 1679 przez Wojciecha Wasilowskiego, mieszczanina krakowskiego, na kamienicy Cichowiczowskiej przy ul. św. Mikołaja w Krakowie dla ołtarza »Oliveti«.

1821—1829. Fasc. 247 Alt.

Akta do sumy 600 złp., zapisanej na kamienicy l. 556 przy ul. Floryańskiej dla ołtarza w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej.

1810—1833. Fasc. 248 Alt.

Akta do sumy 3.300 wzgl. 4.000 złp., zapisanej przez Wojciecha Mączeńskiego dla ołtarza w kaplicy Aniołów Stróżów w kościele N. P. M. w Krakowie.

1529—1794. Fasc. 249 Alt.

Akta zapisów dla ołtarza św. Katarzyny w kościele N. P. M. w Krakowie.

1832—1858. Fasc. 251 Alt.

Akta do sumy 3.000 złp., zapisanej przez Teresę z Klossów Podleską kościołowi N. P. M. w Krakowie na msze, wypożyczonej na hipotekę dóbr Radwanowic.

1803—1855. Fasc. 252 Alt.

Akta do sumy 6.352, zewaluowanej później na 3.528 złp. 26 gr., ciążącej na Nieznanowicach w Królestwie Polskiem.

1838—1858. Fasc. 253 Alt.

Akta do sum 5.600 i 4.000 złp., zapisanych na domu l. 156, Gm. IV na rzecz różnych funduszów kościoła.

1838. Fasc. 254 i 255 Alt.
Akta do sumy 2.000 złp., zapisanej przez Antoniego Trajtlera, mieszczanina krakowskiego, na odprawianie 50 mszy rocznie.
1846—1847. Fasc. 256 Alt.
Akta do sum: 1) 4.000 złp., zapisanych przez X. Haselquista dla kościoła N. P. M. w Krakowie, 2) 200 złp., zapisanych na msze przed passyą za duszę ś. p. Agnieszki.
1846—1853. Fasc. 257 Alt.
»Akta w przedmiocie sum 19.405 złp., na hipotece domu 47 Gm. VI będących, z których 10-ta 1.000 złp. szpitala św. Rocha, 12-ta 900 złp. na msze święte jest przeznaczona«.
1850. Fasc. 258 Alt.
»Suma 1.000 złp. Kajetana Fuchsa, kościołowi N. P. M. w Krakowie na anniwersarz legowana, od której procent opłaca Bractwo Archikonfraterni i Banku pobożnego«.
1847—1851. Fasc. 259 Alt.
»Suma 500 złp. przez Magdalenę Bartlową na msze św. w kościele N. P. M. w Krakowie legowana, na realności l. 73 Gm. VII zabezpieczona«.
1847—1850. Fasc. 260 Alt.
»Akta sum 11.500 złp. na realności l. 109/10 Gm. IX »Raj« zwanej zabezpieczonych; w tem 920 złp. z legatu Maryanny Szawelskiej na msze św.«.
1852—1854. Fasc. 261 Alt.
»Fundusz wotywny na mszę w dniu 18 lipca, jako rocznicy wielkiego pożaru miasta (w r. 1850), odprawiać się mającą« w kościele N. P. M. w Krakowie.
1850—1852. Fasc. 262 Alt.
»Akta legatu 200 złp. Agnieszki Bochenkowej z Bronowic na stałe odprawianie mszy św. za jej duszę«.
1849—1856. Fasc. 263 Alt.
»Zapis Filipa Suderskiego kapitału na domu l. 369 Gm. III na 68 mszy«.
1851—1854. Fasc. 264 Alt.
»Legat X. Hipolita Willant 6.000 złp. na msze św., zabezpieczony na kamienicy l. 554 Gm. V«.
1853—1858. Fasc. 265 Alt.
»Legat 1.300 złp. przez Wiktoryę z Mączeńskich Czechową, ubezpieczony na realności l. 390/1 Gm. III«.
— Fasc. 265 B. Alt.
»Legat Łubieńskiej 100 złr.; kapitał umieszczony w obligacyi«.
— Fasc. 266 Alt.
»Zapis Nowackich; kapitał umieszczony w obligacyi«.
1856—1858. Fasc. 267 Alt.
»Legat 600 złp. Łukasza Szmorlińskiego, ubezpieczony na realności l. 611, Gm. V«.

1855—1865. Fasc. 268 Alt.
»Akta legatu 1.000 złp. Klary Żuchowskiej«.
1854—1856. Fasc. 269 Alt.
»Legat 1.000 złr. Aleksandra hr. Stadnickiego kościołowi na msze św.«
Brak aktów w fasc. 265 B. i 266 oraz brak zupełny fasc. 250 i 270.

m) Bractwa Wniebowzięcia N. P. M.

1539—1869. **LXVI.**
Fasciculus A. Confraternitatis Assumptionis B. V. M. i Fasciculus 2—9 Confraternitatis Assumptionis B. V. M.:
1567—1791. Fasc. A. Confr. Assumpt. B. V. M.
Akta ogólne bractwa.
1724. Zatwierdzenie erekcyi tego bractwa w kościele N. P. M. w Krakowie, dokonanej w r. 1411; nadto kilka urywków z lat 1567, 1640—1641, 1791.
1539—1869. Fasc. 2—9 Confr. Assumpt. B. V. M.
Akta do sum bractwa.
Brak aktów fasc. 1 i 10—25 według konsygnacyi sum z r. 1801 (ob. księga nr. 76).

n) Bractwa Redemptorzystów.

1640—1789. **LXVII.**
Fasciculus A. i B. SSmi Redemptoris:
1638—1830. Fasc. A. Redemptoris.
Akta dotyczące powstania bractwa, inwentarze aparatów kościelnych bractwa z lat 1748 i 1773 i luźne notaty.
1631—1789. Fasc. B. Redemptoris.
Akta dotyczące dawnych sum bractwa.

1639—1859. **LXVIII.**
Fasciculus 1—14 SSmi Redemptoris. Akta do sum funduszowych bractwa Redemptorzystów.

1540—1852. **LXIX.**
Fasciculus 15—26 SSmi Redemptoris. Akta do sum funduszowych bractwa Redemptorzystów.

1643—1845. **LXX.**
Fasciculus 27—42 SSmi Redemptoris. Akta do sum funduszowych bractwa Redemptorzystów.
Fascykuły 1—41 sum tego bractwa są skonsygnowane w księdze nr. 78. Fascykuł 42 zawiera akta sumy 2.000 złp., ubezpieczonej na dobrach Ślemieniu.

o) Szpitala św. Rocha.

1510—1844. **LXXI.**

Realitatum Hospitalis s. Rochi fasciculus 1—4 i Hospitalis s. Rochi fasciculus 5 i 6:

1510—1844. Real. Hosp. s. Rochi fasc. 1.

Akta do domu pod nr. 596 przy ul. Szpitalnej.

1616—1835. Real. Hosp. s. Rochi fasc. 2.

Akta do słodowni (browaru) i placu pustego przy ul. Szpitalnej.

1614—1832. Real. Hosp. s. Rochi fasc. 3.

Akta do bogatego kramu nr. 36.

1756. Real. Hosp. s. Rochi fasc. 4.

Akta do domków dla ubogich dziadków, zbudowanych na gruncie Łopackiego.

1647—1790. Hosp. s. Rochi fasc. 5.

Inwentarze kaplicy św. Rocha i akta do tamtejszego probostwa.

1533—1790. Hosp. s. Rochi fasc. 6.

Akta ogólne szpitala św. Rocha aż do złączenia tego szpitala i jego funduszów z funduszami szpitala kościoła N. P. M. w Krakowie i oddania go pod zarząd kościoła N. M. P. w Krakowie.

1721. Inwentarz szpitala św. Rocha.

1790—1836. **LXXII.**

Hospitale s. Rochi. Akta ogólne szpitala św. Rocha.

1822—1836. **LXXIII.**

Hospitale s. Rochi. Akta z czasów komendarza szpitala X. Stępniewicza, przeważnie do procesu o czynsze z gruntu i domków »Łąką« zwanych. Są tutaj i osobiste papiery X. Stępniewicza.

1845—1902. **LXXIV.**

Hospitale s. Rochi. Akta, rachunki i kwity szpitalne.

1487—1857. **LXXV.**

Summarum Hospitalis s. Rochi fasciculus 1—20. Akta do sum szpitalnych.

Brak aktów 20 fascykułu.

Ob. konsygnacyę sum szpitala św. Rocha w księdze nr. 79.

1510—1892. **LXXVI.**

Summarum Hospitalis s. Rochi fasciculus 21—30. Akta do sum szpitalnych.

1521—1843. **LXXVII.**

Summarum Hospitalis s. Rochi fasciculus 31—56. Akta do sum szpitalnych.

Brak aktów 36 i 41 fascykułu.

p) Prowizorów.

1610–1842. **LXXVIII.**

Realitatum Provisorum fasciculus 1; Fasciculus 1 Jurium Provisorum i Fasciculus A, B, C, D, E, F. Provisorum:

1663—1831. Real. Provis. fasc. 1.
Akta do zagonów na Czarnej Wsi i sumy 900 złp. na nich na wino do zakrystyi zabezpieczonej.

1610—1683. Fasc. 1 Jurium Provis.
Akta do prawa pobierania ołowiu.

1672—1753. Fasc. A. Provis.
Ekstrakty z ksiąg provizorskich.

1801—1842. Fasc. B. Provis.
Akta ogólne prowizorów.

1805—1839. Fasc. C. Provis.
Wykazy dochodów i wydatków prowizorskich.

1814—1827. Fasc. D. Provis.
Wykazy zaległości procentów od sum prowizorskich.

1820–1825. Fasc. E. Provis.
Różne konsygnacye sum i dokumentów prowizorskich.

1828 i 1829. Fasc. F. Provis.
Wykazy wydatków na reparacye kościoła, wikaryi i zakrystyi.

1825—1860. **LXXIX.**

Fasciculus G, H, I, K. Provisorum:

1825—1836. Fasc. G. Provis.
Akta dotyczące czynności prowizorów.

1839—1853. Fasc. H. Provis.
Akta dotyczące czynności prowizorów.

1846—1849. Fasc. I. Provis.
Bilanse funduszów prowizorskich.

1858—1860. Fasc. K. Provis.
Papiery tyczące się funduszów prowizorskich.

1611—1885. **LXXX.**

Fasciculus 1—30 Provisorum. Akta do sum w zarządzie prowizorów.

Brak aktów fascykułu 6.

Sumy prowizorskie wyszczególnione są w konsygnacyach z r. 1801 (ob. księgi nr. 80 i 81).

1569—1878. **LXXXI.**

Fasciculus 31—72 Provisorum. Akta do sum w zarządzie prowizorów.

Fasc. 36, r. 1637—1828. Akta sumy 500 złp. z zapisu Andrzeja Russańskiego, kupca krakowskiego, na muzykę instrumentalną w kościele N. P. M. w Krakowie.

Fasc. 40, r. 1640—1843. Akta do sumy 300 złp. z zapisu Anny Zalaszowskiej na muzykę.

Fasc. 56, r. 1694—1720. Akta do sumy 600 złp. na śpiewanie passyi z muzyką po południu w piątek podczas postu wielkiego.

Fasc. 70, r. 1810—1829. Akta do sumy 600 złp. z fundacyi ś. p. Tomasza Krzyżanowskiego, wiceprezydenta m. Krakowa, i Julianny z Lichockich małżonków na odgrywanie pieśni »Twoja cześć i chwała« przez trębacza na wieży »excubiarum« podczas procesyi przez całą oktawę Bożego Ciała.

Brak aktów w fascykułach 65, 67, 68 i 69.

D) Akta i kwity do funduszów kościelnych.

1391—1872. **LXXXII.**

Aktów do funduszów kościelnych fascykuły 1—4:

1782—1872. Fasc. 1.

Różne konsygnacye sum kościoła N. P. M. w Krakowie.

1805—1835. Fasc. 2.

Kilka spisów aktów funduszowych kościoła N. P. M. w Krakowie, przedłożonych władzom.

1391—1796. Fasc. 3.

Akta do różnych dawniejszych zapisów na rzecz kościoła.

1391, 4 sierpnia, Kraków. Oddanie w posiadanie jatek rzeźniczych, jednej całej, a drugiej $^1/_4$ części, przez Marcina Warsza Mikołajowi Fleszczerowi za 100 grzywien odstąpionych (kopia pap.).

ok. 1858 Fasc. 4.

Wykazy miejscowości, na których były umieszczone kapitały kościoła N. P. M. w Krakowie, alfabetycznie ułożone.

1776—1866. **LXXXIII.**

Aktów do funduszów kościelnych fascykuły 5—11:

1776—1784. Fasc. 5.

Papiery tyczące się starań kościoła N. P. M. w Krakowie o zabezpieczenie funduszów swych w Galicyi wschodniej.

1816—1836. Fasc. 6.

Akta i wykazy tyczące się pretensyi kościoła do Rządu austryackiego, rozpatrywanych przez centralną Komisyę likwidacyjną.

1810—1865. Fasc. 7.

Akta do »podatku ofiary« od funduszów kościelnych w Królestwie Polskiem.

1836—1866. Fasc. 8.

Dokumenta tyczące się funduszów kościelnych w Banku Królestwa Polskiego.

1823—1829. Fasc. 9.

Akta i wykazy, tyczące się sum kościelnych na dobrach w dawnem województwie krakowskiem, z czasu regulowania hypotek.

1803—1836. Fasc. 10.
Operat komisyi delegowanej w r. 1832 do odebrania rachunków p. Lipnickiego z administracyi funduszów kościelnych.
1805—1829. Fasc. 11.
Papiery tyczące się jatek rzeźniczych i sum kościoła N. P. M. w Krakowie, na nich ciążących.

1764—1882. **LXXXIV.**
Aktów do funduszów kościelnych fascykuły 12—13:
1810—1866. Fasc. 12.
Wykazy dochodów i wydatków kościelnych i zakrystyańskich.
1764—1882. Fasc. 13.
Wykazy pobranych i zaległych procentów.

1846—1892. **LXXXV.**
Aktów do funduszów kościelnych fascykuły 14—20:
1846—1884. Fasc. 14.
Akta rozdziału funduszów kościelnych »pro fabrica« i na »potrzeby wewnętrzne« (muzyka, światło itd.).
1865—1885. Fasc. 15.
Zestawienia fundacyi mszalnych.
1871—1889. Fasc. 16.
Wykazy książeczek kasy oszczędności i obligacyi unifikowanych (z r. 1872).
1892. Fasc. 17.
Wykaz efektów wartościowych X. Infułata i kościoła N. P. M. w Krakowie.
1892. Fasc. 18.
Zestawienie wszystkich funduszów kościoła N. P. M. w Krakowie i jego instytucyi
1869—1892. Fasc. 19.
Arkusze płatnicze na odsetki od obligacyi.
1877—1890. Fasc. 20.
Arkusze płatnicze na odbieranie prowizyi od listów zastawnych Galicyjskiego Tow. kredytowego ziemskiego.

1820—1871. **LXXXVI.**
Aktów do funduszów kościelnych fascykuły 21—23:
1820—1855. Fasc. 21.
Rozporządzenia Rządu austryackiego (normalia).
1862—1871. Fasc. 22.
Wezwania do zapłacenia podatku dochodowego od procentów pobranych z kapitałów, ciążących na realnościach, a instytutów kościoła N. P. M. w Krakowie własnych.

1820—1871. Fasc. 23.
Papiery małej wagi, tyczące się funduszów kościelnych z XIX wieku.

1782—1850. **LXXXVII.**
Akta do funduszów kościelnych, chronologicznie uporządkowane.

1851—1862. **LXXXVIII.**
Akta do funduszów kościelnych, chronologicznie uporządkowane.

1863—1869. **LXXXIX.**
Akta do funduszów kościelnych, chronologicznie uporządkowane.

1870—1882. **XC.**
Akta do funduszów kościelnych, chronologicznie uporządkowane.

1883—1893. **XCI.**
Akta do funduszów kościelnych, chronologicznie uporządkowane.

1828—1895. **XCII.**
Ważniejsze akta do nowych fundacyi na rzecz kościoła N. P. M. w Krakowie, nie objętych konsygnacyami z r. 1801.

1767—1846. **XCIII.**
Kwity wydatków kościelnych.
1767 i 1769. Kwity sklepowe na materye, wzięte przez kościół na ornaty; kwity subsidii charitativi, podatku ofiary; nie przyjęte kwity od X. Kawskiego przez komisyę likwidacyjną Królestwa Polskiego i t. p.

1820—1837. **XCIV.**
Kwity wydatków kościelnych.

1838—1863. **XCV.**
Kwity wydatków kościelnych.

1864—1869. **XCVI.**
Kwity wydatków kościelnych.

1870—1874. **XCVII.**
Kwity wydatków kościelnych.

1875. **XCVIII.**
Kwity wydatków kościelnych.

1876 i 1877. **XCIX.**
Kwity wydatków kościelnych.

1878. **C.**
Kwity wydatków kościelnych.

1879. **CI.**
Kwity wydatków kościelnych.

1880. **CII.**
Kwity wydatków kościelnych.

1881. **CIII.**
Kwity wydatków kościelnych.

1882 i 1883. **CIV.**
Kwity wydatków kościelnych.

1884—1892. **CV.**
Kwity wydatków kościelnych.

E) Miscellanea kościelne.

1680—1856. **CVI.**
Miscellaneów kościelnych fascykuły 1—5:
1680—1856. Fasc. 1.
Papiery tyczące się szkoły parafialnej kościoła N. P. M. w Krakowie.
1683—1845. Fasc. 2.
Akta do »Bramki« koło kościoła św. Barbary w Krakowie, jako pomieszkania kaznodziei kościoła.
1723—1773. Fasc. 3.
Akta do kramów szklannych koło cmentarza kościoła N. P. M. w Krakowie.
1821—1833. Fasc. 4.
Akta procesu z p. Dziarkowskim o sumę 100 złp., zapisaną na rzecz kościoła N. P. M. w Krakowie przez Marcina Gaudzińskiego.
1779—1803. Fasc. 5.
Papiery po X. Lochmanie, tyczące się różnych jego interesów.

1817—1852. **CVII.**
Miscellaneów kościelnych fascykuły 6—12:
1817—1852. Fasc. 6.
Papiery po X. Kalisiewiczu osobiste i do probostwa w Jaworznie, przez niego dzierżonego.
1827—1834. Fasc. 7.
Akta masy spadkowej po X. Kawskim, zakrystyanie kościoła N. P. M.

1836—1837. Fasc. 8.
Testament X. Stępniewicza i akta spadkowe.
1839—1845. Fasc. 9.
Akta dotyczące testamentu i exportacyi X. Łańcuckiego, archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie.
1840—1842. Fasc. 10.
Akta masy spadkowej po X. Skórzewskim.
1847. Fasc. 11.
Akta masy spadkowej po X. Hasselquist, archipresbiterze kościoła N. P. M. w Krakowie.
1847—1849. Fasc. 12.
Papiery X. Franciszka Stachowskiego, archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie.

2. Akta parafialne.

1710—1760. **CVIII.**
Brak aktów z lat 1711—1723, 1738, 1745.

1761—1780. **CIX.**

1781—1790. **CX.**
Brak aktów z r. 1786.

1791—1800. **CXI.**

1801—1810. **CXII.**
Niema aktów z lat 1811—1815.

1816—1844. **CXIII.**

1845—1851. **CXIV.**
»Świadectwa z Dyrekcyi Wolnego m. Krakowa wydane, na mocy których osoby za granicą zrodzone przy zachowaniu innych formalności w parafii kościoła N. P. M. w Krakowie węzłem małżeńskim są połączone«.

1845—1859. **CXV.**

1860—1884. **CXVI.**

1885—1904. **CXVII.**
1885—1904.
Akta parafialne.

1887—1894.
Akta dotyczące zmiany wyznania prawosławnych i żydów w kościele św. Barbary w Krakowie.

1737—1861. **CXVIII.**

Aktów parafialnych fascykuły A, B, C, D:
1737—1770. Fasc. A.
a) »Cathalogus baptisatorum«.

Tylko z lat 1737, 1740, 1745, 1756, 1757, 1770.

b) »Cathalogus copulatorum«.

Spisywany na odwrotnej stronie kartek, zawiera zapiski tylko z lat 1745, 1756, 1757, 1770.

1739, 1791—1794. Fasc. B.
»Catalogus copulatorum«.
1773—1795. Fasc. C.
»Cathalogus mortuorum«.

Tylko z lat 1773, 1776, 1779—1781, 1783, 1788, 1790—1795.

1788—1861. Fasc. D.
Wykazy kosztów poszczególnych pogrzebów.

Fasc. A—C zawierają na luźnych przeważnie kartkach w formacie dutki pisane podręczne rejestra, przepisywane następnie w księgi metryk.

Od r. 1828 wciągano koszta pogrzebów z tych podręcznych wykazów w osobne księgi.

3. Akta »extranea«.

1566—1859. **CXIX.**

Extraneów fascykuły 1—6:
1566—1833. Fasc. 1.
Akta instytutów obcych tyczące się, które się między aktami kościoła N. P. M. w Krakowie znalazły.
1594—1859. Fasc. 2.

Nr 1, 1594 i 1595. Zygmunt III pozywa gwarków sztolni Ponikowskiej wskutek skargi gwarków sztolni staroolkuskiej.

Nr 2, 1750. Ustanowienie misyonarzy Societatis Jesu z fundacyi królowej francuskiej.

Nr. 4, 1797 i 1801. Inwentarze kościółka św. Gertrudy przy nowej bramie.

Nr. 6, 1833. Konsygnacya sum bractwa Nativitatis B. V. M. w kościółku św. Wojciecha znajdującego się.

Nr. 7, 1859. Sprawa oddania instytutu dla ubogich dziewcząt w Łące z fundacyi hr. z Potockich Dietrichstein pod zarząd Zgromadzenia Panien Prezentek.

1606—1815. Fasc. 3.
Akta do różnych sum, których związku z funduszami kościelnymi nie wyśledzono.
1642—1830. Fasc. 4.
Wyroki i rezolucye w różnych materyach, szczególniej co do redukcyi monet.

1711 i 1712. Fasc. 5.
Listy Wilhelma Robertsona, kanonika poznańskiego, pisane do Szymona Wosińskiego, kanonika kościoła św. Michała na zamku w Krakowie, w interesach kościoła nie dotyczących.
1774—1800. Fasc. 6.
Akta wydatków z prowentu plebanii Kościeleckiej.

1801—1803. **CXX.**
Extraneów fascykuł 7.
Akta administracyi Tczycy i Strzegowej przez X. Zakulskiego, mansyonarza kościoła N. P. M. w Krakowie.

1496—1855. **CXXI.**
Extraneów fascykuły 8—13:
1803—1850. Fasc. 8.
Akta osobiste Stanisława Floryana Michała Wierciszewskiego, byłego porucznika wojsk Ks. Warszawskiego.
1812—1859. Fasc. 9.
Akta masy spadkowej po Maryannie Trawińskiej.
1834. Fasc. 10.
Akta procesu ze spadkobiercami Kazimierza Domaradzkiego, prowadzonego przez Juliusza Gottheinera, agenta handlowego z Wrocławia, o drobną kwotę pieniężną.
1838—1855. Fasc. 11.
Akta do opieki nad małoletnimi Stróżeckimi.
1496—1855. Fasc. 12.
»Fasciculus 1 Realitatum eccl. s. Petri czyli: Akta do ogrodu na Garbarach, należącego do kościoła św. Piotra«.
ok. 1850 Fasc. 13.
Inwentarz klasztoru Reformatów w Krakowie.

III. KSIĘGI.

I. Księgi kościelne.

A) Historya, wizytacye i inwentarze.

1678—1696. **1.**
Kronika kościoła w Piekarach na Śląsku i cudownego obrazu N. P. Maryi.
Kart 265 nlb., fol., oprawa w skórę; rkp. współcześnie pisany, bez karty tytułowej.

1723, 12 maja — **1784.** **2.**
»Catalogus... presbiterorum ad ecclesiam B. M. V.... a die institutionis...«
Nlb., kilkadziesiąt kart niezapisanych, dutka, opr.

1628—1800. **3.**
Księga zapisek z konwokacyi Mansyonarzy.
Kart 55 lb., nadto 54 nlb. zapisanych, kilkadziesiąt kart niezapisanych, fol., opr., brak okładki lewej.
Przy końcu wpisano: »Erectio Paenitentiarii Novi per Venerabilem olim Simonem Gierlachowski Mansionarium tit. Assumptionis B. V. M. instituta A. D. 1626 die 10 Julii«, stron 4.

1800—1823. **4.**
»Acta Communitatis Mansionariorum ecclesiae B. V. M. A-o D-ni 1800 inchoata«.
Kart 29 nlb., fol., opr.

1668. **5.**
»Pamięć Fundatorów y Dobrodzieiów Bractwa Nayświętszego Vkrzyzowanego Odkupiciela, w tym tu kościele fundowanego«.
Nlb., 16°, oprawa pergaminowa.
Jest to spis imienny dobrodziejów tego bractwa.

1599. **6.**
Wizytacya kościoła z polecenia Jerzego Radziwiłła, biskupa krakowskiego.
Nlb., fol., opr.

1636. **7.**
»Visitatio ecclesiae B. V. M.«.
Nlb., fol., opr.

1636, 8 listopada. **8.**
»Decreta reformationis ex visitatione interiori ecclesiae Arch. B. V. M. in circulo Cracoviensi...«.
Nlb., fol., nieopr.

1636, 8 listopada. **9.**
»Decreta reformationis...« (jak nr. 8).
Nlb., 4°, nieopr.

1711. **10.**
Wizytacya Łubieńskiego.
Nlb., fol., opr.

1711, 13 czerwca. **11.**
»Visitatio interior ecclesiae... per... Łubieński... Episcopum Cracoviensem... expedita, eiusque decreta reformationis«.
Nlb., fol., opr.

1727–1761. **12.**
Księga darów na rzecz kościoła w ornatach i srebrze.
Str. 54 lb. i kilkanaście nieliczbowanych, fol., opr. Ob. Vol. II fasc. 9, nr. 3.

1730. **13.**
»Inwentarz kościoła Arch. Panny Maryi w rynku krakowskim...«.
Nlb., fol., opr.

1734–1748. **14.**
»Inventarium apparamentorum et sacrae suppellectilis confraternitatis SS. Redemptoris...«.
Nlb., fol., opr., na końcu kilkanaście kart niezapisanych.

1761, 19 listopada. **15.**
»Inwentarz złota, srebra... sprzętów do kościoła... należących...«.
Str. liczbowanych 226, kilkanaście nieliczbowanych, fol., opr. w skórę.

1804. **16.**
»Inventarium der Erzpriesterlichen Pfründe Beatissimae Virginis Mariae in der Hauptstadt Krakau... gelegen, über welche S-e K. K. Majestät das Patronatsrecht haben...«.
Nlb., fol., opr. — Jest to odpis wierzytelny.

1801, 7 listopada. **17.**

»Prothocollum quod in conformitate praescriptae Commissioni ad eruendum Fundum ecclesiasticum delegatae Instructioni intuitu Consignationum Fundum omnium et singulorum Altarium cum suis Ministeriis in Ecclesia Archipresbiteriali B. V. Mariae Cracoviae indicantium, cum... Josepho Zaremba Sacristiano ad hunc actum delegato Plenipotente... assumptum est«.

Kart 12, nlb., fol., zeszyt.

(po **1800**). **18.**

»Inwentarz złota, srebra, aparatów i innych poświęconych sprzętów do kościoła... należących«.

Nlb., fol., opr.

1848, 1 października. **19.**

»Inwentarz wszystkich rzeczy należących do kaplicy SS. Aniołów Stróżów na nowo spisanych... przez Jerzego Męczeńskiego«.

Nlb., stronic zapisanych 12, fol., opr.

1726. **20.**

»Inventarium erectionum altarium, praebendarum, in ecclesia B. M. V. fundatorum et iurium ad huiusmodi altaria spectantium... ad fasciculos sub literis alphabeti dispositum«.

Str. 39, fol., oprawa pergaminowa.

Jest to inwentarz archiwum.

B) Kopiarze aktów.

1327–1669. **21.**

»Varia privilegia et decreta ecclesiae...«.

Kopiarz aktów spisany w drugiej połowie XVIII w.

Korzystał z niego pośrednio Piekosiński w kodeksie dypl. Krakowa, posługując się odpisami Gąsiorowskiego. Drukował akt z r. 1327, dotyczący rozdziału parafii w Krakowie i wyrok polubowny z r. 1330 w sporze kościoła N. P. M. w Krakowie z klasztorem św. Marka.

Kart 81, fol. opr.

1559—1681. **22.**

»Jura ecclesiae Archipresbiterialis B. V. M.... anno Dni 1655...«.

1559—1595. Akta procesu o wodę z Rudawy na młyn w Bronowicach. — 1668. Ordynacya czynszu od fl. 3.000 u żydów krakowskich zapisanego; wyjątek z testamentu X. Słowikowskiego. Na końcu księgi: »Romani Cleri Statuta De iure eligendi sepulturam atque funerandi«.

Kopie aktów z drugiej połowy XVI w. wraz z kontynuacyą kilku aktów z końca XVII w.

Nlb., fol., opr. w skórę; większa część rkp. niezapisana.

1641—1776. **23.**
»Liber decretorum judicatorum in causis variis occasione reductionis marcarum et latorum grossorum Pragensium et Polonicalium antiquae monetae etc. in judiciis variis tam Spiritualibus quam Secularibus prolatorum... compilatus Anno Domini 1776«.

Są to dekrety w sporach o opłatę dziesięciny.

Kart liczbowanych 257, nlb. reszta.

1756, 7 listopada. **24.**
»Formulare facultatum ac variarum formarum ad usum fori spiritualis spectantium...«.

Zawiera przeważnie kopie edyktów władz kościelnych z pierwszej połowy XVIII w., wśród nich: »Privilegium Regis Casimiri super vectura decimae A-o 1352 ultima Martii«.

Nlb., fol., opr. w półskórek.

1626—1716. **25.**
»Paenitentiarii antiquae fundationis«.

Księga protokołów z konwokacyi Ołtarzystów a od r. 1670 Spowiedników. Wśród zapisek z konwokacyi kopie aktów. Na przedostatniej karcie wpisano: »Informacya dla Murowania z xiąg mieiskich krakowskich in A-o Dni 1367, fer. 6. post Burchardi, fol. 215«.

Str. liczbowanych 339, nlb. kilkanaście, fol., oprawa drewniana.

1680, 15 stycznia. **26.**
»Statuta domus residentiae... Paenitentiariorum ecclesiae... B. V. M.«.

Tyczą się te statuty domu Spowiedników fundacyi Szembekowej (nowej).

Nlb., fol., opr.

1623—1665. **27.**
»Vera ac genuina enarratio fundatorum nec non sufficiens descriptio fundationum Paenitentiariorum ad ecclesiam... B. V. M.... consistentium factarum«.

Tyczy się ten rękopis fundacyi Spowiedników »dawnej fundacyi«, oraz inkorporacyi ołtarzy.

Rkps z drugiej połowy XVII w.

Str. 323, fol., opr.

1655—1782. **28.**
»Congeries ulteriorum inscriptionum domus PP. Paenitentiariorum et Altaristarum antiquae fundationis«.

Rkps z końca XVIII w.

Nlb., na końcu kilkanaście kart niezapisanych, fol., opr.

1711, czerwiec. **29.**
a) Wykaz sum czynszowych Mansyonarzy.
b) »Inventarium jurium, munimentorum nec non sacrae supellectilis aliarumque rerum communitatis Mansionariorum tituli Assumptionis

Beatissimae ad ecclesiam archipresbiterialem Cracoviensem fundatorum... conscriptum«.

Str. nieliczbowanych 12, kart liczbowanych 14, fol., opr.

1599—1631. 30.

»Forma originalis fundationis erectionisve super Psalteria B. M. V.... de novo aucta et confirmata jurium vigore ultima Mensis Augusti Anno Millesimo Sexcentessimo Quinto«.

Zawiera: 1) Erekcyę psałteryi z 1605, 4 kopie zapisów 1599—1631. 2) Zapiski z konwokacyi i rachunki z r. 1613—1615.

Rkps z drugiej połowy XVII w.

Nlb., 4⁰, oprawa oderwana.

1688. 31.

»Statuta Psalteristis ecclesiae archipresbiterialis Crac..... tradita«.

Statuta psałteryi spisane na 3 kartach ostatnich. Cała zaś księga zawiera streszczenia zapisów funduszów kilku ołtarzy.

Kart 32 nlb., 8⁰ duża, opr.

1605—1790. 32.

Kopiarz aktów tyczących się psałteryi.

Rkps z XVIII w.

Str. zapis. i lb. 113, nlb. 15, fol., rkps włożony w luźną okładkę.

1364—1763. 33.

»Congeries jurium, fundationum... Domus Altaristarum acialiter in foro scrutario Cracoviensi sitae, opera Joannis Dobrzycki, Canonici Scarbimiriensis, Ecclesiae B. M. V. Paenitentiarii, et Domus eiusdem Senioris facta Anno Dni 1670«.

Kopiarz zawiera 4 akty z XIV w. dotyczące domu Ołtarzystów, 32 akty z XV w., tyczące się bądźto samego domu, bądźto zawierające różne na rzecz domu Ołtarzystów zapisy.

Rkps kontynuowany do r. 1763.

Str. lb. 629, nlb. kilka, fol., opr. w drewno i skórę.

1469—1643. 34.

»Erectio Altaris tituli Alexii 3-tii Ministerii«.

Kopiarz z połowy XVII w.

Nlb., fol., opr.

1487—1560, 1749. 35.

a) »Visitatio Capellae et Hospitalis s. Rochi in platea Hospitaliensi Cracoviae sitarum. A o 1749«. Str. 1—32.

b) »Inscriptiones variae Hospitali s. Rochi servientes«. Str. 34—48.

Na okładce wytłoczono: »Inskrypcye MDCCXLIX«.

Str. lb. 200, nlb. 250, zapisanych 48, fol., opr. w skórę.

1487—1790. **36.**
»Index inscriptionum censuum provisionis Xenodochii studiosorum ss. Rochi et Sebastiani in platea s. Spiritus iacentis, diligenti cura et procuratione in unum collectorum... Nicolai Królik consulis Cracoviensis et... Georgii Ausvicer civis et mercatoris Crac., qui protunc huius Xenodochii provisores annorum 18 ab anno 1671 usque ad annum 1689 30. XII exstiterunt«.

Str. 168, fol., opr. w skórę; od str. 148 kontynuacya z końca XVIII w.

1521—1522. **37.**
»Erectio Altaris tituli Assumptionis B. V. Mariae 2-di ministerii in ecclesia B. V. M. Cracoviae«.

Kopiarz dokumentów, sporządzony w r. 1777.
Nlb., kart niezapisanych kilkanaście, 4°, oprawa skórzana.

1535—1605. **38.**
»Copia erectionis Maciejowscianae A-o 1605«.

Kopiarz z drugiej połowy XVII w. — Ob. Vol. XXXIX, fasc. 1. Psalt.
Na pierwszej karcie ręką z XVII w. krótki opis powstania Psałteryi w kościele N. P. M. w Krakowie. Na ostatniej karcie: »Ad ecclesiam A. B. M. V. tempore pestis A. D. 1652 Sacerdotes mortui sunt numero 20...« (następują nazwiska).
Nlb., 4°, oprawa pergaminowa.

1520—1521. **39.**
»Erectio Altaris s. Marci in ecclesia B. V. M. Cracoviae. A. 1521«.

Kopiarz z połowy XVIII w.
Nlb., fol., opr. w skórę. Tytuł wytłoczony złotemi literami na okładce.

1628—1764. **40.**
»Erectio Altaris Praesentationis B. V. M. 2-di ministerii...«.

Kopiarz sporządzony w r. 1755, z kontynuacyą.
Str. 100, 8°, opr.

1645—1788. **41.**
Zapis sumy 1.000 złp. przez Zofię Wywianiową dla ołtarza Przemienienia Pańskiego w r. 1645, którą w r. 1788 przeniesiono na kamienicę Funtaniowską.

Nlb., 4°, opr.

1647—1651. **42.**
»Fundatio R. Balthasari Sturmii z przeznaczeniem obligacyi pobożnych z tey fundacyi odbywać się powinnych corocznie«.

Akta tego zapisu w Vol. XIX, fasc. 14 i 15 sum. sub tutela Archipr.
Nlb., fol., opr.

1653—1746. **43.**
»Erectio altaris II ministerii Praesentationis B. V. M. et s. Longini in ecclesia B. V. M. A. D. 1653«.
Nlb., 4°, opr. w skórę. Tytuł wytłoczono złoconemi literami na okładce.

1661—1777. **44.**
»Erectio Altaris SS-i Corporis Christi 6-ti ministerii in ecclesia B. V. M.«.
Nlb., 4°, opr.; większa część rękopisu niezapisana.

1665—1666. **45.**
»Erectio Altaris Sancti Josephi Quinti Ministerii in ecclesia... B. Mariae Virginis...«.
Kopiarz z połowy XVIII w. — Ob. Vol. LVI, fasc. 138 Altarium.
Nlb., 4°, opr.

1668. **46.**
Testament Aleksandra Szembeka w zatwierdzeniu z r. 1668.
Nlb., fol., opr. pap.

1695. **47.**
»Fundatio primariae missae in ecclesia... B. V. M. Cracoviae...«.
Nlb., 4°, oprawa pergaminowa. Tytuł wytłoczono złoconemi literami na okładce. — Ob. Vol. LXXXI, fasc. 64 Provisorum.

1695. **48.**
»Ordinatio census annualis 3.150 fl. pol.... super bonis Żywiec... per Franciscum Wielopolski...«.
Nlb., fol., opr. pap. — Ob. Vol. LXXXI, fasc. 64 Prov. nr. 2.

1697. **49.**
Zapis 2.000 złp. przez Spinkównę na rzecz ołtarza św. Krzyża w kościele N. P. M. w Krakowie.
Nlb., fol., opr.

1735. **50.**
»Fundationes 1-o Siwertoviana cum Gorzechoviana, 2-o Mieroszoviana«.
Kopie aktów fundacyjnych. — Ob. Vol. XX, fasc. 21 sum. sub tut. Archipr.
Nlb., fol., opr.

1740. **51.**
»Approbatio summae 20.000 fl. pro educatione puellarum«.
Fundacya Czartoryskiego z r. 1739.
Nlb., fol., opr.

1743—1759. **52.**

»Fundatio Wodzicciana«.

Kopiarz kilku aktów tyczących się zapisu sumy 21.000 złp. dla kościoła N. P. M. — Ob. Vol. XX, fasc. 19 sum. sub tutela Archipresbiteri.

Nlb., fol., opr.

1748. **53.**

»Fundatio Łopaciana«.

Zapis 20.000 złp. dla króla kurkowego, magistratu krakowskiego, katechety kościoła N. P. M. w Krakowie, »magistro ceremoniarum, advocato pauperum«. — Ob. Vol. XX, fasc. 30 sum. sub tutela Archipresbiteri.

Nlb., fol., opr.

1750, 28 stycznia. **54.**

»Approbatio census reemptionalis pro summa 5.000 fl. pol. Paenitentiariorum ecclesiae B. V. M. Cracoviae«.

Zapis na rzecz Spowiedników dawnej fundacyi.

Nlb., 4°, opr. w skórę.

1751. **55.**

»Fundatio Czartorisciana pro studentibus«.

Fundusz na kształcenie 4 chłopców, sierot, wynoszący 30.000 złp., zapisany na dobrach Przytkowice i Brody klucza kalwaryjskiego z 6% rocznie. Fundacya ta była pod opieką archipresbitera i prowizorów kościoła.

Nlb., fol., opr.

1755—1760. **56.**

Fundacya sumy 12.000 złp., na dobrach Złota w grodzie nowomiejskim zapisanych »Patriciis sive Patriotis Cracoviensibus« dla praktycznego studyowania prawa w Warszawie, w r. 1755 dokonana przez X. Jacka Łopackiego, archipresbitera kościoła N. P. M. w Krakowie.

Nlb., fol., opr.

1766. **57.**

»Approbatio census pro summa 5.000 fl. pol. fundationis olim nobilis Agnetis 2-rum nuptiarum Kozłowska ecclesiae parochiali B. V. M. Cracoviae...«.

Nlb., 4°, opr. — Ob. Vol. XXVI, fasc. 27 Sacristae, nr. 3.

1458 - 1774. **58.**

»Erectiones 2-di et 4-ti ministeriorum ad altare Conceptionis B. V. M. in ecclesia eiusdem B. M. V. Cracoviae fundatorum, documentaque alia introcontenta«.

Kopiarz z r. 1776. — Ob. Vol. LI, fasc. 62 Alt.

Nlb., fol., opr. w skórę, kilkanaście kart niezapisanych.

C. Konsygnacye sum.

(około 1660). **59.**
»Cathalogus devotissimorum fundatorum et benefactorum... Mansionariorum B. V. M.... ut infra ordine sequitur«.
Nlb., fol., opr. w skórę.

(około 1772). **60.**
Wykaz sum kościoła N. P. M., lokowanych na dobrach i realnościach, wraz z ich rozdziałem.
Nlb., 8 duża, opr. w półskórek.

1774. **61.**
a) Wykaz sum kapitalnych i czynszów pobieranych przez Psałterzystów.
b) »Redukcya Sołtykowska względem mszy, tycząca się wszystkich fundacyi«.
Nlb., fol., opr.

1775. **62.**
»Regestrum inscriptionum summarum et censuum ad domum PP. Paenitentiariorum ex opposito Sacristiae manentium.... conscriptum«.
Str. 48, zapisanych 28, 8-a duża, opr. pergaminowa.

(1801). **63.**
»Consignatio summarum sub tutela Archipresbiteri Cracoviensis ad ecclesiam B. V. M. spectantium«.
Kopia konsygnacyi z 1801 r., zrobiona w r. 1816.
Nlb., fol., opr.

1801. **64.**
»Consignatio summarum etc. ad Sacristanum... spectantium«.
Kopia prawdopodobnie z r. 1816.
Nlb., fol., nieopr.

1801. **65.**
»Copia Consignationis summarum etc. ad Sacristanum... spectantium«.
Nlb., fol., nieopr.

1801. **66.**
»Consignatio summarum ad Vicesacristanum... spectantium«.
Nlb., fol., nieopr.

1801, 3 czerwca. **67.**
»Consignatio summarum capitalium ad concionaturam ecclesiae... spectantium«.
Nlb., fol., zeszyt.

1801. 68.
Konsygnacya sum Spowiedników dawnej fundacyi.
Nlb., fol., nieopr. Brak początku, dopiero od sumy nr. 7.

1801. 69.
»Konsygnacya sum kapitalnych Zgromadzenia XX. Penitencyarzów Szembekowskich czyli świeższej fundacyi przy kościele N. P. M. w Krakowie«.
Nlb., fol., opr.

1801, 6 czerwca. 70.
»Consignatio summarum ad... Vicarios spectantium«.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

(1801). 71.
»Consignatio summarum Psalteristarum«.
Nlb., fol., zeszyt.

1801. 72.
»Consignatio summarum Psalteristarum«.
Kopia konsygnacyi z r. 1801.
Nlb., fol., brosz.

1801. 73.
»Consignatio summarum ad fundationem Gratialistarum seu Praebendariorum spectantium«.
Nlb., fol., opr. kartonowa, kilkanaście kart niezapisanych.

1801. 74.
»Summarius etc. ad omnia altaria etc. in ecclesia archipr. B. M. V. Cracoviae«.
Nlb., fol., opr. w półskórek, w środku kilka kart niezapisanych.

1801. 75.
»Consignatio summarum ad omnia altaria cum suis ministeriis in ecclesia Archipr. Crac. existentia«.
Nlb., fol., opr., kopia.

1801. 76.
»Konsygnacya sum kapitalnych do Bractwa Wniebowzięcia Najświętszej Panny Maryi w kościele archipresbiteryalnym krak.«
Nlb., fol., opr.

1801. 77.
»Consignatio summarum ad Confraternitatem tituli Assumptionis B. V. M. in ecclesia B. V. M. in Circulo Cracoviensi«.
Nlb., fol., nieopr.

1801. **78.**
»Copia Consignationis summarum ad Confraternitatem SS. Redemptoris spectantium«.
Nlb., fol., opr.

1801. **79.**
»Consignatio summarum ad hospitale olim S. Rochi... spectantium«.
Nlb., fol., nieopr.

1801. **80.**
»Consignationis summarum ecclesiam archipr. B. V. M. concernentium, sub administratione DD. Provisorum existentium, copia«.
Nlb., fol., opr. tekturowa.

1801. **81.**
»Konsygnacya sum kapitalnych kościoła N. P. M. w Krakowie pod administracyą Prowizorów tego kościoła zostających«.
Nlb., fol., opr.

1801. **82.**
Konsygnacya sum Kaznodziei, Spowiedników dawnej i nowej fundacyi.
Kopia sporządzona według konsygnacyi z r. 1801.
Nlb., fol., nieopr.

(po **1814).** **83.**
»Kopia konsygnacyi sum kapitalnych kościoła N. P. M. w Krakowie pod opieką... Archipresbitera zostających«.
Kopia sporządzona po r. 1814.
Nlb., fol., oprawa tekturowa, kilka kart niezapisanych.

1825. **84.**
»Summaryusz dokumentów i aktów tyczących się kościoła archipresbiteryalnego N. P. M. w Krakowie«.
Volumen II.
Str. 173, fol., opr.

1829, 21 maja. **85.**
»Consignatio summarum sub tutela praeposituraе archipresbiterialis Cracoviensis existentium ad ecclesiam B. V. M. archipresbit. Crac. spectantium ad modernam hypothecam Reipublicae Cracoviae hucusque non introductarum«.
Nlb., fol., zeszyt.

(po **1830).** **86.**
»Spis kamienic porządkowymi numerami oznaczonych, na których widerkauffy kościoła N. P. M. w Krakowie swoje bezpieczeństwo mają«.
Nlb., fol., nieopr.

(po 1832). 87.
Wykaz sum kapitalnych do kościoła N. P. M. w Krakowie należących.
Kopia konsygnacyi sum wszystkich fundacyi.
Nlb., fol., opr. płócienna; wewnątrz kilkanaście kart niezapisanych.

1833. 88.
»Księga z wykazem sum kapitalnych, czynszów i procentów funduszowych etc. do kościoła N. P. M. i wszelkich przy nim instytucyi należących... ułożona w r. 1833«.
Str. 212, fol., oprawa płócienna.

(po 1850). 89.
»Wykaz kapitałów kościoła N. P. M. w Krakowie«.
Pod tytułem dopisano ołówkiem: »po redukcyi zrobiono«.
Nlb., fol., nieopr.

1854. 90.
»Wykaz sum funduszowych do Zgromadzeń XX. Spowiedników obydwóch fundacyi, Mansionarzy i Psałterzystów z r. 1854«.
Nlb., fol., nieopr.

(ok. 1860). 91.
»Summaryusz funduszów księży Mansionarzy...«.
Nlb., fol., opr.

1826—1867. 92.
»Nowe dodatkowe fundusze do inwentarza kościoła N. P. M.« w Krakowie.
Nlb., fol., opr. tekturowa; 3 karty zapisane, reszta niezapisana.

1870. 93.
»Wykaz kapitałów kościoła N. P. M. własnych, a na realnościach w Krakowie ubezpieczonych«.
Nlb., fol., broszur.

1874. 94.
»Kapitały lokowane na realnościach w Krakowie«.
Nlb., fol., opr., kilka kart niezapisanych.

(ok. 1872). 95.
»Nowe zapisy kościoła N. P. M. i w papierach wartościowych umieszczone«.
Nlb., fol., zeszyt; na końcu karty niezapisane.

1878. **96.**
»Spis książeczek wkładkowych krakowskiej Kasy Oszczędności własnością rozmaitych fundacyi kościoła N. P. M. w Krakowie będących«.
Nlb., fol., zeszyt.

D. Rachunki funduszów.

a) Archipresbitera.

1768, 1806. **97.**
a) 1768.
„Regestrum perceptarum et expensarum ex variis fundationibus ad ecclesiam B. V. M. sub cura Archipresbiteri Cracoviensis conscriptum«.
b) 1806.
»Nowy rozdział prowizyi od sum kapitalnych na różnych dobrach zapisanych... na rocznice i msze św. uczyniony«.
Nlb., fol., opr.; na końcu kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1768. **98.**
»Regestrum perceptarum et expensarum ex variis fundationibus ad ecclesiam B. V. M. sub cura Archipresbiteri Cracoviensis conscriptum«. (Tytuł na okładce: »Acta perceptorum ex variis fundationibus hanc ecclesiam concernentibus A-o 1768«).
Nlb., fol., opr., większa część niezapisana.
Jestto kopia z r. 1806 księgi nr. 97.

1804—1827. **99.**
»Raptularz perceptowy... przez ś. p. X. Kawskiego spisywany. Percepty prowizyi od sum kapitalnych kościoła N. P. M. w Krakowie, pod opieką Archipresbitera zostających... przez ś. p. X. Kawskiego jako kustosza i plenipotenta prowadzone«.
Nlb., fol., zeszyt.

1795—1845. **102.**
»Connotatio omnium proventuum, decimarum, censuum Archipresbiterum Cracoviensem concernentium... die 15 Maii 1795 conscripta«.
Kart lb. 91, 4⁰, opr.

1841—1843. **100.**
»Wpływy procentów od sum funduszowych pod opieką X. Archipresbitera zostających....«.
Nlb., fol., opr.; kilkanaście kart niezapisanych.

1842—1866. **101.**
»Wykaz konurnensów z funduszów sub tutela Archipresbiteri zostających, tudzież innych fundacyi z r. 1842, Illmo archipresbitero przypadających«.
Nlb., fol., opr.; na końcu kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1856—1872. **103.**
»Rejestr wszystkich dochodów i procentów J. W. X. Infułata«.
Nlb., fol., nieopr.; na końcu kilka kart niezapisanych.

1881. **104.**
»Bilans przychodów i wydatków Probostwa przy kościele N. P. M. w Krakowie....«.
Nlb., fol., nieopr.

1639—1667. **105.**
»Sumaryusz rachunków Broniewic Małych do Archipresbiteriey krakowskiey należących...«.
Nlb., fol., opr. perg.; w środku dużo kart niezapisanych.

1744. **106.**
Inwentarz wsi Krowodrzy, Prądnika, Wronina i Wrońca.
Nlb., fol., opr.

1750—1814. **107.**
a) 1750, 1811—1814.
Rejestr różnych artykułów spożywczych sprzedanych z Wronina.
b) Traktat łaciński o gramatyce, ujęty w formę katechizmową.
c) 1750—1751.
»Summaryusz całej Crescencij Wronina i Wrońca...«.
Nlb., dutka, opr. Dział c) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1796. **108.**
Inwentarz wsi Bronowic Małych.
Nlb., fol., opr.

1849—1850. **109.**
»Rejestr ekonomiczny do folwarku w Bronowicach Małych....«.
Nlb., fol., opr. tekturowa.

b) Zakrystyana.

.... **110.**
»Liber inscriptionum summarum in variis bonis sub cura... Sacristiani seu custodis ecclesiae B. V. M.... existentium«.
Str. lb. 117, większa część księgi nlb. i niezapisana, fol., opr.

1724—1827. **111.**
»Księga III przychodu i rozchodu procentów od sum funduszowych ad Sacristanum dla Muzyki«.
Kart lb. 8+24, w środku 10 kart nlb.; fol., opr.

1727—1827. **112.**
»Księga nr. 1. Percepta kościoła N. P. M. w Krakowie ab A-o 1727 Ad Sacristanum etc.«
Stron lb. 50, na końcu kilkanaście nlb.; fol., opr.

1779—1827. **113.**
»Przychody funduszowe ad Sacristanum etc. Księga II«.
Zawiera również i rozchody, a nadto spis anniwersarzy.
Kart lb. 82, kilkadziesiąt nlb., mnóstwo niezapisanych, fol., opr.

1753—1826. **114.**
a) »Expensa z prowizyi odbieranych od sumy kapitalnej 6.000 złp., z fundacyi Wizemberga na Trzebinii« z lat 1753—1777 i 1803—1826.
b) »Percepta«.
Nlb., fol., opr. w półskórek, przeważnie niezapisana.

1841—1860. **115.**
»Wpływ funduszów pod administracyą X. Zakrystyana....«.
Nlb., fol., opr.

c) Kaznodziei.

1844—1853. **116.**
Wpływy z funduszów kaznodziejskich.
Nlb., fol., zeszyt; na końcu kilkanaście kart niezapisanych.

d) Spowiedników.

1634—1866. **117.**
»Rejestr inskrypcyi czynszów, dochodów i rozchodów Penitencyaryuszy przy kościele N. M. P. w Krakowie«.
Sporządzony ok. r. 1666. Tyczy się Spowiedników dawnej fundacyi.
Str. 536, fol., opr.; brak jednej okładki i karty początkowej księgi.

1741—1797. **118.**
a) »Memoriale receptorum censuum per M. Antonium Woyciechowski... Paenitentiarium B. V. M. domus Novae fundationis Ryniewiczowska dictae procuratorem, connotatum A-o d. 1741 d. 28. VI«.
b) »Dismembrationes receptorum censuum... dominorum Paenitentiariorum... connotatae 1741 d. 1. VII«.
Nlb., dutka, opr., w środku kilkanaście kart niezapisanych. Dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

e) Wikaryuszów.

.... **119.**
»Summarius altarium, fundationum et censuum Communitati... Vicariorum ecclesiae B. V. M.... servientium«.
Sumaryusz spisany w drugiej połowie XVII w., z dopiskami późniejszymi. Nlb., fol., opr. w skórę; mnóstwo kart niezapisanych.

1746—1863. **120.**
»Regestrum Confraternitatis Sacratissimi Corporis Christi«. (Tytuł na okładce).
a) »Summarius altarium, fundationum et censuum Communitati... Vicariorum ecclesiae B. V. Mariae in circulo Cracoviensi servientium«.
b) Wykaz pobranych czynszów przez Wikaryuszów od r. 1746—1863.
Nlb., fol., opr. w skórę; w środku kilkanaście kart niezapisanych. Dział a) spisany został w drugiej połowie XVII w.; dział b) wpisany jest z odwrotnej strony rękopisu.

f) Mansyonarzy.

1712—1773. **121.**
a) 1748—1765.
»Regestrum censuum perceptorum reemptionalium inter RR. PP. Mansionarios Assumptionis B. V. M. dividendorum« (z l. 1748—1751, 1757, 1760 i 1765).
b) 1712—1718.
Dochody i wydatki Archipresbitera.
c) 1749—1762.
Wydatki domowe.
d) 1760—1773.
»Missae ad absolvendum per Communitatem«.
Nlb., dutka, opr. tekturowa, miejscami brak kart. Działy b) c) i d) wpisane z odwrotnej strony rękopisu.

1751—1762. **122.**
»Regestrum perceptae pro divisione RR. Mansionariorum tituli s. Barbarae«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek.

1751, 1 kwietnia — **1783,** 15 sierpnia. **123.**
»Regestrum perceptae domus RR. Mansionariorum tituli s. Barbarae«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek.

1842—1858. **124.**
Rejestr wpływów i wydatków Mansyonarskich.
Nlb., fol., nieopr.

g) Psałterzystów.

1697—1760. **125.**

»Liber perceptorum ex omnibus fundationibus domum... Psalteristarum concernentibus, comparatus Anno 1697«.

Str. 265, fol., opr.

1698—1776. **126.**

»Clavis quaerendi census a summis capitalibus per folia librorum et annorum investigandi: dies quietationum, folia divisionum et cognomen a quo; ab A-o Dni 1698—1776«.

Nlb., 8⁰ duże, opr., kilkanaście kart niezapisanych.

1748—1761. **127.**

a) »Regestrum perceptorum t. j. czynszów pochodzących z kamienicy X. Psałterystów od gospodarzów, także y ingressów od Ichci X. nowonastaiących, które pieniądze powinny się obracać na reparacyę tyżsamej kamienicy«.

b) »Regestrum expensarum t. j. na też samą kamienicę, w której Ichć X. Psałteryste rezyduią«.

Str. lb. 58+22, dutka, opr. Dział b) wpisany jest z odwrotnej strony rękopisu.

1748—1825. **128.**

a) 1748—1806.

»Regestrum domesticarum perceptarum in A-o 1748 comparatarum«.

b) 1748—1825.

»Regestrum domesticarum expensarum in A-o 1748 comparatarum«.

Nlb., fol., opr., w środku kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1748, 9 lutego — **1831.** **129.**

»Liber in quo continentur percepta censuum a summis capitalibus provenientes pro domo RR. Psalteristarum...«.

Str. lb. zapisanych 188, reszta niezapisanych; fol. opr.

1760—1791. **130.**

a) 1760—1791.

»Regestrum in quo continentur divisiones a summis capitalibus fundationum ex censibus provenientes in A-o D. 1760 comparatum«.

b) 1760—1776.

»Regestrum in quo continentur divisiones ex accidentibus provenientes«.

Str. lb. 159+16, nlb. kilkadziesiąt w środku rękopisu, fol., opr. w półskórek.

1770—1771. **131.**

Rejestr pobranych i wydanych pieniędzy przez Psałterzystów.

Nlb., dutka, nieopr.

(1772). 132.
Książka zawierająca różne listy i rachunki tyczące się domu Psałterzystów.
Nlb., fol., opr. pap.

h) Gracyalistów.

1746—1795. 133.
»Praebendariorum seu Gratialistarum percepta et expensa...«. (Tytuł na okładce).
a) 1746, 6 października — 1795.
»Regestrum expensarum ex censibus perceptis domus Preebendariorum seu Altaristarum in platea Sti Joannis a tergo sitae...«.
b) 1746—1761.
»Regestrum expensarum in rem fundi alias pro reparationibus...«.
Nlb., 8° duże, opr. w skórę. Dział b) wpisany jest z odwrotnej strony rękopisu.

1746—1827. 134.
»Praebendariorum seu Gratialistarum percepta et expensa...«.
Nlb., 8° duże, opr. w skórę, w środku karty niezapisane.

1841—1860. 135.
»Wpływy XX. Gracyalistów przy kościele N. P. M. w Krakowie«.
Nlb., fol., opr.

i) Ołtarzystów.

1764—1789. 137.
a) 1764—1785.
»Rejestr percepty procentów odebranych ad altaria vacantia«.
b) 1787, 1 listopada — 1789.
»Konnotacya expensy z odebranych prowizyi w ręce moie ad altaria vacantia ecclesiae B. V. M. leżących...«.
c) 1764, 4 października — 1787.
»Regestr czyli specyfikacya expens z odebranych wyderkaffów...«.
d) 1787, 1 listopada — 1789.
»Konnotacya odebranych w ręce moie prowizyi ad altaria vacantia«.
Nlb., 4°, opr. Działy c) i d) wpisane są z odwrotnej strony rękopisu.

1789—1829. 138.
a) »Regestrum perceptorum censuum spectantium ad altaria ecclesiae archipresbiterialis B. V. M. Cracoviae... confectum A-o 1789«.

b) 1789—1812.

»Regestrum expensorum de perceptis censibus ad altaria ecclesiae A. B. V. M. Cracoviae... confectum 1789«.

Nlb., 4°, opr., część rękopisu w środku niezapisana. Dział b) wpisany jest z odwrotnej strony rękopisu.

1820—1836. **139.**

»Do funduszu sumy 15.260 złp. ołtarza Ukrzyżowanego Zbawiciela kościoła... N. M. P. Krakowskiego na dobrach Obrazowice i Wierzbica zapisaney i pobieraney prowizyi książka«.

Rachunki wraz z dokumentami, tyczącymi się tej sumy, i ich sumaryuszem. Str. 174, fol. duże, opr. w półskórek; w środku rękopisu 68 stron niezapisanych.

1842—1855. **140.**

»Księga wpływu procentów od sum funduszowych do ołtarzów należących«.

Str. 784, zapisanych 766, fol., opr.

k) Bractwa Wniebowzięcia N. M. P.

1643—1792. **141.**

Rejestr dochodów i wydatków z lat 1643—1690 i 1730—1792.

Nlb., 8°, brak oprawy, kartki tytułowej i początku; na końcu kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1780—1810. **142.**

Rejestr podręczny wydatków.

Nlb., dutka, opr. perg.

1795—1840. **143.**

»Księga dochodów i wydatków bractwa Assumptionis«.

Na okładce mylnie: od r. 1819.

Na początku znajduje się: »Konsygnacya klasztorów, pałaców, kamienic, domów liczbowanych w mieście R-u 1797-go«.

Kart lb. 78, fol., opr.

1841—1860. **144.**

»Wpływy Bractwa Assumptionis B. V. M.«.

Nlb., fol., opr., na końcu kilka kart niezapisanych.

1841—1861. **145.**

»Wydatki bractwa Assumptionis kościoła N. P. M. w Krakowie«.

Nlb., fol., opr.

l) Redemptorzystów.

1643—1670. **146.**

»Percepta et expensa Bractwa SS. Redemptoris«.

Kart lb. 480, fol., opr. perg.

1670—1747. **147.**

»Księga przychodów i rozchodów bractwa SSmi Redemptoris«.

Str. lb. 873. na końcu kilkadziesiąt nlb., fol., opr. w drzewo i skórę.

1747—1840. **148.**

a) »Regestrum... summarum ac censuum reemptionalium... ad Confraternitatem animarum Purgatorii ac peccatorum obstinatorum sub invocatione SSmi Crucifixi, in ecclesia B. V. M. consistentem, pertinentium... descriptum A-o 1748.

b) »Rejestr percepty i expensy na plac spustoszały przy kamienicy Szulcowska nazwanej... w r. 1757 spisany«.

Nlb., fol., opr. drewn., przy końcu kilkanaście kart niezapisanych. Dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1841—1862. **149.**

»Wpływy bractwa SS. Redemptoris...«.

Nlb., fol., opr., kilka kart na końcu niezapisanych.

1841—1861. **150.**

»Wydatki Bractwa SS. Redemptoris...«.

Nlb., fol., opr.

m) Szpitala św. Rocha.

1616—1646. **151.**

»Regestre perceptorum et distributorum proventuum hospitalis scholarium infirmorum s. Rochi a die 27 Julii a. 1616 ad diem ultimum Januarii a. 1617 cura Sp. DD. Ludovici Cromer et Joannis Wizemberg consulum Cracoviensium atque eiusdem hospitalis... provisorum conscriptum«.

Brak rejestrów z l. 1638—1642 włącznie.

Nlb., fol., opr. perg.

1671—1689. **152.**

Rejestr przychodów i rozchodów szpitala św. Rocha.

Kart lb. 176. na końcu kilkanaście kart nlb., na nich zapiski z lat 1686 i 1689, fol., bez okładek; brak również tytułu i karty pierwszej.

1686. **153.**

»Regestrum Hospitalis scholarium infirmorum s. Rochi anni 1686 cura nobilium et spectabilis d. Nicolai Krolik et Georgii Avschvicer

civis negotiatorisque Cracoviensis eiusdem hospitalis provisorum conscriptum«.

Na okładce: »Regestr czinszów spitala s. Rocha z Retentamy 1686 w Krakowie«.

Kart lb. 17, nlb. 3, duże 8⁰, opr. skórzana.

1698—1737. **154.**

»Visitatio externa et interna hospitalis s. Spiritus Cracoviae fundati ac errecti tum et calculatio de perceptis proventibus ac expensis eiusdem hospitalis inchoative ab A-o 1698 usque ad A-m inclusive 1737 expedita«.

Publikowana w r. 1739 d. 15 stycznia.

Nlb., fol., opr. w skórę.

1702—1704. **155.**

»Percepta et distributa Spitala św. Rocha R. P. 1702 d. 1 Januarii«.

Nlb., dutka, opr., kilkanaście kart niezapisanych.

1702—1705. **156.**

»Percepta i distributa Spitala św. Rocha«.

Nlb., dutka, opr.

1705—1719 **157.**

»Rejestr percepty i expensy do szpitala św. Rocha odebranych i wydanych przez Ich. PP. Prowizorów«.

Nlb., fol., opr.

1705—1713. **158.**

»Zebranie generalne prowentów szpitalnych św. Rocha, sum kapitalnych ex fundationibus, czynszów od nich annuatim należących ab anno provisoratus Ich-ciów PP. Pawła Soldadyniego R. k. y Walentego Tyxa K. k. 1705 wybranych y na retentach zostających, przez tychże Ich-ciów PP. Prowizorów A-o 1713 d. 7. XII. zregestrowane«.

Nlb., 4⁰ duże, opr., kilkanaście kart niezapisanych.

1717, 1720. **159.**

a) »Rejestr wszystkich kapitałów szpitalowi św. Rocha zapisanych y czynszów albo widerkaffów od tychże kapitałów należących.... d. 31 grudnia spisany... za r. 1717«.

b) »Po uczynionej resignacyi I-ci P. Walentego Tyxa i po oddaniu regestra — expensa a. d. 1720 a die 29 Junii«.

Nlb., fol., opr., kilka kart niezapisanych.

1718—1723. **160.**

a) »Regestr wszystkich kapitałów szpitalowi św. Rocha zapisanych y czynszów albo wyderkauffów od tychże kapitałów należących... d. 31 grudnia 1717 spisany« (na rok 1718).

b) »Inwentarz rzeczy kościelnych i inwentarz wszystkich sprzętów szpitala św. Rocha...« z r. 1718.
c) »Summaryusz percepty za r. 1718«.
d) »Expensa za r. 1718—1723«.
Kart lb. 60, reszta nlb., fol., opr., na końcu kilkanaście kart niezapisanych

1723—1727. **161.**
a) »Regestr wszystkich kapitałów spitalowi św. Rocha zapisanych i czynszów... od tychże kapitałów należących... d. 31 grudnia 1722 spisany«.
b) »Percepta prowentów spitala św. Rocha« 1723—1727.
Nlb., 8° duże, opr.

1728—1729. **162.**
»Regestr wszystkich kapitałów śpitalowi św. Rocha zapisanych y czynszów... od tychże kapitałów należących... spisany 1 stycznia 1728«.
Kart lb. 57, kilka kart nlb., 8° duże, opr.

1730—1736. **163.**
a) »Regestr wszystkich kapitałów szpitalowi św. Rocha zapisanych i czynszów albo wyderkauffów od tychże kapitałów należących... d. 5. I. 1730 spisany«.
b) »Regestr expensarum Hospitalis s. Rochi...« z lat 1730—1736.
Nlb., fol., opr.

1730—1746. **164.**
»Regestr wszystkich kapitałów spitalowi św. Rocha zapisanych i wyderkauffów od tychże kapitałów należących...«.
Kart lb. 56, kilka nlb., 8° duże, opr.

1730—1746. **165.**
»Rejestr sum kapitalnych szpitalowi św. Rocha zapisanych y od tychże kapitałów wyderkauffów należących po rezygnacyi prowizorstwa Imci P. Michałowskiego R. K. przez Imci P. Bayera R. Kr. A-o 1730 d. 5 Januarii wybieranych«.
Nlb., fol., opr. w półskórek, kilka kart niezapisanych.

1730—1744. **166.**
a) »Percepta do spitala św. Rocha«.
b) »Expensa spitala św. Rocha«.
Nlb., 8° duże, opr.

1736—1739. **167.**
Rejestr czynszów od kapitałów szpitala św. Rocha.
Kart lb. 58, kilkanaście nlb., 8° duże, opr.

1747—1765. **168.**

a) 1747—1765.

»Rejestr wszystkich kapitałów Szpitalowi św. Rocha zapisanych i widerkaufów od tychze kapitałów należących po ś. p. prowizorze J. Mci Pana Jana Bayera K. kr. przez J. M. P. Franciszka Andrzeja Eichbergera R. k. dnia 21. VI. 1747 według dawnych regestrów, zapisów, kwitów, jakich mógł dońsć wypisany«.

b) 1748.

»Inwentarz apparatów... które w kaplicy św. Rocha i szpitalu znajdują się...«.

c) 1747—1759.

»Rejestr wydatków...«.

Kart lb. 1—66 i 1—9, fol., opr. w czerwoną skórę.

1759—1790. **169.**

a) 1765—1790.

»Regestr wszystkich kapitałów szpitala św. Rocha zapisanych y wyderkauffów od tychże kapitałów należących z regestru Nr. 1 do tego regestru Nr. 2 transportowanych za prowizoryi J. Mci P. Franciszka Andrzeja Eichbergera R. Kr.«.

b) 1759—1788.

»Regestr wydatków szpitalnych św. Rocha A-o 1759 transportowanych z regestru Nr. 1«.

Nlb., fol., opr. w półskórek, w środku znaczna ilość kart niezapisanych. Dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1791—1827. **170.**

»Rejestr percepty i expensy szpitala pod tyt. św. Rocha...«.

Nlb., fol., opr.

1843—1871. **171.**

»Księga dochodów i rozchodów z funduszów szpitala św. Rocha przy kościele N. P. M. w Krakowie«.

a) 1858—1871.

»Dochód z procentów odebranych«.

b) 1843—1871.

»Wydatki...«.

Str. lb. 61, reszta nlb., fol., opr. zniszczona; dział a) str. 61 lb., brak str. 1—26; dział b) nlb., wpisany z odwrotnej strony rękopisu; w środku mnóstwo kart niezapisanych.

1866—1872. **172.**

»Czynsze domu Szpitalnego Nr. 405 św. Rocha...«.

Nlb., str. zapisanych 36, reszta niezapisana, fol., opr.

n) Fundacyi Czartoryskiego. »Pro educatione puellarum«.

1739—1805. **173.**

Dochody i wydatki z tejże fundacyi.

Nlb., fol., opr., w środku kilkanaście kart niezapisanych.

E. Rachunki kościelne.

a) Księgi prowizorskie.

1672—1741. **174.**

a) »Intrata ordinaria kościoła farnego N. P. M. w rynku krakowskim z czynszów widerkaufowych jemu przychodzących...«.
b) »Expensa i wydatki różne... na kościół farny... i na iura cancellariae«.

Luźne zapiski od 1732 do 1741.

Nlb., fol., opr., brak okładki górnej i początku książki wraz z kartą tytułową; na końcu kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1832, 22 marca — **1835,** 31 maja. **175.**

»Rachunek I-szy przychodu i rozchodu procentów, czynszów etc. od sum kapitalnych... pod administracyą Prowizorów dawniej będących... przez X. Konarskiego, kustosza i plenipotenta tegoż kościoła... rzeczonymi dochodami tymczasowo trudniącego się... zrobiony...«.

Nlb., fol., zeszyt.

Uwaga. Wykaz ogólny dochodów i wydatków prowizorskich z lat 1805—1814 znajduje się w Vol. LXXVIII fasc. C. Prov. nr. 2 a.

1832—1835. **176.**

»Objaśnienie do rachunku I-go dochodów funduszowych... pod prowizoryą przedtem zostających... należące«.

Nlb., fol., zeszyt.

1835, 1 czerwca — **1836,** 31 maja. **177**

»Rachunek II-gi przychodu i rozchodu procentów, czynszów etc. od sum kapitalnych... kościoła N. P. M.... pod prowizoryą przedtem zostających...«.

Nlb., fol., zeszyt, na końcu kilkanaście kart niezapisanych

1835—1836. **178.**

Nru 177 drugi egz. bez tytułu.

1835—1836. **179**

»Objaśnienie do rachunku II z przychodów i rozchodów funduszowych... pod prowizoryą przedtem zostających...«.

Nlb., fol., zeszyt.

1836, 1 czerwca — **1839**, 31 grudnia. **180.**

»Rachunek III i ostatni przychodu i rozchodu procentów i czynszów od sum kapitalnych... pod administracyą prowizorów uważanych...«.

Nlb., fol., zeszyt.

1836—1839. **181.**

»Objaśnienia do rachunku III z przychodów i rozchodów funduszowych prowizorskich...«.

Nlb., fol., zeszyt.

1832, 22 marca — **1839**, 31 grudnia. **182.**

»Wykaz summaryczny z rachunków przychodów i rozchodów funduszów prowizorskich przez X. Konarskiego... w trzech oddziałach zrobionych«.

Nlb., fol., zeszyt.

1832—1839. **183.**

»Wykaz zaległych procentów od sum kapitalnych, zostających pod zarządem Prowizorów«.

Nlb., fol., nieopr.

1839, 31 grudnia — **1842**, 31 grudnia. **184.**

»Rachunek przychodu i rozchodu procentów i czynszów od sum kapitalnych kościoła N. P. M. w Krakowie własnością będących, pod administracyą prowizorów uważanych, tymczasowo przez X. Ziółczyńskiego... administrowanych...«.

Nlb., fol., zeszyt.

1839—1842. **185.**

Kopia Nru 184.

Nlb., fol., zeszyt.

1831, 23 sierpnia — **1851.** **186.**

»Rejestr względnie dochodów etc. od funduszów prowizorskich kościoła N. P. M. w Krakowie przez X. Konarskiego prowadzony, pobranych od 23. VIII. 1831 — 31. XII. 1839«; nadto od r. 1843—1851.

Rejestr wydatków obejmuje lata 1831—1840.

Nlb., fol., opr. w półskórek, większa część kart niezapisana.

1840—1842. **187.**

»Raptularz wpływu od funduszów pod tytułem prowizorskich od d. 24 czerwca 1840 tymczasowo, dopóki zupełnie stanowcze nie nastąpi urządzenie, za administratora tychże funduszów J. W. X. Archipresbitera...«.

Nlb., fol., zeszyt.

1843—1866. **188.**

»Rejestr biórczy procentów i czynszów od kapitałów pod dozorem Prowizorów przy kościele N. P. M.... wedle fundacyi zostających«.

Nlb., fol., zeszyt.

1843—1861. **189.**

»Wykaz należytości do wypłaty z funduszów pod prowizoryą... zostających do wysokości kapitałów z podziału takowych wedle przeznaczenia fundatorów zastosowany od d. 1. I. 1843 obowiązujący«.

Nlb., fol., zeszyt.

b) Kasa zakrystyi.

1746—1821. **190.**

»Percepta generalis pro cera et vino ex omnibus fundationibus«.

a) 1746—1757.

»Percepta a Perillustrissimo Archipresbitero«.

b) 1746—1821.

»Percepta a RR. Altaristis...«.

c) 1758—1820.

»Ex fundationibus a Perillustri Reverendissimo Archipresbitero«.

d) 1746.

»Proventus annuus Sacristae ex fundationibus...«.

e) 1751.

»Dispositio variarum fundationum... facta A-o 1751«.

f) 1768.

»Dispositio variarum fundationum...«.

Nlb., dutka, w środku niezapisane karty. Działy d) e) f) wpisane z odwrotnej strony rękopisu.

1741—1752. **191.**

a) »Percepta kościelne«.

b) »Expensa kościelne«.

Nlb., fol., opr.; w środku kilka kart niezapisanych. Dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1753—1774. **192.**

a) »Percepta kościoła Archipresbiteryalnego«.

b) »Expensa kościoła Archipresbiteryalnego«.

Nlb., fol., opr. w półskórek.

1975—1802. **193.**

a) »Percepta kościoła Archipresbiteryalnego N. P. M. w Krakowie«.

b) »Expensa w kościele...«.

Nlb., fol., opr. w półskórek; na końcu kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1761—1847. **194.**

a) 1761—1794.

Rejestr dochodów i rozchodów kościelnych (w mniejszym formacie niż księga).

b) 1761—1794.
(Poprzedni rejestr przepisany w formacie księgi).
c) 1794—1847.
»Książka kassy kościelnej wszelkich przychodów i rozchodów kościoła N. P. M.... w r. 1794 sporządzona«.
d) 1795—1830.
»Księga przychodów i rozchodów... z funduszów i akcydensów, które tylko na fabrykę i potrzeby kościelne obrócone być mają«.

Kart lb. 57+81, nadto na początku i w środku księgi karty nlb., fol., opr. płócienna. Dział d) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1801—1803. **195.**
»Kirchen-Einkünfte«.
»Dochody kościelne za C. A. Rządu« (innem pismem).
Nlb., fol., zeszyt.

1801—1803. **196.**
»Kościelne dochody założonych kapitałów na utrzymanie kościoła i inne potrzeby dla księży«.

Jest to polska kopia Nr. 195. — Na końcu dodano, że pozostałość kasowa pozostaje zazwyczaj w rękach prowizorów.
Nlb., fol., zeszyt

1834—1839. **197.**
»Raptularz wydatków«.
Nlb., fol., nieopr.

1847—1857. **198.**
»Tabelle rachunków kościoła N. P. M. (czyli) Księga wpływów z funduszów kościoła N. P. M. w Krakowie«.

W połowie na potrzeby wewnętrzne kościoła, w połowie na zewnętrzne.
Kart lb. 16, fol., opr.

1851, 2 czerwca. **199.**
»Wykaz dochodu i rozchodu kościoła... jego instytucyi, bractw i altaryi na skutek reskryptu Wys. Min. wyznań religijnych... sporządzony«.
Nlb., fol., zeszyt.

1857—1858. **200.**
»Dziennik wpływu kościoła N. P. M.« w Krakowie.
Str. lb. 44, fol., opr.

1856—1871. **201.**
»Księga wpływów kościoła N. P. M.« w Krakowie.

Z wszystkich funduszów i akcydensów wraz z ich rozdziałem.
Nlb., fol., opr.

1855–1857. **202.**

Wydatki kościoła.

Nlb., fol., nieopr., bez początku, przeważnie niezapisana.

1856—1858. **203.**

»Rejestr podręczny wydatków kościelnych, jakoto pensye wikaryuszów, muzyki, sług kośc. i potrzeb wewnętrznych«.

Nlb., fol., opr., w przeważnej części niezapisana.

1859—1868. **204.**

»Dziennik rozchodu funduszów z kasy archipresbiteryalnej kościoła N. P. M. w Krakowie«.

Nlb., fol., opr.

1869—1871. **205.**

»Księga wydatków kościoła N. P. M. w Krakowie.

Nlb., fol., opr.

c) Rejestra procentów.

1827. **206.**

»Rejestr odebranych prowizyi od sum kapitalnych etc. do kościoła N. P. M. należących od d. 2 maja 1827 r. przez X. Skórzewskiego podzakrystyaniego utrzymywany«.

Nlb., fol., opr. tekturowa.

1828—1830. **207.**

»Regestr odebranych prowizyi etc.«.

Nlb., fol., zeszyt.

1831—1833. **208.**

»Rejestr odebranych procentów od sum wszelkich funduszowych...«.

Prowadzony przez X. Konarskiego, plenipotenta, obejmuje procenty od sum na potrzeby wewnętrzne kościoła, fabrykę, Ołtarzystów, Gracyalistów, Bractwa Redemptorzystów i Wniebowzięcia.

Nlb., fol., opr. tekturowa, na końcu 6 kart niezapisanych.

1829—1833. **209.**

»Raptularz percepty od r. 1829«.

»Nota. Wedle tego raptularza wszystkie odbiory sum, zapisane po r. 1830, zostały oddane X. Skorzewskiemu i w jego perceptarzu czyli regestrze od d. 1 stycznia 1828 do 31 grudnia 1830 są zaperceptowane, z którego regestru po należytem sprawdzeniu z tym raptularzem rachunki zrobiono«.

Nlb., fol., zeszyt.

1834–1857. **210.**

»Perceptarz jeneralny odebranych procentów...«.

Nlb., fol., opr.

1827—1832. **211.**

»Książka obejmująca wykazy odebranych procentów z kasy rządowej Król. polskiego od kapitałów... kościoła N. P. M. lokowanych na dobrach w Król. polskiem...«.

Nlb., fol., opr. w półskórek, na końcu kilkanaście kart niezapisanych.

1826—1840. **212.**

a) »Wykaz procentów z dóbr w Królestwie polskiem kościołowi... wypłaconych«.

b) »Wykaz należytości za kupony Wolnemu m. Krakowowi przypadających«.

Nlb., fol., bez okładki; w środku kilka kart niezapisanych; dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1830—1857. **213.**

»Wykaz procentów należących się kościołowi... i instytutom przy nim... z kasy Król. polskiego Obwodu miechowskiego«.

Nlb., fol., nieopr.

1858. **214.**

»Wykaz sum kapitalnych na Banku Król. polskiego zabezpieczonych... oraz procentów... przez prokuratora funduszów kościelnych z kasy Miechowskiej podniesionych«.

Nlb., fol., opr.

1858—1865. **215.**

»Wykaz sum kapitalnych na Banku Król. polskiego zabezpieczonych... oraz i procentów... z kasy Miechowskiej podniesionych«.

Nlb., fol., opr.

1864. **216.**

»Wykazy funduszów kościoła... i kongregacyi... na Banku Królestwa polskiego ulokowanych«.

»Doręczone przez X. Dziekana 11 lipca 1864«.

Nlb., fol., nieopr.

1865—1874. **217.**

»Wykaz dawnych fundacyi mszalnych od uzyskanych procentów... ze spłaconych kapitałów z Banku lub dóbr w Królestwie Polskiem dawniej lokowanych a własnością kościoła... będących«.

Nlb., fol., nieopr.

d) Podatek ofiary.

1836. **218.**

»Wykaz ogólny podatków ofiary... opłacanych do kasy rządu Królestwa Polskiego od sum funduszowych kościoła... i będących przy nim instytucyi... alfabetycznie... w r. 1836 ułożony«. Część I, od A do M.

Nlb., fol., opr.

1836. **219.**

Ob. nr. 218. Część II, od N. do Z.

Nlb., fol., opr. tekturowa.

e) Muzyka kościelna.

1724—1827.

Ob. nr. 111.

1803—1806. **220.**

Zapiski dotyczące muzyki kościelnej.

Nlb., fol., opr., miejscami karty niezapisane.

1812—1842. **221.**

»Rejestr całej muzyki kościoła P. Maryi y wszystkich służących...«.

Rejestr wydatków z funduszów muzyki kościelnej.

Str. lb. 71+6 nlb., fol., opr.

1823—1828. **222.**

»Książka odbieranych pieniędzy z różnych funduszów na kapellę przy kościele...«.

Nlb., fol., opr. w półskórek, przeważnie niezapisana.

1823—1828. **223.**

»Książka wydawanych pieniędzy... dla osób przy kapeli...«.

Kart lb. 42, fol., opr. w półskórek, kilkanaście kart niezapisanych.

1844—1852. **224.**

Dochody i wydatki na muzykę.

Nlb., fol., opr., na końcu kilka kart niezapisanych.

f) Służba.

1837—1856. **225.**

a) 1837—1856.

Spis pieniędzy wypłaconych służącym.

b) 1854—1856.

Daty kwitów na odebrane procenty.

Nlb., dutka, przeważnie niezapisana.

g) Ubodzy.

1749—1770. **226.**

a) 1749.

»Percepta na ubogich przy kościele N. P. M.... sub regimine.. Hyacinthi Łopacki... Archipresbiteri...«.

b) »Expensa na ubogich...«.

c) 1756—1769.

»Excerpt z fundacyi w Bractwie Miłosierdzia uczyniony dla szpitalów krakowskich w r. 1755 i podział z tej fundacyi...«.

Nlb., fol., opr. skór., mnóstwo kart niezapisanych. Działy b) i c) wpisane z odwrotnej strony rękopisu.

1769—1803. **227.**

a) »Percepta pro viduis ex fundatione Gębicciana«.

b) »Expensa...«.

Nlb.. 8° duże, opr. zniszczona.

1823—1857. **228.**

a) »Księga przychodów tak z realności i sum funduszowych i ze wszystkich innych źródeł na utrzymanie ubogich... do usług... kościoła przeznaczonych...«.

b) Księga rozchodów.

Str. 327, fol., opr.

F. Potrzeby wewnętrzne kościoła.

a) Wykazy i dzienniki kasy.

1872. **229.**

»Wykaz funduszów kościoła N. P. M. sporządzony w r. 1872«.

Wykaz sum złożonych w papierach wartościowych i indemnizacyjnych i na książeczkach Kasy oszczędności.

Nlb., fol., brosz.

1872—1891. **230.**

»Wykaz procentów od obligacyi i listów zastawnych kredytowych Galic. krak. i lwowskich«.

Nlb., fol., opr.

1872 i 1873. **231.**

»Dziennik kasy przychodu i rozchodu kościoła N. P. M. pro ecclesia«.

Nlb., fol., opr. płócienna, w środku karty niezapisane. Dziennik z r. 1873 wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1874. **232.**

a) »Dziennik przychodów kasy kościoła N. P. M. w Krakowie«.

b) »Dziennik rozchodów...«.

Nlb., fol., opr. płócienna, w środku karty niezapisane. Dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1875—1876. **233.**

»Dziennik kasy przychodu i rozchodu... pro ecclesia«.

Str. 188, fol., opr. płócienna.

1877—1878. 234.
»Dziennik kasy...«.
Str. 239, fol., opr. płócienna.

1879. 235.
Dziennik... kasy...«.
Nlb., fol., opr. w płótno, na końcu kilkanaście stronic niezapisanych.

1880—1881. 236.
a) »Dziennik przychodu...«.
b) »Dziennik rozchodu...«.
Nlb., fol., opr. w płótno, w środku kilka kart niezapisanych.

1882—1883. 237.
»Dziennik przychodu i rozchodu...«.
Nlb., fol., opr. w płótno, kilkanaście kart niezapisanych.

1884—1887. 238.
a) »Dziennik przychodów kasy...«.
b) »Dziennik rozchodów...«.
Nlb., fol., opr. w płótno, w środku kilkanaście kart niezapisanych.

1888—1890. 239.
»Księga kasowa. Przychody i wydatki pro ecclesia«.
Kart lb. 72 i kilkadziesiąt nlb., fol., opr. w płótno.

1891—1892. 240.
»Dziennik kasy...«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1892—1894. 241.
a) 1892—1894.
»Księga podręczna do zapisywania codziennego wszelkiego rodzaju dochodu«.
b) 1892—1893.
»Księga wydatków podręcznych«.
Nlb., fol., zeszyt.

1893—1894. 242.
»Książka wydatków«.
Nlb., fol., zeszyt.

1894—1895. 243.
»Księga wszystkich wydatków«.
Nlb., fol., opr. w płótno, większa część rękopisu niezapisana.

b) Regestra biórcze procentów.

1872. 244.
»Rejestr biórczy procentów od kapitałów lokowanych na dobrach i realnościach, własnych kościoła N. P. M.«.
Nlb., fol., opr.

1873. 245.
»Rejestr biórczy procentów...«.
Nlb., fol., opr., kilka kart niezapisanych.

1875. 246.
»Rejestr biórczy procentów...«.
Nlb., fol., opr., kilka kart niezapisanych.

1873, 1 marca — 31 grudnia 1876. 247.
»Rachunki interkalarne funduszów kościelnych...«.
Nlb., fol., zeszyt.

1875. 248.
»Kontrakwity dochodów kościoła N. P. M. podciągniętych pod rachunek interkalarny«.
Nlb., fol.; większa część zeszytu niezapisana.

1876. 249.
»Rejestr biórczy procentów od kapitałów lokowanych na realnościach w mieście Krakowie i na dobrach okręgu krakowskiego... pro ecclesia«.
Nlb., fol.. opr. tekturowa; kilkanaście kart niezapisanych.

1877. 250.
»Rejestr biórczy procentów od kapitałów lokowanych na realnościach w m. Krakowie i na dobrach okręgu krakowskiego... pro ecclesia«.
Nlb., fol., opr. tekturowa; na końcu kilka kart niezapisanych.

1878. 251.
»Rejestr biórczy procentów i kapitałów lokowanych na realnościach i dobrach kośc. N. P. M. w Krakowie«.
Kart liczb. 23, kilka nlb. i niezapisanych, fol. duże, opr.

1879. 252.
»Rejestr biórczy procentów z kapitałów lokowanych na realnościach i dobrach kośc. N. P. M. w Krakowie... pro ecclesia«.
Kart lb. 23, kilkanaście nlb., fol. duże, opr.

1881. 253.
»Rejestr biórczy procentów od kapitałów na realnościach kościoła N. P. M. własnych«.
Kart lb. i zapis. 23, reszta nlb., fol., opr., z indeksem.

1881—1882. **254.**
»Rejestr biórczy procentów z kapitałów lokowanych na dobrach i realnościach kośc. N. P. M. własnych... pro ecclesia«.
Kart lb. 22, kilkanaście niezapisanych, fol. duże, opr.

1883—1885. **255.**
»Rejestr biórczy procentów od kapitałów na realnościach i dobrach kośc. N. P. M. własnych...«.
Kart lb. i zapis. 23, reszta niezapisana, fol. duże.

1886—1888. **256.**
»Rejestr biórczy pro ecclesia«.
Nlb., kilkanaście kart niezapisanych, fol. duże, opr.

1888. **257.**
»Rejestr biórczy fundacyi mszalnych, prowizorskich, brackich, archipresbiterowskich...«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1889—1893. **258.**
»Rejestr biórczy fundacyi mszalnych, prowizorskich, brackich i archipresbiterowskich...«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1891—1892. **259.**
»Interkalar...«.
Obejmuje odsetki od funduszów prowizorskich, funduszów archipresbiterowskich i funduszów mszalnych starych i nowych, lokowanych w papierach wartościowych.
Nlb., fol., nieopr.

1891, 1 września — 12 lipca **1892.** **260.**
»Książka na procenta od obligacyi indemnizacyjnych i listów zastawnych«.
Nlb., fol., opr. tekturowa.

1892. **261.**
»Wykaz funduszów Probostwa, prowizorskich bezobowiązkowych, nowych i starych fundacyi mszalnych,... w papierach wartościowych winkulowanych, listach zastawnych, obligacyach indemnizacyjnych, książeczkach kasy oszczędności i na hypotekach — przedłożony Wys. ks. biskupiemu konsystorzowi wskutek wezwania do l. 1297 1892 r.«.
Nlb., fol., nieopr.

1893, 1 maja — 3 marca **1894.** **262.**
»Książka podręczna do zapisywania wpływów od kapitałów w papierach i lokowanych na realnościach«.
Nlb., fol., zeszyt.

c) Kwitaryusze.

1872, 1 stycznia — 3 listopada **1882.** **263.**
»Kwitaryusz kościoła N. Maryi na procenta od kapitałów na realnościach hypotekowanych....«.
Kwity kolejno numerowane; fol., opr. w półskórek.

1882—1884. **264.**
»Kwitaryusz pro ecclesia B. V. Mariae«.
Kwity kolejno numerowane; fol., zeszyt.

1884—1887. **265.**
Kwitaryusz.
Kwity kolejno numerowane; fol., opr.

1888—1890. **266.**
»Kwitaryusz pro ecclesia B. V M.«.
Kwity kolejno numerowane; fol., opr.

1890—1891. **267.**
»Kwitaryusz pro ecclesia B. V. M.«.
Kwity kolejno numerowane; fol., opr.

1891—1894. **268.**
»Kwitaryusz pro ecclesia B. V. M.«.
Kwity kolejno numerowane; fol., opr.

1894—1898. **269.**
»Kwitaryusz funduszów kościelnych«.
Kwity kolejno numerowane; fol., opr. w płótno.

d) Dziennik podawczy.

1834, 8 stycznia — 14 września **1840.** **270.**
»Protokół podawczy od...«.
Nlb., fol., opr. w półskórek, na końcu kilka kart niezapisanych.

1842, 25 stycznia — 26 września **1855.** **271.**
Dziennik podawczy czynności prokuratora kościoła.
Nlb., fol., opr. w półskórek, na końcu 20 kart niezapisanych.

1858, 15 lipca — 31 grudnia **1865.** **272.**
»Dziennik czynności prokuratora kościoła N. P. M.«.
Nlb., fol., opr.

1866—1879. **273.**
Dziennik podawczy tyczący się funduszów kościelnych i czynności parafialnych.
Od r. 1872 zawiera tylko rejestr pism tyczących się funduszów.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1880—1892. **274.**
Dziennik podawczy tyczący się funduszów kościoła.
Nlb., fol, opr.

G. Księgi fabryczne.

a) Protokoły obrad Dozoru i Komitetu kościelnego.

1849—1859. **275.**
»Protokół posiedzeń Dozoru kościelnego w parafii kośc. N. P. M. zaprowadzony przy końcu r. 1849«.
Nlb., fol., zeszyt.

1859—1878. **276.**
»Protokół obrad i czynności komitetu«.
Nlb., fol., opr.; na końcu kilkanaście kart niezapisanych.

b) Dziennik podawczy Komitetu kościoła.

1860—1892. **277.**
»Dziennik podawczy Komitetu kośc. N. P. M. pro fabrika«.
Nlb., fol., opr.; kilkanaście kart niezapisanych.

c) Książka funduszów fabrycznych.

(1872). **278.**
»Książka funduszów fabryki kośc. N. P. M.«.
Nlb., zeszyt in 4°; wiele kart niezapisanych.

d) Rachunki fabryczne.

1864—1866. **279.**
»Fabryka. Dochód... Wychód z tej epoki«.
Nlb., fol., zeszyt.

1864, 16 marca — 31 grudnia **1871.** **280.**
»Dochód od kapitałów fabrycznych...«.
Nlb., fol., opr.; kilka kart niezapisanych.

1865—1871. **281.**
a) »Datki i ofiary na odnowienie wielkiego ołtarza...«.
b) »Wydatki na wielki ołtarz«.
Nlb., fol., opr. w skórę. Dział b) wpisany z odwrotnej strony rękopisu.

1864—1878. **282.**
a) 1872—1878.
»Dziennik kasy przychodu i rozchodu kośc. N. P. M. pro fabrika«.
b) 1864—1871.
»Wydatki«.
Str. lb. 188, kilka nlb. wlepionych na końcu, zawierających wydatki 1864—1871; fol. duże, opr. w płótno.

1872—1874. **283.**
»Kategornik kasy przychodów i rozchodów... pro fabryka«.
Str. lb. 171, fol. duże, opr. w płótno.

1875—1877. **284.**
»Kategornik kasy...«.
Str. lb. 134, kilkadziesiąt nlb. i niezapisanych; fol., opr. w płótno.

1876, 12 maja — 14 stycznia **1886.** **285.**
»Dziennik wychodu fabrycznego N. P. Maryi«.
Nlb., dutka, opr. tekturowa.

e) Rejestra biórcze procentów.

1872. **286.**
»Rejestr biórczy procentów od kapitałów lokowanych na realnościach i od obligacyi winkulowanych na fundusz fabryczny kośc. N. P. w Krakowie«.
Nlb., fol., opr. kartonowa.

1874. **287.**
»Rejestr biórczy procentów... na fundusz fabryczny...«.
Nlb., fol., zeszyt, kilka kart niezapisanych.

1875. **288.**
»Rejest biórczy procentów... na fundusz fabryki...«.
Nlb., fol., zeszyt, kilka kart na końcu niezapisanych.

1876. **289.**
»Rejestr biórczy procentów... na fundusz fabryki...«.
Nlb., fol., opr. kartonowa, na końcu kilka kart niezapisanych.

1877. 290.

»Rejestr biórczy procentów... na fundusz fabryki...«.

Nlb., fol., zeszyt, na końcu kilka kart niezapisanych.

1878. 291.

»Rejestr biórczy fabryczny«.

Kart lb. 8, fol., opr. tekturowa.

1879. 292.

»Rejestr biórczy procentów... pro fabrica...«.

Nlb., fol. duże, opr., kilka kart niezapisanych.

1880. 293.

»Rejestr biórczy procentów... pro fabrica«.

Nlb., fol. duże, opr., kilkanaście kart niezapisanych.

1881. 294.

»Rejestr biórczy procentów... pro fabrica...«.

Nlb., fol. duże, opr. tekturowa, na początku i końcu zeszytu karty niezapisane.

1882—1885. 295.

»Rejestr biórczy pro fabrica«.

Nlb., fol. duże, opr., kilka kart niezapisanych.

1887—1888. 296.

»Rejestr biórczy pro fabrica...«.

Kart lb. i zapisanych 11; reszta niezapisana, fol. duże, opr. tekturowa.

1890—1892. 297.

»Rejestr biórczy pro fabrica«.

Nlb., fol., opr. tekturowa.

f) Asygnataryusze.

1872. 298.

»Asygnataryusz kasy kośc. N. P. M. pro fabrica«.

Nlb., fol., opr. tekturowa.

1873. 299.

»Asygnaryusz(!)... pro fabrica«.

Kolejno numerowany; fol. opr.

1874. 300.

»Asygnaryusz... pro fabrica«.

Kolejno numerowany; fol., zeszyt.

1875—1876. **301.**
»Asygnataryusz... pro fabrica«.
Kolejno numerowany; fol., nieopr.

1876—1878. **302.**
»Asygnataryusz... pro fabrica«.
Kolejno numerowany; fol., zeszyt.

1877—1881. **303.**
»Assygnataryusz pro fabrica«.
Kolejno numerowany; fol., zeszyt.

1881—1884. **304.**
»Assygnataryusz pro fabrica«.
Kolejno numerowany: fol., opr. tekturowa.

1884—1887. **305.**
»Assygnataryusz pro fabrica«.
Kolejno numerowany; fol., opr. tekturowa.

g) Dowody do rozchodu kasy.

1870—1871. **306.**
»Dowody do rozchodu kasy pro fabrica«.
Nlb., fol., zeszyt.

1872. **307.**
»Dowody do rozchodu kasy fabryki kośc. N. P. M. w Krakowie«.
Kolejno liczbowane; fol., zeszyt.

1873. **308.**
»Dowody do wydatków z funduszu pro fabrica...«.
Numerów 77; fol., zeszyt.

1874. **309.**
»Dowody kasowe do rozchodu fabrycznego...«.
Kolejno liczbowane; fol., zeszyt.

h) Kwitaryusz.

1872—1895. **310.**
»Rejestr czyli kwitaryusz pro fabrika komitetu parafialnego i restauracyjnego kośc. N. M. P.«.
Nlb., fol, opr., kilka kart niezapisanych.

H. Fundacye mszalne i inne obligacye religijne.

1746—1751. **311.**
Anniwersarz kościoła N. P. M.
Nlb., fol., opr., mnóstwo kart niezapisanych.

1749—1796. **312.**
»Liber in quo continentur missarum absolutarum atque absolvendarum pro pie defunctis fundatoribus per R. R. Psalteristas... ecclesiae... B. V. M.... expletae ac explendae obligationes comparatus necnon inceptus A o Dni 1752, 20. IV.«.
Str. lb. 83, fol., opr., kilkanaście kart niezapisanych.

1768. **313.**
»Dispositio variarum fundationum in ecclesia archipresbiteriali Cracoviensi facta A-o 1768«.
Nlb., fol., opr., kilkanaście kart niezapisanych.

1768—1777. **314.**
Rejestr odprawionych mszy.
Nlb., dutka, opr. w półskórek, mnóstwo kart niezapisanych.

1775—1777. **315.**
Rejestr odprawionych mszy.
Nlb., dutka, opr. w półskórek.

1777—1790. **316.**
a) »Regestrum missarum fundationis Leśniowolscianae lectarum, ab anno 1762 retentarum«.
b) »Regestrum litaniarum fundationis Leśniowolscianae«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek.

1791—1813. **317.**
a) »Regestrum provisionum receptarum«.
b) »Regestrum missarum absolvendarum et absolutarum«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek, kilka zaledwie kart zapisanych.

1792—1794. **318.**
»Distributio stipendiorum pro missis absolutis ad Altare Crucis«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek.

1792—1829. **319.**
»Porządek na psałterz przy umarłych od r. 1792 zaczęty«.
Nlb., dutka, opr.

1793—1845. **320.**
a) 1793 - 1845.
Rozdział sum mszalnych.

b) 1829—1842.

»Obligationes quae RR. Psalteristae pro receptis censibus adimplere tenentur«.

Str. lb. 54, reszta nlb., fol., opr., przeważna część księgi niezapisana.

1809—1839. **321.**

»Registrum absolvendarum missarum«.

Nlb., dutka, opr. tekturowa.

1819—1829. **322.**

»Księga przychodu i rozchodu procentów i czynszów od sum i z realności wszelkich funduszowych na msze i wszelkie obligacye konsygnacyami za rządu austr. officiose sporządzonemi w szczególności objętych, jakoto:

1) fundusze na obligacye sub tutela Archipresbiteri,

2) » » » ad Sacristanum,

3) » » msze ad altaria,

4) » » obligacye ad Gratialistas seu Praebendarios,

5) » ad Concionaturam,

z rekapitulacyą tych i wszelkich innych wpływów i wydatków... od dnia 1 stycznia 1819 założona«.

Nlb., fol., nieopr.; część początkowa księgi, reszta oderwana.

1819—1846. **323.**

Rozdział czynszów od sum zapisanych na msze święte.

Nlb., fol., opr.

1819, 1 stycznia — **1841.** **324.**

»Księga przychodu i rozchodu procentów i czynszów od sum i z realności... na msze i obligacye wszelkie...«.

Str. lb. 371, kilkadziesiąt nlb., fol., opr. płócienna.

1832—1838. **325.**

a) »Registrum missarum absolvendarum«.

b) »Registrum missarum absolutarum«.

Nlb., dutka, opr.

1845—1851. **326.**

Księga obligacyi mszalnych.

Nlb., dutka, opr.

1858—1870. **327.**

Wykaz anniwersarzy.

Nlb., fol., opr., częściowo niezapisana.

1863–1867. 328.

»Księga obrotu funduszów obligacyjnych do kościoła N. P. M. przywiązanych...«.

Nlb., fol., zeszyt.

1857—1864. 329.

»Księga obligacyi religijnych poczynając od r. 1857«.

Spowiedników starej i nowej fundacyi i Psałterzystów.

Nlb., fol., opr., wiele kart niezapisanych.

1865–1883. 330.

»Książka do zapisywania obligacyi religijnych, które zgromadzenie XX. Psałterzystów... odprawiać winno«.

Str. lb. 77, kilkadziesiąt nlb. i niezapisanych, fol., opr.

1872. 331.

»Missalia. Przychód i wydatki«.

Nlb., fol., nieopr.

1873—1876. 332.

»Missalia. Przychody i wydatki«.

Nlb., fol., nieopr.

1875—1880. 323.

»Anniwersarze fundacyjne kościoła N. M. P.«.

Nlb., fol., opr.

1876. 334.

»Stare zapisy kościoła P. Maryi w papierach wartościowych na msze św. i anniwersarze za dusze fundatorów do r. 1876«.

Spis kwot uzyskanych ze zrealizowanych dawnych zapisów, umieszczonych obecnie w papierach wartościowych i na książeczkach Kasy oszczędności.

Nlb., fol., zeszyt.

1877. 335.

»Missalia: przychody i wydatki«.

Nlb., fol., zeszyt.

1877. 336.

»Rachunek przychodu i rozchodu z funduszów mszalnych kościoła N. P. M. — Copia pro domo«.

Nlb., fol., brosz.

1878. 337.

»Rachunek przychodu i rozchodu z funduszów mszalnych...«.

Na okładce: »Rachunki interkalarne kośc. N. M. P. za r. 1878«.

Nlb., fol., zeszyt.

1878. **338.**
»Missalia. Przychody i wydatki«.
Nlb., fol., zeszyt.

1879. **339.**
»Rachunek z przychodu i rozchodu z funduszów mszalnych...«.
Nlb., fol., zeszyt.

1879. **340.**
»Missalia. Przychody i wydatki«.
Nlb., fol , zeszyt.

(1880). **341.**
»Wykaz fundacyi, anniwersarzy, mszów św. śpiewanych i czytanych, funduszów brackich kościoła P. Maryi«.
Nlb., fol., nieopr.

1880. **342.**
»Missalia. Przychody i wydatki«.
Nlb., fol., zeszyt.

1880—1882. **343.**
»Missalia. Przychody i wydatki«.
Duplikat.
Nlb., fol., zeszyt.

1880. **344.**
»Wykaz fundacyi mszalnych z procentów od kapitałów spłaconych z Królestwa Polskiego — począwszy od 1/I 1880 r.«.
»Obliczenie obowiązuje rok rocznie«.
Nlb., fol., zeszyt.

1881. **345.**
»Missalia. Przychody i wydatki«.
Nlb., fol., zeszyt.

1881. **346.**
»Wykaz reszty Missaliów za r. 1881 do wydania zakrystyi kościoła N. P. M. z Prokuratoryi«.
Nlb., fol., nieopr.

1880, 30 paźdz. — 11 sierpnia **1883.** **347.**
»Anniwersarze — księga ostatnia«.
Str. lb. 162, reszta nlb. i niezapis., fol., opr.

1881—1883. **348.**
Anniwersarz.
Str. zapis. 110, reszta niezapis., 4°, opr. płócienna.

1882. **349.**
»Spis mszy. wotyw, anniwersarzy, odpustów etc. kościoła N. P. M. własnych«.
Nlb., fol., brosz.

1882. **350.**
»Missalia. Wpływy i wydatki«.
Nlb., fol., opr.

1883. **351.**
»Missalia«.
Nlb., fol., brosz.

1883—1892. **352.**
»Spis wszystkich fundacyi mszalnych przy kościele N. P. M. istniejących; staraniem... ks. Ludwika Bobra w r. 1883 dokonany«.
Zawiera wydatki z lat 1883—1892.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1883—1892. **353.**
»Mszy św. czytane. Tom II«.
Nlb., fol., opr. w płótno; mnóstwo kart niezapisanych.

1883—1892. **354.**
»Anniwersarze, wotywy i msze czytane starej fundacyi. Tom III«.
Str. lb. 507, kilkadziesiąt nlb., fol., opr. w płótno.

1884—1885. **355.**
»Missalia«.
Nlb., fol., opr. kartonowa.

1886—1888. **356.**
»Missalia«.
Nlb., fol., brosz.

1889—1890. **357.**
»Missalia«.
Nlb., fol., opr. płócienna.

1892. **358.**
»Missalia«.
Nlb., fol., opr. płócienna.

1895, 1 maja — 6 listop. **1895.** **359.**
»Księga mszy św. manualnych«.
Nlb., 4°, opr.

1. Kurendy konsystorskie krakowskie.

1863—1866. **360.**
»Kurendy konsystoryalne krakowskie«.
Drukowane.
Liczbowany latami zeszyt, fol., opr. kartonowa.

1870—1872. **361.**
Tytuł jak nr. 360; drukowane.
Liczbowany latami zeszyt, fol., opr. tekturowa.

1873—1874. **362.**
Tytuł jak nr. 360; drukowane.
Liczbowany latami zeszyt, fol., opr. tekturowa.

1874—1879. **363.**
Tytuł jak nr. 360; drukowane.
Liczbowany latami zeszyt, fol., nieopr.

1875—1877. **364.**
Tytuł jak nr. 360; drukowane.
Liczbowany latami zeszyt, fol., nieopr.

1878—1879. **365.**
Tytuł jak nr. 360; drukowane.
Liczbowany latami zeszyt, fol., opr. tekturowa.

2. Księgi parafialne.

A. Metryki.

a) Metryki chrztu.

1578—1586. **366.**
»Cathalogus puerorum baptizatorum...«.
Nlb., dutka, opr. perg.

1586—1597. **367.**
»Metrica baptisatorum in ecclesia parochiali B. M....«.
Nlb., dutka, opr. perg.

1598—1630. **368.**
»Metrica baptisatorum in ecclesia parochiali B. M. V.«.
Nlb., dutka, opr. perg.

1630—1652. **369.**
»Metrica baptisatorum in ecclesia... B. V. M.... «.
Nlb., dutka, opr. skórzana.

1652—1665. **370.**
»Metrica baptisatorum...«.
Nlb., dutka, opr. perg.

1666—1688. **371.**
»Metrica baptisatorum...«.
Kart lb. 333, dutka, opr. w perg. czerw.

1689—1700. **372.**
Brak tytułu.
Kart lb. 283, dutka, opr. w skórę; część okładki z tytułem oderwana.

1714—1737. **373.**
»Metrica baptisatorum...«.
Nlb., dutka, opr. w skórę.

1738—1758. **374.**
»Metrica baptisatorum...«.
Nlb., dutka, opr. w skórę.

1759—1772. **375.**
Brak tytułu.
Nlb., dutka, opr. w skórę, znaczna część niezapisana.

1773—1783. **376.**
»Metrica baptisatorum...«.
Nlb., fol., opr. w skórę.

1784—1796. **377.**
»Metrica baptisatorum...«
Str. lb. 368, fol., opr. w półskórek.

1797—1801. **378.**
»Metrica baptisatorum...«.
Str. lb. 168, fol., opr. w płótno.

1801—1805. **379.**
»Metrica baptisatorum...«.
Str. lb. 180+13, fol., opr. w płótno.

1805—1809. **380.**
»Metrica baptisatorum...«.
Str. lb. 178+11, fol., opr. w płótno.

1809—1813. **381.**
»Metrica baptisatorum...«.
Str. lb. 161+10, fol., opr. w płótno.

1813—1818. 382.
»Metrica baptisatorum...«.
Str. lb. 146+15, kilka niezapis., fol., opr. w płótno.

1818—1823. 383.
»Metrica«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1823—1828. 384.
»Metrica«.
Str. lb. 207, kilka niezapis., fol., opr. w płótno.

1828—1834. 385.
(Liber) »Natorum«.
Str. lb. 235, fol., opr. w płótno.

1834—1843. 386.
»Liber natorum«.
Str. lb. 344, fol., opr. w płótno.

1844—1855. 387.
»Liber natorum«.
Str. lb. 322, fol., opr. w płótno.

1855—1859. 388.
»Liber natorum«.
Str. lb. 140, fol., opr. w płótno.

1859—1864. 389.
»Liber natorum«.
Str. lb. 260, fol., opr. w płótno.

1864—1867. 390.
»Liber natorum«.
Str. lb. 454, fol., opr. w płótno.

1867—1871. 391.
»Liber natorum«.
Str. lb. 474, fol., opr. w płótno.

1871—1873. 392.
»Liber natorum«.
Str. lb. 181, fol., opr. w płótno.

1873—1875. 393.
»Liber natorum«.
Str. lb. 189, fol., opr. w płótno.

1875—1878. **394.**
»Liber natorum«.
Str. lb. 139, fol., opr. w płótno.

1878—1881. **395.**
»Liber natorum«.
Str. lb. 95, fol., opr. w płótno.

1881—1885. **396.**
»Liber natorum«.
Str. lb. 278, fol., opr. w płótno.

1885—1890. **397.**
»Liber natorum«.
Str. lb. 185, fol., opr. w płótno.

1891—1895. **398.**
»Liber natorum«.
Str. lb. 225, fol., opr. w płótno.

1895—1901. **399.**
»Liber natorum«.
Str. lb. 277, fol., opr. w płótno.

1885. **400.**
»Kopie natorum et baptisatorum ecclesiae parochialis B. V. M.«.
Nlb., fol., zeszyt.

1889—1895. **401.**
»Podręczna księga do zapisywania w zakrystyi ochrzczonych«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1895—1900. **402.**
»Podręczna książka do zapisywania w zakrystyi ochrzczonych«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1802—1810. **403.**
»Liber metrices baptisatorum et mortuorum venereorum ad aedes s. Spiritus«.
Nlb., fol., opr. tekturowa.

b) Akta urodzenia.

1810. **404.**
»Akta urodzenia parafii P. Maryi z r. 1810«.
Str. lb. 188, fol., opr. tekt.

1811. 405.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 188, fol., opr. tekt.

1812. 406.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 200, fol., opr. tekt.

1813. 407.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 180, fol., opr. tekt.

1814. 408.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1815. 409.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1816. 410.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 124, fol., opr. tekt.

1817. 411.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 132, fol., opr. tekt.

1818. 412.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 124, fol., opr. tekt.

1818. 413.
Drugi egzemplarz nr. 412.

1819. 414.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 112, fol., opr. tekt.

1820. 415.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 184, fol., opr. tekt.

1821. 416.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 176, fol., opr. tekt.

1822. 417.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 184, fol., opr. tekt.

1823. 418.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 188, fol., opr. tekt.

1824. 419.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1825. 420.
Tytuł jak nr. 404.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1826. 421.
»Akta urodzin, uznania i przysposobienia parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1827. 422.
Tytuł jak nr. 421.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1828. 423.
»Akta urodzin parafii P. Maryi«.
Str. lb. 98, fol., opr. tekt.

1829. 424.
Tytuł jak nr. 423.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1830. 425.
Tytuł jak nr. 423.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1831. 426.
Tytuł jak nr. 423.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1832. 427.
Tytuł jak nr. 423.
Str. lb. 104, fol., opr. tekt.

1833. 428.
Tytuł jak nr. 423.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1834. 429.
»Akta urodzin stanu cywilnego parafii P. Maryi w Wolnem mieście Krakowie za r. 1834«.
Str. lb. 112, fol., opr. tekt.

1835. 430.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 112, fol., opr. tekt.

1836. 431.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 102, fol., opr. tekt.

1837. 432.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1838. 433.

»Akta urodzin parafii P. Maryi«.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1839. 434.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1840. 435.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 130, fol., opr. tekt.

1841. 436.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1842. 437.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1843. 438.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1844. 439.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1845. 440.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 132, fol., opr. tekt.

1846. 441.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 132, fol., opr. tekt.

1847. 442.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1848. 443.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1849. 444.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1850. 445.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1851. 446.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1852. 447.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1853. 448.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1854. 449.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 104, fol., opr. tekt.

1855. 450.

Tytuł jak nr. 429.
Str. lb. 100, fol., opr. tekt.

1856. 451.

»Akta urodzonych w parafii P. Maryi«.
Str. lb. 94, fol., opr. tekt.

1856. 452.

Drugi egzemplarz nr. 451.

1857. 453.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1857. 454.

Drugi egzemplarz nr. 453.

1858. 455.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1858. 456.

Drugi egzemplarz nr. 455.

1859. 457.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1859. 458.

Drugi egzemplarz nr. 457.

1860. 459.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1860. 460.

Drugi egzemplarz nr. 459.

1861. 461.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 100, fol., opr. tekt.

1861. 462.

Drugi egzemplarz nr. 461.

1862. 463.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 98, fol., opr. tekt.

1862. 464.

Drugi egzemplarz nr. 463.

1863. 465.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1863. 466.

Drugi egzemplarz nr. 465.

1864. 467.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1864. 468.

Drugi egzemplarz nr. 467.

1865. 469.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1865. 470.

Drugi egzemplarz nr. 451.

1866. 471.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1866. 472.

Drugi egzemplarz nr. 471.

1867. 473.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 100, fol., opr. tekt.

1867. 474.

Drugi egzemplarz nr. 473.

1868. 475.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 82, fol., opr. tekt.

1868. 476.

Drugi egzemplarz nr. 475.

1869. 477.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 82, fol., opr. tekt.

1869. 478.

Drugi egzemplarz nr. 477.

1870. 479.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1870. 480.

Drugi egzemplarz nr. 479.

1871. 481.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 100, fol., opr. tekt.

1871. 482.

Drugi egzemplarz nr. 481.

1872. 483.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 146, fol., opr. tekt.

1872. 484.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1873. 485.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 106, fol., opr. tekt.

1874. 486.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 134, fol., opr. tekt.

1874. 487.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 99, fol., opr. tekt.

1875. 488.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 162, fol., opr. tekt.

1876. 489.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 154, fol., opr. tekt.

1877—1878. 490.

Tytuł jak nr. 451.
Str. lb. 192, fol., opr. tekt.

1878—1879. 491.

Tytuł jak nr. 451.
Nlb., fol., opr. tekt.

1880—1881. 492.

Tytuł jak nr. 451.
Nlb., fol., opr. tekt.

1882. 493.

Tytuł jak nr. 451. — Nic nie wpisano.
Nlb., fol., opr. tekt.

1884—1887. 494.

»Akta urodzonych i ochrzczonych w parafii N. P. Maryi w Krakowie«.
Nlb., fol., opr. tekt.

c) Spisy bierzmowanych.

(1772?). 495.

»Liber confirmatorum«.

Nlb., dutka, brosz.

1864—1873. 496.

»Liber confirmatorum in eccl. Arch. B V. M.«.

Nlb., fol., opr. w płótno, tylko kilkanaście stron zapisanych.

d) Metrica copulatorum.

1548—1585. 497.

»Metrica copulatorum«.

Nlb., dutka, opr. w skórę.

1586–1618. 498.

Tytuł jak nr. 497.

Nlb., dutka, opr. perg.

1618—1645. 499.

Tytuł jak nr. 497.

Nlb., dutka, opr. w skórę.

1646—1676. 500.

Tytuł jak nr. 497.

Nlb., dutka, opr. w skórę.

1676—1695. 501.

»Liber matrimoniorum copulatorum in ecclesia archipresbiteriali Beatae Mariae Virginis in circulo Cracoviensi...«.

Nlb., dutka, opr. w perg. żółty.

1696—1711. 502.

Tytuł jak nr. 501.

Nlb., dutka, opr. w skórę czerw.

1722—1756. 503.

»Metrica copulatorum in ecclesia parochiali Beatae Mariae Virginis in circulo Cracoviensi...«.

Nlb., dutka, opr. w skórę.

1757—1772. 504.

Tytuł jak nr. 503.

Nlb., dutka, opr. w skórę; część książki niezapisana.

1773—1792. 505.

Tytuł jak nr. 503.

Nlb., fol., opr. w skórę.

1793—1797. **506.**
»Liber metrices copulatorum in ecclesia parochiali B. V. M. in circulo Cracoviensi...«.
Nlb., fol., opr. w skórę.

1797—1810. **507.**
»Liber copulatorum ecclesiae archipresbyterialis B. M. V....«.
Str. lb. 179, fol., opr. w płótno.

1811—1827. **508.**
Tytuł jak nr. 507.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1828—1857. **509.**
Tytuł jak nr. 507.
Str. lb. 392, fol., opr. w półskórek.

1858—1863. **510.**
Tytuł jak nr. 507.
Str. lb. 160, fol., opr. w półskórek.

1864—1871. **511.**
Tytuł jak nr. 507.
Str. lb. 488, fol., opr. w półskórek.

1871—1875. **512.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w półskórek.

1876—1879. **513.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w półskórek.

1880—1882. **514.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w płótno.

1883—1885. **515.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w półskórek.

1886—1889. **516.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w płótno.

1890—1895. **517.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w płótno.

1895—1902. **518.**
Tytuł jak nr. 507.
Liczbowana latami; fol., opr. w półskórek.

e) Liber denuntiationum.

1722—1733. **519.**
»Liber denuntiationum in ecclesia Archipr. B. V. M.... ad contrahenda matrimonia publicandarum...«.
Nlb., 8° małe, opr. perg.

1756—1763. **520.**
Tytuł jak nr. 519.
Nlb., 8° małe, opr.

1764—1770. **521.**
Tytuł jak nr. 519.
Nlb., 8° małe, opr.

1770—1777. **522.**
Tytuł jak nr. 519.
Nlb., 8° małe, opr.

1778—1787. **523.**
Tytuł jak nr. 519.
Nlb., 8° małe, opr.

1787—1796. **524.**
Tytuł jak nr. 519.
Nlb., 8° małe, opr.

f) Księgi aktów stanu cywilnego zapowiedzi i małżeństw.

1810. **525.**
»Księga do zapisywania aktów stanu cywilnego zapowiedzi i małżeństw dla parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 188, fol., opr. tekt.

1811. **526.**
Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 188, fol., opr. tekt.

1811. **527.**
Drugi egzemplarz nr. 526.

1812. **528.**
Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 196, fol., opr. tekt.

1813. 529.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 172, fol., opr. tekt.

1814. 530.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 152, fol., opr. tekt.

1815. 531.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 140, fol., opr. perg.

1816. 532.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 124, fol., opr. tekt.

1817. 533.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1818. 534.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 130, fol., opr. tekt.

1819. 535.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 128, fol., opr. tekt.

1820. 536.

Tytuł jak nr. 525.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1821. 537.

»Księga do zapisywania małżeństw cywilnych dla parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1822. 538.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 130, fol., opr. tekt.

1823. 539.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 102, fol., opr. tekt.

1824. 540.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1825. 541.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 84, fol., opr. tekt.

1826. 542.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1827. 543.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 140, fol., opr. perg.

1828. 544.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 116, fol., opr. tekt.

1829. 545.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1830. 546.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 100, fol., opr. tekt.

1831. 547.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 112, fol., opr. tekt.

1832. 548.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 160, fol., opr. tekt.

1833. 549

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 132, fol., opr. tekt.

1834. 550.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 127, fol., opr. tekt.

1835. 551.

Tytuł jak nr. 537.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1836. 552.

»Księga do zapisywania aktów stanu cywilnego małżeństw dla parafii P. Maryi w Wolnem m. Krakowie«.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1837. 553.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 144, fol., opr. tekt.

1838. 554.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 144, fol., opr. tekt.

1839. 555.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1840. 556.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1841. 557.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 72, fol., opr. tekt.

1842. 558.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 154, fol., opr. tekt.

1843. 559.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1844. 560.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 112, fol., opr. tekt.

1845. 561.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1846. 562.
Tytuł jak nr. 552.
Str. lb. 104, fol., opr. tekt.

1847. 563.
»Akta małżeństw parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1848. 564.
»Księga do zapisywania aktów stanu cywilnego dla parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 104, fol., opr. tekt.

1849. 565.

»Cywilne akta małżeństw parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1850. 566.

»Akta małżeństw cywilnych parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1851. 567.

Tytuł jak nr. 566.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1852. 568.

Tytuł jak nr. 566.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1858—1862. 569.

»Księga protokolarna zapowiedzi i ślubów parafii kościoła N. P. M.«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1864—1871. 570.

»Księga zapowiedzi parafii kościoła N. P. M.«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1872. 571.

Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. tekt.

1873—1874. 572.

Tytuł jak nr. 570.
Str. lb. 72, fol., opr. tekt.

1874—1875. 573.

Tytuł jak nr. 570.
Str. lb. 50, fol., opr. tekt.

1876—1880. 574.

Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. tekt.

1880—1882. 575.

Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. tekt.

1882—1884. 576.

Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. tekt.

1884—1887. 577.

Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. tekt.

1887—1889. **578.**
Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1889—1890. **579.**
Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1891—1893. **580.**
Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. w płótno.

1893—1896. **581.**
Tytuł jak nr. 570.
Nlb., fol., opr. w płótno.

g) Kopie aktów ślubnych.

1885. **582.**
»Kopie aktów ślubnych kościoła P. Maryi«.
Str. lb. 72, fol., zeszyt.

1886. **583.**
Tytuł jak nr. 582.
Nlb., fol., zeszyt.

1887. **584.**
Tytuł jak nr. 582.
Str. lb. 62, fol., zeszyt.

1888. **585.**
Tytuł jak nr. 582.
Str. lb. 64, fol., zeszyt.

1889. **586.**
Tytuł jak nr. 582.
Str. lb. 55, fol., zeszyt.

1890. **587.**
Tytuł jak nr. 582.
Str. lb. 44, fol., zeszyt.

1891. **588.**
Tytuł jak nr. 582.
Str. lb. 48, fol., zeszyt.

h) Protokół czynności kancelaryi parafialnej.

1839—1890. **589.**
»Protocollon gestionis Cancellariae parochialis eccl. archipr. B. V. M.«.
Zawiera głównie rejestr wydanych metryk.
Przerwa od r. 1875—1886.
Nlb., duże 4^{0}, opr. w płótno.

i) Spisy opłat pogrzebowych.

1737—1768. **590.**
Rejestr opłat pogrzebowych.
Nlb., dutka, opr.

1808—1809. **591.**
Rejestr opłat pogrzebowych.
Nlb., dutka, nieopr.

1828—1837. **592.**
»Rejestr wydatków pogrzebowych i innych nabożeństw żałobnych«.
Nlb., dutka, opr.

1838—1847. **593.**
Rejestr opłat pogrzebowych.
Nlb., dutka, opr., większa część księgi niezapisana.

1858—1866. **594.**
Rejestr opłat pogrzebowych.
Nlb., dutka, bez okładki i tytułowej karty.

1867—1877. **595.**
»Książka pogrzebów parafii N. P. M. zaczęta 1 stycznia 1867«.
Nlb., dutka, opr.

1877—1880. **596.**
Tytuł jak nr. 595.
Nlb., fol., opr.

1880—1888. **597.**
Tytuł jak nr. 595.
Nlb., fol., opr., na końcu kilkanaście kart niezapisanych.

1889—1892. **598.**
»Książka pogrzebowa«.
Nlb., fol., opr., na końcu karty niezapisane.

k) Metryki zmarłych.

1793—1796. **599.**
»Liber metrices mortuorum eccl. par. B. V. M. in circulo Crac. ab anno 1773.
Nlb., fol., opr. w skórę.

1797—1800. **600.**
»Liber defunctorum«.
Str. lb. 158+12, fol., opr. w płótno.

1801—1804. **601.**
Tytuł jak nr. 600.
Str. lb. 140+5, fol., opr. w półskórek.

1805—1808. **602.**
Tytuł jak nr. 600.
Str. lb. 162+12, fol., opr. w półskórek.

1809—1815. **603.**
Tytuł jak nr. 600.
Str. lb. 150, fol., opr. w półskórek.

1816—1828. **604.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

1828—1840. **605.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

1841—1857. **606.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

1858—1862. **607.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

1863. **608.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek

1864—1876. **609.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

1877—1885. **610.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

1886—1894. **611.**
Tytuł jak nr. 600.
Nlb., fol., opr. w półskórek.

m) Księgi aktów zejścia.

1810. **612.**
»Księga zamykająca akty zejścia dla kościoła Arch. P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 78, fol., opr. tekt.

1811. 613.
»Księga do zapisywania aktów stanu cywilnego — śmierci, w parafii P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 179, fol. opr. tekt.

1812. 614.
Tytuł jak nr. 613.
Str. lb. 188, fol., opr. tekt.

1813. 615.
»Akta zejścia parafi P. Maryi w Krakowie«.
Str. lb. 156, fol., opr. tekt.

1814. 616.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1815. 617.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 144, fol., opr. tekt.

1816. 618.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1817. 619.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1818. 620.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 90, fol., nieopr.

1819. 621.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1820. 622.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 92, fol.. opr. tekt.

1821. 623.
Tytuł jak nr. 615.
Str. lb. 68, fol., opr. tekt. zniszczona.

1822. 624.
»Akta zeyścia stanu cywilnego Parafii P. Maryi w Wolnem m Krakowie«.
Str. lb. 136, fol., opr. tekt.

1823. 625.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 100, fol., opr. tekt.

1824. 626.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1825. 627.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1826. 628.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1827. 629.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1828. 630.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1829. 631.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 96, fol., opr. tekt.

1830. 632.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1831. 633.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 132, fol., opr. tekt.

1832. 634.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 144, fol., opr. tekt.

1833. 635.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1834. 636.

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 108, fol., opr. tekt.

1835. **637.**

Tytuł jak nr. 624.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1836. **638.**

»Akta zeyścia parafii P. Maryi«.
Str. lb. 98, fol., opr. tekt.

1837. **639.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1838. **640.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1839. **641.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1839. **642.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1840. **643.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1841. **644.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1842. **645.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 84, fol., opr. tekt.

1843. **646.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol., opr. tekt.

1844. **647.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1845. **648.**

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 68, fol., opr. tekt.

1846. 649.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 112, fol., opr. tekt.

1847. 650.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 140, fol., opr. tekt.

1848. 651.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1849. 652.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 120, fol., opr. tekt.

1850. 653.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 92, fol , opr. tekt.

1851. 654.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 68, fol. opr. tekt.

1852. 655.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 64, fol., opr. tekt.

1853. 656.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1854. 657.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 88, fol., opr. tekt.

1855. 658.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 126, fol., opr. tekt.

1856. 659.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 86, fol., opr. tekt.

1856. 660.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 86, fol., opr. tekt.

1857. 661.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 68, fol., opr. tekt.

1857. 662.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 68, fol., opr. tekt.

1858. 663.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 62, fol., opr. tekt.

1858. 664.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 62, fol., opr. tekt.

1859. 665.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 57, fol., opr. tekt.

1859. 666.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 64, fol., opr. tekt.

1860. 667.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 74, fol., opr. tekt.

1860. 668.

Tytuł jak nr. 638.
Str. lb. 74, fol., opr. tekt.

1861. 669.

»Akta zmarłych stanu cywilnego parafii kościoła P. Maryi«.
Str. lb. 74, fol., opr. tekt.

1861. 670.

Tytuł jak nr. 669.
Str. lb. 74, fol., opr. tekt.

1862. 671.

Tytuł jak nr. 669.
Str. lb. 76, fol., opr. tekt.

1862. 672.

Tytuł jak nr. 669.
Str. lb. 76, fol., opr. tekt.

1863. 673.
Tytuł jak nr. 669.
Str. lb. 94, fol., opr. kart.

1864. 674.
Tytuł jak nr. 669.
Nlb., fol., opr. tekt.

1865. 675.
»Akta zejścia parafii P. Maryi«.
Str. lb. 26, fol., zeszyt.

1866. 676.
Tytuł jak nr. 675.
Str. lb. 26, fol., zeszyt.

1867. 677.
Tytuł jak nr. 675.
Str. lb. 22, fol., zeszyt.

1868. 678.
Tytuł jak nr. 675.
Str. lb. 68, fol., zeszyt.

1869. 679.
Tytuł jak nr. 675.
Str. lb. 92, fol., zeszyt.

1871. 680.
Tytuł jak nr. 675.
Str. lb. 100, kilkanaście niezapisanych, fol., zeszyt.

1885. 681.
»Kopie aktów zejścia parafii P. Maryi«.
Nlb., fol., zeszyt.

B. Akcydensy.

a) Jura stolae.

1756—1776. 682.
a) »Percepta Perillustris Reverendissimi Archipresbiteri«.
b) »Rejestr J-ci X-a Archipresbitera; connotata co się daje na kolendy i na Wielkanocy«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek.

1777—1852. **683.**
»Rejestr W. J. M. X. Archipresbitera«.
a) 1777—1852.
»Percepta«.
b) 1777—1805.
»Expensa«.
Nlb., dutka, opr. w półskórek, w środku znaczna ilość kart niezapisanych.

1826—1843. **684.**
»Regestrum accidentium pro parte Illmi Rmi Archipresbiteri Anno 1826 inchoatum«.
Jest to rejestr podręczny.
Nlb., dutka, opr., na końcu kilkadziesiąt kart niezapisanych.

1880—1891. **685.**
»Książka akcydensów J. W. Jci X. Infułata...«.
Nlb., fol., opr., większa część książki niezapisana.

1826—1845. **686.**
»Regestrum accidentium pro ecclesia B. V. M. Anno 1826 inchoatum«.
Nlb., dutka, opr.

1841—1861. **687.**
a) 1841—1843.
»Rejestr wpływów kośc. N. P. M. w Krakowie do kasy zakrystyańskiej z akcydensów etc. kościelnych«.
b) 1841—1861.
»Wydatki z kasy akcydensowej zakrystyańskiej«.
Nlb., fol., opr.

1860—1863. **688.**
»Księga akcydensów dziadowskich«.
Nlb., fol., opr.

1856—1873. **689.**
»Inscriptio accidentium R. R. Vicariorum ecclesiae Arch. B. V. Mariae ex altera parte una cum clericis a die 4 Maji anno 1856«.
Nlb , dutka, opr.

1878—1882. **690.**
»Inscriptio accidentium R. R. Vicariorum ecclesiae Arch. B. V. M. a die 16. XII. 1878 inchoata«.
Nlb., dutka, opr.

1883—1886. **691.**
»Książka akcydensów Przewielebnych XX. Wikarych kośc. N. M. P.«.
Nlb., dutka, opr.

1887—1890. **692.**
Wyszczególnienie akcydensów kośc. N. P. M.
Nlb., dutka, opr.

1894—1895. **693.**
»Książka dochodów i rozchodów z Jura stolae«.
Nlb., fol., opr.

1895—1896. **694.**
»Jura stolae«.
Nlb., fol., opr.

1896—1899. **695.**
»Jura stolae«.
Nlb., fol., opr. w płótno.

b) Dochód kancelaryi parafialnej z »Jura stolae«.

1894—1895. **696.**
»Książka dochodów i rozchodów kancelaryjnych od 1 stycznia 1894«.
Nlb., fol., opr.

1895—1897. **697.**
»Dochody kancelaryi parafialnej z Jura stolae«.
Nlb., fol., opr.

1807—1899. **698.**
»Dochody kancelaryi parafialnej«.
Nlb., fol., opr.

C. Dziennik podawczy urzędu parafialnego.

1872, 10 marca — 1 lutego **1877.** **699.**
»Protokół czynności parafialnych kośc. N. M. P.«.
Ob. nr. 270—273.
Nlb., fol., brosz.

1877, 10 stycznia — 22 marca **1883.** **700.**
»Dziennik korrespondencyi parafialnych kośc. P. M.«.
Nlb., fol., opr.

1883, 27 marca — 9 czerwca **1891.** **701.**
Tytuł jak nr. 700.
Nlb., fol., opr. pap.

1891, 20 czerwca — 9 maja **1894**. 702.
»Dziennik podawczy Urzędu parafialnego kośc. P. M«.
Str. lb. 138, fol., opr. tekt.

1894—1895. 703.
»Dziennik podawczy«.
Nlb., fol., opr.

1895, 16 września — 19 grudnia **1897**. 704.
Tytuł jak nr. 702.
Nlb., fol., opr. tekt.

1897—1900. 705.
»Dziennik podawczy«.
Nlb., fol., opr.

1900—1903. 706.
»Dziennik podawczy kośc. N. M. P.«.
Nlb., fol., opr.

INDEKS.

Kraków.

10 grz. od 200 zł. węg. z domu Brigera Bernarda na rzecz ołt. Wniebowz. N. P. M. w kaplicy 1440 28, 13 grzyw. z 2 jatek chlebnych dla drugiego ołtarzysty w kaplicy 1493 28; Gracyalistów 3 grzyw. od starszych cechu krawieckiego 1481 23, 5 zł. z jatki piekarskiej 1587 98, od 2000 złp. z kahału kazimirskiego 1734 24; kantora ob. musici; kapelanii celem ufundowania 190 złp. z dóbr Lgota i Krzczona 1664 116; kaznodziei niemieckiego od 40 grzyw. z wagi większej i topni 1511 16, — polskiego 10 grzyw. na dobrach Chrzanów 1516 16, — sobotniego 70 złp. z kamienicy Godorowskich 1639 108, 280 złp. z dóbr Marcinkowic i Białaczowa 1641 108, 109; Mansyonarzy u św. Barbary 6 grzyw. gr. praskich z połowy sołtystwa w Bronowicach Polskich 25, 20 złp. 15 gr. z kamienicy w Olkuszu 1576 99; Mansyonarzy Wniebowz. N. P. M. od 1000 złp. z zapisu Piotra Salomona na żupach bocheńsk. i wielick. 1510 26; pro musicis vocalibus et cantore po połowie 60 złp. z kamienicy Mstowskiego przy ul. Floryańskiej 1633 19, 35, 107; pro musicis instrumentalibus 60 złp. z kamienicy przy ul. Szpitalnej zw. Stara łaźnia 1634 19, 35, 107; muzyki 350 złp. od sumy 4000 złp. z wagi mniejszej krak. z zapisu Celesty 1637 35, 107. Ołtarzy: św. Aleksego 14 grzyw. z zapisu Warszowej Konstancyi 1425 60, 61, 10 grzyw. z postrzygalni sukna 1469 71; św. Bartłomieja 2. służby od 400 złp. z dóbr Iwanowice 1538 93; Bożego Ciała (koło Ciborium) 2. służby 17 grzyw. z Pankowa i Pleszowa 1488 74, 75, od sumy 500 zł. węg. z dóbr Pleszowa 1794 79, od sumy 400 zł. węg. z wójtostwa w Myślenicach 1494 80, 4 służby 60 złp. z kamienicy na rogu ulicy Szewskiej i z młyna Kotelnego w Prądniku 1660 115; Ciborii 190 złp. z dóbr Lgota i Krzczona 1665 116; św. Fabiana i Sebastyana od 2000 złp. z m. Bobowej 1686 118; Feliksa i Aukta 3 wiardunków z ogrodu za bramą Mikołajską 1490 75; Góry Oliwnej 9 grzyw. z dóbr Nagorzyce, Działoszyce i Wielgasy z fundacyi Szworca 1516 87; św. Jana Chrzciciela i św. Barbary 16 grz. 1402 57; św. Jana Chrzciciela i t. d. na chórze 13 grzyw. z jatek chlebnych 1493 78; — w kaplicy: Loretańskiej 3. służby 30 złp. z kamienicy Kromerowskiej 1616 103, Romerowskiej 90 złp. z kamienicy narożnej przy ul. Sławkowskiej 1663 116, Szworcowskiej na utworzenie 7. służby 120 złp. z kamienicy przy cmentarzu Maryackim 1645 112, Turzonów 2. służby 4 grzyw. z żup bocheńskich i wielickich 1508 66, 8 grzyw. z tychże żup 1519 88; — św. Karola Boromeusza 280 złp. 1643 110, 3. służby do 175 złp. zmniejszenie z kamienicy Sikorskiego przy ul. św. Jana 1644 111, 112; św. Katarzyny z żup solnych 1460 69, 11 grzyw. z dóbr Droszkowice 1473 72; św. Krzyża 3. służby od 150 złp. z zapisu Bąkowskiej 1596 99, 100, nowej służby 60 złp. z kamienicy przy ulicy Sławkowskiej 1642 109, 60 złp. z kamienicy Sopińskich przy ul. Mikołajskiej, pobierany przez Wikaryuszów 1647 113; św. Longina 1. służby 80 złp. od 2000 złp. ze wsi Prądnika 1380 20, 55; św. Maryi Magdaleny od 500 złp. ze wsi Chełmu 1571 97, 2. służby 12 grzyw. z dóbr Chełmu 1521 89, 90, 3. służby 100 złp. z kamienicy Białojanowskiej 1642 110; Misericordiae Dni 36 złp. z kamienicy przy ul. Siennej Jana Paluchowicza 1626 105; Najśw. P. Maryi i św. Chryzogona, Fabiana, Sebastyana, Serwacego i Łazarza 12 grzyw. 1422 59; Ogrodziec 105 złp. z kamienicy Cianowskich 1643 110; Omnipotentis Dei ob. Wszechmogącego; Passionis Christi od 470 zł. węg. 1480 137; św. Piotra i Pawła 22 złp. z żup wielickich 1524 90; Praesentationis B. V. M. et Johannis Baptistae 2. służby 24 zł. węg. 1494 80, 4 grzywien z dworzyszcza na Stradomiu 1562 97, 91 złp. z dóbr Sufczyn 1628 105; Przemienienia Pańskiego (w kaplicy Celestów) 9. służby 60 złp z kamienic Bonikowskiej i Majowskiej 1645 113; Trzech Królów 10 grzyw. na domach i ogrodach 1433 64, 60 złp. z młyna w Zarzeczu 1638, 1638 108; Wniebowzięcia Najświętszej Panny Maryi 12 grzyw. z żup wielickich 1443 66, 8 grzyw. czeskich z wójtostwa Zatorskiego 1446 67, 16 grzyw. z dóbr Lelowa i Suli-

Omyłki druku.

Str. 31,	wiersz 24,	zamiast:	1799	ma być 1790
» 53	» 15	»	II Księgi parafialne	2. Księgi parafialne
» 78	» 22	»	Bartłomiejowi. Russkowi	Bartłomiejowi Russkowi,
» 82	» 39	»	1501	1503
» 87	» 15	»	sprzedał i za	sprzedał za
» 98	» 8	»	Rokiczie	Rokiczic
» 144	» 37	»	Rządu austryackiego	Rządu
» 175	» 36	»	1975	1775.

Spis rozdziałów.

D V